

เอกสารประกอบการสอน ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

ผู้เขียน	คณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้จัดพิมพ์	สำนักงานต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 439 ถนนจิระ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
ปีที่พิมพ์	มีนาคม 2564
รูปเล่ม-ออกแบบปก	วรโชติ ตีระนา

คำนำ

เอกสารประกอบการสอน ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ นี้ คณะจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้เรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้ในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาไทย สำหรับนักเรียนทุนพระราชทานแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ประจำปีการศึกษา 2564 ตามที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สนับสนุนการเตรียมความพร้อมดังกล่าว

เอกสารประกอบการสอนนี้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 บทเรียน ประกอบด้วย 1) รู้จักอักษรไทย 2) การประสมคำไทย (พยัญชนะต้นเดี่ยว) 3) การอ่านออกเสียงอักษรนำ และคำควบกล้ำ 4) การอ่านคำยากในภาษาไทย 5) ไวยากรณ์ไทยเบื้องต้น 6) ศัพท์และสำนวนไทย และ 7) บทสนทนาในชีวิตประจำวัน

เนื้อหาที่เรียบเรียงขึ้นทั้ง 7 บทนี้ คณะผู้เรียบเรียงได้ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และเรียบเรียง ข้อมูลจากหลายแหล่งตามที่ปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบท รวมถึงเรียบเรียงขึ้นจากองค์ความรู้และ ประสบการณ์การใช้ภาษาไทยของคณะผู้เขียน ผู้เรียบเรียงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารประกอบการ สอนนี้จะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจในภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี ตลอดจน สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามบริบทวัฒนธรรมไทย

คณะผู้จัดทำ

2564

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
บทที่ 1 รู้จักอักษรไทย	1
พยัญชนะไทย	5
สระภาษาไทย	17
วรรณยุกต์ไทย	22
บทที่ 2 การประสมคำไทย (พยัญชนะต้นเดียว)	25
การผสมพยัญชนะกับ -ะ -า -ิ -ี -ึ -ื -ุ -ู ไม่มีตัวสะกด	29
การผสมพยัญชนะกับ -ะ -า -ิ -ี -ึ -ื -ุ -ู มีตัวสะกด	41
การผสมพยัญชนะกับ -ะ -เ -แะ -แ- โ-ะ โ-เ -าะ -อ	54
การผสมพยัญชนะกับ -ัวะ -ัว -เียะ -เีย -ือะ -ือ -อะ -เอ	67
การผสมพยัญชนะกับ -ำ ไ -เ	81
บทที่ 3 การอ่านออกเสียงคำอักษรนำและคำอักษรควบกล้ำ	89
ชนิดของอักษรนำ	93
การอ่านคำที่มี ห นำ ไม่มีรูปตัวสะกด	94
การอ่านคำที่มี ห นำ มีรูปตัวสะกด	95
การอ่านคำที่มี อ นำ ย	102
การอ่านอักษรนำที่อักษรสูงนำอักษรอื่น ไม่มีรูปตัวสะกด	102
การอ่านอักษรนำที่อักษรสูงและอักษรกลางนำอักษรอื่น มีรูปตัวสะกด	104
การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์	105
การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ มีรูปวรรณยุกต์	112
การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบไม่แท้ และคำควบกล้ำอื่น ๆ	115

	หน้า
บทที่ 4 การอ่านคำยาก	19
การอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา	123
การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์	127
การอ่านคำควบกล้ำไม่แท้	131
การอ่านคำที่มีรูปพยัญชนะไม่ออกเสียง	135
การอ่านคำที่มีรูปสระไม่ออกเสียง	138
การอ่านคำที่ไม่มีรูปสระแต่ออกเสียงเหมือนมีสระ	140
การอ่านคำที่ออกเสียงเหมือนอักษรนำ	145
การอ่านคำที่มี ตัว รร (ร หัน)	149
การอ่านคำที่ออกเสียง สระ อะ กิ่งเสียง	150
การอ่านคำที่มีตัว ฤ ฦ ฦ ฎ	153
การอ่านตัวเลขไทย	160
การอ่านเวลาของไทย	166
บทที่ 5 ไวยากรณ์ไทยเบื้องต้น	177
ลักษณะสำคัญของภาษาไทย	181
ชนิดของคำในภาษาไทย	202
โครงสร้างประโยคภาษาไทย	222
บทที่ 6 ศัพท์และสำนวนไทย	233
วัน และเดือน	237
ทิศทาง	240
คำเรียกญาติ	243
อาชีพ	245
สถานที่	247
ยานพาหนะ	249

	หน้า
สัตว์	251
สิ่งของ เครื่องใช้	253
ศัพท์สุภาพ ศัพท์สแลง	255
สำนวนไทย	260
ประเพณี วัฒนธรรม	263
บทที่ 7 บทสนทนาในชีวิตประจำวัน	273
การเข้า-ออกห้องเรียน	277
การติดต่อทางโทรศัพท์	278
การต่อรองราคา	279
บทสนทนาในโรงอาหาร	280
บทสนทนาในร้านถ่ายเอกสาร	281
บทสนทนาในร้านเครื่องเขียน	282
บทสนทนาในห้องสมุด	283
บทสนทนาในธนาคาร	284
บทสนทนาในโรงพยาบาล	284
บทสนทนา ณ สถานีตำรวจ	285
บทสนทนา ณ ที่ทำการไปรษณีย์	287
การติดต่อที่פק	288
บทสนทนา ณ สถานีบริการน้ำมัน	289
บทสนทนาในร้านซ่อมรถ	290
การหักทนาย	291
การแนะนำนักท่องเที่ยว	292
บรรณานุกรม	293
รายนามคณะผู้เขียน	295
การแปลภาษาเขมรเป็นภาษาไทย	297

บทที่ 1
รู้จักอักษรไทย

บุญเสนอ ตริวิเศษ
ผู้เขียน

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอนบทที่ 1 เรื่อง รู้จักอักษรไทย
2. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. บรรยายโดยใช้สื่อการสอนพาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง รู้จักอักษรไทย
4. ผู้เรียนซักถาม แสดงความคิดเห็น
5. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
2. พาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง บทที่ 1 เรื่อง รู้จักอักษรไทย
3. แบบฝึกหัด
4. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินผลจากกิจกรรมการเรียน การศึกษาเอกสารประกอบการสอน
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน
3. ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

บทที่ 1
รู้จักอักษรไทย

1. พยัญชนะไทย

1.1 รูปพยัญชนะ

ก ก ไก่	ข ข ไช้	ฃ ฃ ชวด	ค ค ควาย	ฅ ฅ คน
ฆ ฆ ระฆัง	ง ง งู	จ จ จาน	ฉ ฉ ฉิ่ง	ช ช ช้าง
ซ ซ โซ่	ฌ ฌ เฌอ	ญ ญ หญิง	ฎ ฎ ชฎา	ฏ ฏ ฏัก
ฐ ฐ ฐาน	ฑ ฑ มณโฑ	ฒ ฒ ผู้เฒ่า	ณ ณ เณร	ด ด เด็ก
ต ต เต่า	ถ ถ ถุง	ท ท ทหาร	ธ ธ ธง	น น หนู
บ บ ใบไม้	ป ป ปลา	ผ ผ ผึ้ง	ฝ ฝ ฝา	พ พ พาน
ฟ ฟ ฟัน	ภ ภ สำเภา	ม ม ม้า	ย ย ยักษ์	ร ร เรือ

ล ล ลิง	ว ว แหวน	ศ ศ ศาลา	ษ ษ ฤๅษี	ส ส เสือ
ห ห หีบ	ฬ ฬ จุฬา	อ อ อ่าง	ฮ ฮ นกฮูก	

1.2 เทียบพยัญชนะไทยกับพยัญชนะเขมร

ก	ก	ข	ฌ	ค	ค	ฌ	ฌ	ง	ង
จ	ច	ฉ	ឆ	ช	ជ	ฉ	ឈ	ญ	ញ
ฎ	ដ	ฐ	ថ	ท	ខ	ฌ	ឈ	ณ	ណ
ด	ត	ถ	ថ	ท	ទ	ច	ឆ	น	ន
ป	ប	ผ	ផ	พ	ព	ภ	ភ	ม	ម
ย	យ	ร	រ	ล	ល	ว	វ		
ส	ស	ห	ហ	ฬ	ឡ	อ	អ		

1.3 เทียบคำไทยกับคำเขมรที่ใช้พยัญชนะต้นตรงกัน

ก (ก)

ก	ក	กก	កក់	กง	កងទេ
กิจ	កិច្ច	กสิกร	កសិករ	กาแพ	កាហ្វេ
กีฬา	កីឡា	กุมาร	កុមារ	กุหลาบ	កុលាប
เกลอ	ភ្ញី	เกิด	កើត	เกาะ	កោះ

ข (ข)

ข้า	ខ្មែរ	ข้าง	ខាង	ขาด	ខ្វះ
ชิง	ខ្លី	ชี้เกี้ยว	ខ្ជិល	เขต	ខណ្ឌ
ขวบ	ខួប	ขลุ่ย	ខ្លុយ	เขลา	ខ្លៅ
ขุ่น	ខ្លួន				

ค (ค)

คือ	គឺ	คิด	គិត	คิดถึง	គិតដល់
คุม	ឃុំ	คุมขัง	ឃុំឃាំង	คงกระพัน	គង់
โคน	គល់	คู่มั่น	គូជណ្តឹង	คู่สร้างคู่สม	គូព្រេង

ក្នុងកុម្មុយាន	គូកំសត់	គេរើ	គីមី		
ឃ (ឃ)					
ឃរាវាស	ឃរាវាស	ឃាតករ	ឃាតករ	ឃាតករ	ឃាតកម្ម
ឃៃមណា	ធ្វើឃៃមណា	ឃៃមះ	ឃៃសះ		
ង (ង)					
ង្វង	ងងុយ	ង្វងនន	ងងុយដេក	ងង	ងង
ង្វា	ង្វា	ង្វា	ង្វា	ងងង	ងង
ង្វង	ងង	ងង	ងង	ងង	ងង
ងង	ងង				
ច (ច)					
ចង	ចង	ចង	ចង	ចង	ចង
ចង	ចង	ចង	ចង	ចង	ចង
ចង	ចង	ចង	ចង	ចង	ចង
ចង	ចង	ចង	ចង	ចង	ចង
ឆ (ឆ)					
ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង
ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង
ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង
ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង
ឃ (ឃ)					
ឃង	ឃង	ឃង	ឃង	ឃង	ឃង
ឃង	ឃង	ឃង	ឃង	ឃង	ឃង
ឃង	ឃង	ឃង	ឃង	ឃង	ឃង
ឃង	ឃង	ឃង	ឃង	ឃង	ឃង
ឆ (ឆ)					
ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង
ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង
ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង
ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង	ឆង
ជ (ជ)					
ជង	ជង	ជង	ជង	ជង	ជង
ជង	ជង	ជង	ជង	ជង	ជង
ជង	ជង	ជង	ជង	ជង	ជង
ជង	ជង	ជង	ជង	ជង	ជង

ឡ (ដ)

ดวง	ដួង	ดวงใจ	ដួងចិត្ត	ดวงอาทิตย์ ដួងព្រះអាទិត្យ
ดัก	ដាក់	ดักแด้	ដក់ជឿ	ดั้งเดิม ដើមកំណើត
ดาบ	ដាវ	ด้าม	ដង	ดำเนิน ដំណើរ
ดิน	ដី	ดินสอ	ខ្មៅដៃ	

ต (ត)

ต่อ	ត	ต่อราคา	តថ្លៃ	ต่อว่า តវ៉ា
ต้อง	ត្រូវ	ต้องการ	ត្រូវការ	ต้องใจ ត្រូវចិត្ត
ตอบโต้	តដៃ	ตะแบก	ត្រៃបែកត្រៃ	ตำรา តម្រា
ตำหนิติเตียน	តះដៀល	ตุ๊กแก	តុកកៃ	

ถ (ថ)

ถนอม	ថ្មល់	ถนอม	ថ្មម	ถวาย ថ្វាយ
ถ่อ	ថ្មោយ	ถอย	ថយ	ถาด ថាស
ถ่านไฟฉาย	ថ្មពិល	ถ่ายภาพ	ថតរូប	ถุง ថង់
ถ้ำแก่	ថោកៃ	ถ้าม	ថៃម	ถกลง ថ្លែង

ท (ទ)

ทุรชน	ទុរជន	ทวาร	ទ្វារ	ทวารหนัก ទ្វារលាមក
ทวิภาคี	ទ្វេភាគី	ทวี	ទ្វេ	ทวิป ទ្វីប
ทศ	ទិស	ทหาร	ទាហាន	ท้อ ទន់ចិត្ត
ท่องเที่ยว	ទេសចរ	ทะนุบำรุง	ទំនុកបំរុង	

ธ (ធិ)

ธนาการ	ធនាគារ	ธนู	ធូ	ธรรณี ធូណី
ธรรม	ធម្ម ធម៌	ธรรมชาติ	ធម្មជាតិ	ธรรมดา ធម្មតា
ธรรมนุญ	ធម្មនុញ្ញ	ธาตุ	ធាតុ	ธิดา ធិតា
ธูระ	ធុរះ	ธูลี	ធុលី	ธูป ធូប

น (ន)

นคร	នគរ	นโยบาย	នយោបាយ	นัก អ្នក
นักเขียน	អ្នកនិពន្ធ	นักศึกษา	និស្សិត	นัด ណាត់
นั้น	នោះ	นาที่	នាទី	นาค នាគ
นานา	នានា	นาย	នាយ	

ប (ប)

បងការ	បងការ	បងឃី	បង្ហាញ	បង	បន់
បងបាណ	បន់ស្រន់	បង	បន្ទុំ	បន្រាប	ប្រសព្វ
បន្រាណាទិការ	បណ្ណាទិការ	បន្រាត់	បន្ទាត់	បន្រាហោ	បន្ទោ
បង	បូក	បងសរសេរ	បងស្វង		

ប (ប៉)

បណ្ឌិត	បដិកូល	បណ្ឌិត	ប្រតិទិន	បណ្ឌិត	ប្រតិបត្តិ
បណ្ណ	បបម	បណ្ឌិត	ប្រក្រតី	បណ្ណ	ប្រចាំ
បណ្ណ	ប្រក្រតី	បណ្ណ	ប្រជា	បណ្ណាទិប្រតិបត្តិ	ប្រជាធិបតេយ្យ
បណ្ណ	ប្រជុំ	បណ្ណ	ប្រទេស		

ដ (ដ)

ដៃ	ដៃលើ	ដៃ	ដៃ	ដៃ	ដៃ
ដៃ	ដៃ	ដៃ	ដៃ	ដៃ	ដៃ
ដៃ	ដៃ	ដៃ	ដៃ	ដៃ	ដៃ

ផ (ផ)

ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ
ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ
ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ	ផ្សារ

ភ (ភ)

ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ
ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ
ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ	ភ័យ

ម (ម)

មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស
មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស
មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស	មនុស្ស

ย (យ)

ยศศักดิ์	យសស័ក្តិ	ยักษ	យក្ស	ยัน	យន្ត
ยาม	យាម	ยาย	យាយ	โยชน์	យោជន៍
โยก	យោក	ยาก	យាចក	ยายทวด	យាយទូត
ยึด	យឹត	ยุดิธรรม	យុតិธรม		

ร (រ)

รถ	រថ	รถยนต์	រថយន្ត	รบกวน	រំគាន
ร่วง	រង្គោះ	รวดเร็ว	รហัส	รวม	รุษ
รส	รស	รอ	រង់ចាំ	ร้อย	รย
รชาติ	รชาติ	ระดู	រដូវ		

ล (ល)

ลด	លស់	ลบ	លប់	ล้าง	លូក
ละคร	ល្ខោន	ละลอก	លក	ล้าง	ឡាំង
ลัทธิ	ลทธิ	ลา	លា	ล้าง	លាន
เลข	លេខ	เลิก	លើក	โลก	លោក

ว (វ)

วง	វង់	วน	វល់	วรรณ	វត្ត
วัด	វត	วัด	វត្ត	วัดฤ	វត្ត
วิชา	វិជ្ជា	วิธี	វិថី	วิธี	វិធី
วิบาก	វិបាក	วิศวกร	វិស្វករ	วิหาร	វិហារ
แว่นตา	វែនតា				

ส (ស)

สภา	ស្ថា	สงคราม	សង្គ្រាម	สงฆ์	សង្ឃ
สงเคราะห์	សង្គ្រោះ	สงบ	ស្ងប់	สงวน	ស្ងួន
สตรี	ស្ត្រី	สถาน	ស្ថាន	สนทนา	សន្ទនា
สบาย	សប្បាយ	สงบ	សប្បិ	สมัคร	ស្ម័គ្រ

ห (ហ)

หกลีบ	ហុកសិប	หงส์	ហង្ស	หีบ	ហឹប
หุ้ม	ហ៊ុន	หุ้ม	ហ៊ុម	หื้อ	ហឹងត្រចៀក
เหาะ	ហើរ	แหก	ហៃក	โห่	ហោ
ไหล	ហូរ	เหตุ	ហេតុ		

อ (ห)

อด	หัต	อนาคต	หธาตติ	อนุญาต	หสุฏฐัต
อบรม	หบรัม	อ้อย	หมีเต	อักษร	หกุฏฐ
อายุ	หายุ	อำนาจ	หิมภาต	แอลกอฮอล์	หณกุล
โอบ	หีบ	อาคาร	หาคา	อารมณ์	หามุณ

1.4 พยัญชนะควบกล้ำ

ปล	เปล ปลง ปลัน ปล้ำ ปลาย เพลว ปลุก ปลิด แปลบ
ปร	ปรี ประง ปรน ปริ้ม เปรย เปรี้ยว ปรัก ปรีบ
ตร	ไตร ตรึง ตรวน ตรม ตรวย ตราก ตราด トラ
กล	กล้า กลาง เกลื้อน กล่อม เกลี่ย เกล้า กลาก เกลียด กลีบ
กร	ไกร กรง กรน กรม กรวย กราว ไกรก ไกรธ เกรียบ
กว	กว่า กว้าง กว้าน กวาว กวัก กวาด แกว่ง ไกว
พล/ผล	ผลิ พลาญ ผลาญ พลอย พลิก ผลัด ผลิผลาม
พร	พริ้ว พราง พราน ปริ้ม พราย พราว แพรก พรต ปรีบ
คล/ขล	ขลา คลอง แคลน คล้ำ คล้อย ขลุก คลอด ขลิบ
คร/ขร	ขรุขระ โครง ครื้น คร้ม คราว ครก ครูด ครีบ
คว/ขว	ขวา ขวาง แคว้น ขว้าง ควาย ขวาน คว่า ขวนขวาย ขวกไขว่

ฝึกอ่าน

ควายไล่ชีวิตข้างขวา
คว่าขวานมาไล่ขว้างควายไป
ควายขวางวังวนขวกไขว่
กวัดแกว่งขวานไล่ล้มคว่าขวางควาย

เพลงคำควบกล้ำ

คำร้อง: รศ.ปิตินันท์ สุทธิสาร	ทำนอง: แม่สะเรียง
เรียมคลั่งไคล้ กวัดแกว่งไกว เกลี่ยวกลม	ไขว่คว่า ตรอมตรม อกระบมหมองมัว
ปกครอง ป้องกัน ปราบปราม	ผิดความ เคลื่อนคลาด หวาดกลัว
อกสั้นระรัว รางแรมห่างไกล	โอ้แม่ขวัญใจ เคลียดล่อ
คำควบกล้ำนี้หนอ	ขอเราช่วยกันจรรรโลงให้ดี (ซ้ำ)

1.5 พยัญชนะตัวสะกด

แม่กบ (บ ป พ ฟ ภ)	ดาบ สาป ภาพ กราฟ ปราบภ พรารภ โลก
แม่กด (จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ด ต ถ ท ธ ศ ษ ส)	อาจ บวช ก๊าซ กฎ ปราบกฎ อัฐ ครุฑ วัฒนธรรม ขาด บุษิต โอสถ บริบท อารธนา ประกาศ วิเศษ พิศวาส
แม่กก (ก ข ค ฌ)	กาก สุนัข นาค เมฆ
แม่กม (ม)	ดม หอม ปลอม คมำ ปล้ำ ถ้ำ ถล่ม โครม
แม่กน (ญ ณ น ร ล ฬ)	ผลาญ คำนวณ ต้นคุณ ทหาร บันดาล พระกาฬ
แม่กง (ง)	กวาง ฉาง เสียง เพียง ทรวง กลวง กลาง
แม่เกย (ย)	ตาย สาย ฉาย หมายถึง สลวย หวย รวย
แม่เกอว (ว)	กาว สาว หัว แร้ว แถว เฒ่า เहां เหลา

เพลง มาตรา กด

คำร้อง: รศ.ปิตินันท์ สุทธิสาร

ทำนอง: สามัคคีชุมนุม

มาตราสะกดแม่กด	จงจำให้หมด สิบแปดตัวมี
ทั้ง จ ฉ เข้าที	กับ ช ช้าง ที่นำ ณ เณอ
ซ โซ่ (ฎ) ฎา (ฏ) ฎัก	ช่างงามจริงนัก ๗ มณโฑ
(ฒ) ผู้เฒ่า ฐ ฐานใหญ่โต	ด เด็กเล็กโก้ เดินโซ (ต) เต่านา
(ท) ทหารแบก (ถ) ถุง และ (ธ) ธง	ต่างมุ่งหน้าตรงไปที่ ศ ศาลา
ส เสือร้ายอยู่ในพนา	ผู้มีเมตตา ๒ ฤๅษีอยู่ไพร
มาตราตัวสะกดแม่กด	สิบแปดทั้งหมดจงจำเอาไว้
ขอเชิญมาท่องเร็วไว้	ไม่พลาดพลั้งไปเป็นคนเก่งเอย

1.6 การเขียนรูปพยัญชนะ

ก	ข	ฃ
ค	ฅ	ฉ
ง	จ	ฉ
ช	ซ	ฌ
ญ	ฎ	ฏ

จ	ก	ข
ฉ	ค	ด
ช	ท	ธ
น	บ	ป
ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล
ว	ศ	ษ
ส	ห	ฬ
อ	ฮ	

1.7 อักษรสามหมู่

อักษรกลาง ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ

ฝึกอ่าน

ตา ได้ ไก่ แจ้	เจ้า ตื้อ ปู่ แก่ ตี เอา
ป่า แก่ ไป ป่า	เจ้า เอา แก้อื้อ ไป
เจ้า เป่า ปี่ ดี	อา แก่ ได้ ไก่ อู
เจ้า ไป กี่ ปี	อา แก่ จำ ได้ ดี
ไป ป่า ได้ เต่า	

(ดร.ณศศิษา ปฐมวัย, ๒๕๖๒, ๙)

อักษรสูง

ข ข ฉ ฐ ฎ ผ ฝ ศ ษ ส ห

ฝึกอ่าน

ตาฉ่า บิดา เจ้าจำปี จะ ไป เผา กอไผ่ ป่า ก็ ให้ เจ้าจำปี เอา ไต้ ไป ให้ แก่ เจ้าจำปี ดีใจ ก็ เอา ไต้ ห่อ ผ้า ไป ให้

แต่ เจ้าจำปี สี ไป กะโธ้ กะเอ้ เผ้า แต่ ดู กระแต เข้า กอไผ่ ขา ก็ เห ไป ปะ เตะ ตอไผ่ เข้า ตอ ไผ่ ก็ ตำ เอา เจ้าจำปี ก็ จำสู้ กะเตาะ กะตะตะ ไป หา บิดา

ตาฉ่า ดู เจ้าจำปี ขา เปะปะ เปะ ปะ ก็ ขอ ดู ขา เจ้าจำปี ดู ดู ไป ก็ เข้าใจ แก่ ก็ เอา ชี้ไต้ กะ ใบ สะเดา เผา ตำ ใส่ ขา ให้ แต่ แก่ ดู เจ้าจำปี “อือ ! ตอไผ่ ตำ เอา ก็ สาแก่ใจ ต่อไป ถ้า เข้า ถ้า ก็ ให้ ดู ผา เข้า ป่า ก็ ให้ ดู ไผ่ สี เจ้า”

เจ้าจำปี เขา ดี บิดา ดู เขา ก็ จำ ได้ ต่อไป ถ้า เขา เข้า ป่า ก็ เอา ตา ดู เอา หู ใส่

(ดร.ณศศิษา ปฐมวัย, ๒๕๖๒, ๑๗-๑๘)

อักษรต่ำ ๑ ค ง ช ซ ท น พ ฟ ม ย ร ล ว ฮ

ฝึกอ่าน

พ่อสี บิดา เขา พา ไป หา ป่าแข ใน เวลา นี้ ป่าแข จะ ไป เผ้า ไร่ กาแฟ ก็ ให้ พ่อ สี ไป กะ แก่ ที่ไร่ ป่าแข ไร่ จะ มี แต่ กาแฟ ก็ หา ไม่ ไม้ตะโก แคน ลำไย มะไฟ และ สะเดา ก็ มี

พ่อสี แล ไป ดู ลำไย กะ มะไฟ ดู มี แต่ ใบ ก็ ว่า กะ ป่าแข ว่า “ป่า ขา ! ใน เวลา นี้ มะ ไฟ และ ลำไย ที่ ใดใด ก็ มี ช่อ เยะ แต่ ที่ ไร่ ป่า นี้ ทำไม ไม่มี เล่า ป่า จะ เอา ไร่ ทำไม น่า จะ เอา ไป เผา ไฟ แท้แท้ !”

ป้าแซ ว่า “ไม่ได้ ! เผา ไม่ได้ ! ดู แต่ เจ้า ชิ ! อายุ เท่านี้ ไม่มี วิชา พ่อ แม่ ก็ มีได้ ละ เจ้า เผ่า ดูแล รอ ไว้ ให้ โต ให้ เจ้า ดี มี วิชา ลำไย นี้ ป้า ก็ จะ รอ ไว้ ให้ โต ไป สี่ ห้า ปี ถ้า ต่อไป ไม่มี ช่อ ป้า ก็ จะ เอา เผา ไฟ แน่ ละ !”

(ดร.ณศศึกษา ปฐมวัย, ๒๕๖๒, ๒๕-๒๗)

อักษรตัว ๒ ค ข ฉ ญ พ ฒ ณ ฐ ภ พ

ฝึกอ่าน

ตาเชอ แก ซื่อ มะเขือ ถั่วพู และ ใบชา ผ่า เลื่อ เอา ใส่ เรือ จะ ไป ค้า แก่ ผู้ ที่ ทำนา จำเพาะ เรือ ทะลุ น้ำ รั่ว เข้า ไป ได้ ทำ ให้ อะไร ต่อ อะไร เสีย เลอะ เทอะ แก ก็ เห หัวเรือ แวะ เข้า ยา ที่ ใต้ ต้น ไม้ มะเตื่อ ทำ ให้ ช้ำ เสีย เวลา ไป พอ น้ำ ไม่มี แก ก็ เอา ถ่อ ถ่อ ไป แต่ อายุ ตา เชอ นี้ แก่ เฒ่า ตา มัว จะ ถ่อ ต่อไป ไม่ได้ แก ก็ รอ เรือ เสีย หา ไป ไม่

พอ เวลา หัวค้ำ เข้าได้ เข้าไฟ เจ้าไฟ กะ เจ้ามะลิ ไล่ กระปือ มา แต่ นา จำเพาะ มา เจอะ ตาเชอ เข้า ก็ ว่า กะ ตาเชอ ว่า “ตา ขา ! ทำไม ตา มัว ช้ำ รอ เรือ เสีย หา ถ่อ ต่อไป ไม่ เล่า”

ตาเชอ ว่า “เออ ! ตา ก็ แก่ ถ้า จะ ทำ อะไร ใจ คอ ก็ ละเหยีย ทำ อะไร ไหวไม่ได้ และ น้ำ ไม่มี ตา ก็ รอ เรือ เสีย”

แต่ พอ ตาเชอ ว่า เท่านี้ เจ้าไฟ กะ เจ้ามะลิ ก็ เอา โช้ ใน หัวเรือ ตาเชอ ไป ใส่ เข้า ที่ ป่า กระปือ เอา มือ ถือ โช้ ไว้ ไล่ กระปือ “เฮโล สารระพา ! เฮโล สารระพา !” ไป ไม่ ช้ำ ก็ ทะลุ แม่น้ำ

กิริยา ที่ เจ้า ไฟ กะ เจ้า มะลิ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ต่อ ผู้เฒ่า ผู้แก่ ฉะนี้ น้า ดู แท้แท้

(ดร.ณศศึกษา ปฐมวัย, ๒๕๖๒, ๓๔-๓๗)

2. สระภาษาไทย

2.1 รูปสระ

ะ	า	ิ	ึ	ี
สระ อะ	สระ อา	สระ อิ	สระ ึ	สระ อี
อ	ุ	ู	เะ	เ
สระ อือ	สระ อุ	สระ อู	สระ เอะ	สระ เอ
เะ	แ	โะ	โ	เาะ
สระ แอะ	สระ แอ	สระ โอะ	สระ โอ	สระ เอะ
อ	ัวะ	ัว	เียะ	เีย
สระ ออ	สระ อัวะ	สระ อัว	สระ เอียะ	สระ เอีย
เือะ	เือ	เอะ	เอ	ำ
สระ เอือะ	สระ เอือ	สระ เอะ	สระ เอ	สระ อำ
ไ	ไ	เา	ฤ	ฤ
สระ ไอ	สระ ไอ	สระ เา	รึ	รือ
ภ	ภ			
ภ	ลือ			

2.2 เทียบสระภาษาเขมรกับสระภาษาไทย

สระเขมร	พยัญชนะกลุ่มเสียง ออ	พยัญชนะกลุ่มเสียง โอ	เสียงสระไทย
ไม่ปรากฏ	ออ	โอ	-
ា	อา	เอีย	อา
ា	เอะ เออะ	อี อี	อี
ា	เอี้ย	อี	อี
ា	เออะ	อี	อี
ា	เออ	อีอ	อีอ
ា	โอะ	อุ	อุ
ា	โอ	อุ	อุ
ា	อัว	อัว	-
ា	อา+เออ	เออ	-
ា	เอือ	เอือ	-
ា	เอี้ย	เอี้ย	-
ា	เอ+อี	เอ	-
ា	อา+แอ	แอ	-
ា	อัย	เอี้ย อีย	-
ា	อา+โอ	โอ	เอา
ា	เอา	อัว เอิว	-
ា	อม	อุม	-
ា	อ้อม	อุม	-
ា	อำ	อัวม	อำ
ា	อะฮ	เอี้ยะฮ	-
ា	เออะฮ	อีฮ เอฮ	-
ា	โอะฮ	อุฮ	-
ា	เอะฮ	อีฮ	เอะ
ា	เอะฮ	ฮัวะ	เอะ

2.3 สระคงรูป

ฝึกอ่านและสังเกต

จึงมีเรา

มีปูมีย่า ต่อมามีพ่อ มีตามียาย จึงได้มีแม่ มีไร่ มีนา ต่อมามีบ้าน มีดินมีน้ำ จึงได้มีเรา เราคือซีวี
เรามีชีวา เราสู้เสาะหา ทำมาหากิน จำปุ่จำย่า ดูตาดูยาย พ่อแม่สอนไว้ สายน้ำรำริน รินมาแต่ป่า ป่าเขา
เงาไม้ ชุ่มนาค้ำไร่ ไถทำงานถื่น ยุ่งจึงมีข้าว เราจึงมีกิน ในแดนแผ่นดิน ใต้ฟ้าสีขา

ก้าวทีละก้าว สาวทีละแรง ทำทีละแห่ง แจ้งทีละสิ่ง

นี่คือคำเก่า ปู่ย่าเล่าย่า ตายายน้อมนำ แม่พ่อต่อรอย ค่อยรู้ค่อยซึ้ง ทำได้ไปถึง ไม่ท้อไม่ถอย
มือนี้ไว้ก้มก้อย ถ้อยทีพี่น้อง

(ศิวกานท์ ปทุมสูติ, ๒๕๕๑)

2.4 สระลดรูป

สระ ะ มี ง น ม ก ด บ สะกด

ระวัง	กำลั้ง	มั้งคุด	บั้งจัน	กั้งหัน	รักกัน
จับขัง	ชิงขัง	ตึงตัง	ไปวัด	รำพัด	ผักผัด
คำสั่ง	กำจัด	ชี้ชัด			

สระ ัว มี ง น ม ย ก ด บ สะกด

ปากบัว	ควนไต้	หายป่วย	ช่วยด้วย	ชวนป่วย	ขวดสวย
ชุดสวม	ส่วนรวม	น้ำท่วม	มะม่วง	ส่วยสา	ชาถ้วย

สระ โ-ะ ลดรูป

ล้องง	เจาะจง	ป่าดง	มันคง
งุนง	ซาขง	ฝุ่นผง	ระหง
ข้างบน	ยากจน	ปะปน	ทานทน
ระคน	ชุกชน	ฝ่าฝน	สับสน
จ่อมจม	มีดคม	ยาดม	ข้าวต้ม
ทับถม	เส้นผม	สาสม	ผ้าห่ม

2.5 สระเปลี่ยนรูป

สระ *-ะ* เปลี่ยนรูป

ฝึกอ่านและสังเกต

แก๊งซ้อสอบ	ชอบยามเย็น
มีลายเซ็น	เห็นเต็มตา
ทะเลเค็ม	เข็มเย็บผ้า
เร็วรีบมา	เก็บตะวัน
เด็กตัดเล็บ	นอนจับฟัน
ใส่เบ็ดกัน	ปล้นเอ็ดอึ้ง

สระ *-ะ* , *-อ* เปลี่ยนรูป

ฝึกอ่านและสังเกต

น้ำแข็ง	น้ำเจิ่ง	ค้ำเต็ง	ลองเชิง	บันเทิง
ร่าเริง	เสิงสาง	ล่องเกิน	ทางเดิน	มองเมิน
เนิ่นนาน	ยับเยิน	ตามเดิม	งานเพิ่ม	แต่งเติม
ริเริ่ม	ฉิมเป็น	ฮึกเหิม	เจิมแป้ง	พีเบิ้ม

ฝึกอ่านและสังเกต

เบิกบาน	ล่ำเลิก	บ้านเกิด
ปิดเปิด	หุ่่นเซิด	เทิดทูน
เติบโต	อึมเอิบ	เนิบนาบ
เกยตื้น	ไบเตย	เองเออย
คู้้นเคย	งอกเงย	ลูกเขย
เปิดเผย	เพิกเฉย	ระเหย

2.6 สระเดี่ยว สระ *-ะ* , *-อ* , *-ิ* , *-ึ* , *-ึ* , *-ุ*

ฝึกอ่าน

กา ตา ปู อีกา ตาดี ปิติ บิดา อาดู ปูดุ อุบะ กะปิติ ตีตะปู ดูอีกา ตากะอา
 ตาอีกาดี อีกาจะตีปู บิดาดูอีกา ตากะอาดูปู

สระ *-เออะ* *-เออ* *-แอะ* *-แอ*

บานบเออะ	เจอะเจอ	เลอะเทอะ	เยอะแยะ	แอะแอะ
แกงเปอะ	เชื้อหะอะ	แบบเออ	คอยแก้อ	เซ่อซ่า
เร่อร่า	บ้าเห่อ			

สระ ออ

ก่อนนอน	ผ้าผ่อน	สำสอน	ไล่ต้อน	รานรอน
รองบ่อน	ไก่อ่อน	งานอน	ซอนไซ	ไถ่ถอน
หอนเห่า	เร้าร้อน			

สระ โอ

โกยท้อง	ร้องโอย	โอยตี	โวยวาย	โสหุ้ย
โรยรา	แฉโผย	โดยตี	โหยหา	โซยมา

2.7 สระเกิน สระ ำ ไ ใ เ-า

ฝึกอ่าน

วิไล ไปดู ปูย่า สำเนา เราฆ่า สำเนา เรามา ยาดำ กำยำ รำไร ไปนะ อะไร
ไปหาหา ซากุไร ใบสำเนา ยาราคา ภาษาไทย ไปทำนา ราคายา รากายา เอายาดำ สำมะงา
ซามูไร ใบมะระ จะทำยา สารภี มีกำไร ใบสำเนา เมาสุรา ทาสีดำ รำมะนา อาทำดี มีวิชา
มาทำไม ใบสะเดา เขาไปดู ภูเขาไฟ ใจระกำ ลำไยดี

2.8 สระประสม

สระ เอียะ เอีย เอื้อะ เอื้อ

ฝึกอ่าน

รองเท้าเกียะ	แป๊ะเจี๊ยะ	ปี่เซี๊ยะ	กินเปี๊ยะ	ตบเผี๊ยะ
เกื้อะ	เปื้อะ	เซื้อะ	เทื้อะ	เถื้อะ
ห้าเปี้ย	อาเสี้ย	หางเปี้ย	น้องเมี้ย	ผ้าเปี้ยก
ละเหี้ย	ใจเสี้ย	เจือจาน	น่านเปื้อ	เชือกสาย
ลายเสื้อ	ผืนเสื้อ	ลูกมะเชื้อ	เผื่อแผ่	เข้าเผือก
ออกเอี้ยด	เคียดแค้น	ละเลียด	เขียนขาคำ	เปียดเสียด
เฉียดฉิว	คุเตียด	เลือดฟุ้ง	ผิวเผือด	เหือดแห้ง
เชือดคอค	เรือดรี้น			

สระ อัว

ฝึกอ่าน

กอบัว	หัวใจ	เจ้าสัว	ตัวเรา	หัวเสีย
เมียผัว	ตามัว	จัวเจียด	ตำถั่ว	มัวชั่ว

3. วรรณยุกต์ไทย

3.1 รูปวรรณยุกต์

◡ ไม้เอก	◃ ไม้โท
◄ ไม้ตรี	+ ไม้จัตวา

3.2 เสียงวรรณยุกต์

เสียงสามัญ

กา ตา มี ใจ ดี ไต เอา เบา ไป ดำ เต่า เงา เทา เรา เมา ยำ โย รำ

เสียงวรรณยุกต์ตรงกับรูป

เสียงเอก

ไก่อ่ จ่า เก่า เต่า ปู่ ปี่ บ่า ไข่ เข่า ชี่ ฉี่ ไถ่ เผ่า ผ่า ใส่ เहां่า ป่า

เสียงโท

ให้ ฝ้า สู้ บ่า ผ่า ต้อ ใต้ ถ้ำ อ้า ตู๊ เจ้า พี่ บ้าน กล้า ไชว้ ใต้ หน้า

เสียงตรี

ป่า เอี่ยม เก้า อี้ ก้า จ้า บู้

เสียงจัตวา

ก่า ไก่อ่ เก่า จ่า จู๊ ต่า ใต้ เต่า ปี่ ป่า เป่า ปี่ อู๊ อี้ อ่า เอา

เสียงไม่ตรงรูปวรรณยุกต์

รูปเอกแต่เป็นเสียงโท

นำ ทาน พี่ ค่า ช่าง ม่าน แวน ลั่น ร่าน ย่อ ง่วง เลียง

รูปโทแต่เป็นเสียงตรี

น้ำ เนื้อ น้ำ ช่าง ลั่น คำ ม้า เลียง แล้ว ล้ม ร้อง ย้อย

ไม่มีรูปกำกับแต่มีเสียงเอก

กั๊ด ขาด บาด สาบ โดด แอบ ตบ ฉาก ฝาก โฉด เปียด แกลบ

ไม่มีรูปกำกับแต่มีเสียงโท

มาก โลก เร็ยก เลิศ เพศ พลาด โคตร เซ็ด นวด งาม โยก วาด

ไม่มีรูปกำกับแต่มีเสียงจัตวา

หนาว ไหม เหมือน สวย เสียม หอย โหน เงิน เฉย หาม ฐาน ถุง ผิว ฝา

บทที่ 2
การประสมคำไทย (พยัญชนะต้นเดียว)

อุภาวรรณ นามศิริ
ผู้เขียน

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 2

หัวข้อเนื้อหาประจำบท	จำนวน	64	ชั่วโมง
1. การผสมพยัญชนะกับ -ะ -า -ิ -ึ -ี -ื -เ -อ 1.1 การผสมอักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ 1.2 การผสมอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ 1.3 การผสมอักษรต่ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ 1.4 การผสมอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์ 1.5 การผสมอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์ 1.6 การผสมอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์ แบบฝึกอ่าน			ไม่มีรูปตัวสะกด
2. การผสมพยัญชนะกับ -ะ -า -ิ -ึ -ี -ื -เ -อ 2.1 การผสมอักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ 2.2 การผันอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ 2.3 การผันอักษรต่ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ 2.4 การผันอักษรกลาง ที่มีตัว ง น ม ย ว เป็นตัวสะกด 2.5 การผันอักษรสูง ที่มีตัว ง น ม ย ว เป็นตัวสะกด 2.6 การผันอักษรต่ำ ที่มีตัว ง น ม ย ว เป็นตัวสะกด แบบฝึกอ่าน			มีรูปตัวสะกด
3. การผสมพยัญชนะกับ -ะ -เ -แ -ะ -เ -โ -เ -อะ -อ 3.1 การผสมอักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีรูปตัวสะกด 3.2 การผันอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีรูปตัวสะกด 3.3 การผันอักษรต่ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด 3.4 การผันอักษรกลาง มีตัวสะกด 3.5 การผันอักษรสูง มีตัวสะกด 3.6 การผันอักษรต่ำ มีตัวสะกด 3.7 การผันอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด 3.8 การผันอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด 3.9 การผันอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด แบบฝึกอ่าน			
4. การผสมพยัญชนะกับ -วะ -ว -เียะ -เีย -เือะ -เือ -เอะ -เอ 4.1 การผสมอักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด 4.2 การผันอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด			

- 4.3 การผันอักษรต่ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด
- 4.4 การผันอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด
- 4.5 การผันอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด
- 4.6 การผันอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด
- 4.7 การผันอักษรกลาง มีรูปตัวสะกด
- 4.8 การผันอักษรสูง มีรูปตัวสะกด
- 4.9 การผันอักษรต่ำ มีรูปตัวสะกด
- 4.10 การผันอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด
- 4.11 การผันอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด
- 4.12 การผันอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด
แบบฝึกอ่าน
- 5.1 การผสมอักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์
- 5.2 การผันอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์
- 5.3 การผันอักษรต่ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์
- 5.4 การผันอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์
- 5.5 การผันอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์
- 5.6 การผันอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์
แบบฝึกอ่าน

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนมีความเข้าใจการประสมคำไทย (พยัญชนะต้นเดี่ยว)
2. ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องการผสมพยัญชนะกับ -ะ -า -ิ -ี -ุ -ู -เ -อ
ไม่มีตัวสะกด
3. ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องการผสมพยัญชนะกับ -ะ -า -ิ -ี -ุ -ู -เ -อ
มีตัวสะกด
4. ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องการผสมพยัญชนะกับ -ะ -เ -แะ -แ- โะ -โ- -าะ -อ
5. ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องการผสมพยัญชนะกับ -ัวะ -ัว -เียะ -เีย -เือะ -เือ -เอะ -เอ
6. ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องการผสมพยัญชนะกับ -ำ ไ ใ เ-า

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้การสอนประจำบท

1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอนบทที่ 2 เรื่อง การประสมคำไทย (พยัญชนะต้นเดี่ยว)
2. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. บรรยายโดยใช้สื่อการสอนพาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง การประสมคำไทย (พยัญชนะต้นเดี่ยว) พร้อมยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย
4. ผู้เรียนซักถาม แสดงความคิดเห็น
5. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ให้ผู้เรียนทบทวนบทเรียนโดยทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 2

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
2. พาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง การประสมคำไทย (พยัญชนะต้นเดี่ยว)
3. แบบฝึกหัด
4. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
5. คำถามท้ายบทที่ 2

การวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินผลจากกิจกรรมการเรียนรู้ การศึกษาเอกสารประกอบการสอน
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน
3. ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
4. ประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 2

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

อะ อ่านว่า ออ - อะ - อะ

กะ อ่านว่า ออ - อะ - กะ

จะ อ่านว่า จอ - อะ - จะ

ตะ อ่านว่า ตอ - อะ - ตะ

(อ่านตามลำดับจนถึง ปอ อ่านว่า ปอ-อุ-ปุ)

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ -ะ -า -ิ -ึ -ุ -ึ -ุ -ึ -ุ -ึ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →							ุ	ู
		ะ	า	ิ	ึ	ุ	ึ	ุ		
อ่าน จาก บนลง ล่าง ↓	อ	อะ	อา	อิ	อิ	อิ	อิ	อุ	อุ	
	ก	กะ	กา	กิ	กิ	กิ	กิ	กู	กู	
	จ	จะ	จา	จิ	จิ	จิ	จิ	จุ	จุ	
	ฎ	ฎะ	ฎา	ฎิ	ฎิ	ฎิ	ฎิ	ฎุ	ฎุ	
	ฏ	ฏะ	ฎา	ฎิ	ฎิ	ฎิ	ฎิ	ฎุ	ฎุ	
	ด	ตะ	ตา	ติ	ติ	ติ	ติ	ตุ	ตุ	
	ต	ตะ	ตา	ติ	ติ	ติ	ติ	ตุ	ตุ	
	บ	ปะ	ปา	ปิ	ปิ	ปิ	ปิ	ปู	ปู	
	ป	ปะ	ปา	ปิ	ปิ	ปิ	ปิ	ปู	ปู	

2) อ่านคำ 1 พยางค์

กะ	จะ	ตะ	ปะ	อา	กา	จา	ตา	ปา
ดิ	ติ	ปิ	ปิ	ติ	ปิ	อิ	ดิอ	อิอ
จุ	ตุ	ตุ	ปู	อุ	ตุ	ตุ	ปู	อุ

3) อ่านคำ 2 พยางค์

บิดา	ตาดิ	ตะปู	จะตุ	อีกา	ตาปี	ดูปู	กาก็	ปีติ
กะปิ	ฎีกา	บุตุ	ตาปู	ดูกา	ตีตา	อาโป		

2.2) การผสมอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์

1) อ่านออกเสียงพยัญชนะอักษรสูง ข ข ฌ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห ทีละตัว

ข	ออกเสียงว่า	ขอ
ฌ	ออกเสียงว่า	ขอ
ฌ	ออกเสียงว่า	ฌอ
ฐ	ออกเสียงว่า	ฐอ
ถ	ออกเสียงว่า	ถอ
ผ	ออกเสียงว่า	ผอ
ฝ	ออกเสียงว่า	ฝอ
ศ	ออกเสียงว่า	ศอ
ษ	ออกเสียงว่า	ษอ
ส	ออกเสียงว่า	สอ
ห	ออกเสียงว่า	หอ

2) ให้นักศึกษาอ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรสูง ประสมสระ ะ ำ ิ ี ึ ื ุ ู

1) อ่านตามลำดับพยัญชนะ (อ่านจากซ้ายไปขวา)

ให้เริ่มอ่านจากตัว อ ประสมกับสระ ะ ำ ิ ี ึ ื ุ ู ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านตัว

ข เรียงลำดับไปจนครบทุกตัวอักษร

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ขะ อ่านว่า ขอ - อะ - ขะ

ขา อ่านว่า ขอ - อะ - ขา

ขิ อ่านว่า ขอ - อะ - ขิ

ขี อ่านว่า ขอ - อะ - ขี

(อ่านตามลำดับจนถึง ขอ อ่านว่า หอ-อู-หู)

2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากสระ อะ ประสมกับอักษร ข ฌ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านสระ ำ ิ ี ึ ื ุ ู เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ขะ อ่านว่า ขอ - อะ - ขะ

ฉะ อ่านว่า ฉอ - อะ - ฉะ

ถะ อ่านว่า ถอ - อะ - ถะ

(อ่านตามลำดับจนถึง หอ อ่านว่า หอ-อู-หู)

น	ออกเสียงว่า	นอ
พ	ออกเสียงว่า	พอ
ฟ	ออกเสียงว่า	ฟอ
ม	ออกเสียงว่า	มอ
ย	ออกเสียงว่า	ยอ
ร	ออกเสียงว่า	รอ
ล	ออกเสียงว่า	ลอ
ว	ออกเสียงว่า	วอ
ฮ	ออกเสียงว่า	ฮอ

2) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรต่ำ ประสมสระ ะ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ โดยมามีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1) อ่านตามลำดับพยัญชนะ (ให้อ่านจากซ้ายไปขวา)

ให้เริ่มอ่านจากตัว ค ประสมกับสระ ะ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่าน
ตัว ง เรียงลำดับไปจนครบทุกตัวอักษร

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

คะ อ่านว่า คอ - อะ - คะ

คา อ่านว่า คอ - อา - คา

คิ อ่านว่า คอ - อิ - คิ

(อ่านตามลำดับจนถึง ฮอ อ่านว่า ฮอ-อุ-ฮู)

2) อ่านตามลำดับสระ (ให้อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากสระ ะ ประสมกับอักษร ค ง ช ซ ท น พ ฟ ม ย ร ล ว ฮ

ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านสระ ๑ เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

คะ อ่านว่า คอ - อะ - คะ

งะ อ่านว่า งอ - อะ - งะ

ชะ อ่านว่า ชอ - อะ - ชะ

(อ่านตามลำดับจนถึง ฮอ อ่านว่า ฮอ-อุ-ฮู)

อ่านสะกดคำพยัญชนะ อักษรต่ำ ประสมสระ ะ ั ิ ึ ุ ู

		อ่านจากซ้ายไปขวา →							
		ะ	ั	ิ	ึ	ุ	ู	ุ	ู
อ่านจาก บนลงล่าง ↓	ค	คะ	คา	คิ	คึ	คู	คู	คู	คู
	ง	งะ	งา	งิ	งึ	งู	งู	งู	งู
	ช	ชะ	ชา	ชิ	ชึ	ชู	ชู	ชู	ชู
	ซ	ซะ	ซา	ซิ	ซึ	ซู	ซู	ซู	ซู
	ท	ทะ	ทา	ติ	ทึ	ตู	ตู	ตู	ตู
	น	นะ	นา	นิ	นึ	นู	นู	นู	นู
	พ	พะ	พา	พิ	ปึ	ปู	ปู	ปู	ปู
	ฟ	ฟะ	ฟา	ฟี	ฟึ	ฟู	ฟู	ฟู	ฟู
	ม	มะ	มา	มิ	มึ	มุ	มุ	มุ	มุ
	ย	ยะ	ยา	ยิ	ยึ	ยู	ยู	ยู	ยู
	ร	ระ	รา	ริ	รึ	รู	รู	รู	รู
	ล	ละ	ลา	ลิ	ลึ	ลู	ลู	ลู	ลู
ว	วะ	วา	วิ	วึ	วู	วู	วู	วู	
ฮ	ฮะ	ฮา	ฮี	ฮึ	ฮู	ฮู	ฮู	ฮู	

3) อ่านคำ 1 พยางค์

ชะ นะ ละ ชา ลา วา มา นา ยา ชิ
 ริ วี รี่ ชี พี มี รึ คี มี คู
 ยุ งู พู ฟู ทู ฮึ พา ซา

4) อ่านคำ 2 พยางค์

พาชี ลีลา พามา ลาวา มานา ยาดี นาวา มาชิ วิชา รุง
 ชะนี ชูมือ มะลิ สาคุ มาหา กะที มะระ ราคา ทายา ทวี
 พารา มีนา ยุพา ยะลา ชีวี ชีวา บาทา นะคะ ราวี ทะนุ

1.4) การผสมอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์

1) วรรณยุกต์ 5 เสียง 4 รูป

รูป	ชื่อ	เสียง
		สามัญ
'	ไม้เอก	เสียงเอก
ˊ	ไม้โท	เสียงโท
ˋ	ไม้ตรี	เสียงตรี
ˎ	ไม้จัตวา	เสียงจัตวา

2) ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ ะ ำ ิ ี ึ ื ๅ แบบไม่มีตัวสะกด โดยอ่านตามลำดับสระและพยัญชนะ ดังนี้

เริ่มอ่านจากตัว อ ประสมกับสระ อา ผันวรรณยุกต์สามัญ เอก โท ตรี จัตวา ตามลำดับ และใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ ะ ำ ิ ี ึ ื ๅ ตามลำดับ

ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัว ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

อา อ่านว่า ออ - อา - อา

อ่า อ่านว่า ออ - อา - อา - ไม้เอก - อ่า

อ๊า อ่านว่า ออ - อา - อา - ไม้โท - อ๊า

อ้า อ่านว่า ออ - อา - อา - ไม้ตรี - อ้า

อ๋า อ่านว่า ออ - อา - อา - ไม้จัตวา - อ๋า

(อ่านตามลำดับจนถึง ุ์ อ่านว่า ออ-อุ-อุ-อุ-ไม้จัตวา-อุ์)

ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัว ก จ ด ต บ ป ตามลำดับ

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรกลาง ผันวรรณยุกต์สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

อ	ก	จ	ด	ต	บ	ป
			,	๗	๘	๙
อะ			อะ	อ๊ะ	อ๊ะ	อ๊ะ
อา	อา	อา	อา	อา	อา	อา
ออ			ออ	ออ	ออ	ออ
ออ		ออ	ออ	ออ	ออ	ออ
ออ		ออ	ออ	ออ	ออ	ออ
ออ		ออ	ออ	ออ	ออ	ออ
ออ		ออ	ออ	ออ	ออ	ออ
ออ		ออ	ออ	ออ	ออ	ออ
ออ		ออ	ออ	ออ	ออ	ออ
ออ		ออ	ออ	ออ	ออ	ออ

3) อ่านคำ 1 พยางค์ต่อไปนี้

จ๊ะ จ๊ะ จ้า บ่า ป้า อ้า ออ กอ อก ปอ
 ป๊ะ ออ อ้อ บ้อ อ้อ อ้อ อ้อ อ้อ อ้อ อ้อ
 บู้ บู้ บู้ อ้อ

4) อ่านคำ 2 พยางค์ต่อไปนี้

จ๊ะจ๋า บู้บู้ อ้อจู้ ป๊ะป๋า ปะปู้ อ้ออ้อ อ้ออ้อ อ้ออ้อ

1.5) การผสมอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์

1) ฝัวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรสูงประสมสระ ะ ำ ิ ี ึ ื , แบบไม่มีตัวสะกด โดยอ่านตามลำดับสระและพยัญชนะ ดังนี้

เริ่มอ่านจากตัว ข ประสมกับสระ อา ฝัวรรณยุกต์จัตวา เอก โท ตามลำดับ และใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ อี อี อุ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ขา อ่านว่า ขอ - อา - ขา

ข่า อ่านว่า ขอ - อา - ขา - ไม้เอก - ข่า

ข้ำ อ่านว่า ขอ - อา - ขา - ไม้โท - ข้ำ

ฉา อ่านว่า ฉอ - อา - ฉา - ฉา

(อ่านตามลำดับจนถึง ปอ อ่านว่า หอ-อุ-หุ-ไม้โท-หู่)

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรสูง ฝัวรรณยุกต์ 2 รูป ได้แก่ ไม้เอก ไม้โท

ข	ฉ	ถ	ผ	ฝ	ส	ท
รูปวรรณยุกต์						
เสียงวรรณยุกต์ จัตวา เอก โท						
อะ			ชะ	ชะ	ชะ	ชะ
อา	ขา		ข่า	ข่า	ข่า	ข่า
อิ			ชิ	ชิ	ชิ	ชิ
อี	ชี		ชี	ชี	ชี	ชี
อุ			ชู	ชู	ชู	ชู
อุ	ชู		ชู	ชู	ชู	ชู
อ			ฉะ	ฉะ	ฉะ	ฉะ
อา	ฉา		ฉ่า	ฉ่า	ฉ่า	ฉ่า
อิ			ฉิ	ฉิ	ฉิ	ฉิ
อี	ฉี		ฉี	ฉี	ฉี	ฉี

2) อ่านคำ 1 พยางค์

ข่า ฉ่า ถ่า ผ่า ฝ่า ห่า ชี่ ถี่ ลี่
 ชื่อ ชู ฉู ฐู ผู้ ฐู

3) อ่านคำ 2 พยางค์

ปู่ฟ้า ผู้ตี สี่ตา สี่ขา ฉู่ฉี่ ตาถี่ ฝ่าป่า ชี่ซ่า
 ฟ้าสี่ ฟ้าสี่

1.6) การผสมอักษรตัว มีรูปวรรณยุกต์

1) ฝั่ฉัวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรต่ำประสมสระ ะ าะ ิ ึ ึ ึ ึ , แบบไม่มีตัวสะกด โดยอ่านตามลำดับสระและพยัญชนะ ดังนี้

เริ่มอ่านจากตัว ค ประสมกับสระ าะ ฝั่ฉัวรรณยุกต์สามัญ เอก โท ตามลำดับ และใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ อี อี ู ตามลำดับ

ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัว ง ช ซ ท น พ ฟ ม ย ร ล ว ฮ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

คา อ่านว่า คอ - าะ - คา

ค่า อ่านว่า คอ - าะ - คา - คา - ไม้เอก - ค่า

ค้ำ อ่านว่า คอ - าะ - คา - คา - ไม้โท - ค้ำ

งา อ่านว่า งอ - าะ - งา

ง่า อ่านว่า งอ - าะ - งา - งา - ไม้เอก - ง่า

(อ่านตามลำดับจนถึง ฐู อ่านว่า ฮอ - ู - ฮู - ฮู - ไม้โท - ฮู)

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรต่ำ ผันวรรณยุกต์ 2 รูป ได้แก่ ไไม้เอก ไไม้โท

รูป เสียง	ค ง ช ซ ท น พ ฟ ม ย ร ล ว ฮ			
	สามัญ	โท	ตรี	จัตวา
อะ		คะ	คะ	คะ
อา	คา	คำ	คำ	
อิ		คิ	คิ	คิ
อึ	คึ	คึ	คึ	
เอ		คะ	คะ	คะ
เอา	คา	คำ	คำ	
เออิ		คิ	คิ	คิ
เออ	คึ	คึ	คึ	
อุ		คู	คู	คู
อุ	คู	คู	คู	

(อ่านตามลำดับจนถึง ฮู้ อ่านว่า ฮอ-อู-ฮู-ไม้โท-ฮู้)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

คะ	คำ	ซ่า	น่า	ย่า	ว่า	ซ่า	น้ำ	ม้า
ฟ้า	คึ	ซึ	ที	นึ	ฟึ	ยึ	ซึ	นึ
ชื้อ	ชื้อ	ทื้อ	ซื้อ	มื้อ	รื้อ	ยื้อ	คู	พู่
ลู่	ลู่	ลู่						

3) อ่านคำ 2 พยางค์

ทีนี้	ซื้อผ้า	ฟ้าผ่า	สาลี	คูคี่	น่าซื้อ	มูตี	ที่ท่า	สีฟ้า
ฉะนี้	ทีนี้	ป่าช้า	ซู่ซ่า	คูค้ำ	บูย่า	ซื้อบื้อ	นำดู	ท่าที่

แบบฝึกอ่าน

1) อ่านคำ 1 พยางค์

กะ	จะ	อา	กา	ตา	ปา	ติ
อี	ดี	ตี	ปี	ตี	อือ	จู
ตุ	ปุ	อุ	งู	ดู	ตุ	ปู
สะ	ขา	ฝา	หา	ลิ	หือ	ถือ
งู	มุ	ณ	หุ	คะ	ชะ	นะ
งา	ชา	ยา	รา	ลา	วา	ฮา
จือ	มิ	ริ	ชิ	ทือ	มื่อ	รื่อ
คือ	มื่อ	ลือ	ฮือ	ฟุ	คื่อ	งื่อ
ชือ	พื่อ	ฟือ	รื่อ	บ่า	ป่า	จ่า
ป้า	จ่า	กื่อ	ปื่อ	กื่อ	จื่อ	บื่อ
ตื่อ	อื่อ	กื่อ	จื่อ	ปื่อ	กื่อ	บื่อ
ช่า	น้า	ย่า	ว่า	ช่า	น้า	ฟ่า
ม่า	คื่อ	ชื่อ	ทื่อ	นื่อ	ฟื่อ	ชื่อ
นื่อ	ชื่อ	ชื่อ	ชื่อ	รื่อ	คื่อ	ฟื่อ

2) อ่านคำ 2 พยางค์

ป้าจ่า	กื่อปื่อ	บื่อบื่อ	ปื่อจ่า	ปื่อผ้า	ผ้าดู	ผู้ติ
ลือชา	ปะผ้า	ปื่อนื่อ	น้าดู	ปื่อย่า	ฟ่าผ้า	ฟื่อมา
ชื่อผ้า	คื่อคื่อ	มื่อลือ	น้าชื่อ	ชื่อตื่อ	ลือฟ่า	ชื่อม่า
สาลือ	มื่อลือ					

3) อ่านเรื่อง “ป้า กะ ปู่”

ป้า กะ ปู่ ป้ากะปู่ดู
 ตาอื่อตื่อกระปื่อกะต่าอื่อ
 ป้าจ่า ตาอื่อตื่อกระปื่อตื่อ
 ต่าอื่อจะตื่อป้าต่าอื่อ ต่าอื่อดูต่าต่าอื่อ
 ป้าปะปู่ กื่ออื่อจื่อ
 ป้าดูปู่ กื่ออื่อจื่อ

2. การผสมพยัญชนะกับ -ะ -า -ิ -ี -ึ -ื -ุ -ู มีตัวสะกด

2.1) การผสมอักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์

1) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ อะ อา อิ อี อึ อู และตัวสะกด ง น ม ย ก ต บ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1.1) อ่านตามลำดับตัวสะกด (อ่านจากซ้ายไปขวา)

ให้เริ่มอ่านจากตัว อ ประสมกับสระ อะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสมตัวสะกด น ม ย ก ต บ เรียงไปจนครบทุกตัว

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

อ้ง อ่านว่า ออ - อะ - งอ - อ้ง

อ้น อ่านว่า ออ - อะ - นอ - อ้น

อ้ม อ่านว่า ออ - อะ - มอ - อ้ม

อ๊ก อ่านว่า ออ - อะ - กอ - อ๊ก

อ๊ด อ่านว่า ออ - อะ - ตอ - อ๊ด

อ๊ပ် อ่านว่า ออ - อะ - บอ - อ๊ပ်

ทำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่นจนครบ ถึงคำว่า ปับ

ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ ถึงคำว่า ปูบ

1.2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากตัว อ ประสมกับสระ อะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสมกับสระ อา อิ อี อึ อู เรียงไปจนครบทุกสระ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

อ้ง อ่านว่า ออ - อะ - งอ - อ้ง

อาง อ่านว่า ออ - อา - งอ - อาง

อิง อ่านว่า ออ - อิ - งอ - อิง

อึ้ง อ่านว่า ออ - อี - งอ - อึ้ง

อิ่ง อ่านว่า ออ - อึ - งอ - อิ่ง

อุง อ่านว่า ออ - อู - งอ - อุง

อู้ง อ่านว่า ออ - อู - งอ - อู้ง

อู๊้ง อ่านว่า ออ - อู - งอ - อู๊้ง

ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัวสะกด น ม ย ก ต บ จนครบ ถึงคำว่า อูบ

และทำเช่นเดียวกันนี้กับพยัญชนะอักษรกลางตัวอื่นจนครบ ถึงคำว่า ปูบ

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ อะ อา อิ อี อื อู อู่

		อ่านจากซ้ายไปขวา →							
		ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ	
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ
อ่านจาก บนลงล่าง ↓	อะ	อั้ง	อั้น	อ้ม	อัย	-	อັก	อັด	อັบ
	อา	อาง	อาน	อาม	อาย	อาว	อาก	อาด	อาบ
	อิ	อิ่ง	อิน	อิม	-	อิว	อิก	อิด	อิบ
	อี	อึ้ง	อีน	อีม	-	-	อี้ก	อี้ด	อี้บ
	อื	อึ้ง	อึน	อึม	-	-	อืก	อืด	อือบ
	อู	อุง	อุน	อุม	-	-	อูก	อูด	อุบ
	อู่	อูง	อูน	อุม	อูย	-	อูก	อูด	อุบ
		กั้ง	กั้น	ก้ม	กัย	-	กັก	กັด	กັบ
		กิง	กิน	กิม	-	กิว	กิก	กิด	กิบ
		กึ่ง	กิน	กีม	-	-	กี้ก	กี้ด	กี้บ

(อ่านสะกดคำอักษรกลาง ตามลำดับ จนถึงคำว่า ปู/บ)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

ดั่ง จั่ง บั่ง กั้น จัก ตัก จับ ดับ จาก
 ตาก กาง บาง จาน จาม ตาม กาย ตาย กาว
 ดาว กิน ดิน บิน จิก ติด ปิด ดิบ จีน
 ปีก อีก ตีด กีบ จีบ ปีบ ดิ่ง จิ้ง บิ่ง
 ดิก ตีก จีด ดุม จุก จุด บุก บุป จุง
 ปูน ตูม จูบ

3) อ่านคำ 2 พยางค์

สะอาด อานม้า ปากกา ตากยา จากมา กากชา ยาจืด จีบมือ ดาวดับ
 จีบผ้า กินยา หากิน กางปีก กินอื่ก ตูมบาน กัปเดตัก กินจุ ตากผ้า
 ติดตาม จุดดับ ปากบาง จุงมือ ติดกาว

2.2) การผันอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์

1) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรสูง ข ฉ ฅ ฝ ส ห ประสมสระ อะ อา อิ อี อื อู และ
ตัวสะกด ง น ม ย ว ก ด บ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1.1) อ่านตามลำดับตัวสะกด (อ่านจากซ้ายไปขวา ดูหน้าถัดไป)

ให้เริ่มอ่านจากตัว ข ประสมกับสระ อะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสม
ตัวสะกด น ม ย ว ก ด บ เรียงไปจนครบทุกตัว

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ซัง	อ่านว่า	ออ - อะ - งอ - ซัง
ซัน	อ่านว่า	ออ - อะ - นอ - ซัน
ซิม	อ่านว่า	ออ - อะ - มอ - ซิม
ซิก	อ่านว่า	ออ - อะ - กอ - ซิก
ซัด	อ่านว่า	ออ - อะ - ดอ - ซัด
ซับ	อ่านว่า	ออ - อะ - บอ - ซับ

ทำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่นจนครบ ถึงคำว่า หับ

ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ ถึงคำว่า หุบ

1.2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากตัว ข ประสมกับสระ อะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสม
กับสระ อา อิ อี อื อู เรียงไปจนครบทุกสระ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ซัง	อ่านว่า	ออ - อะ - งอ - ซัง
ซาง	อ่านว่า	ออ - อา - งอ - ซาง
ซิง	อ่านว่า	ออ - อิ - งอ - ซิง
ซิ่ง	อ่านว่า	ออ - อี - งอ - ซิ่ง
ซึง	อ่านว่า	ออ - อื - งอ - ซึง
ซุง	อ่านว่า	ออ - อู - งอ - ซุง
ซุ้ง	อ่านว่า	ออ - อู - งอ - ซุ้ง

ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัวสะกด น ม ย ว ก ด บ จนครบ ถึงคำว่า ซูป

และทำเช่นเดียวกันนี้กับพยัญชนะอักษรกลางตัวอื่นจนครบ ถึงคำว่า สูบ

อ่านจากซ้ายไปขวา

		→							
อักษรสูง		ข	ฃ	ฅ	ฉ	ฝ	ส	ห	
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ
อ่าน จากบนลง ล่าง ↓	อะ	ข้ง	ข้น	ข้ม	ขัย	-	ขัก	ขัด	ขับ
	อา	ขาง	ขาน	ขาม	ขาย	ขาว	ซาก	ขาด	خاب
	อิ	ชิง	ชิน	ชิม	-	ชีว	ชิก	ชิด	ชิบ
	อึ	ชิ่ง	ชึน	ชิม	-	-	ชีก	ชิด	ชิบ
	อื	ชึง	ชึน	ชิม	-	-	ชีก	ชิด	ชิบ
	อือ	ชิ่ง	ชึน	ชิม	-	-	-	ชิด	ชิบ
	อุ	ขุง	ขุน	ขุม	ขุย	-	ขุก	ขุด	ขุบ
	อุ	ขุง	ขุน	ขุม	-	-	ขุก	ขุด	ขุบ

(อ่านสะกดคำอักษรสูง ตามลำดับ ถึงคำว่า หุบ)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

ถ้ง	ฝ้ง	ฝ้ง	ฝึน	หั้น	ฝัก	หัก	ฝัด	ขับ	หับ	ถาง	ฝาง
สาง	หาง	ขาน	सान	สาม	สาย	ฝ่าย	ทาว	ทาด	ทาบ	ชิง	ฝิง
ผิน	ผิด	ลิบ	ฉีก	ชืด	หีบ	ถึง	ถึก	ฝึก	สีก	ชิน	ผึน
ผึน	ผืด	ผุด	สุก	สุต	สุม	ฝุง	สูง	ผูก	ขุด	สุบ	

3) อ่านคำ 2 พยางค์

ฝักกาด	ฝัดฝัก	ขับขาน	ลิบสาม	सानผึน	ฝึกหัด
จักसान	ถามถึง	ชิงซ่า	ถากถาง	ฝายน้ำ	ผึนผ้า
สุดชืด	สูงสุด	ชิงขัง	สามลิบ	ตัดลิ้น	หุบปาก
กาฝาก	ฝัดชิง	ผิดฝุง	หางขาด		

2.3) การผันอักษรต่ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์

1) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรต่ำ ค ง ช ซ ท น พ ฟ ม ย ร ล ว ฮ ประสมสระ อะ อา อิ อี อึ อือ อู อู และตัวสะกด ง น ม ย ว ก ด บ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1.1) อ่านตามลำดับตัวสะกด (อ่านจากซ้ายไปขวา)

ให้เริ่มอ่านจากตัว ค ประสมกับสระ อะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสมตัวสะกด น ม ย ว ก ด บ เรียงไปจนครบทุกตัว

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

คัง อ่านว่า ออ - อะ - งอ - คัง

คั่น อ่านว่า ออ - อะ - นอ - คั่น

คัม อ่านว่า ออ - อะ - มอ - คัม

คัก อ่านว่า ออ - อะ - กอ - คัก

คัต อ่านว่า ออ - อะ - ตอ - คัต

คับ อ่านว่า ออ - อะ - บอ - คับ

ทำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่นจนครบ ถึงคำว่า ฮับ

ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ ถึงคำว่า ฮูบ

1.2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนกลางล่าง ดูหน้าถัดไป)

ให้เริ่มอ่านจากตัว ค ประสมกับสระ อะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสมกับสระ อา อิ อี อึ อือ อู เรียงไปจนครบทุกสระ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

คัง อ่านว่า ออ - อะ - งอ - คัง

คาง อ่านว่า ออ - อา - งอ - คาง

คิง อ่านว่า ออ - อิ - งอ - คิง

คึ่ง อ่านว่า ออ - อี - งอ - คึ่ง

คื อ่านว่า ออ - อึ - งอ - คื

คึง อ่านว่า ออ - อือ - งอ - คึง

คุง อ่านว่า ออ - อู - งอ - คุง

คูง อ่านว่า ออ - อุ - งอ - คูง

ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัวสะกด น ม ย ว ก ด บ จนครบ ถึงคำว่า คูบ

และทำเช่นเดียวกันนี้กับพยัญชนะอักษรกลางตัวอื่นจนครบ ถึงคำว่า ฮูบ

อ่านจากซ้ายไปขวา														
อักษรต่ำ	ค	ก	ช	ซ	ท	น	พ	ฟ	ม	ย	ร	ล	ว	ฮ
ตัวสะกด	ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ						
อ่าน จากบนลง ล่าง	อะ	คั่ง	คั่น	ค้ม	คัย	-	คัก	คัต	คับ					
	อา	คาง	คาน	คาม	คาย	คาว	คาก	คาด	คาบ					
	อิ	คิง	คิน	คิม	-	คิว	คิก	คิด	คิบ					
	อี	คึ่ง	คีน	คีม	-	-	คี้ก	คี้ด	คี้บ					
	อื	คั้ง	คั่น	ค้ม	-	-	คี้ก	คี้ด	คี้บ					
	อึ	คึ่ง	คีน	คีม	-	-	-	คี้ด	คี้บ					
	อุ	คุง	คูน	คุม	คุย	-	คูก	คุด	คูป					
อู	คุง	คูน	คุม	-	-	คูก	คูด	คูบ						

(อ่านสะกดคำอักษรต่ำ ตามลำดับจนถึงคำว่า ฮูบ)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

พั่ง	พั่ง	ซัน	พั่น	มัน	วัน	นัย	พัก	รัก	วัก	รั บ
คัต	พัต	พัต	วัด	คาค	ชาด	พาด	พาด	งาม	ชาม	ยาม
พาย	ยาย	ยาว	ราว	คาบ	ทาบ	ราบ	ริน	คิด	ชิต	ทิต
ริบ	คีน	ยีน	คิบ	ยี้ด	มี้ด	มุง	ซุง	คุย	มูก	รูก
ซุด	รุด	ฟูก	ลูก	พุด	ลูบ					

3) อ่านคำ 2 พยางค์

ยีนนาน	ยีนยาว	ยาวนาน	รักมาก	มิดชิด	ลิตรอน
พุดซัด	พุ่มพัก	พุดคุย	มิดมิด	ราบคาบ	คิดถึง
นับถือ	ทับทิม	ยุ่งซุม	ทุกวัน	ผิดชอบ	ลานวัด
วาดฝัน	लगสาด	ยินดี	ชายคา	พับผ้า	รับยา
หัวมัน	लगจุง	ลูกรัก	ยีนยัน	ลาดยาง	สะพาน
ลูกสาว	ลูกชาย	วันคืน	พอนพิน	ตายาย	คี้กคัก
นึกคิด	ซิงซ้า	พักพิง	लगจุง		

2.4) การผันอักษรกลาง ที่มีตัว ง น ม ย ว เป็นตัวสะกด มีรูปวรรณยุกต์

1) ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ อะ อา อี อี้ อู อุ มีตัวสะกด ง น ม ย ว โดยมีวิธีอ่าน ดังนี้

1.1) เริ่มอ่านจากตัว ก ประสมกับสระ อะ ประสมตัวสะกด ง ผันวรรณยุกต์สามัญ เอก โท ตรี จัตวา ตามลำดับ และอ่านวิธีเดียวกันนี้กับสระ อา อี อี้ อู อุ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

กั๋ง อ่านว่า กอ - อะ - งอ - กั๋ง

กั๊ง อ่านว่า กอ - อะ - งอ - กั๊ง - กั๊ง - ไม้เอก - กั๊ง

กั้ง อ่านว่า กอ - อะ - งอ - กั้ง - กั้ง - ไม้โท - กั้ง

กั๊ง อ่านว่า กอ - อะ - งอ - กั๊ง - กั๊ง - ไม้ตรี - กั๊ง

กั๋ง อ่านว่า กอ - อะ - งอ - กั๋ง - กั๋ง - ไม้จัตวา - กั๋ง

ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ ถึงคำว่า กู๋ง

ทำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่น ๆ จนครบ จนถึงคำว่า อู๋ง

1.2) ทำเช่นเดียวกับ ข้อ 1.1) กับตัวสะกด น ม ย ว ตามลำดับ จนถึงคำว่า อู๋ย

	ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	
รูปวรรณยุกต์			ˊ	ˊ	ˊ	ˊ	
เสียงวรรณยุกต์		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
อั้ง	กั๋ง	กั๋ง	กั๋ง	กั๋ง	กั๋ง	กั๋ง	
อ่า	ก่าง	ก่าง	ก่าง	ก่าง	ก่าง	ก่าง	
อี้	กั้ง	กั้ง	กั้ง	กั้ง	กั้ง	กั้ง	
อึ	กั๊ง	กั๊ง	กั๊ง	กั๊ง	กั๊ง	กั๊ง	
อู	กั๊ง	กั๊ง	กั๊ง	กั๊ง	กั๊ง	กั๊ง	
อุ	กู๋ง	กู๋ง	กู๋ง	กู๋ง	กู๋ง	กู๋ง	
อู	กู๋ง	กู๋ง	กู๋ง	กู๋ง	กู๋ง	กู๋ง	

(อ่านสะกดคำอักษรกลาง ตามลำดับ ถึงคำว่า อู๋ย)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

ตั้ง	กั้น	บัน	ต่าง	ต่าง	อ่าน	อ่าว	ป่าว	ปาน	ด้าน
บ่าว	บ้าง	บ้าน	กึ่ง	บิน	ป็น	ดิน	ปิ้ง	จิ้ม	กึ่ง
อึ้ง	จึ้ง	ปึ้ง	ปิ้ง	ตื่น	ตื่น	ตี๋ม	อีน	ตื่น	กึ่ง
บึ้ง	อูน	จุ่ม	ตุ้ม	อุ้ม	บุ่ม	ปุย			

3) อ่านคำ 2 พยางค์

บุงกี	บุ่มปุย	กึ่งก้าน	ตึกตื่น	ก้ามปู
เส้นตายก้าวกาย		กึ่งก่า	ป็นดิน	ต่างด้าน
บ้านนา ปูนปั้น		กึ่งกึ่ง	ก้ามกึ่ง	ต่างกัน
อึ้งอ่าง	ตี๋มกิน	ผ้าปาน	อ่าวลิก	

2.5) การผันอักษรสูง ที่มีตัว ง น ม ย ว เป็นตัวสะกด มีรูปวรรณยุกต์

1) ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรสูง ข ฉ ถ ผ ฝ ส ห ประสมสระ อะ อา อี อี้ อู อุ มีตัวสะกด ง น ม ย ว โดยมีวิธีอ่าน ดังนี้

1.1) เริ่มอ่านจากตัว ข ประสมกับสระ อะ ประสมตัวสะกด ง ผันวรรณยุกต์จัตวา เอก โท จัตวา ตามลำดับ และอ่านวิธีเดียวกันนี้กับสระ อา อี อี้ อู อุ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ข้ง อ่านว่า ขอ - อะ - งอ - ข้ง

ข้ง อ่านว่า ขอ - อะ - งอ - ข้ง - ข้ง ไม้เอก - ข้ง

ข้ง อ่านว่า ขอ - อะ - งอ - ข้ง - ข้ง ไม้โท - ข้ง

ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ ถึงคำว่า ขุ่ง

ทำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรสูงตัวอื่น ๆ จนครบ จนถึงคำว่า หุ่ง

1.2) ทำเช่นเดียวกับ ข้อ 1.1) กับตัวสะกด น ม ย ว ตามลำดับ จนถึงคำว่า สู้ย

	ข	ฅ	ถ	ผ	ฝ	ส	ห
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	
วรรณยุกต์			ˊ	ˋ			
เสียงวรรณยุกต์		จัตวา	เอก	โท			
	อັง	อั้ง	อั้ง	อั้ง			
	อา	ขาาง	ข่าาง	ข้าาง			
	อิ	ขิง	ขั้ง	ขั้ง			
	อึ	ขิง	ขั้ง	ขั้ง			
	อึ	ขิง	ขั้ง	ขั้ง			
	อึ	ขิง	ขั้ง	ขั้ง			
	อุ	ขุง	ขุง	ขุง			
	อุ	ขุง	ขุง	ขุง			

(ผันวรรณยุกต์อักษรสูง ตามลำดับ จนถึงคำว่า หุ้ย)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

ฝั่ง	ลั่ง	หั่น	ขั้น	ลั้่น	ห่าง	ข้าง	ห่าง	ถ่าน	ผ่าน
ห่าน	ข้าม	ห้าม	ข่าย	ถ่าย	ฝ่าย	ล่าย	ข่าว	ข้าว	ห่าว
ฉั้ง	หั้ง	ลั้่น	ลั้ว	หั้ว	ฝั้ง	หั้ง	ฝั้ง	ขั้่น	ขั้่น
ฝั่่น	ขุ่น	ฝุ่น	หุ่น	ลุ่ม	หุ้ม				

3) อ่านคำ 2 พยางค์

ถุงหิ้ว	ขื่นชม	ข้าวเจ้า	ฝุ่นผง	ข้ามเขา	ข้าวสุก
ข้าวดิบ	ฝื่นขื่น	ขุ่นตา	ฝิ่งแดด	ฝ่ายข้าว	ฉิ่งฉับ
ข้ามคู	ห่างหาย	ห้ามขาย	ตาข่าย	หึ่งหึ่ง	ถ่านดำ
หั่นผัก	ฝิ่งผาย	ขาสั้่น	ข้ามเขา	หุ่นขาว	ถ่ายรูป

2.6) การผันอักษรต่ำ ที่มีตัว ง น ม ย ว เป็นตัวสะกด มีรูปวรรณยุกต์

1) ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรต่ำ ค ง ช ซ ท น พ ฟ ม ย ร ล ว ฮ ประสมสระ อะ อา อิ อี อื อู อู มีตัวสะกด ง น ม ย ว โดยมีวิธีอ่าน ดังนี้

1.1) เริ่มอ่านจากตัว ค ประสมกับสระ อะ ประสมตัวสะกด ง ผันวรรณยุกต์สามัญ โท ตรี ตามลำดับ และอ่านวิธีเดียวกันนี้กับสระ อา อิ อี อื อู ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

คั่ง อ่านว่า คอ - อะ - งอ - คั่ง

คั่ง อ่านว่า คอ - อะ - งอ - คั่ง - ไม้เอก - คั่ง

คั่ง อ่านว่า คอ - อะ - งอ - คั่ง - ไม้โท - คั่ง

ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ ถึงคำว่า คุ้ง

ทำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรสูงตัวอื่น ๆ จนครบ จนถึงคำว่า ฮุ้ง

1.2) ทำเช่นเดียวกับ ข้อ 1) กับตัวสะกด น ม ย ว ตามลำดับ จนถึงคำว่า ฮุ้ง

อักษรต่ำ	ค	ง	ช	ซ	ท	น	พ	ฟ	ม	ย	ร	ล	ว	ฮ
ตัวสะกด		ง				น			ม	ย			ว	
รูปวรรณยุกต์									ˊ	ˋ				
เสียงวรรณยุกต์		สามัญ				โท			ตรี					
	อั่ง	คั่ง				คั่ง			คั่ง					
	อา	ค่าง				ค่าง			ค่าง					
	อิ	คิง				คิง			คิง					
	อื	คั้ง				คั้ง			คั้ง					
	อู	คูง				คูง			คูง					
	ฮ	คฮ				คฮ			คฮ					

(ผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ ตามลำดับ จนถึงคำว่า ฮุ้ง)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

ซั้่ง	มั้ง	ยั้ง	คั้่น	นั้่น	รั้่น	ค่าง	ช่าง	ท้าย	พ่าย	ย้าย
ร่า่ง	ล่า่ง	ว่า่ง	ซั้่น	ซั้่น	ทึ้่ง	ค่าง	ร่า่น	ล้า่น	ย้าย	ร่าย
ซั้่น	นั้่ม	มึ้่ม	ยั้่ม	ซั้่ง	นั้่ง	ทึ้่ง	พึ้่น	พึ้่น	ซั้่น	นุ้่ง
พุง	พุง	นุ่น	ทุ่น	ลุ่น						

3) อ่านคำ 2 พยางค์

ทึ้่งท้าย	ย้ายบ้าน	ซั้่นแฉะ	ร่างกาย	ค่างคาว	ร่าวราน
ย่างกั้่ง	ลูกซั้่น	สายรุ้่ง	ซั้กว่าว	ล้า่งฝั้ก	กางมุ้ง
นั้่งพั้ก	วุ้นดำ	นุ้่งผ้า	นั้่งนึ้ก	พุงฝั้น	ยั้บยั้ง
ยั้่มพั้ก	ค่างคา	ค่างคึ้่น	นั้่งซั้่าว	ร่า่นคั้่า	ว่างมาก
ซั้่นบาน	ยั้่งซั้่าว	ลูกซั้่าง	บนล้า่ง	ว่ายนั้้า	

แบบฝึกอ่าน

1) อ่านคำ 1 พยางค์

ตั้ง	ปัง	กัน	จัก	ตัก	ปัก	ตัด
ปิด	กั๊บ	จับ	กาง	บาง	จาน	บาน
ดาว	จาก	ตาก	กาย	คาย	ปาก	กิน
ดิน	บิน	จิก	ดิบ	จิ้น	ปิก	อิก
ปีบ	ดิ่ง	จิ้ง	ดุม	จุก	จุด	บุด
จุง	ปุ่น	ถ้ง	ฝั่ง	ชัน	ฉัน	ฝัก
ขัด	หัด	ขับ	ถาม	सान	หาม	ขาย
ฝาก	ถาด	ฉาบ	หาบ	ชิง	ผิง	หिन
ผิด	ลือบ	ชืด	ถึง	ถุง	สุ่ม	ชุด
หุบ	ผู่ง	สูง	ถุก	ผูก	ชูด	สูบ
ฟิ่ง	ร้ง	พั่น	วัน	วัย	พัก	รัก
ขัด	พัด	มัด	นั๊บ	พับ	รับ	ลับ
คาง	วาง	ยาง	ยาว	มาก	ราก	พาด
ขาม	พาย	ยาย	ราบ	พิง	ยิง	ลิง
ริน	ชิม	คิด	ริบ	ชีก	มิด	รีด
นีก	คีน	ยืม	มิด	ชุง	ลุง	ทุน
คุย	ชุด	ชุด	นูน	ฟูก	ลูก	พุด
ตั้ง	กั๊น	บั้น	อ่าง	ต่าง	ต่าง	ก้าง
บ่าย	ด้าม	ด้าย	กึ่ง	อ้อม	ตั้น	ตั้น
อุ้ม	ปุ้ย	ฝั่ง	ลั้ง	ลั่น	หั่น	ลั่น
ห่าง	ข้าง	ห้าง	ผ่าน	ข้าม	ห้าม	ข่าย
ฝ้าย	ข่าว	ข่าว	ฉิ่ง	หึ่ง	ลั่น	หิ้ว
ฝั่ง	ชัน	ชัน	ชุ่น	ฝุ่น	หุ่น	หุ้ม
ชั่ง	นั้ง	ชัน	นั้ง	ค่าง	ข้าง	ย่าง
ท่าน	ร้าน	ง่าย	ว่าย	ซ้าย	ท่าย	ว่าว
นึ่ง	วึ่ง	ยืม	นึ่ง	ซึ่ง	นึ่ง	ลื่น
ขึ้น	พื่น	นุ่ง	มุ้ง	ยั้ง	นุ่ง	วุ้น
พุ่ม	พุ่ม	ยุ่ย	ค้อย			

2) อ่านคำ 2 พยางค์

ปากกา	อานม้า	ตามหา	กากชา	กินยา	หากิน	ดินดี
ดึกดึก	กั๊กกั๊ก	มะตัน	ดูดาว	ดีบุก	บางที	ปิดตู้
จับปู	ปิดตู้	ติดตาม	ตากผ้า	ปิดฝา	ลิบสาม	ถามถึง
ถูกผิด	ผิดขิง	ขิงขัง	สามสิบ	ฝึกหัด	จักสาน	สีขาว
คิดถึง	มีดมาก	มิดชิด	ยุ่งซุ่ม	ลูกชาย	พูดชัด	ทางลัด
ซักรีด	ทางลาด	ทุกวัน	ทุกคืน	มังคุด	คึกคัก	ทักทาย
ทับทิม	นิทาน	รักกัน	วันนี้	ชาวนา	ยินดี	ชิงช้า
ขายคา	พี่ชาย	ดิงาม	ท่าทาง	ลูกชิ้น	ขุดดิน	ตัดสิน
ก้ามปู	บุงกี	ก้ามกุ่ม	รู้สึกล	ลิปสี่	ห้าสิบ	กันสาด
ต่างกัน	กึ่งก่า	ที่บ้าน	อึ้งมือ	อึ้งอึ้ง	อึ้งอ่าง	กึ่งก้าน
ค้าขาย	ขับชี	ผักชี	ปั้นดิน	ฝูงกา	ค่าจ้าง	ผ้าขาว
ฉืดยา	สายป่าน	อึ้งมือ	สี่สิบ	สิบห้า	กั๊กหัน	หางตา
ลินค้ำ	ผักบุง	มาถึง	ซื้อขาย	ถามหา	ตาขัง	นั่งนึ่ง
ที่นั่น	ล้างมือ	กางมุ้ง	อย่างกุ่ม	ลูกชิ้น	ลิ้นชัก	ชั้นล่าง
สายรุ้ง	อึ้งข้าว	ช่างคิด	ปยุ่นุ่น	ที่พึ่ง	ขึ้นบาน	ลิ้นจี่

3) อ่านเรื่อง “ฉันรักวิชา”

ฉันรักวิชา ฉันมาหาวิชาทุกทุกวัน ๘ น. ฉันอ่าน คัดฝึกหัดวิชาต่างๆ ฉันมีพูดคุยกัน ๑๑ น. ฉันพักกินข้าว มีผู้มาขายกับข้าว มังคุด ละมุด ลางสาด ลิ้นจี่ ทับทิม กับสิ่งอื่นอีกมาก ถ้าฉันอึ้ง ฉันล้างมือ ล้างปาก ถูฟัน สะอาดดี ฉันต่างพูดคุยกันถึงนิทานต่างๆที่น่าฟัง ฉันรักกันมาก บางวันถ้าฉันมีมา ฉันคิดถึงกัน ถ้าฉันดีดี ฉันมาหาวิชาทุกทุกวัน ฉันรักวิชามาก บิดาท่านว่า ถ้ามีวิชาดี จะมีผู้รับถือ หากินง่ายดี

(ที่มา : สถาบันภาษาไทย วามันวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, หน้า 64)

3. การผสมพยัญชนะกับ เ-ะ เ- - แะ- แ- โ-ะ โ- -เอะ -อ

3.1) การผสมอักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

1.1) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1) อ่านตามลำดับพยัญชนะอักษรกลาง (อ่านจากซ้ายไปขวา) ให้เริ่มอ่านจากพยัญชนะ อ ประสมกับสระ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านตัว ก เรียงลำดับไปจนครบทุกตัวอักษร

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

กะ อ่านว่า กอ-เอะ-กะ

เก อ่านว่า กอ-เอ-เก

แกะ อ่านว่า กอ-แอะ-แกะ

แก อ่านว่า กอ-แอ-แก

โกะ อ่านว่า กอ-โอะ-โกะ

โก อ่านว่า กอ-โอ-โก

เกาะ อ่านว่า กอ-เอาะ-เกาะ

ออ อ่านว่า กอ-ออ-กอ

(อ่านตามลำดับพยัญชนะอักษรกลาง จนถึงคำว่า ปอ)

2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากสระ เอะ ประสมกับพยัญชนะ อ ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านสระ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

อ่านจากซ้ายไปขวา

→

		ะ	เ	แะ	แ	โะ	โ	เาะ	-อ	
อ่าน จากบนลงล่าง	↓	อ	เอะ	เอ	แอะ	แ	โอะ	โ	เอาะ	ออ
		ก	เกะ	เก	แกะ	แก	โกะ	โก	เกาะ	กอ
		จ	เจะ	เจ	แจะ	แจ	โจะ	โจ	เจาะ	จอ
		ด	เดะ	เด	แดะ	แด	โดะ	โด	เดาะ	ดอ
		ต	เตะ	เต	แตะ	แต	โตะ	โต	เตาะ	ตอ
		บ	เบะ	เบ	แบะ	แบ	โบะ	โบ	เบาะ	บอ
	↓	ป	เปะ	เป	แปะ	แป	โปะ	โป	เปาะ	ปอ

2) อ่านคำ 1 พยางค์

เกะ เก เตะ แตะ โบ โป เจาะ เตะาะ เปาะ จอ ตอ

3) อ่านคำ 2 พยางค์

เกะกะ เตะาะตะตะ อาโป ป็จจอ ตาโต สะตอ

มะละกอ ตู้กแก กินเจ เตะตะ แบบะ

3.2) การผสมอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

1) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรสูง ประสมสระ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1.1) อ่านตามลำดับพยัญชนะอักษรสูง (อ่านจากซ้ายไปขวา) ให้เริ่มอ่านจากพยัญชนะ ข ประสมกับสระ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านเรียงลำดับไปจนครบทุกตัวอักษร ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

เซ	อ่านว่า	ขอ-เอะ-เซ
เข	อ่านว่า	ขอ-เอ-เข
แซะ	อ่านว่า	ขอ-แอะ-แซะ
แซ	อ่านว่า	ขอ-แอ-แซ
โซะ	อ่านว่า	ขอ-โอะ-โซะ
โซ	อ่านว่า	ขอ-โอ-โซ
เซาะ	อ่านว่า	ขอ-เอาะ-เซาะ
ขอ	อ่านว่า	ขอ-ออ-ขอ

(อ่านตามลำดับพยัญชนะอักษรสูง จนถึงคำว่า หอ)

1.2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากสระ เอะ ประสมกับพยัญชนะ ข ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านสระ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

อ่านจากซ้ายไปขวา

		ะ	เ	ะ	แ	โ	โ	ะ	-อ
อ่าน จากบนลง ล่าง	ข	เขะ	เข	แเขะ	แเข	โเขะ	โเข	เขาะ	ขอ
	ฅ	เฅะ	เฅ	แฅะ	แฅ	โฅะ	โฅ	เฅาะ	ฅอ
	ถ	เถะ	เถ	แเถะ	แเถ	โเถะ	โเถ	เถาะ	ถอ
	ผ	เผะ	เผ	แผะ	แผ	โผะ	โผ	เผาะ	ผอ
	ฝ	เฝะ	เฝ	แฝะ	แฝ	โฝะ	โฝ	เฝาะ	ฝอ
	ส	เสะ	เส	แเสะ	แเส	โสะ	โส	เสาะ	สอ
ห	เหะ	เห	แเหะ	แเห	โเหะ	โเห	เหาะ	หอ	

2) อ่านคำ 1 พยางค์

แเข แฅ แเห โถ โห เถาะ เสาะ เหาะ
ขอ หอ

3) อ่านคำ 2 พยางค์

แแฮส หักเห ตาเข ปีเถาะ ฉอเสาะ ตะขอ เสาะหา
ดินสอ

3.3) การผสมอักษรต่ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

1) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรต่ำ ประสมสระ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1) อ่านตามลำดับพยัญชนะอักษรต่ำ (อ่านจากซ้ายไปขวา) ให้เริ่มอ่านจากพยัญชนะ ค ประสมกับสระ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านเรียงลำดับไปจนครบทุกตัวอักษร

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

เคะ อ่านว่า คอ-เอะ-เคะ
เค อ่านว่า คอ-เอ-เค
แคะ อ่านว่า คอ-แอะ-แคะ

แค อ่านว่า คอ-แอ-แค
 โคะ อ่านว่า คอ-โอะ-โคะ
 โค อ่านว่า คอ-โอ-โค
 เคาะ อ่านว่า คอ-เอาะ-เคาะ
 คอ อ่านว่า คอ-ออ-คอ

(อ่านตามลำดับพยัญชนะอักษรต่ำ จนถึงคำว่า ฮอ)

2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากสระ เอะ ประสมกับพยัญชนะ ค ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านสระ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ
เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →							
		เอะ	เ-	แะ	แ	โอะ	โ-	เอาะ	-อ
อ่าน จากบนลง ล่าง ↓	ค	เคะ	เค	แคะ	แค	โคะ	โค	เคาะ	คอ
	ง	เงะ	เง	แกะ	แก	โกะ	โก	เงาะ	งอ
	ช	เชะ	เช	แชะ	แช	โชะ	โช	เชาะ	ชอ
	ซ	เซะ	เซ	แซะ	แซ	โซะ	โซ	เซาะ	ซอ
	ท	เทะ	เท	แทะ	แท	โทะ	โท	เทาะ	ทอ
	น	เนะ	เน	แนะ	แน	โนะ	โน	เนาะ	นอ
	พ	พะ	เพ	แพะ	แพ	พะ	โพ	พะาะ	พอ
	ฟ	เฟะ	เฟ	แฟะ	แฟ	โฟะ	โฟ	เฟาะ	ฟอ
	ม	มะ	เม	ม่ะ	ม่	โมะ	โม	ม่าะ	มอ
	ย	เยะ	เย	แยะ	แย	โยะ	โย	เยาะ	ยอ
	ร	ระ	เร	ร๊ะ	แร	โระ	โร	ระาะ	รอ
	ล	ละ	เล	ล๊ะ	แล	โละ	โล	ล๊ะ	ลอ
	ว	วะ	เว	ว๊ะ	แว	โวะ	โว	วะ	วอ
	ฮ	เฮะ	เฮ	แฮะ	แฮ	โฮะ	โฮ	เฮาะ	ฮอ

2) อ่านคำ 1 พยางค์

เช เท แนะ แล โช เงาะ
 เลาะ ซอ พอ รอ วอ

3) อ่านคำ 2 พยางค์

กาแฟ	ตั้งเม	แดงโม	ละเมาะ	ทะเลาะ	ณะดี
และทะเล	พอดี	กัดเขาะ	แวะมา	บางโพ	กิโล
ทะเล	เฮฮา	คูแล	เวลา	กาละแม	พอดี
สี่ขอ	โซเซ				

3.4) การผันอักษรกลาง มีรูปตัวสะกด

1) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ แบบมีตัวสะกด ง น ม ย ว ก ด บ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1.1) อ่านตามลำดับตัวสะกด

อ่านคำพยัญชนะอักษรกลาง กับสระ เอะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสมตัวสะกด น ม ย ว ก ด บ เรียงไปจนครบทุกตัว ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ

1.2) อ่านตามลำดับสระ

อ่านคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมกับสระ เอะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสมกับสระ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เรียงไปจนครบทุกสระ ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัวสะกดอื่นจนครบ

อ่านจากซ้ายไปขวา

		ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ	
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ
อ่านจาก บนลงล่าง	เอะ	เอ็ง	เอ็น	เอ้ม	-	เอ้ว	เอ๊ก	เอ็ด	เอ็บ
	เอ	เอง	เอน	เอม	-	เอว	เอก	เอด	เอบ
	แอะ	แเอ็ง	แเอ็น	แเอ้ม	-	แเอ้ว	แเอ๊ก	แเอ็ด	แเอ็บ
	แอะ	แอง	แอน	แอม	-	แาว	แาก	แอด	แาบ
	โอะ	อง	อน	อม	-	-	อก	อด	อบ
	โอ	โอง	โอน	โอม	โอย	-	โอก	โอด	โอบ
	เอาะ	อ็อง	อ็อน	อ็อม	อ็อย	-	อ็อก	อ็อด	อ็อบ
	ออ	ออง	ออน	อม	ออย	-	อก	อด	อบ

2) อ่านคำ 1 พยางค์

เก็บ เต็ง เจ็บ เกม แปะ แอก แอบ จน ตน
 บน อม โดด โอด โอบ ออก

3) อ่านคำ 2 พยางค์

โอบกอด โอดโอย เก็บกด สิบแปด
 เจ็บมือ สิบเอ็ด ออกมา แอบรัก
 โอนเอน เป็นเอก ตนเอง ยี่เป็ง

3.5) การผันอักษรสูง มีรูปตัวสะกด

1) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรสูง ประสมสระ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ แบบมี
 ตัวสะกด ง น ม ย ว ก ด บ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1.1) อ่านตามลำดับตัวสะกด

อ่านคำพยัญชนะอักษรสูง กับสระ เอะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสม
 ตัวสะกด น ม ย ว ก ด บ เรียงไปจนครบทุกตัว ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ

1.2) อ่านตามลำดับสระ

อ่านคำพยัญชนะอักษรสูง ประสมกับสระ เอะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสมกับสระ
 เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เรียงไปจนครบทุกสระ ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัวสะกดอื่นจนครบ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →							
		ข	ฉ	ช	ผ	ฝ	ส	ห	
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ
อ่านจาก บนลงล่าง	เอะ	เขง	เข็น	เข้ม	-	เข้ว	เข็ก	เข็ด	เข็บ
	เอ	เขง	เขน	เขม	-	เขว	เขก	เขด	เขบ
	แอะ	เข้ง	เข็น	เข้ม	-	เข้ว	เข็ก	เข็ด	เข็บ
	แอ	เขง	เขน	เขม	-	เขว	เขก	เขด	เขบ
	โอะ	โขง	xon	ขม	-	-	ขก	ขด	ขบ
	โอ	โขง	xon	ขม	ขอย	-	โขก	โขด	โขบ
	เอาะ	ช็อง	ช็อน	ช็อม	ช็อย	-	ช็อก	ช็อด	ช็อบ
	ออ	ชอง	chon	ชอม	ชอย	-	ชอก	ชอด	ชอบ

2) อ่านคำ 1 พยางค์

เข็ม เข็น เห็น แข็ง แขน แยก แถบ แสบ แสน แหน
 ขน ขม หน สน โขน โหน ของ ขอด ถอด ถอน
 ขอบ หอบ หอน หอม

3) อ่านคำ 2 พยางค์

สนเข็ม ดูโขน ถอดผ้า ถอนฟัน ผักโขม
 ถดถอย ผดผื่น ขนแขน ขนของ ดอกเข็ม
 ฟอนทอง

3.6) การผันอักษรต่ำ มีรูปตัวสะกด

1) อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรต่ำ ประสมสระ เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ แบบมี

ตัวสะกด ง น ม ย ว ก ต บ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1.1) อ่านตามลำดับตัวสะกด

อ่านคำพยัญชนะอักษรต่ำ กับสระ เอะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึงประสม
 ตัวสะกด น ม ย ว ก ต บ เรียงไปจนครบทุกตัว ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ

1.2) อ่านตามลำดับสระ

อ่านคำพยัญชนะอักษรต่ำ ประสมกับสระ เอะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึง
 ประสมกับสระ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เรียงไปจนครบทุกสระ ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัวสะกดอื่นจนครบ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →													
		ค	ง	ช	ช	ท	น	พ	ฟ	ม	ย	ร	ล	ว	ฮ
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ						
อ่านจาก บนลงล่าง ↓	เอะ	เคง	เค็น	เค้ม	-	เค็ว	เค็ก	เค็ด	เค็บ						
	เอ	เคง	เคน	เคม	-	เคว	เคก	เคด	เคบ						
	แอะ	แค้ง	แค็น	แค้ม	-	แคว	แค็ก	แค็ด	แค็บ						
	แอะ	แคง	แคน	แคม	-	แคว	แคก	แคด	แคบ						
	โอะ	คง	คน	คม	-	-	คก	คด	คบ						
	โอ	โคง	โคน	โคม	โคย	-	คอก	คอด	คอบ						
	เอาะ	ค็อง	ค็อน	ค็อม	ค็อย	-	ค็อก	ค็อด	ค็อบ						
ออ	คอง	คอน	คอม	คอย	-	คอก	คอด	คอบ							

2) อ่านคำ 1 พยางค์

เซ็น แทง แพง แซม คน ชน ชน มน วน วง
นม ลม โคน โคม โรอย โยม มอด ซอง มอง ลอง

3) อ่านคำ 2 พยางค์

ของแพง คนดี ชุกชน วกวน วงรี โคมลอย คอยนาน
ผองชน โรงพัก ยอดรัก ลมบน ลงมือ นักมวย ชงชา
คงทน ชงนม ฟอนพะ ลอบกัด รอบคอบ จ้องมอง
ชอกซอน แมงมุม

3.7) การผันอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด

1) ฝั้ววรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ เอ แอ โอะโอ ออ มีตัวสะกด ง น ม ย ว โดยมีวิธีอ่าน ดังนี้

1.1) อ่านคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมกับสระ เอ ประสมตัวสะกดตัว ง ฝั้ววรรณยุกต์ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ แอ โอะ โอ ออ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

เกง อ่านว่า กอ-เอ-เก-เก-งอ-เกง
แก่ง อ่านว่า กอ-เอ-เก-เก-งอ-เกง-เกง-ไม้เอก-แก่ง
แก้ง อ่านว่า กอ-เอ-เก-เก-งอ-เกง-เกง-ไม้โท-แก้ง
แก๊ง อ่านว่า กอ-เอ-เก-เก-งอ-เกง-เกง-ไม้ตรี-แก๊ง
แก๊ง อ่านว่า กอ-เอ-เก-เก-งอ-เกง-เกง-ไม้จัตวา-แก๊ง

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับสระ แอ โอะ โอ ออ จนครบ ถึงคำว่า ก้อย

1.2) อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่น ๆ จนครบ จนถึงคำว่า อ้อย

	ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ
รูปวรรณยุกต์			.	ˊ	ˋ	ˏ	ː
เสียงวรรณยุกต์	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา		
เอ	เกง	แก่ง	แก้ง	แก๊ง	แก๊ง	แก๊ง	
แอ	แกง	แก่ง	แก้ง	แก๊ง	แก๊ง	แก๊ง	
โอะ	กง	ก่ง	กั้ง	ก๊ง	ก๊ง	ก๊ง	
โอ	โกง	โก่ง	โก้ง	โก๊ง	โก๊ง	โก๊ง	
ออ	กอง	ก่อง	ก้อง	ก๊อง	ก๊อง	ก๊อง	

(อ่านสะกดคำอักษรกลาง ตามลำดับ ถึงคำว่า อ้อย)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

แก่ง เจ่ง แก่ง แก่น แต่ง แป้ง แอ่ง ก่น ก่ง กั้น
 ดั้น ตั้น โป่ง ก้อน ป้อน อ้อน จ้อง โด่ง โป่ง โอ่ง

3) อ่านคำ 2 พยางค์

ตกแต่ง รถแก่ง แมงป่อง ผักต้ม แต่งงาน ตั้นตัน
 ลูกโป่ง จ้องมอง สูดโถ่ง ยิ้มแป้น ก้อนหิน กั้นหอย
 อ่อนแอ กุ้งแก้ว

3.8) การผันอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด

1) ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรสูง ประสมสระ เอ แอ โอะโอ ออ มีตัวสะกด ง น ม ย ว โดยมีวิธีอ่าน ดังนี้

1.1) อ่านคำพยัญชนะอักษรสูง ประสมกับสระ เอ ประสมตัวสะกดตัว ง ผันวรรณยุกต์เอก โท ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ แอ โอะ โอ ออ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

เชิง อ่านว่า ขอ-เอ-เซ-เซ-ขอ-เซง

แข่ง อ่านว่า ขอ-เอ-เซ-เซ-งอ-เซง-เซง-ไม้เอก-เซ่ง

แข็ง อ่านว่า ขอ-เอ-เซ-เซ-งอ-เซง-เซง-ไม้โท-เซ้ง

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับสระ แอ โอะ โอ ออ จนครบ ถึงคำว่า ห้อย

1.2) อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรสูงตัวอื่น ๆ จนครบ จนถึงคำว่า ห้อย

	ข	ฉ	ช	ฌ	ซ	ฌ	ท
รูปวรรณยุกต์				ˊ	ˋ		
เสียงวรรณยุกต์		จัตวา	เอก	โท			
เอ	เชิง	แข่ง	แข็ง				
แอ	แขง	แข่ง	แข้ง				
โอะ	ขง	ข่ง	ข้ง				
โอ	โขง	โข่ง	โข้ง				
ออ	ของ	ข่อง	ข้อง				

(อ่านสะกดคำอักษรสูง ตามลำดับ ถึงคำว่า ห้อย)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

แข่ง แผ่น แข่ง แผ่น แห่ง ชั้น ส่ง ห้อง ส่อง

3) อ่านคำ 2 พยางค์

แข่งขัน ห้องหับ แห่งหน ปีกแผ่น ส่องแสง
แผ่นดิน นมชั้น ยกแข่ง เข้มชั้น

3.9) การผันอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด

1) ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรต่ำ ประสมสระ เอ แอ โอะโอ ออ มีตัวสะกด ง น ม ย ว โดยมีวิธีอ่าน ดังนี้

1.1) อ่านคำพยัญชนะอักษรต่ำ ประสมกับสระ เอ ประสมตัวสะกดตัว ง ผันวรรณยุกต์โทตรี ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ แอ โอะ โอ ออ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

เคง อ่านว่า คอ-เอ-เค-เค-คอ-เคง

เค่ง อ่านว่า คอ-เอ-เค-เค-งอ-เคง-เคง-ไม้เอก-เค่ง

เคັง อ่านว่า คอ-เอ-เค-เค-งอ-เคง-เคง-ไม้โท-เคง

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับสระ แอ โอะ โอ ออ จนครบ ถึงคำว่า ฮ้อย

1.2) อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรสูงตัวอื่น ๆ จนครบ จนถึงคำว่า ฮ้อย

ตัวสะกด	ง	น	ม	ย	ว
รูปวรรณยุกต์		.	ˊ	ˋ	ˆ
เสียงวรรณยุกต์	สามัญ	เอก	โท		
เอ	เคง	เค้ง	เคັง		
แอ	แเคง	แเค้ง	แเคັง		
โอะ	คอง	คอง	คอง		
โอ	โคง	คอง	คอง		
ออ	คอง	คอง	คอง		

(อ่านสะกดคำอักษรต่ำ ตามลำดับ ถึงคำว่า ฮ้อย)

2) อ่านคำ 1 พยางค์

เช่น	เร่ง	เล่น	เร็น	เพ่ง	แข่ง	แช่ม	แมน	เล่น
ค้น	พ่น	พั่น	ย่น	ล่อ	ลื้อ	ร้อน	พอน	พ็อน

3) อ่านคำ 2 พยางค์

เร็นลับ	เร่งรีบ	เร็นลับ	เซงเม้ง	แช่มชื่น
ค้นหา	ย่นย่อ	ลื้อรถ	ร้อนแรง	พ่นยา
ของเล่น	แข่งซึก	มากลั่น	แช่ซ้อง	ลุ่มลูก
ลื้อเล่น	ย้อมผ้า	ห้อมล้อม	มักน้อย	ร้อยล่าน
ย้อมแมว	ซ็อนล้อม	ท็องร่อง	พ็น่อง	ล้อมคอก
ซ้อมแซม	นอบน้อม			

แบบฝึกอ่าน

1) อ่านคำ 1 พยางค์

เตะ	เท	เท่	แกะ	แนะ	แพะ	แวะ	แก้
แก้	แต่	แห	แห่	แท้	แพ	แม่	แร่
แล	โปะ	โต	โอ	โถ	โซ่	โม่	เกาะ
เจาะ	เบาะ	เคาะ	พาะ	กอ	ก่อ	ปอ	อ้อ
ถ่อ	ห่อ	คอ	ช่อ	ซอ	ท่อ	พอ	พ้อ
เล็ง	เห็น	เย็น	เข้ม	เค็ม	เติก	เล็ก	เปิด
เซ็ด	เล็บ	เล่น	เล่ม	เหว	แข็ง	แกง	แดง
แป้ง	แขน	แผ่น	แก้ม	แจว	แมว	แบก	แขก
แดด	แปด	ผง	ส่ง	ตั้น	ฝน	ทน	กัม
ดม	ตัม	ผม	ลัม	นม	ร่ม	ลม	หก
นก	มด	กบ	พบ	โอ่ง	โรง	โกน	โคม
โรย	โลก	สอง	ห้อง	อ่อน	สอน	ซ็อน	นอน
ร้อน	หอม	ย้อม	ล้อม	อ้อย	หอย	น้อย	ร้อย
ตอก	ปอก	ทอด	มอด	จอบ	ชอบ		

2) อ่านคำ 2 พยางค์

ทะเล	เฮฮา	สาเก	เวลา	ฝ่าฝืน	ปิ่นโต	สายโซ่
มีดโต้	ตะโก	แพะแกะ	พ่อแม่	คูหา	ถ่อแพ	ฝึกแค
แน่แท้	ชาวแพ	ขุดแร่	แลดู	เจาะรู	ลูกเงาะ	ปีเถาะ
ข้อมือ	แม่ค้า	ขุดบ่อ	ก่อดึก	ต่อตู้	ขุดต่อ	ปีจอ
ลูกล่อ	ปานปอ	ลูกยอ	สีซอ	เพดาน	ดินสอ	ทอผ้า
ข้อฟ้า	ห่อผ้า	พอดี	มะแม	มะละกอ	นกแก้ว	เก็บเห็ด
ทอดแห	งมหอย	เข็ดห้อง	หอยโข่ง	แข็งแรง	ซ่อมรบ	ห้อมล้อม
รอบคอบ	ดอกเข็ม	ขนนก	อ่อนนุ่ม	ซ่อมแซม	ซ้อนล้อม	ล้อมคอก
ค่อยค่อย	ต้นอ้อย	อดทน	ฝอยทอง	แดงดอง	ทองแดง	แสงแดด
มดแดง	แมงป่อง	ห้องร้อง	พี่น้อง	ห้องนอน	ตอนเย็น	อ่อนโยน
ฝนตก	ลืบทก	หอบฟืน	ซักฟอก	ฟักทอง	ต้นกก	กุ่มแห้ง
มีดโกน	กางเกง	กางร่ม	แลเห็น	หนทาง	คางคก	แมงมุม
โม้แป้ง	แดงโม	ส้มโอ	ลืบเอ็ด	ลืบเจ็ด	ลืบแปด	แกงจืด
ปีวอก	ข้าวตอก	ข้าวต้ม	สะโพก	เด็กชาย	น้องชาย	เข็ดมือ
พบปะ	ชะลอม	โรงนา	น้องสาว	เซ็นชื่อ	เย็บผ้า	ตัดผม
พัลลม	เข็มขัด	โรงสี	ลับประด			

3) อ่านเรื่อง “ร่างกายต้องสะอาด”

ฉันมีมือสองข้าง มือฉันมีนิ้วข้างละห้านิ้ว นิ้วมือฉันมีเล็บแข็งแข็ง ถ้าเล็บฉันยาว แม่ก็ตัดจนสั้น และท่านบอกฉันว่า มือจับสิ่งของต่างๆ ผงจากสิ่งของนั้นนั้น มันติดตามซอกเล็บบ้าง ที่นิ้ว และง่ามมือบ้าง ที่พูดกันว่า ขี้เล็บและขี้มือมันเป็นสิ่งที่มีสะอาด ต้องเช็ดล้างมือจนสะอาดจึงจะดี และท่านห้ามฉันอีกว่า อย่านิ้วมือเล่นกัดเล็บเล่นนั้นก็มิดี ขี้มือและขี้เล็บจะติดที่ปากและลงสู่ท้องแล้วเจ็บป่วยบ่อยก็มี แม่ที่ร่างกายแห่งอื่น เช่น หู ตา ปาก ผม เป็นต้น ก็ต้องสะอาดทุกแห่ง ร่างกายที่สะอาด ย่อมสดชื่นดี แลดูก็งดงาม เป็นที่ขอบพอของคนอื่นอื่น ดังนั้นเด็กทุกคนต้องมีร่างกายสะอาดจึงจะดี

(ที่มา : สถาบันภาษาไทย วานักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, หน้า 77)

4. การผสมพยัญชนะกับ ัวะ ัว เอียะ เอีย เอือะ เอือ เอือะ เอือ

4.1) การผสมอักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระัวะ ัว เอียะ เอีย เอือะ เอือ เอือะ เอือ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1.1) อ่านตามลำดับพยัญชนะอักษรกลาง (อ่านจากซ้ายไปขวา)

ให้เริ่มอ่านจากพยัญชนะอักษรกลาง อ ประสมกับสระ ัวะ ัว เอียะ เอีย เอือะ เอือ เอือะ เอือ เรียงลำดับไปจนครบทุกตัวอักษร

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

กัวะ อ่านว่า กอ-ัวะ-กัวะ

กัว อ่านว่า กอ-ัว-กัว

เกียะ อ่านว่า กอ-เอียะ-เกียะ

เกีย อ่านว่า กอ-เอีย-เกีย

เกือะ อ่านว่า กอ-เอือะ-เกือะ

เกือ อ่านว่า กอ-เอือ-เกือ

เกือะ อ่านว่า กอ-เอือะ-เกือะ

เกือ อ่านว่า กอ-เอือ-เกือ

(อ่านตามลำดับ จนถึงคำว่า เปอ)

1.2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากสระ ัวะ ประสมกับพยัญชนะอักษรกลาง จากนั้นจึงอ่านสระ ัว เอียะ เอีย เอือะ เอือ เอือะ เอือ เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

อ่านจากซ้ายไปขวา

		อ่านจากซ้ายไปขวา							
		ัวะ	ัว	เอียะ	เอีย	เอือะ	เอือ	เอือะ	เอือ
อ่าน จากบนลง ล่าง	อ	ัวะ	ัว	เอียะ	เอีย	เอือะ	เอือ	เอือะ	เอือ
	ก	กัวะ	กัว	เกียะ	เกีย	เกือะ	เกือ	เกือะ	เกือ
	จ	จัวะ	จัว	เจียะ	เจีย	เจือะ	เจือ	เจือะ	เจือ
	ด	ดัวะ	ดัว	เดียะ	เดีย	เดือะ	เดือ	เดือะ	เดือ
	ต	ตัวะ	ตัว	เตียะ	เตีย	เตือะ	เตือ	เตือะ	เตือ
	บ	บัว	บัว	เบียะ	เบีย	เบือะ	เบือ	เบือะ	เบือ
	ป	ปัวะ	ปัว	เปียะ	เปีย	เปือะ	เปือ	เปือะ	เปือ

4.2) การผสมอักษรสูงไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรสูง ประสมสระอัวะ อัว เอียะ เอีย เอื้อะ เอื้อ เอะะ เอะ โดยมีวิธี
อ่านสองแบบ ได้แก่

1) อ่านตามลำดับพยัญชนะอักษรสูง (อ่านจากซ้ายไปขวา)

ให้เริ่มอ่านจากพยัญชนะอักษรสูง ค ประสมกับสระ อัวะ อัว เอียะ เอีย เอื้อะ เอื้อ เอะะ เอะ
เออ เรียงลำดับไปจนครบทุกตัวอักษร

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ชัวะ อ่านว่า ขอ-อัวะ-ชัวะ

ชัว อ่านว่า ขอ-อัว-ชัว

เชียะ อ่านว่า ขอ-เอียะ-เชียะ

เชีย อ่านว่า ขอ-เอีย-เชีย

เชื้อะ อ่านว่า ขอ-เอื้อะ-เชื้อะ

เชื้อ อ่านว่า ขอ-เอื้อ-เชื้อ

เอะะ อ่านว่า ขอ-เอะะ-เอะะ

เอะ อ่านว่า ขอ-เอะ-เอะ

(อ่านตามลำดับ จนถึงคำว่า เหอ)

2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากสระ อัวะ ประสมกับพยัญชนะอักษรสูง จากนั้นจึงอ่านสระ อัว เอียะ เอีย
เอื้อะ เอื้อ เอะะ เอะ เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →							
		อัวะ	อัว	เอียะ	เอีย	เอื้อะ	เอื้อ	เอะะ	เอะ
อ่าน จากบนลง ล่าง ↓	ข	ชัวะ	ชัว	เชียะ	เชีย	เชื้อะ	เชื้อ	เอะะ	เอะ
	ฌ	ฉัวะ	ฉัว	เฉียะ	เฉีย	เฉื้อะ	เฉื้อ	เอะะ	เอะ
	ถ	ถัวะ	ถัว	เถียะ	เถีย	เถื้อะ	เถื้อ	เอะะ	เอะ
	ผ	ผัวะ	ผัว	ฝैयाะ	ฝैया	ฝैयाะ	ฝैया	เอะะ	เอะ
	ฝ	ฝัวะ	ฝัว	ฝैयाะ	ฝैया	ฝैयाะ	ฝैया	เอะะ	เอะ
	ส	สัวะ	สัว	เสียะ	เสีย	เสื้อะ	เสื้อ	เอะะ	เอะ
	ห	หัวะ	หัว	เหียะ	เหีย	เหื้อะ	เหื้อ	เอะะ	เอะ

4.3) การผสมอักษรต่ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรต่ำ ประสมสระอັวะ อัว เอียะ เอีย เอื้อะ เอื้อ เออะ เออ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1) อ่านตามลำดับพยัญชนะอักษรต่ำ (อ่านจากซ้ายไปขวา)

ให้เริ่มอ่านจากพยัญชนะอักษรต่ำ ค ประสมกับสระ อັวะ อัว เอียะ เอีย เอื้อะ เอื้อ เออะ เออ เรียงลำดับไปจนครบทุกตัวอักษร

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

คัวะ อ่านว่า คอ-อັวะ-คัวะ

คัว อ่านว่า คอ-อัว-คัว

เคียะ อ่านว่า คอ-เอียะ-เคียะ

เคีย อ่านว่า คอ-เอีย-เคีย

เคื้อะ อ่านว่า คอ-เอื้อะ-เคื้อะ

เคื้อ อ่านว่า คอ-เอื้อ-เคื้อ

เคอะ อ่านว่า คอ-เออะ-เคอะ

เคอ อ่านว่า คอ-เออ-เคอ

(อ่านตามลำดับ จนถึงคำว่า เฮอ)

2) อ่านตามลำดับสระ (อ่านจากบนลงล่าง)

ให้เริ่มอ่านจากสระ อັวะ ประสมกับพยัญชนะอักษรต่ำ จากนั้นจึงอ่านสระ อัว เอียะ เอื้อะ เอื้อ เออะ เออ เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →							
		อัวะ	อัว	เอียะ	เอีย	เอือะ	เอือ	เออะ	เออ
อ่าน จากบนลง ล่าง ↓	ค	คัวะ	คัว	เคียะ	เคีย	เคือะ	เคือ	เคอะ	เคอ
	ง	งัวะ	งัว	เงียะ	เงีย	เงือะ	เงือ	เงอะ	เงอ
	ช	ชัวะ	ชัว	เชียะ	เชีย	เชือะ	เชือ	เชอะ	เชอ
	ซ	ซัวะ	ซัว	เซียะ	เซีย	เซือะ	เซือ	เซอะ	เซอ
	ท	ทัวะ	ทัว	เทียะ	เทีย	เทือะ	เทือ	เทอะ	เทอ
	น	นัวะ	นัว	เนียะ	เนีย	เนือะ	เนือ	เนอะ	เนอ
	พ	พัวะ	พัว	เพียะ	เพีย	เพือะ	เพือ	เพอะ	เพอ
	ฟ	ฟัวะ	ฟัว	เฟียะ	เฟีย	เฟือะ	เฟือ	เฟอะ	เฟอ
	ม	มัวะ	มัว	เมียะ	เมีย	เมือะ	เมือ	เมอะ	เมอ
	ย	ยัวะ	ยัว	เยียะ	เยีย	เยือะ	เยือ	เยอะ	เยอ
	ร	รัวะ	รัว	เรียะ	เรีย	เรือะ	เรือ	เรอะ	เรอ
	ล	ลัวะ	ลัว	เลียะ	เลีย	เลือะ	เลือ	เลอะ	เลอ
	ว	วัวะ	วัว	เวียะ	เวีย	เวือะ	เวือ	เวอะ	เวอ
ฮ	ฮัวะ	ฮัว	เฮียะ	เฮีย	เฮือะ	เฮือ	เฮอะ	เฮอ	

4.4) การผันอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ อัว เอีย เอือ เออ โดยอ่านตามลำดับสระ และพยัญชนะ ดังนี้

1) อ่านคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมกับสระ อัว ผันวรรณยุกต์สามัญ เอก โท ตรี จัตวา ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

กัว อ่านว่า กอ-อัว-กัว

กัว อ่านว่า กอ-อัว-กัว-กัว-ไม้เอก-กัว

กัว อ่านว่า กอ-อัว-กัว-กัว-ไม้โท-กัว

กัว อ่านว่า กอ-อัว-กัว-กัว-ไม้ตรี-กัว

กัว อ่านว่า กอ-อัว-กัว-กัว-ไม้จัตวา-กัว

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ ถึงคำว่า เกอ

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่น ๆ จนครบ จนถึงคำว่า เอ่อ

2) ผันวรรณยุกต์ไล่เสียง เช่น ปัว ปัว ปัว ปัว ปัว

	ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ
รูปวรรณยุกต์			.	ˊ	ˋ	ˏ	ː
เสียงวรรณยุกต์		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
อัว		กัว	กัว	กัว	กัว	กัว	
เอีย		เกีย	เกีย	เกีย	เกีย	เกีย	
เอือ		เกือ	เกือ	เกือ	เกือ	เกือ	
เออ		เกอ	เกอ	เกอ	เกอ	เกอ	

4.5) การผันอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรสูง ประสมสระ อัว เอีย เอือ เออ โดยอ่านตามลำดับสระและพยัญชนะ ดังนี้

1) อ่านคำพยัญชนะอักษรสูงประสมกับสระ อัว ผันวรรณยุกต์จัตวา เอก โท ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ชัว อ่านว่า ขอ-อัว-ชัว

ชัว อ่านว่า ขอ-อัว-ชัว-ชัว-ไม่เอก-ชัว

ชัว อ่านว่า ขอ-อัว-ชัว-ชัว-ไม่โท-ชัว

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ ถึงคำว่า เหือ

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่น ๆ จนครบ จนถึงคำว่า เหือ

2) ผันวรรณยุกต์ไล่เสียง เช่น ชัว ชัว ชัว

	ข	ฉ	ช	ฌ	ฉ	ส	ห
รูปวรรณยุกต์			.	ˊ			
เสียงวรรณยุกต์		จัตวา	เอก	โท			
อัว	อัว	อัว	อัว	อัว			
เอีย	เอีย	เอีย	เอีย	เอีย			
เอือ	เอือ	เอือ	เอือ	เอือ			
เออ	เออ	เออ	เออ	เออ			

4.6) การผันอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรต่ำประสมสระ อัว เอีย เอือ เออ โดยอ่านตามลำดับสระและพยัญชนะ
ดังนี้

1) อ่านคำพยัญชนะอักษรต่ำประสมกับสระ อัว ผันวรรณยุกต์สามัญ โท ตรี ตามลำดับ
จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

คั้ว อ่านว่า คอ-อัว-คั้ว

คั๊ว อ่านว่า คอ-อัว-คั๊ว-คั๊ว-ไม้เอก-คั๊ว

คั๊ว อ่านว่า คอ-อัว-คั๊ว-คั๊ว-ไม้โท-คั๊ว

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ ถึงคำว่า เฮื้อ

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่น ๆ จนครบ จนถึงคำว่า เฮื้อ

2) ผันวรรณยุกต์ไล่เสียง เช่น คั้ว คั๊ว คั๊ว

	ค	ง	ช	ซ	ท	น	พ	ฟ	ม	ย	ร	ล	ว	ฮ
รูปวรรณยุกต์					๕		๖							
เสียงวรรณยุกต์			สามัญ		โท		ตรี							
อัว			คั้ว		คั๊ว		คั๊ว							
เอีย			เคีย		เค็ย		เค็ย							
เอือ			เคือ		เคื้อ		เคื้อ							
เออ			เคอ		เค่อ		เค่อ							

4.7) การผันอักษรกลาง มีตัวสะกด

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ อัว เอียะ เอีย เอือะ เอือ เอือะ เออ แบบมี
ตัวสะกด ง น ม ย ว ก ด บ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1) อ่านตามลำดับตัวสะกด

อ่านคำพยัญชนะอักษรกลาง กับสระ อัวะ และประสมตัวสะกด ง น ม ย ว ก ด บ
เรียงไปจนครบทุกตัว ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ

2) อ่านตามลำดับสระ

อ่านคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมกับสระ อัวะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึง
ประสมกับสระ อัว เอียะ เอีย เอือะ เอือ เอือะ เออ เรียงไปจนครบทุกสระ ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัวสะกดอื่นจน
ครบ

อ่านจากซ้ายไปขวา

		อ่านจากซ้ายไปขวา								
		ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ		
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ	
อ่านจาก บนลงล่าง	อัวะ	อัวง	อัวน	อัวม	อัวย	-	อัวก	อิวด	อิวบ	
	อัว	อิวง	อิวน	อิวม	อิวย	-	อิวก	อิวด	อิวบ	
	เอียะ	เอียง	เอียน	เอียม	-	เอียว	เอียก	เอียด	เอียบ	
	เอีย	เอียง	เอียน	เอียม	-	เอียว	เอียก	เอียด	เอียบ	
	เอือะ	เอือง	เอือน	เอือม	เอือย	-	เอือก	เอือด	เอือบ	
	เอือ	เอือง	เอือน	เอือม	เอือย	-	เอือก	เอือด	เอือบ	
	เอือะ	เอือง	เอือน	เอือม	เอือย	-	เอือก	เอือด	เอือบ	
เออ	เอือง	เอือน	เอือม	เอือย	-	เอือก	เอือด	เอือบ		

4.8) การผันอักษรสูง มีรูปตัวสะกด

อ่านสะกดคำพยางค์อักษรสูง ประสมสระ อัว เอียะ เอีย เอือะ เอือ เออะ เออ แบบมีตัวสะกด
ง น ม ย ว ก ด บ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1) อ่านตามลำดับตัวสะกด

อ่านคำพยางค์อักษรสูง กับสระ อัวะ และประสมตัวสะกด ง น ม ย ว ก ด บ
เรียงไปจนครบทุกตัว ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ

2) อ่านตามลำดับสระ

อ่านคำพยางค์อักษรสูง ประสมกับสระ อัวะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึง
ประสมกับสระ อัว เอียะ เอีย เอือะ เอือ เออะ เออ เรียงไปจนครบทุกสระ ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัวสะกดอื่นจน
ครบ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →							
		ข	ฉ	ถ	ผ	ฝ	ส	ห	
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ
อ่านจาก บนลงล่าง ↓	อัวะ	ขัวง	ขัวน	ขัวม	ขัวย	-	ขัวก	ขัวด	ขัวบ
	อัว	ขวง	ขวน	ขวม	ขวย	-	ขวก	ขวด	ขวบ
	เอียะ	เขียง	เขียน	เขียม	-	เขียว	เขียก	เขียด	เขียบ
	เอีย	เขียง	เขียน	เขียม	-	เขียว	เขียก	เขียด	เขียบ
	เอือะ	เขือง	เขือน	เขือม	เขือย	-	เขือก	เขือด	เขือบ
	เอือ	เขือง	เขือน	เขือม	เขือย	-	เขือก	เขือด	เขือบ
	เออะ	เขิง	เขิน	เขิม	เขีย	-	เขิก	เขิด	เขิบ
เออ	เขิง	เขิน	เขิม	เขีย	-	เขิก	เขิด	เขิบ	

4.9) การผันอักษรต่ำ มีรูปตัวสะกด

อ่านสะกดคำพยางค์ของอักษรต่ำ ประสมสระ อัว เอียะ เอีย เอื้อะ เอื้อ เออะ เออ แบบมีตัวสะกด ง น ม ย ว ก ต บ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1) อ่านตามลำดับตัวสะกด

อ่านคำพยางค์ของอักษรต่ำ กับสระ อัวะ และประสมตัวสะกด ง น ม ย ว ก ต บ เรียงไปจนครบทุกตัว ทำเช่นเดียวกันนี้กับสระอื่นจนครบ

2) อ่านตามลำดับสระ

อ่านคำพยางค์ของอักษรต่ำ ประสมกับสระ อัวะ และประสมตัวสะกด ง จากนั้นจึง ประสมกับสระ อัว เอียะ เอีย เอื้อะ เอื้อ เออะ เออ เรียงไปจนครบทุกสระ ทำเช่นเดียวกันนี้กับตัวสะกดอื่นจนครบ

อ่านจากซ้ายไปขวา

		ค	ง	ช	ซ	ท	น	พ	ฟ	ม	ย	ร	ล	ว	ฮ
ตัวสะกด		ง	น	ม	ย	ว	ก	ด	บ						
อ่านจาก บนลงล่าง	อัวะ	คัวง	คัวน	คัวม	คัวย	-	คัวก	คัวด	คัวบ						
	อัว	ควง	ควน	ควม	ควย	-	ควก	ควด	ควบ						
	เอียะ	เคียง	เคียน	เคียม	-	เคียว	เคียก	เคียด	เคียบ						
	เอีย	เคียง	เคียน	เคียม	-	เคียว	เคียก	เคียด	เคียบ						
	เอื้อะ	เคือง	เคือน	เคือม	เคือย	-	เคือก	เคือด	เคือบ						
	เอื้อ	เคือง	เคือน	เคือม	เคือย	-	เคือก	เคือด	เคือบ						
	เออะ	เคิง	เคิน	เคิม	เคีย	-	เคิก	เคิด	เคิบ						
เออ	เคิง	เคิน	เคิม	เคีย	-	เคิก	เคิด	เคิบ							

4.10) การผันอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด

ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ อัว เอีย เอือ เออ มีตัวสะกด ง น ม ย ว โดยมีวิธีอ่าน ดังนี้

1) อ่านคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมกับสระ อัว ประสมตัวสะกดตัว ง ผันวรรณยุกต์ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ ตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

กวง	อ่านว่า	กอ-อัว-งอ-กวง
ก้วง	อ่านว่า	กอ-อัว-งอ-กวง-กวง-ไม้เอก-ก้วง
ก้วง	อ่านว่า	กอ-อัว-งอ-กวง-กวง-ไม้โท-ก้วง
ก้วง	อ่านว่า	กอ-อัว-งอ-กวง-กวง-ไม้ตรี-ก้วง
ก้วง	อ่านว่า	กอ-อัว-งอ-กวง-กวง-ไม้จัตวา-ก้วง

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ จนครบ ถึงคำว่า เก็ง

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่นจนครบ จนถึงคำว่า เอีย

2) ผันวรรณยุกต์ไล่เสียง เช่น ดวง ต่วง ต้วง ต้วง ต่วง

	ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ
รูปวรรณยุกต์			.	ˊ	ˋ	ˋ	.
เสียงวรรณยุกต์		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
อัว	กวง	ก้วง	ก้วง	ก้วง	ก้วง	ก้วง	
เอีย	เกียง	เกียง	เกียง	เกียง	เกียง	เกียง	
เอือ	เกื่อง	เกื่อง	เกื่อง	เกื่อง	เกื่อง	เกื่อง	
เออ	เก็ง	เก็ง	เก็ง	เก็ง	เก็ง	เก็ง	

(ผันวรรณยุกต์อักษรกลางตามลำดับ จนถึง เอย เอ่ย เอ้ย เอี้ย เอ่ย)

4.11) การผันอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด

ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรสูง ประสมสระ อัว เอีย เอือ เออ มีตัวสะกด ง น ม ย ว โดยมีวิธีอ่าน ดังนี้

1) อ่านคำพยัญชนะอักษรสูง ประสมกับสระ อัว ประสมตัวสะกดตัว ง ผันวรรณยุกต์ จัตวา เอก โท ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ขวง อ่านว่า ขอ-อัว-งอ-ขวง

ข่วง อ่านว่า ขอ-อัว-งอ-ขวง-ขวง-ไม้เอก-ข่วง

ข้วง อ่านว่า ขอ-อัว-งอ-ขวง-ขวง-ไม้โท-ข้วง

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ จนครบ ถึงคำว่า เหี้ย

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่นจนครบ จนถึงคำว่า เหี้ย

2) ผันวรรณยุกต์ไล่เสียง เช่น ถวง ถ่วง ถ้วง

	ข	ฉ	ช	ฌ	ญ	ฎ	ฏ
รูปวรรณยุกต์							
เสียงวรรณยุกต์		สามัญ	เอก	โท			
อัว	ขวง	ข่วง	ข้วง				
เอีย	เขียง	เขียง	เข็ียง				
เอือ	เขื่อง	เขื่อง	เข็ื่อง				
เออ	เขิง	เขิง	เข็ิง				

(ผันวรรณยุกต์อักษรสูงตามลำดับจนถึง เหย เห้ย เหี้ย)

4.12) การผันอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด

ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรต่ำ ประสมสระ อัว เอีย เอือ เออ มีตัวสะกด ง น ม ย ว โดยมีวิธีอ่าน ดังนี้

1) อ่านคำพยัญชนะอักษรต่ำ ประสมกับสระ อัว ประสมตัวสะกดตัว ง ผันวรรณยุกต์ สามัญ โท ตรี ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออตามลำดับ

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

ควง	อ่านว่า	คอ-อัว-งอ-ควง
ค้วง	อ่านว่า	คอ-อัว-งอ-ควง-ควง-ไม้เอก-ค้วง
ค้วง	อ่านว่า	คอ-อัว-งอ-ควง-ควง-ไม้โท-ค้วง

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับสระ เอีย เอือ เออ จนครบ ถึงคำว่า เฮี้ย

อ่านสะกดคำเช่นเดียวกันนี้กับอักษรกลางตัวอื่นจนครบ จนถึงคำว่า เฮี้ย

2) ผันวรรณยุกต์ไล่เสียง เช่น ควง ค้วง ค้วง

	ค	ง	ช	ช	ท	น	พ	ฟ	ม	ย	ร	ล	ว	ฮ
รูปวรรณยุกต์				
เสียงวรรณยุกต์		สามัญ	โท	ตรี										
อัว		ควง	ค้วง	ค้วง										
เอีย		เคียง	เคียง	เคียง										
เอือ		เคื่อง	เคื่อง	เคื่อง										
เออ		เคิ่ง	เคิ่ง	เคิ่ง										

(ผันวรรณยุกต์อักษรต่ำตามลำดับจนถึง เฮี้ย เฮี้ย เฮี้ย)

แบบฝึกอ่าน

1) อ่านคำ 1 พยางค์

ผัวะ	จั่ว	ตัว	ตัว	บัว	ซัว	ถั่ว	หั่ว	ควั่ว
รื้อ	วื้อ	เผียะ	เตี้ย	เปี้ย	เขี้ย	เสี้ย	เถือ	เผือ
เสื่อ	เสื่อ	เสื่อ	เขื่อ	เนื่อ	เมื่อ	เยื่อ	เรื่อ	เจอะ
เถอะ	เยอะ	เจอ	เอ่อ	เรอ	ต้วง	ตวง	พ่วง	ร่วง
กวน	อ้วน	สวน	ชวน	ม้วน	ล่วม	ท่วม	รวม	ป่วย

ถ้าย	สวย	ช่วย	พวก	ขวด	ลวด	บวบ	เตยง	เขยง
เทยง	เตยง	เขยง	เทยง	เรยง	เสยง	เกยง	เขยง	เคยง
เปยง	เรยง	เรยง	เมยง	เรยง	เตยง	เตยง	เพยง	เรยง
เลยง	เพยง	เขยง	เลยง	เกยง	เพยง	เตยง	เจยง	เคยง
เลย	เปยง							

2) อ่านคำ 2 พยางค์

ผัวะผะยะ	ถ้าวพู	แม่ผื่อ	ตัวผู้	ผีเสื้อ	ทอเสื้อ	เนื้อวัว
เพาะถั่ว	ช่างเถอะ	เลอะเทอะ	เยอะแยะ	ยัวเยี้ย	คู้ยเขย	เปี้ยจั้น
เรือร้ว	ตีตัว	แต่งตัว	หัวตอ	ตะกั่ว	หัวเราะ	เรือรบ
ลูกเสื้อ	ซึกเสื้อ	เชื่อฟ้ง	เอื่อเพื่อ	เยื่อหุ	หัวหอม	มะเขื่อ
มะเตื่อ	พายเรือ	ล้อมร้ว	ชั่วโมง	เมื่อกี้	มะเมย	นักเรียน
รวบรวม	พ่วงเรือ	ร้องเรยง	โรงเรียน	งูเลื่อย	โรงเลื่อย	บ้านเรยง
รวงข้าว	แปดขวบ	เกยงข้าว	เตยงขึ้น	เคยเห็น	หายป่วย	เลยงเปยง
ถ้ายขาม	ผูกเขยง	ช่วยกัน	ตะเกยง	บ้วนปาก	ปู่ทวด	เทยงวัน
วาดเขยง	จุดเทยง	เจยงทอง	ถ้าวเขยง	เตยงนี้	เตยงนอน	นเกยง
ถั่วถ้ว	น้ำท่วม	รวมกัน	ปีเกิด	เปยงตุ้	ตักเตยง	เตยงตก
ตัวต้ว	ดวงเตยง	เพยงผุง	มะเพยง	บ้านเมยง	มะม่วง	ม้วนเสื้อ
ชาวสวน	สวยงาม	ดอกบัว	เจยงว้ว	แข่งเรือ	เสยงดู	เรยงร้อย
ทุเรียน	ปีชวด	เลยงว้ว	เตยงวน	เพยงเติม	จอบเสยง	

3) อ่านเรื่อง “พ่อแม่รักลูก”

เมื่อฉันยังเป็นเด็กเล็กเล็ก พ่อแม่เป็นผู้คอยดูแลฉันมา เป็นต้นว่า
 เวลาจะกินก็ดี เวลาจะนอนก็ดี เวลาจะเล่นก็ดี เวลาจะนั่งยี่นก็ดี
 ท่านคอยระวังดูแลฉันทุกทุกเวลา ฉันรักท่านมาก
 บางที่ท่านซื้อของเล่น ที่ฉันชอบมาฝาก เช่น ตุ๊กตา ว้าว และรถเล็กเล็ก เป็นต้น
 ฉันชอบเป็นลูกเสือ ผีกหัดทำทางต่างต่าง ฉันชอบนักรบ แต่ชอบมิชอบเป็นคนเกะกะเกร
 ฉันชอบแต่งตัวสะอาดสะอาด ฉันชอบซักผ้าของตัวเอง
 ฉันเพาะผักต่างต่างกับพ่อแม่ของฉัน เช่น เพาะมะเขือ ผักชี ถั่ว เป็นต้น
 ฉันชอบฟังพ่อแม่ฉันสั่งสอน ฉันเชื่อฟัง มีตือตึงฝ่าฝืนวาจาของท่าน
 ฉันรู้จักเก็บรู้จักจ่ายเงิน และสิ่งของอื่นอื่นแต่พอตีมีสุรุษสุร่าย
 ฉันชอบเป็นคนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี และเป็นคนที่อ่อนโยนต่อผู้อื่น
 ฉันจะตั้งตนเป็นคนดี สมกับที่พ่อแม่รักฉัน

(ที่มา : สถาบันภาษาไทย วานักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
 พื้นฐาน, หน้า 84)

5. การผสมพยัญชนะกับ ำ ไ อ เ

5.1) การผสมอักษรกลาง ไม่มีรูปวรรณยุกต์

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระอัวะ ำ ไ อ เ โดยมืวิธีอ่านสองแบบ
 ได้แก่

- 1) อ่านตามลำดับอักษร ให้เริ่มอ่านจากพยัญชนะอักษรกลาง อ ประสมกับสระ ำ ไ อ เ
 ไ อ เ ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านพยัญชนะ เรียงลำดับไปจนถึงพยัญชนะ ป
- 2) อ่านตามลำดับสระ ให้เริ่มอ่านจากสระ ำ ไ อ เ ประสมกับพยัญชนะอักษรกลาง อ
 ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านสระ ไ อ เ เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →			
		ำ	ไ-	ไ-	เ-า
อ่าน จากบน ลงล่าง ↓	อ	อำ	ไอ	ไอ	เอา
	ก	กำ	ไก	ไก	เอา
	จ	จำ	ใจ	ใจ	เอา
	ด	ดำ	ได	ได	เอา
	ต	ตำ	ไต	ไต	เอา
	บ	บำ	ไบ	ไบ	เอา
	ป	ปำ	ปไ	ปไ	เอา

5.2) การผสมอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรสูง ประสมสระอัวะ อำ ไอ ไอ เอา โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

- 1) อ่านตามลำดับอักษร ให้เริ่มอ่านจากพยัญชนะอักษรสูง ข ประสมกับสระ อำ ไอ ไอ เอา ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านพยัญชนะ เรียงลำดับไปจนถึงพยัญชนะ ห
- 2) อ่านตามลำดับสระ ให้เริ่มอ่านจากสระ อำ ประสมกับพยัญชนะอักษรสูง ข ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านสระ ไอ ไอ เอา เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →			
		ำ	ไ-	ไ-	เ-า
อ่าน จากบนลง ล่าง ↓	ข	ขำ	ขไ	ขไ	เอา
	ฌ	ฌำ	ฌไ	ฌไ	เอา
	ถ	ถำ	ถไ	ถไ	เอา
	ผ	ผำ	ผไ	ผไ	เอา
	ฝ	ฝำ	ฝไ	ฝไ	เอา
	ส	สำ	สไ	สไ	เอา
	ห	หำ	หไ	หไ	เอา

5.3) การผสมอักษรต่ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์

อ่านสะกดคำพยัญชนะอักษรต่ำ ประสมสระอ้ายะ อ่ำ ไอ โอ โเอ โดยมีวิธีอ่านสองแบบ ได้แก่

1) อ่านตามลำดับอักษร

ให้เริ่มอ่านจากพยัญชนะอักษรต่ำ ค ประสมกับสระ อ่ำ ไอ โอ โเอ ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านพยัญชนะ เรียงลำดับไปจนถึงพยัญชนะ ฮ

2) อ่านตามลำดับสระ

ให้เริ่มอ่านจากสระ อ่ำ ประสมกับพยัญชนะอักษรต่ำ ข ตามลำดับ จากนั้นจึงอ่านสระ โอ โเอ เรียงลำดับไปจนครบทุกสระ

		อ่านจากซ้ายไปขวา →			
		อ่ำ	ไอ	โอ	โเอ
อ่าน จากบนลง ล่าง ↓	ค	ค้ำ	คไ	คโ	คเ
	ง	ง้ำ	งไ	งโ	งเ
	ช	ช้ำ	ชไ	ชโ	ชเ
	ซ	ซ้ำ	ซไ	ซโ	ซเ
	ท	ท้ำ	ทไ	ทโ	ทเ
	น	น้ำ	นไ	นโ	นเ
	พ	พ้ำ	พไ	พโ	พเ
	ฟ	ฟ้ำ	ฟไ	ฟโ	ฟเ
	ม	ม้ำ	มไ	มโ	มเ
	ย	ย้ำ	ยไ	ยโ	ยเ
	ร	ร้ำ	รไ	รโ	รเ
	ล	ล้ำ	ลไ	ลโ	ลเ
	ว	ว้ำ	วไ	วโ	วเ
	ฮ	ฮ้ำ	ฮไ	ฮโ	ฮเ

5.4) การผันอักษรกลาง มีรูปวรรณยุกต์

ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรกลาง ประสมสระ อำ ไอ ออ เอ โดยอ่านตามลำดับสระและ พยัญชนะ

1) อ่านคำพยัญชนะอักษรกลาง ประสมกับสระ อำ ผันวรรณยุกต์สามัญ เอก โท ตรี จัตวา ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ ไอ ออ เอ ตามลำดับ

ตัวอย่างอ่านสะกดคำ

ก้ำ อ่านสะกดคำว่า กอ-อ้ำ-ก้ำ-ก้ำ-ไม้เอก-ก้ำ

ต่ำ อ่านสะกดคำว่า ตอ-อ้ำ-ต่ำ-ต่ำ-ไม้เอก-ต่ำ

จ้ำ อ่านสะกดคำว่า จอ-อ้ำ-จ้ำ-จ้ำ-ไม้โท-จ้ำ

2) ให้ผันวรรณยุกต์ไล่เสียง เช่น ก้ำ ก้ำ ก้ำ ก้ำ ก้ำ

	ก	จ	ด	ต	บ	ป	อ
รูปวรรณยุกต์			ˊ	ˊ	ˊ	ˊ	
เสียงวรรณยุกต์		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	
	ก้ำ	ก้ำ	ก้ำ	ก้ำ	ก้ำ	ก้ำ	
	ไ	ไ	ไ	ไ	ไ	ไ	
	โ	โ	โ	โ	โ	โ	
	เ	เ	เ	เ	เ	เ	

5.5) การผันอักษรสูง มีรูปวรรณยุกต์

ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรสูง ประสมสระ อำ ไอ ออ เอา โดยอ่านตามลำดับสระและ พยัญชนะ

1) อ่านคำพยัญชนะอักษรสูงประสมกับสระ อำ ผันวรรณยุกต์จัตวา เอก โท ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ ไอ ออ เอา ตามลำดับ

ตัวอย่างอ่านสะกดคำ

ฉำ อ่านสะกดคำว่า ฉอ-อำ-ฉำ-ฉำ-ไม้เอก-ฉำ

ถ้ำ อ่านสะกดคำว่า ถอ-อำ-ถำ-ถำ-ไม้โท-ถ้ำ

ห้ำ อ่านสะกดคำว่า หอ-อำ-หำ-หำ-ไม้โท-ห้ำ

2) ให้ผันวรรณยุกต์ไล่เสียง เช่น ขำ ข้ำ ข้ำ

	ข	ฉ	ถ	ผ	ฝ	ส	ห
รูปวรรณยุกต์			ˊ	ˊ	ˊ	ˊ	ˊ
เสียงวรรณยุกต์		จัตวา	เอก	โท			
	ขำ	ข้ำ	ข้ำ	ข้ำ			
	ไ-	ไข	ไข	ไข			
	เ-	ไข	ไข	ไข			
	เ-า	เขา	เข่า	เข่า			

5.6) การผันอักษรต่ำ มีรูปวรรณยุกต์

ผันวรรณยุกต์ พยัญชนะอักษรต่ำ ประสมสระ อำ ไอ ออ เอา โดยอ่านตามลำดับสระและ พยัญชนะ

1) อ่านคำพยัญชนะอักษรต่ำประสมกับสระ อำ ผันวรรณยุกต์สามัญ โท ตรี ตามลำดับ จากนั้นใช้วิธีเดียวกันนี้กับสระ ไอ ออ เอา ตามลำดับ

ตัวอย่างอ่านสะกดคำ

ค้ำ อ่านสะกดคำว่า คอ-อำ-ค้ำ-ค้ำ-ไม้เอก-ค้ำ

ค้ำ อ่านสะกดคำว่า คอ-อำ-ค้ำ-ค้ำ-ไม้โท-ค้ำ

ซ้ำ อ่านสะกดคำว่า ซอ-อำ-ซำ-ซำ-ไม้โท-ซ้ำ

2) ให้ผันวรรณยุกต์ไล่เสียง เช่น ค้ำ ค้ำ ค้ำ

ค	ง	ช	ช	ท	น	พ	พ	ม	ย	ร	ล	ว	ฮ
รูปวรรณยุกต์													
เสียงวรรณยุกต์													
		สามัญ		โท		ตรี							
◌า		คำ		คำ		คำ							
◌ไ		ไค		ไค		ไค							
◌เ		เค		เค		เค							
◌เา		เา		เา		เา							

แบบฝึกอ่าน

1) อ่านคำ 1 พยางค์

จำ	ดำ	ต่ำ	ถ้า	คำ	ค้ำ	ค้ำ	ท่า	น้ำ
รำ	ล่ำ	ใจ	ใบ	ใส	ให้	ใช่	ใช้	ใน
ไก่	ไค	ไป	ไซ	ไซ	ไถ	ไผ	ไส	ไส้
ไห	ไฮ	ไฟ	ไม	ไม้	ไร	ไว	ไว้	แก้
เตา	เต่า	เบา	เป่า	เอา	เขา	เช่า	เข้า	เผา
เฝ้า	เสา	เห่า	เงา	เข้า	เท้า	เรา	เล่า	เล่า

2) อ่านคำ 2 พยางค์

เราไป	ในถ้า	ย่ำคำ	ไม้ค้ำ	โอน้ำ	จำได้	ใบไม้	ลำไย
ในไห	ทำไม	กำไร	เท่าไร	เข้าใจ	ทำไร่	ไวไว	ไม้เท้า
คำเข้า	เบาเบา	ไซเต่า	เตาไฟ	น้ำใส	ใช้ได้	ไม่ใช่	ไซไก่
ไม้ไผ่	ไต้ถุน	ไต้ถาม	เทียนไซ	ไก่แจ้	จุดได้	ไก่ขัน	หัวเช่า
ไซห่าน	หายไซ	ลูกไก่	กอไผ่	ไสกบ	ไก่อู	อะไร	ไส้เดือน
ใจดี	บันได	กอไฟ	ต้นไม้	ว่องไว	เลี้ยงไก่	ไถนา	นกเขา
หามเสา	เฝ้าสวน	ส่งให้	น้ำฝน	เฝ้าบ้าน	ให้ทาน	ทำงาน	ใบลาน
เสาเรือน	พวกเรา	กำลัง	เลื่อยไม้	ว่ายน้	แนะนำ	กำนัน	อาบน้
ข้างใน	ใยบัว	เขาวิว	เก็บไว้	ดอกไม้	มะไฟ	ตั้งใจ	จดจำ
ทำนา	แม่น้ำ	ทำสวน	ใส่ปุ๋ย	ยิงเป้า	ชี้เป้า	แก้อ	เป่าปี่
สีเทา	รองเท้า	เต้าหู้	งูเห่า	ค่าเช่า	เต้าเจี้ยว	จำปา	จำปี
ลำลี	ค่านับ	น้ำค้าง	ทองคำ	ตำลึง	ลำตัน	สูงต่ำ	ดำน้ำ

3) อ่านเรื่อง “คนแต่ก่อน”

แต่ก่อน ๆ นานมาแล้ว คนเรายังไม่รู้ บ้านเมืองก็ยังมี ดั้งที่เราเห็นกันเดี๋ยวนี้ คือยังเป็นป่าเป็นดงทั้งนั้น ยังไม่รู้จักทำบ้านเรือนอาศัย คนเราต้องอาศัยในถ้ำบ้าง อาศัยตามสุ่มทุมพุ่มไม้บ้าง อาศัยตามต้นไม้บ้าง เช่น ลิงค่างบ้าง ยังไม่รู้จักทำผ้านุ่งห่ม ต้องเอาใบไม้และสิ่งอื่น ๆ มาปกปิดร่างกาย ของกินก็ไม่มีอะไรมาก มีแต่เนื้อต่าง ๆ เผือก มัน และลูกไม้อื่น ๆ อีกบ้าง และยังไม่รู้จักทำนา ทำสวน ทำไร่ ได้แต่ไปเที่ยวหาของกินต่าง ๆ มาจากป่า แล้วก็เอาเลี้ยงกัน และกินแต่ของดิบ ๆ ยังไม่รู้จักหาไฟมาใช้หุงต้ม ดั้งที่เราใช้กันในทุกวันนี้ ต่อ ๆ มา คนเรารู้จักหากิน และทำของใช้ และที่อาศัยดีขึ้น ๆ เดียวนี้เรามีบ้านมีเมือง ซึ่งทำขึ้นไว้แข็งแรงและสวยงาม มีผ้านุ่ง ผ้าห่มต่าง ๆ รู้จักทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงแพะ แกะ วัว ควาย ช้าง ม้า หมู เป็ด ไก่ และรู้จักทำของใช้อะไรต่าง ๆ อีกมากมาย ถ้าเด็กคนใดสงสัยว่า ทำไมคนแต่ก่อนกับคนเดี๋ยวนี้จึงผิดกันมาก ก็จะตอบได้ว่า แต่ก่อนคนเรายังไม่รู้ แล้วค่อย ๆ คิด ค่อย ๆ รู้ ค่อย ๆ ทำ จนรู้จักคิด รู้จักทำอะไร ๆ ได้ สืบ ๆ กันมา จนทุกวันนี้ แต่คนเดี๋ยวนี้ที่ไม่เรียน ไม่คิด ไม่ทำอะไร ก็ต้องจัดว่าเป็นคนโง่ ดั้งคนป่าคนดง ถ้าเราไม่ชอบให้ตัวเราโง่ เราต้องเรียนต้องคิด ต้องทำอะไร ๆ ให้ดีต่อไป สมกับที่เราได้เกิดมาเป็นคนกับเขา ๑ ในโลก

(ที่มา : สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, หน้า 98)

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). หนังสือคู่มือแนวทางการจัดการเรียนการสอน แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม 1 ตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

บทที่ 3

การอ่านออกเสียงคำอักษรนำและคำอักษรควบกล้ำ

ณภัทร เซาร์นวม

ผู้เขียน

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 3

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

จำนวน 56 ชั่วโมง

1. ชนิดของอักษรนำ
 - 1.1 คำที่มี ห นำ
 - 1.2 คำที่มี อ นำ ย
 - 1.3 คำที่อักษรสูงและอักษรกลางนำอักษรอื่น
2. การอ่านคำที่มี ห นำ ไม่มีรูปตัวสะกด
3. การอ่านคำที่มี ห นำ มีรูปตัวสะกด
4. การอ่านคำที่มี อ นำ ย
5. การอ่านอักษรนำที่อักษรสูงนำอักษรอื่น ไม่มีรูปตัวสะกด
6. การอ่านอักษรนำที่อักษรสูงนำอักษรอื่น มีรูปตัวสะกด
7. การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์
8. การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ มีรูปวรรณยุกต์
9. การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบไม่แท้และเสียงพยัญชนะควบกล้ำอื่น ๆ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนมีความเข้าใจชนิดของอักษรนำในภาษาไทย
2. ผู้เรียนมีความเข้าใจหลักการอ่านผสมคำอักษรนำในภาษาไทย
3. ผู้เรียนมีความเข้าใจเสียงพยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทย
4. ผู้เรียนมีความเข้าใจหลักการอ่านพยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทย
5. ผู้เรียนมีความเข้าใจหลักการอ่านพยัญชนะควบไม่แท้และเสียงพยัญชนะควบกล้ำอื่น ๆ ในภาษาไทย

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอนบทที่ 3 เรื่อง การอ่านออกเสียงคำอักษรนำและคำอักษรควบกล้ำ
2. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. บรรยายโดยใช้สื่อการสอนพาวเวอร์พอยต์ (Power Point)
4. ผู้เรียนซักถาม แสดงความคิดเห็น
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด ใบงานประจำหัวข้อบทเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอน
2. พาวเวอร์พอยต์ (Power Point)
3. แบบฝึกหัด ใบงานประจำหัวข้อบทเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินผลจากกิจกรรมการเรียนรู้ การศึกษาเอกสารประกอบการสอน
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน
3. ประเมินผลจากการฝึกอ่านออกเสียงและการทำงานประจำหัวข้อบทเรียน

บทที่ 3

การอ่านออกเสียงคำอักษรนำและคำอักษรควบกล้ำ

ภาษาไทยมีอักษรวิธีที่เรียกว่า อักษรนำ และ อักษรควบกล้ำ หมายถึง ปรากฏรูปเขียนพยัญชนะต้นร่วมกัน 2 ตัว ซึ่งมีหลักการเขียนและอ่านออกเสียงคำในลักษณะดังกล่าว ดังต่อไปนี้

1. ชนิดของอักษรนำ

อักษรนำในภาษาไทย คือรูปพยัญชนะปรากฏร่วมกัน 2 ตัว โดยพยัญชนะที่เป็นอักษรนำในภาษาไทยมี ๒ ตัว ได้แก่ พยัญชนะ ห และ พยัญชนะ อ มีชนิดการผสมคำดังนี้

1.1 อักษร ห นำ

พยัญชนะ ห จะทำหน้าที่เป็นอักษรพยัญชนะ 8 ตัว ซึ่งเป็นพยัญชนะกลุ่มอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ พยัญชนะ ง ญ น ม ย ร ล และ ว ทำให้พื้นเสียงพยัญชนะดังกล่าวมีพื้นเสียงวรรณยุกต์เหมือนวรรณยุกต์ ห เมื่อประสมคำต่าง ๆ

1.2 อักษร อ นำ ย

พยัญชนะ อ จะทำหน้าที่เป็นอักษรพยัญชนะ ย ทำให้พื้นเสียงพยัญชนะ ย มีพื้นเสียงวรรณยุกต์เหมือนวรรณยุกต์ อ เมื่อประสมคำต่าง ๆ

1.3 อักษรสูงและอักษรกลางนำอักษรอื่น

อักษรสูงที่เป็นอักษรนำอื่นนอกจากพยัญชนะ ห มีดังนี้

อักษรนำ	รูปแบบอักษรสูงนำอักษรอื่น ๆ						
ช	ชง-	ชน-	ชม-	ชย-	-	-	-
ฉ	ฉง-	ฉน-	ฉม-	-	-	ฉล-	ฉว-
ถ	ถง-	ถน-	-	-	-	ถล-	ถว-
ผ	ผง-	ผน-	-	-	-	ผล-	ผว-
ฝ	-	-	-	-	ฝร-	-	-
ส	สง-	สน-	สม-	স্য-	สร-	สล-	สว-

ทั้งนี้ ตัวอย่างคำและแบบฝึกอ่านคำอักษรสูงที่เป็นอักษรนำอื่นนอกจากพยัญชนะ ห อยู่ในหัวข้อที่ 5.
คำที่มีอักษรกลางเป็นนำอักษรอื่นนอกจากพยัญชนะ อ นำพยัญชนะ ย มีดังนี้

อักษรนำ	รูปแบบอักษรกลางนำอักษรอื่น ๆ					
ก	-	กน-	-	-	-	-
จ	-	-	จม-	จร-	-	จว-
ต	-	ตน-	-	-	ตล-	ตว-
อ	อง-	อน-	-	อร-	-	-

ทั้งนี้ ตัวอย่างคำและแบบฝึกอ่านคำอักษรสูงที่เป็นอักษรนำอื่นนอกจากพยัญชนะ ห อยู่ในหัวข้อที่ 4. และ 6.

2. การอ่านคำที่มี ห นำ ไม่มีรูปตัวสะกด

จากหัวข้อ 1.1 พยัญชนะ ห จะทำหน้าที่เป็นอักษรพยัญชนะ 8 ตัว ซึ่งเป็นพยัญชนะกลุ่มอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ พยัญชนะ ง ญ น ม ย ร ล และ ว ทำให้พื้นเสียงพยัญชนะดังกล่าวมีพื้นเสียงวรรณยุกต์เหมือนวรรณยุกต์ ห สำหรับการอ่านคำที่มี ห นำ ไม่มีรูปสะกด มีรูปแบบดังนี้ (ให้ฝึกอ่านผสมคำตามผู้สอน)

	อะ	อา	อี	อุ	แอะ	ออ	เอือ	ไอ
หง-	หงะ	หงา	หัง	หุง	แหง	หงอ	เห็งือ	โห่ง
หญ-	หญะ	หญา	หญี	หญู	แหหญ	หญอ	เหหญือ	โหญ
หน-	หนะ	หนา	หนึ	หนู	แหน	หนอ	เหนือ	โหน
หม-	หมะ	หมา	หมึ	หมู	แหม	หมอ	เหมือ	โหม
หย-	หยะ	หยา	หยึ	หยุ	แหย	หยอ	เหยือ	โหย
หร-	หระ	หรา	หริ	หรุ	แหร	หรอ	เหริือ	โหร
หล-	หละ	หลา	หลิ	หลู	แหล	หลอ	เหลือ	โหล
หว-	หวะ	หวา	หวิ	หву	แหว	หวอ	เหวือ	โหว

3. การอ่านคำที่มี ห นำ มีรูปตัวสะกด

3.1 สระเสียงสั้น มาตราสะกด กก กต กบ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ เมื่อผสมคำ จะมีเสียงวรรณยุกต์ เอก ในแบบฝึกนี้จะใช้เสียงสั้น สระ อะ อิ อุ โอะ เป็นตัวอย่าง ดังนี้ (ที่นี้จะละรูปอักษรนำ ญ- ไว้)

- มาตราสะกด กก

	อะ*	อิ	อุ	โอะ**
หง-	หังก	หิงก	หุงก	หังก
हन-	หนังก	หนิงก	หนุงก	หนังก
หม-	หมังก	หมิงก	หมุงก	หมังก
หย-	หยังก	หยิงก	หยุงก	หยังก
หร-	หริงก	หริงก	หริงก	หริงก
หล-	หลังก	หลิงก	หลุงก	หลังก
หว-	หวก	หิงก	หุงก	-

* สระ อะ เปลี่ยนรูป เมื่อมีตัวสะกด

** สระ โอะ ลดรูป เมื่อมีตัวสะกด

- มาตราสะกด กต

	อะ	อิ	อุ	โอะ
หง-	หงัด	หิงต	หุงต	หงต
हन-	หนัด	หนิงต	หนุงต	หนต
หม-	หมัด	หมิงต	หมุงต	หมต
หย-	หยัด	หยิงต	หยุงต	หยต
หร-	หริงต	หริงต	หริงต	หริงต
หล-	หลัด	หลิงต	หลุงต	หลต
หว-	หวัต	หิงต	หุงต	-

- มาตราสะกด กบ

	อะ	อิ	อุ	โอะ
หง-	ห้งบ	หงิบ	หงุบ	หงบ
हन-	हनบ	हनิบ	हनุบ	हनบ
हम-	हमब	हमिब	हमुब	हमब
हय-	हयब	हयिब	हยุบ	हयบ
हर-	हरब	हริบ	हरुบ	हरบ
हल-	हलब	हलिब	हलुब	हलब
हव-	हवब	हविब	हवुบ	-

3.2 สระเสียงสั้น มาตราสะกด กง กน กม เกย เกอว ไม่มีรูปวรรณยุกต์ จะมีเสียงวรรณยุกต์ จัตวา ในแบบฝึกนี้จะใช้เสียงสั้น สระ อะ อิ อุ โอะ เป็นตัวอย่าง ดังนี้ (ให้อ่านผสมคำตามผู้สอน)

- มาตราสะกด กง

	อะ	อิ	อุ	โอะ
หง-	ห้ง	หงิง	หงุง	-
हन-	हनง	हनิง	हनุง	हनง
हम-	हमंग	हमิง	हमुंग	हमंग
हय-	हयंग	हยิง	हยุंग	หยง
हर-	हरंग	หริง	हरुง	हरง
हल-	हलंग	हลิง	हलุง	हलग
हव-	हवंग	หวิง	หवุง	-

- มาตราสะกด กน

	อะ	อิ	อุ	โอะ
หง-	หังน	หิงน	หุงน	หงน
หน-	ห็น	หนิน	हनน	-
หม-	หมัน	หมิน	หมุน	หมน
หย-	หยัน	หยิน	หยุน	หยน
หฺร-	หฺรัน	หฺริน	หฺรุน	หฺรน
หฺล-	หฺลัน	หฺลिन	หฺลุน	หฺลน
หฺว-	หฺวัน	หฺวิน	หฺวุน	-

- มาตราสะกด กม

	อะ	อิ	อุ	โอะ
หง-	หังม	หิงม	หุงม	หงม
หน-	ห็นม	หนิม	हनุม	หนม
หม-	หมันม	หมิม	หมุม	หมม
หย-	หยันม	หยิม	หยุม	หยม
หฺร-	หฺรันม	หฺริม	หฺรุม	หฺรม
หฺล-	หฺลันม	หฺลิม	หฺลุม	หฺลม
หฺว-	หฺวันม	หฺวิม	หฺวุม	-

3.3 สระเสียงยาว มาตราสะกด กก กต กบ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ เมื่อผสมคำ จะมีเสียงวรรณยุกต์เอก ในแบบฝึกนี้จะใช้เสียงสั้น สระ อา อี อุ โอ เป็นตัวอย่าง ดังนี้ (ให้อ่านผสมคำตามผู้สอน)

- มาตราสะกด กก

	อา	อี	อุ	โอ
หง-	หงาก	หึ่งก	หุงก	โหงก
หน-	หนาก	หนึก	หนูก	โหนก
หม-	หมาก	หมึก	หมูก	โหมก
หย-	หยาก	หยึก	หยูก	โหยก
หฺร-	หฺราก	หฺรึก	หฺรูก	โหฺรก
หล-	หลาก	หลึก	หลูก	โหลก
หว-	หวาก	หฺวึก	หฺวูก	โหวก

- มาตราสะกด กต

	อา	อี	อุ	โอ
หง-	หงาด	หึ่งด	หุงด	โหงด
หน-	หนาด	หนีด	หนูด	โหนด
หม-	หมาด	หมีด	หมูด	โหมด
หย-	หยาด	หยีด	หยูด	โหยด
หฺร-	หฺราด	หฺรียด	หฺรูด	โหฺรด
หล-	หลาด	หลียด	หลูด	โหลด
หว-	หวาด	หฺวียด	หฺวูด	โหวด

- มาตราสะกด กบ

	อา	อี	อุ	โอ
หง-	หงาบ	หึ่งีบ	หงูบ	โห่งบ
หน-	หนาบ	หนึีบ	หนูบ	โหนบ
หม-	หมาบ	หมึีบ	หมูบ	โหมบ
หย-	หยาบ	หยึีบ	หยูบ	โหยบ
หฺร-	หฺราบ	หฺรึีบ	หฺรูบ	โหฺรบ
หฺล-	หฺลาบ	หฺลึีบ	หฺลูบ	โหฺลบ
หฺว-	หฺวาบ	หฺวึีบ	หฺวูบ	โหฺวบ

3.4 สระเสียงยาว มาตราสะกด กง กน กม เกย เกอว ไม่มีรูปวรรณยุกต์ จะมีเสียงวรรณยุกต์ จัตวา ในแบบฝึกนี้จะใช้เสียงสั้น สระ อา อี อุ โอ เป็นตัวอย่าง ดังนี้ (ให้อ่านผสมคำตามผู้สอน)

- มาตราสะกด กง

	อา	อี	อุ	โอ
หง-	หงาง	หึ่งิ่ง	หงูง	-
หน-	หนาง	หนึิ่ง	หนูง	โหนง
หม-	หมาง	หมึิ่ง	หมูง	โหมง
หย-	หยาง	หยึิ่ง	หยูง	โหยง
หฺร-	หฺราง	หฺรึิ่ง	หฺรูง	โหฺรง
หฺล-	หฺลาง	หฺลึิ่ง	หฺลูง	โหฺลง
หฺว-	หฺวาง	หฺวึิ่ง	หฺวูง	โหฺวง

- มาตราสะกด กน

	อา	อี	อุ	โอะ
หง-	หงาน	หึ่ง	หุง	โหง
หน-	หนาน	หนึ	หนุ	โหน
หม-	หมาน	หมึ	หมุ	โหม
หย-	หยาน	หยึ	หยุ	โหย
หฺร-	หฺราน	หฺริ	หฺรุ	โหฺร
หฺล-	หฺลาน	หฺลิ	หฺลุ	โหฺล
หฺว-	หฺวาน	หฺวิ	หฺวู	โหฺว

- มาตราสะกด กม

	อา	อี	อุ	โอะ
หง-	หงาม	หึ่ง	หุง	โหง
หน-	หนาม	หนึ	หนุ	โหน
หม-	หมาม	หมึ	หมุ	โหม
หย-	หยาม	หยึ	หยุ	โหย
หฺร-	หฺราม	หฺริ	หฺรุ	โหฺร
หฺล-	หฺลาม	หฺลิ	หฺลุ	โหฺล
หฺว-	หฺวาม	หฺวิ	หฺวู	โหฺว

- มาตราสะกด เกย

	อา	อ	อุ	โอะ
หง-	หงาย	-	หฺงุย	โห่งย
หน-	หนาย	-	หฺนุย	โหนย
หม-	หมาย	-	หฺมุย	โหมน
หย-	หยาย	-	หฺยุย	โหยย
หฺร-	หฺราย	-	หฺรุย	โหฺรย
หฺล-	หฺลาย	-	หฺลุย	โหฺलय
หฺว-	หฺวาย	-	หฺวุย	โหฺวย

- มาตราสะกด เกอว

	อา	อ	อุ	โอะ
หง-	หงาน	หฺงั้น	หฺงุน	โห่งน
หน-	หนาน	หฺนึ้น	หฺนุน	โหนน
หม-	หมาน	หฺมึ้น	หฺมุน	โหมน
หย-	หยาน	หฺยุ้น	หฺยุน	โหยน
หฺร-	หฺราน	หฺรึ้น	หฺรุน	โหฺรน
หฺล-	หฺลาน	หฺลึ้น	หฺลุน	โหฺลน
หฺว-	หฺวาน	หฺวึ้น	หฺวุน	โหฺวน

4. การอ่านคำที่มี อ นำ ย

จากข้อ 1.2 ที่กล่าวถึง คำที่มี อ นำ ย คือพยัญชนะ อ ทำหน้าที่เป็นอักษรนำพยัญชนะ ย ทำให้พื้นเสียงพยัญชนะ ย มีพื้นเสียงวรรณยุกต์เหมือนพยัญชนะ อ เมื่อประสมคำต่าง ๆ ปรากฏ 4 คำ ได้แก่คำว่า อย่า อยู่ อย่าง อยากร มีเสียงวรรณยุกต์เอกทุกคำ)

แบบฝึกหัดอ่านผสมคำอักษร ห นำ และ อ นำ ย เพิ่มเติม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557 , 11)

หมวกสาน	หวานข้าว	หน้าหนาว	หมอกหนา	กุหลาบ	ยิ่งใหญ่
หมดจด	หมักหมม	หลักแหลม	อย่างไร	หญิงงาม	อยู่บ้าน
ลูกหลาน	อยากรู้	หมั่นเรียน	ข้าวหลาม	ชุดหลุม	ทองเหลือง
ตกหล่น	ยี่หระ	ปาหนัน	ของเหลว	หลีกทาง	อย่าเที่ยว
ทองหยิบ	ทองหยอด	แป้งหยาบ	ลดหย่อน	หยากไย่	เล็บเหยี่ยว
หยิ่งน้ำ	หน้าวัว	ตัวนอน	ผักหนาน	หนองน้ำ	ตัวไหม
ไบหม่อน	หงอนไก่	ลูกหว่า	ปลาหมึก	หนักแน่น	หนุ่มสาว

5. การอ่านอักษรนำที่อักษรสูงนำอักษรอื่น ไม่มีรูปตัวสะกด

จากตารางในหัวข้อ 1.3 แสดงอักษรสูงที่เป็นอักษรนำอื่นนอกจากพยัญชนะ ห โดยมีหลักการอ่านผสมคำตามการอ่านคำอักษร ห นำ กล่าวคือ เสียงพยัญชนะต้นจะมีพื้นเสียงวรรณยุกต์เหมือนอักษรสูง ในที่นี้มีตัวอย่างการอ่านผสมอักษรสูงในลักษณะดังกล่าว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, 18) ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อุ	อู	อำ	ไอ	เอา
ขง-	ขงะ	ขงา	ขงุ	ขงู	ขงำ	โขง	เฆงา
خن-	ชนะ	ขนา	ขนุ	ขนู	ขนำ	โขน	เฆนา
خم-	ขมะ	ขมา *	ขมุ	ขมุ	ขมำ	โขม	เฆมา
ขย-	ขยะ	ขยา	ขยุ	ขยุ	ขยำ	โขย	เฆยา
ฉง-	ฉงะ	ฉงา	ฉงุ	ฉงู	ฉงำ	โขง	เฆงา
ฉน-	ฉนะ	ฉนา	ฉนุ	ฉนู	ฉนำ	โขน	เฆนา
ฉม-	ฉมะ	ฉมา	ฉมุ	ฉมุ	ฉมำ	โขม	เฆมา
ฉล-	ฉละ	ฉลา	ฉลุ	ฉลู	ฉลำ	โขล	เฆลา
ฉว-	ฉวะ	ฉวา	ฉวุ	ฉวู	ฉวำ	โขว	เฆวา
ถง-	ถงะ	ถงา	ถงุ	ถงู	ถงำ	โขง	เฆงา
ถน-	ถนะ	ถนา	ถนุ	ถนู	ถนำ	โขน	เฆนา

	อะ	อา	อุ	อู	อำ	ไอ	เอา
ถล-	ถละ	ถลา	ถลุ	ถลู่	ถล่ำ	ไถล	เถลา
ถว-	ถวะ	ถวา	ถวุ	ถวู่	ถว่ำ	ไถว	เถวา
ผง-	ผงะ	ผงา	ผงุ	ผงู่	ผง่ำ	ไผง	เพงา
ผน-	ผนะ	ผนา	ผนุ	ผนู่	ผน่ำ	ไผน	เพนา
ผล-	ผละ	ผลา	ผลุ	ผลู่	ผล่ำ	ไผล	เพลา
ผว-	ผวะ	ผวา	ผวุ	ผวู่	ผว่ำ	ไผว	เพวา
ฝร-	ฝระ	-	-	-	-	-	-
สง-	สงะ	สงา	สงุ	สงู่	สง่ำ *	ไสง	เสงา
สน-	สนะ	สนา	สนุ	สนู่	สน่ำ	ไสน	เสนา
สม-	สมะ	สมา *	สมุ	สมู่	สม่ำ	ไสม	เสมา
สย-	สยะ	สยา	สยุ	สยู่	สย่ำ	ไสย	เสยา
สร-	สระ	سرا	สรุ	สรู่	สร่ำ	ไสร	เสรา
สล-	สละ	สลา	สลุ	สลู่	สล่ำ	ไสล	เสลา
สว-	สวะ	สวา	สวุ	สวู่	สว่ำ	ไสว	เสวา

ทั้งนี้ คำที่เป็นภาษาเก่า ภาษาดั้งเดิม หรือมีอิทธิพลของสำเนียงภาษาท้องถิ่น ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย จะละเว้นกฎการออกเสียงตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว เช่น

แخمร์, แخم (Khmer)	อ่านว่า	ขะ-แม
ขมา * (ขอโทษ / ไหว้)	อ่านว่า	ขะ-มา
สมา * (ขอโทษ / ไหว้)	อ่านว่า	สะ-มา
ช่องสง่า * (ด่านชายแดนไทย-กัมพูชา)	อ่านว่า	ช่อง-สะ-ง่า

รูปคำอักษรนำดังกล่าว เมื่อมีพยัญชนะตัวสะกด จะใช้หลักเกณฑ์การอ่านผสมคำแบบอักษร ห นำ ซึ่งมีตัวอย่างในหัวข้อถัดไป

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้เรียนสามารถสังเกต จดจำ เป็นกรณีศึกษาเพิ่มเติมได้ด้วยตนเองในสื่ออื่น ๆ

คำอักษรสูงนำอักษรอื่น เมื่อมีรูปวรรณยุกต์ จะออกเสียงวรรณยุกต์เหมือนการผันวรรณยุกต์อักษรสูง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, 19) ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	ˊ	ˋ	ˊ	ˋ	ˊ
ขยี่	ขยี่	ขยี้	ขย่ำ	ขย๋า	ขย๊า
สง่า	สง่า	สง้า	เขมา	เขม่า	เขม๊า
เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี้ย	เขยา	เขย่า	เขย๊า

6. การอ่านอักษรนำที่อักษรสูงและอักษรกลางนำอักษรอื่น มีรูปตัวสะกด

จากหัวข้อ 1.3 ที่แสดงตารางพยัญชนะอักษรนำที่อักษรสูงและอักษรกลางนำอักษรอื่น มีรูปตัวสะกด มีตัวอย่างการอ่านผสมคำดังต่อไปนี้

6.1 คำที่มีอักษรสูงเป็นอักษรนำ จะมีพื้นเสียงวรรณยุกต์ตามการอ่านผสมคำพยัญชนะอักษรสูง โดยออกเสียงพยางค์หน้าเป็นพยางค์เบา ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

ขนง	อ่านว่า	ชะ-หนง	ขนาน	อ่านว่า	ชะ-หนาน
ขมวด	อ่านว่า	ชะ-หมวด	ขยับ	อ่านว่า	ชะ-หยับ
ฉงน	อ่านว่า	ฉะ-หนง	โฉนด	อ่านว่า	ฉะ-โหนด
ฉมวก	อ่านว่า	ฉะ-หมวก	ฉลาด	อ่านว่า	ฉะ-หลาด
ผนวก	อ่านว่า	ผะ-หนวก	ผลิต*	อ่านว่า	ผะ-หลิต
ฝรั้ง	อ่านว่า	ฝะ-หรั้ง	สงบ	อ่านว่า	สะ-หงบ
สนม	อ่านว่า	สะ-หนม	สมาน	อ่านว่า	สะ-หมาน
สลัก	อ่านว่า	สะ-หลัก	สวิง	อ่านว่า	สะ-หวิง

* รูปสะกด ต มีมาตราสะกด กด

6.2 คำที่มีอักษร อ เป็นอักษรนำอักษรอื่นนอกจากอักษร ย จะมีพื้นเสียงวรรณยุกต์ตามการอ่านผสมพยัญชนะอักษรสูง โดยออกเสียงพยางค์หน้าเป็นพยางค์เบา ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

กนก	อ่านว่า	กะ-หนก	จุมก	อ่านว่า	จะ-หมุก
จรวด	อ่านว่า	จะ-หรวด	จวก	อ่านว่า	จะ-หวก
ตनु	อ่านว่า	ตะ-หนุ	ตลาด	อ่านว่า	ตะ-หลาด
ตวาด	อ่านว่า	ตะ-หวาด	อ่งุ่น	อ่านว่า	อะ-ห่งุ่น
อนึ่ง	อ่านว่า	อะ-หนึ่ง	อร้อย	อ่านว่า	อะ-หร้อย

แบบฝึกหัดอ่านผสมคำอักษรนำเพิ่มเติม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557 , 29-30)

แขนงไม้	ทาขมื่น	ยาสมาน	ทันสมัย	มันสมอง	ขมวดเชือก
ถือนมวก	รุจุมก	สมุดพก	ผนิกของ	สองสลึง	ผ้าโสร่ง
ดอกสลิด	ใบสลอด	แกะสลัก	ไปตลาด	ริมตลิ่ง	เอรีดอร้อย
ของแสดง	เฉลิมฉลอง	เฉลียวฉลาด	สนิมเหล็ก	ขยันเรียน	ต้นฝรั้ง
ฝาผนัง	ขนมผิง	ลูกขุนุน	สวนสนาม	หญ้าฝรั่ง	หูดลาม
ขมิขม้น	ไขส่ว่าน	แสงสว่าง	แสวงหา	ตลับยา	สังขยา
ตลาดนัด	ตลาดโตนด	อาชยาน	ถลุงแร่	หน้าโฉนด	ฝุ่นตลบ

7. การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์

พยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทย คือคำที่มีพยัญชนะต้นสองเสียง โดยพยัญชนะตัวที่สองที่เป็นเสียงควบกล้ำได้แก่พยัญชนะ ร ล และ ว มีหลักการอ่านผสมคำตามหมวดพยัญชนะ ดังนี้

7.1 การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด

- พยัญชนะอักษรกลางควบกล้ำกับ ร ล ว ในที่นี้จะยกตัวอย่างการอ่านคำพยัญชนะอักษรกลางควบกล้ำ ผสมกับ สระ ะ ะ ออ อี อัว เออ อำ ไอ เอา ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อี	อัว	เออ	อำ	ไอ	เอา
กร-	กระ	กรา	กรี	กรัว	เกรอ	กรำ	ไกร	เกรา
กล-	กละ	กลา	กลี*	กลัว	เกลอ	กลำ	ไกล	เกลา
กว-	กวะ	กวา	-	กัว	เกวอ	กัว	ไกว	เกวา
ตร-	ตระ	ตรา	ตรี	ตริ้ว	เตรอ	ตรำ	ไตร	เตรา
ปร-	ประ	ปรา	ปรี	ปริ้ว	เปรอ	ปรำ	ไปร	เปรา
ปล-	ปละ	ปลา	ปลี	ปลัว	เปลอ	ปลำ	ไปล	เปลา

* ออกเสียงว่า กะ-ลี ในบางรูปคำ เช่น กลียุค

- พยัญชนะอักษรสูงควบกล้ำกับ ร ล ว ในที่นี้จะยกตัวอย่างการอ่านคำพยัญชนะอักษรกลางควบกล้ำ ผสมกับ สระ ะ ะ ออ อี อัว เออ อำ ไอ เอา ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อี	อัว	เออ	อำ	ไอ	เอา
ขร-	ขระ	ขรา	ขรี	ขริ้ว	เขรอ	ขรำ	ไซร	เขรา
ขล-	ขละ	ขลา	ขลี	ขลัว	เขลอ	ขลำ	ไซล	เขลา
ขว-	ขวะ	ขวา	ขวี	ขวิ้ว	เขวอ	ขวำ	ไซว	เขวา
ผล-	ผละ	ผลา	ผลี	ผลัว	เปลอ	ผลำ	ไพล	เปลา

- พยัญชนะอักษรต่ำควบกล้ำกับ ร ล ว ในที่นี้จะยกตัวอย่างการอ่านคำพยัญชนะอักษรกลางควบกล้ำ ผสมกับ สระ ะ ะ ออ อี อัว เออ อำ ไอ เอา ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อี	อัว	เออ	อำ	ไอ	เอา
คร-	คระ	ครา	ครี	คริ้ว	เครอ	ครำ	ไคร	เครา
คล-	คละ	คลา	คลี	คลิ้ว	เคลอ	คลำ	ไคล	เคลา

	อะ	อา	อี	อัว	เออ	อำ	ไอ	เอา
คว-	ควะ	ควา	ควี	ควัว	ควอ	ควำ	ควไ	ควเอา
พร-	พระ	ปรา	พรี	พริ้ว	พรอ	พรำ	พรไ	พรเอา
พล-	พละ	ปลา	พลี	พลัว	พลอ	พลำ	พลไ	พลเอา

7.2 การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด

- พยัญชนะอักษรกลางควบกล้ำกับ ร ล ว มีตัวสะกดมาตรา กก กต กบ ในที่นี้จะยกตัวอย่างการอ่านคำพยัญชนะอักษรกลางควบกล้ำ ผสมกับ สระ อะ อา อี อี้ อุ ู อัว เออ เอื้อ มีเสียงวรรณยุกต์เอก ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อี	อี้	อุ	ู	อัว (-ว-)	เออ (เ ี)	เอื้อ
กร-	กรัก	กราก	กริก	กรีก	กรุก	กรูก	กรวก	เกริก	เกรือก
	กรัด	กราด	กริด	กรีด	กรุด	กรูด	กรวด	เกริด	เกรือด
	กรับ	กราบ	กริบ	กรีบ	กรุบ	กรูบ	กรวบ	เกริบ	เกรือบ
กล-	กลัก	กลาก	กลิก	กลีก	กลุก	กลูก	กลวก	เกลิก	เกลือก
	กลัด	กลาด	กลิด	กลีด	กลุด	กลูด	กลวด	เกลิด	เกลือด
	กลับ	กลาบ	กลิบ	กลีบ	กลุบ	กลูบ	กลวบ	เกลิบ	เกลือบ
กว-	กวัก	กวาก	กวิก	กวีก					
	กวัด	กวาด	กวิด	กวีด					
	กวัับ	กวาบ	กวิบ	กวิบ					
ตร-	ตรัก	ตราก	ตริก	ตริก					
	ตรัด	ตราด	ตริด	ตริ็ด					
	ตรับ	ตราบ	ตริบ	ตริบ					
ปร-	ปรัก	ปราก	ปริก	ปรีบ	ปรุก	ปรูก	ปรวก	เปริก	เปรือก
	ปรัด	ปราด	ปริด	ปรีด	ปรุด	ปรูด	ปรวด	เปริด	เปรือด
	ปรับ	ปราบ	ปริบ	ปรีบ	ปรุบ	ปรูบ	ปรวบ	เปริบ	เปรือบ
ปล-	ปลัก	ปลา	ปลิก	ปลีก	ปลุก	ปลูก	ปลวก	เปลิก	เปลือก
	ปลัด	ปลา	ปลิด	ปลีด	ปลุด	ปลูด	ปลวด	เปลิด	เปลือด
	ปลับ	ปลา	ปลิบ	ปลีบ	ปลุบ	ปลูบ	ปลวบ	เปลิบ	เปลือบ

- พยัญชนะอักษรกลางควบกล้ำกับ ร ล ว มีตัวสะกดมาตรา กง กน กม เกย เกอว
 ในที่นี้จะยกตัวอย่างการอ่านคำพยัญชนะอักษรกลางควบกล้ำ ผสมกับ สระ อะ อา อิ อี อุ อู อัว เออ
 เอือ ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	อัว (-ว-)	เออ (เ ื)	เอือ
กร-	กรัง	กราง	กริง	กร็ิง	กรุง	กรุง	กรวง	เกริง	เกร็อง
	กรัน	กราน	กริน	กร็ิน	กรุน	กรุน	กรวน	เกริน	เกร็อน
	กรัม	กราม	กริม	กร็ิม	กรุม	กรุม	กรวม	เกริม	เกร็อม
	-	กราย	-	-	กรุย	กรุย	กรวย	-	เกร็อย
	-	กราว	กริว	-	-	-	-	เกริว	-
กล-	กลัง	กลาง	กลิง	กล็ิง	กลุง	กลุง	กลวง	เกลิง	เกล็อง
	กลัน	กลาน	กลิน	กล็ิน	กลุน	กลุน	กลวน	เกลิน	เกล็อน
	กลัม	กลาม	กลิม	กล็ิม	กลุม	กลุม	กลวม	เกลิม	เกล็อม
	-	กลาย	-	-	กลุย	กลุย	กลวย	-	เกล็อย
	-	กลาว	กลิว	-	-	-	-	เกลิว	-
กว-	กวัง	กวาง	กวิง	กวิ้ง					
	กวัน	กวาน	กวิน	กวิ้น					
	กวม	กวาม	กวิม	กวิ้ม					
	-	กวาย	-	-					
	-	กวาง	-	-					
ตร-	ตรัง	ตราง	ตริง	ตร็ิง					
	ตรัน	ตราน	ตริน	ตร็ิน					
	ตรัม	ตราม	ตริม	ตร็ิม					
	ตรัย	ตราย	-	-					
	-	ตราว	ตริว	ตร็ิว					
ปร-	ปรัง	ปราง	ปริง	ปร็ิง	ปรุง	ปรุง	ปรวง	เปริง	เปร็อง
	ปรัน	ปราน	ปริน	ปร็ิน	ปรุน	ปรุน	ปรวน	เปริน	เปร็อน
	ปรัม	ปราม	ปริม	ปร็ิม	ปรุม	ปรุม	ปรวม	เปริม	เปร็อม
	-	ปราย	-	-	ปรุย	ปรุย	ปรวย	เปรย	เปร็อย
	-	ปราว	ปริว	ปร็ิว	-	-	-	-	-

	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	อัว (-ว)	เออ (เ็)	เอือ
ปล-	ปลั่ง	ปลาง	ปลิง	ปลีง	ปลุง	ปลูง	ปลวง	เปลิง	เปลีอง
	ปลั่น	ปลาน	ปลิน	ปลีน	ปลุน	ปลูน	ปลวน	เปลิน	เปลีอน
	ปล้ม	ปลาม	ปลิม	ปลีม	ปลุม	ปลูม	ปลวม	เปลิม	เปลีอม
	-	ปลาย	-	-	ปลุย	ปลูย	ปลวย	เปลย	เปลีอย
	-	ปลาว	ปลิว	ปลิว	-	-	-	-	-

- พยัญชนะอักษรสูงควบคู่กับ ร ล ว มีตัวสะกดมาตรา กก กต กบ ในที่นี้จะยกตัวอย่างการอ่านคำพยัญชนะอักษรสูงควบคู่กับ สระ อะ อา อิ อี อุ อู อัว เออ เอือ มีเสียงวรรณยุกต์เอก ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	อัว (-ว)	เออ (เ็)	เอือ
ขร-	ขรັก	ขราก	ขริก	ขรีก	ขรูก	ขรูก	ขรวก	เขริก	เขร็ือก
	ขรັด	ขราด	ขริด	ขรีด	ขรูด	ขรูด	ขรวด	เขริด	เขร็ือด
	ขรັบ	ขراب	ขริบ	ขรีบ	ขรุบ	ขรูบ	ขรวบ	เขริบ	เขร็ือบ
ขล-	ขลັก	ขลาก	ขลิก	ขลึก	ขลุก	ขลูก	ขลวก	เขลิก	เขล็ือก
	ขลັด	ขลาด	ขลิด	ขลีด	ขลูด	ขลูด	ขลวด	เขลิด	เขล็ือด
	ขลັบ	ขลาบ	ขลิบ	ขลึบ	ขลูป	ขลูบ	ขลวบ	เขลิบ	เขล็ือบ
ขว-	ขวັก	ขวาก	ขวิก	ขวีก					
	ขวັด	ขवाद	ขวิด	ขวิด					
	ขวັบ	ขวาบ	ขวิบ	ขวิบ					
ผล-	ผลັก	ผลาก	ผลิก	ผลึก	ผลูก	ผลูก			
	ผลັด	ผลาด	ผลิด	ผลีด	ผลูด	ผลูด			
	ผลັบ	ผลาบ	ผลิบ	ผลึบ	ผลูป	ผลูป			

- พยัญชนะอักษรสูงควบกล้ำกับ ร ล ว มีตัวสะกดมาตรา กง กน กม เกย เกอว ในที่นี้ จะยกตัวอย่างการอ่านคำพยัญชนะอักษรสูงควบกล้ำ ผสมกับ สระ อะ อา อิ อี อุ อู อัว เออ ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	อัว (-ว-)	เออ (เ ี)	เอือ
ขร-	ขรั้ง	ขรวง	ขริง	ขรี้ง	ขรุง	ขรุง	ขรวง	เขริง	เขรี้อง
	ขรัน	ขราน	ขริน	ขรี้น	ขรุน	ขรุน	ขรวน	เขริน	เขรี้อน
	ขรั้ม	ขราม	ขริม	ขรี้ม	ขรัม	ขรัม	ขรวม	เขริม	เขรี่อม
	ขรั้ย	ขราย	-	-	ขรุย	ขรุย	ขรวย	-	-
	-	ขราว	ขริว	-	-	-	ขรัว	-	-
ขล-	ขลั้ง	ขलग	ขลิง	ขลี้ง	ขลุง	ขลุง	ขलग	เขลิง	เขลี้อง
	ขลัน	ขลาน	ขลิน	ขลี้น	ขลุน	ขลุน	ขลวน	เขลิน	เขลี้อน
	ขลั้ม	ขลาม	ขลิม	ขลี้ม	ขลุม	ขลุม	ขลวม	เขลิม	เขลี่อม
	ขลั้ย	ขลาย	-	-	ขลุย	ขลุย	ขลวย	-	-
	-	ขลาว	ขลิว	ขลิว	-	-	-	-	-
ขว-	ขวัง	ขวาว	ขวิม	ขวี้ม					
	ขวัน	ขวาน	ขวิน	ขวี้น					
	ขวั้ม	ขวาม	ขวิม	ขวี้ม					
	ขวั้ย	ขววย	-	-					
	-	ขวาว	ขวิว	ขวีว					
ผล-	ผลั้ง	ผลาง	ผลิง	ผลี้ง	ผลุง	ผลุง	ผลวง	เพลิง	เพลี้อง
	ผลัน	ผลาน	ผลิน	ผลี้น	ผลุน	ผลุน	ผลวน	เพลิน	เพลี้อน
	ผลั้ม	ผลาม	ผลิม	ผลี้ม	ผลุม	ผลุม	ผลวม	เพลิม	เพลี่อม
	ผลั้ย	ผลาย	-	-	ผลุย	ผลุย	ผลวย	-	-
	-	ผลาว	ผลิว	ผลิว	-	-	-	-	-

- พยัญชนะอักษรต่ำควบกล้ำกับ ร ล ว ตัวสะกดมาตรา กก กต กบ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง การอ่านคำพยัญชนะอักษรต่ำควบกล้ำ ผสมกับ สระ อะ อา อิ อี อุ ู อัว เออ เอือ มีเสียงวรรณยุกต์เอก ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อิ	อี	อุ	ู	อัว (-ว-)	เออ (ี)	เอือ
คร-	ครัก	คราก	คริก	ครีก	ครุก	ครูก	ครวก	เคริก	เครีอก
	ครัด	คราด	คริด	ครีด	ครุด	ครูด	ครวด	เคริด	เครีอด
	ครับ	คราบ	คริบ	ครีบ	ครูป	ครูป	ครวบ	เคริบ	เครีอบ
คล-	คลัก	คลาก	คลิก	คลีก	คลุก	คลูก	คลวก	เคลิก	เคลีอก
	คลัด	คลาด	คลิด	คลีด	คลุด	คลูด	คลวด	เคลิด	เคลีอด
	คลับ	คลาบ	คลิบ	คลีบ	คลูป	คลูป	คลวบ	เคลิบ	เคลีอบ
คว-	ควัก	ควาก	ควิก	ควีก					
	ควัด	ควาด	ควิด	ควีด					
	ควับ	ควาบ	ควิบ	ควีบ					
พร-	พรัก	พราก	พริก	พรีก	พรุก	พรุก	พรวก	เพริก	เพรีอก
	พรัด	พราด	พริด	พรีด	พรุด	พรูด	พรวด	เพริด	เพรีอด
	พรับ	พراب	พริบ	พรีบ	พรูป	พรูป	พรวบ	เพริบ	เพรีอบ
พล-	พลัก	พลาก	พลิก	พลีก	พลุก	พลูก	พลวก	เพลิก	เพลีอก
	พลัด	พลาด	พลิด	พลีด	พลุด	พลูด	พลวด	เพลิด	เพลีอด
	พลับ	พลาบ	พลิบ	พลีบ	พลูป	พลูป	พลวบ	เพลิบ	เพลีอบ

- พยัญชนะอักษรต่ำควบกล้ำกับ ร ล ว ตัวสะกดมาตรา กง กน กม เกย เกอว ในที่นี้ จะยกตัวอย่างการอ่านคำพยัญชนะอักษรต่ำควบกล้ำ ผสมกับ สระ อะ อา อิ อี อุ ู อัว เออ เอือ ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

	อะ	อา	อิ	อี	อุ	ู	อัว (-ว-)	เออ (เือ)	เอือ
คร-	ครัง	คราง	คริง	ครีง	ครุง	ครูง	ครวง	เคริง	เครีง
	ครัน	คราน	คริน	ครีน	ครุน	ครูน	ครวน	เคริน	เครีน
	ครัน	คราน	คริน	ครีม	ครุม	ครุม	ครวม	เคริม	เครีม
	ครัย	คราย	-	-	ครุย	ครุย	ครวย	-	-
	-	คราว	คริว	ครีว	-	-	-	-	-
คล-	คลัง	กลาง	คลิง	คลีง	คลุง	คลูง	คลวง	เคลิง	เคลีง
	คลัน	คลาน	คลิน	คลีน	คลุน	คลูน	คลวน	เคลิน	เครีน
	คลัม	คลาน	คลิม	คลีม	คลุม	คลุม	คลวม	เคลิม	เครีม
	คลัย	คลาย	-	-	คลุย	คลุย	คลวย	-	-
	-	คลาว	คลิว	คลีว	-	-	-	-	-
คว-	ควัง	ควาง	ควิง	ควีง					
	ควัน	ควาน	ควิน	ควีน					
	ควัม	ความ	ควิม	ควีม					
	ควัย	ควาย	-	-					
	-	ควาว	ควิว	ควีว					
พร-	พรั่ง	พราง	พริง	พรีง	พรุง	พรูง	พรวง	เพริง	เพรีง
	พรัน	พราน	พริน	พรีน	พรุน	พรูน	พรวน	เพริน	เพรีน
	พรัม	พราม	พริม	พรีม	พรัม	พรูม	พรวม	เพริม	เพรีม
	พรัย	พราย	-	-	พรุย	พรูย	พรวย	-	-
	-	พราว	-	-	-	-	-	เพริว	-
พล-	-	พลาจ	พลิง	พลีง	พลุง	พลูง	พลวง	เพลิง	เพลีง
	ปลัน	ปลาน	ปลิน	ปลีน	ปลุน	ปลูน	ปลวน	เพลิน	เพลีน
	ปลัม	ปลาม	ปลิม	ปลีม	ปลุม	ปลุม	ปลวม	เพลิม	เพลีม
	ปลัย	ปลาย	-	-	ปลุย	ปลุย	ปลวย	-	-
	-	ปลาว	-	-	-	-	-	เพลิว	-

แบบฝึกหัดอ่านผสมคำควบกล้ำเพิ่มเติม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557 , 40)

ตีเกราะ	กลีบบัว	มะเกลือ	คละกัน	คำแปล
ไกวเปล	หัวเปราะ	หัวปลี	ปลอดโปร่ง	ผืนแพรว
พลับพลึง	พลับพลา	พุดเพราะ	แต่งกว่า	ตริกตรอง
พลัดพราก	กินปลี	นายพราน	ตระเตรียม	กลางดง
หูกวาง	กระป๋อง	ประสม	กราบกราน	ครอบครอง

8. การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ มีรูปวรรณยุกต์

คำควบกล้ำ ได้แก่พยัญชนะ ร ล และ ว ที่รูปวรรณยุกต์ มีหลักการอ่านผสมคำตามหมวดพยัญชนะ ดังนี้

8.1 การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำมีรูปวรรณยุกต์ ไม่มีตัวสะกด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557 , 38-39)

ฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ตามตัวอย่างตารางดังต่อไปนี้

อักษรกลาง					อักษรสูง			อักษรต่ำ		
ร	ล	ว	ร	ล	ร	ล	ว	ร	ล	ว
กร	กร่า	กร้า	กร๊า	กรัว	ขร	ขร่า	ขร้า	คร	คร่า	คร้า
กล	กล่า	กล้า	กล๊า	กลัว	ขล	ขล่า	ขล้า	คล	คล่า	คล้า
กว	กว่า	กว้า	กว๊า	กวัว	ขว	ขว่า	ขว้า	คว	คว่า	คว้า
กร	กร่า	กร้า	กร๊า	กรัว	ผล	ผล่า	ผล้า	คล	คล่า	คล้า
ทร	ทร่า	ทร้า	ทร๊า	ทรัว	ขร	ขร่า	ขร้า	คล	คล่า	คล้า
เตร	เตร่า	เตร้า	เตร๊า	เตรัว	เขร	เขร่า	เขร้า	เคล	เคล่า	เคล้า
แปร	แปร่า	แปร้า	แปร๊า	แปรัว	แพร่	แพร่่า	แพร่้า	แพร	แพร่า	แพร้า
โกล	โกล่า	โกล้า	โกล๊า	โกลัว	โผล	โผล่า	โผล้า	โคล	โคล่า	โคล้า
กลอ	กล่อ	กล้อ	กล็อ	กล็อ	ขลอ	ขล่อ	ขล็อ	คลอ	คล่อ	คล็อ
กลัว	กลัว่า	กลัว้า	กลัว๊า	กลัวัว	ขลัว	ขลัว่า	ขลัว้า	พลัว	พลัว่า	พลัว้า
เกลีย	เกลีย่า	เกลีย้า	เกลีย๊า	เกลียัว	เขเลีย	เขเลีย่า	เขเลีย้า	เพเลีย	เพเลีย่า	เพเลีย้า
เกลือ	เกลือ่า	เกลือ้า	เกลือ๊า	เกลือัว	เขเลีย	เขเลีย่า	เขเลีย้า	เคเลีย	เคเลีย่า	เคเลีย้า
เกรอ	เกรอ่า	เกรอ้า	เกรอ๊า	เกรอัว	เขรเอ	เขรเอ่า	เขรเอ้า	เครเอ	เครเอ่า	เครเอ้า
โกล	โกล่า	โกล้า	โกล๊า	โกลัว	ไขว	ไขว่า	ไขว้า	โคล	โคล่า	โคล้า
เปล	เปล่า	เปล้า	เปล๊า	เปลัว	เขล	เขล่า	เขล้า	เคล	เคล่า	เคล้า
กล่า	กล่า	กล้า	กล๊า	กลัว	ขล	ขล	ขล	คล	คล	คล

8.2 การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำมีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557 , 47-49)

- พยัญชนะอักษรกลางควบกล้ำ มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด

ฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ตามตัวอย่างตารางดังต่อไปนี้

	ั	ุ	ู	+
กั้น	กัั้น	กึั้น	กูั้น	ก๋ั้น
กลั่น	กลัั้น	กลึั้น	กลูั้น	กล๋ั้น
กว้าง	ก่า้าง	ก้า้าง	กัว้าง	ก้า้าง
กราว	กร้าาว	กรู้าาว	กรู้าาว	กร้าาว
กลิ้ง	กลัิ่ง	กลึิ่ง	กลูิ่ง	กล๋ิ่ง
กริ่ง	กรัิ่ง	กรูิ่ง	กรูิ่ง	กร๋ิ่ง
กลืน	กลัืน	กลึืน	กลูืน	กล๋ืน
กลุ่น	กลุุ่น	กลูุ่น	กลูุ่น	กลุ่น
เปล่ง	เปลั่ง	เปลั๊่ง	เปลั๊่ง	เปลั๊่ง
แกลน	แกล่น	แกลั้น	แกลึ้น	แกล๋้น
กลน	กล่น	กลั้น	กลึ้น	กล๋้น
โกรง	โกรั่ง	กรู๊่ง	กรู๊่ง	กรู๊่ง
กลอง	กล่อ่ง	กลั๊อ่ง	กลู๊อ่ง	กลั๊อ่ง
กลวย	กลั่วย	กลั๊วย	กลู๊วย	กลั่วย
เปรี้ยว	เปรี่วย	เปรู๊วย	เปรู๊วย	เปรี่วย
เกลื่อน	เกล็ื่อน	เกลู๊ื่อน	เกลู๊ื่อน	เกล็ื่อน

- พยัญชนะอักษรสูงและอักษรต่ำควบกล้ำ มีรูปวรรณยุกต์ มีตัวสะกด
ฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ตามตัวอย่างตารางดังต่อไปนี้

อักษรสูง			อักษรต่ำ		
·	ˆ	ˆ	·	ˆ	ˆ
ขลัน	ขลัน	ขลัน	ครัน	ครัน	ครัน
ขวาง	ขว่าง	ขว่าง	ควาง	คว่าง	คว่าง
ขราว	ขร่าง	ขร่าง	คราว	คร่าว	คร่าว
ขลิ่ง	ขลิ่ง	ขลิ่ง	คลิ่ง	คลิ่ง	คลิ่ง
ขลิ่ง	ขลิ่ง	ขลิ่ง	คลิ่ง	คลิ่ง	คลิ่ง
ขลื่น	ขลื่น	ขลื่น	คลื่น	คลื่น	คลื่น
ขรุษ	ขรุษ	ขรุษ	ครุษ	ครุษ	ครุษ
ขลุย	ขลุย	ขลุย	คลุม	คลุ่ม	คลุ่ม
เขลง	เขลง	เขลง	แคลน	แคลน	แคลน
แขวน	แขวน	แขวน	แควน	แควน	แควน
ขลน	ขลน	ขลน	คลน	คลน	คลน
โขรง	โขรง	โขรง	โครง	โครง	โครง
ขลอง	ขลอง	ขลอง	คลอง	คลอง	คลอง
ขล่อย	ขล่อย	ขล่อย	คลอย	คลอย	คลอย
เขรียว	เขรียว	เขรียว	เพรียว	เพรียว	เพรียว
เขลิอน	เขลิอน	เขลิอน	เคล็อน	เคล็อน	เคล็อน

แบบฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำจากคำประพันธ์ (ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551, 39)

ขยับเขยื้อน ขวัญแขวน แคว้นกว้าง	ควันความ เคว้งคว้าง คว้างขวาน
ขวกไขว่ คิวคว่าง ขวางควาญ	แควกกว้าน กวัดไกว ไขว่คว่า
ขวัดขวิด คว้านควัก ขวกไขว่	เขวไขว้ ควากแควก แหวกขวา
ขวนขวาย ขวัดแคว้ง แดงกวาง	กว้างกว่า เขตแขวง แกว่งไกว
พลิกคว่ำ ขวากหนาม ความขवाद	เก็บกวาด แกว่นกล้า คว่าไขว่
พูดแหวะ อ้อยควั่น ควันไฟ	ความนัย ชัดขวาง กวางดง
นกแขวก แมงกว้าง นางกวัก	ค้อนควัก กวัดไกว ไสส่ง
ทองกวาว ลอยคว้าง กลางพง	ควันหลง ไขว่ห้าง ขวางความ

9. การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบไม่แท้ และคำควบกล้ำอื่น ๆ

9.1 การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบไม่แท้

นอกจากอักษรควบกล้ำในภาษาไทยข้างต้น ยังมีลักษณะของพยัญชนะควบกล้ำกับตัว ร แต่ไม่ออกเสียง ร เรียกอักษรควบกล้ำชนิดนี้ว่า พยัญชนะควบไม่แท้ หรือ อักษรควบไม่แท้ ปรากฏกับรูปพยัญชนะ จ ซ และ ส เป็นรูปพยัญชนะต้น จร ชร และ สร แต่ไม่ออกเสียงควบกล้ำ ร มีตัวอย่างการคำและอ่านออกเสียง ดังนี้ (ฝึกอ่านออกเสียงตามผู้สอน)

จริง	อ่านว่า	จิง	ไซรี	อ่านว่า	ไซ
เสริม	อ่านว่า	เสิม	สร้าง	อ่านว่า	ส้าง
สร้อย	อ่านว่า	ส้อย	สระ	อ่านว่า	สะ

นอกจากนี้ รูปพยัญชนะ ร ที่ปรากฏร่วมกับพยัญชนะตัว ท ในรูป ทร ไม่ออกเสียงทั้ง ร และ ท แต่ออกเสียงเป็น ซ (ปาไลตา ผลประดับเพ็ชร, 2563, 76) เช่น ทรวด (ซวด) ทรง (ซง) ทราบ (ซาบ) ทราม (ซาม) ทราย (ซาบ) ดังตัวอย่างแบบฝึกอ่านและท่องจำจากคำประพันธ์ดังนี้

คำประพันธ์เพื่อฝึกอ่านและท่องจำคำพยัญชนะต้น ทร ที่ออกเสียง ซ (กำชัย ทองหล่อ, 2554, 82)

ทรวดทรงทราบทรามทราย	ทรุดโทรมหมายนกอินทรี
มัทรี อินทรีย์ มี	เทริด นนทรี พุทรา เพรา
ทรวงไทรทรัพย์แทรกวัด	โตรมนัสย์ ฉะเชิงเทรา
ตัว “ทร” เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็นเสียง “ซ”

เอกสารอ้างอิง

กำชัย ทองหล่อ. (2554). **หลักภาษาไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 53). กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

ปาไลตา ผลประดับเพชร. (2563). **หลักภาษาไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 2). บุรีรัมย์ : บริษัท โรงพิมพ์วินัย 2509 จำกัด.

ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2551). **ศิลปะการพูด** (พิมพ์ครั้งที่ 2).

มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม 1 ตอนกลาง ชั้นประถมศึกษา**

ปีที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

บทที่ 4
การอ่านคำยาก

สมศักดิ์ พันธุ์ศิริ
ผู้เขียน

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 4

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

จำนวน 48 ชั่วโมง

1. การอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
2. การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์
3. การอ่านคำควบกล้ำไม่แท้
4. การอ่านคำที่มีรูปพยัญชนะไม่ออกเสียง
5. การอ่านคำที่มีรูปสระไม่ออกเสียง
6. การอ่านคำที่ไม่มีรูปสระแต่ออกเสียงเหมือนมีสระ
7. การอ่านคำที่ออกเสียงเหมือนอักษรนำ
8. การอ่านคำที่มี ตัว รร (ร หัน)
9. การอ่านคำที่ออกเสียง สระ อะ กิ่งเสียง
10. การอ่านคำที่มีตัว ฤ ฦ ฦ ฎ
11. การอ่านตัวเลขไทย
12. การอ่านเวลาของไทย

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนสามารถอ่านคำยากได้ถูกต้อง
2. ผู้เรียนสามารถเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง
3. ผู้เรียนสามารถสะกดคำที่อ่านยากได้ถูกต้อง
4. ผู้เรียนสามารถอ่านตัวเลขไทยได้ถูกต้อง
5. ผู้เรียนสามารถนับเวลาแบบไทยได้ถูกต้อง

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

1. ผู้สอนอ่านคำยากพร้อมคำแปลให้ฟังแล้วผู้เรียนอ่านตาม
2. ผู้สอนสอนให้เขียนคำอ่านของคำยากให้ถูกต้อง
3. ผู้เรียนฝึกหัดอ่านคำยากและเขียนให้ถูกต้อง
4. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
5. ผู้สอนตรวจแบบฝึกหัดและอธิบายสรุป

สื่อการเรียนการสอน

1. สื่อพาวเวอร์พอยนต์ ประกอบการสอน
2. แบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
3. แผนภูมิ แผนผัง
4. วัสดุจริง
5. แบบฝึกหัด

การวัดผลประเมินผล

1. การตรวจแบบฝึกหัดท้ายบท
2. การสังเกตพฤติกรรมการอ่าน
3. การตอบคำถามในขณะที่สอน

บทที่ 4

การอ่านคำยาก

1. การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

มาตราตัวสะกด หมายถึง พยางค์ที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ มาตราตัวสะกดในภาษาไทย มีอยู่ 8 มาตรา ได้แก่ มาตราแม่กง มาตราแม่กม มาตราแม่เกย มาตราแม่เกอว มาตราแม่กก มาตราแม่กน มาตราแม่กบ มาตราแม่กต มาตราตัวสะกด มาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา มีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกันมี 4 มาตรา ได้แก่ มาตราแม่กก มาตราแม่กน มาตราแม่กบ และ มาตราแม่กต

1.1 มาตราตัวสะกดแม่กก คือ คำที่ประสมด้วยสระต่าง ๆ และมี ก ข ค ฌ เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กก ได้แก่ เลข สมัคร โซค พรรค เมฆ วรรณ วิหค สุนัข อัคคี ประโยค การอ่านคำที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กก มีดังนี้

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
เมฆ	เมก	ไอน้ำที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อน
สุนัข	สุ-นัค	หมา
วรรณ	วัค	ตอน
เลข	เลก	สัญลักษณ์ที่ใช้แทนจำนวนจริง
โซค	โซค	สิ่งที่นำผลให้โดยไม่คาดหมาย
พรรค	พัค	หมู่คนที่รวมกันเป็นพวก

1.2 มาตราตัวสะกดแม่กน คือ คำที่ประสมด้วยสระต่าง ๆ และมี น ญ ณ ร ล พ เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กน ได้แก่ โจร บริเวณ ผลาญ กภาพ นิล สัณฑ์ เพียร ปริมาณ ปลาวาฬ สราญ การอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตราแม่กน มีตัวอย่างดังนี้

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
โจร	โจน	คนลักขโมย
ภาพ	กาน	สีดำ
เพียร	เพียน	ความพยายาม
นิล	นิน	สีเขียว
ผลาญ	ผลาน	ทำลาย
บริเวณ	บอ-ริ-เวน	สถานที่ใกล้

1.3 มาตรการตัวสะกดแม่กบ คือ คำที่ประสมด้วยสระต่าง ๆ และมี บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราในแม่กบ ได้แก่ ภาพ อาชีพ รูป บาบ ยีราฟ ลิฟต์ ทิพย์ โลก กอล์ฟ ลาก การอ่านคำที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กบ มีตัวอย่างดังนี้

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
ภาพ	พาบ	รูปที่ปรากฏ
รูป	ทูป	เครื่องหอมชนิดหนึ่ง
باب	باب	ความชั่ว
ลาก	ลาบ	สิ่งที่ได้
ยีราฟ	ยี-ราบ	ชื่อสัตว์ชนิดหนึ่งคอยาว
โลก	โลบ	อยากได้

1.4 มาตรการตัวสะกดแม่กด คือ คำที่ประสมด้วยสระต่าง ๆ และมี ด จ ช ซ ฎ ฏ ฑ ฐ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ในแม่กด ได้แก่ ก๊าซ โกรธ รัตน์ โอกาส รถ ยศ อาจ พุศ ปรากฏ ครุฑ รัฐ ฎ ราช ประเภท วิวัฒน์ อาพาธ อำนาจ กระจาด เซต เหตุ การอ่านคำที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กด มีตัวอย่างดังนี้

ให้เขียนคำจากคำอ่าน ดังต่อไปนี้

1) กะ เสด	เขียนว่า.....
2) ดวง จัน	เขียนว่า.....
3) สุ พาบ	เขียนว่า.....
4) บด-ร้อง	เขียนว่า.....
5) ละ คอน	เขียนว่า.....
6) ทะ-นา-คาน	เขียนว่า.....
7) โดย-सान	เขียนว่า.....
8) รัต-ละ-บาน	เขียนว่า.....

ให้เลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้อ่านแล้วได้ใจความ

<p>ประเทศ ศาสดา จิตใจ ความสุข สิทธิ ชีวิต พุทธ ปฏิบัติ</p> <p>บริสุทธิ์ อิสลาม สามารภ คริสต์ ประพฤติ เมตตา ศาสนา</p>
--

ประชาชนทุกคนใน.....ไทย มี ที่จะนับถือได้ก็ได้ ศาสนาที่คนไทยนับถือ
คือศาสนา ศาสนา และศาสนา เราเรียกผู้ก่อตั้งศาสนา
ว่า ศาสนาทุกศาสนาสอนให้ทุกคน ดี
พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนให้ทุกคนทำความดีละเว้นความชั่ว และทำให้ ผ่องใส มีความ
..... รักใคร่เห็นใจผู้อื่น ถ้าเรา ตามคำสอนของพระองค์ได้เสมอเราก็จะ
..... ดำรง อย่างมี

2. การอ่านคำที่มีตัวการ์ันต์

ตัวการ์ันต์ คือ พยัญชนะที่ไม่ต้องออกเสียงตัวนั้น เนื่องจากมีไม้ทัณฑฆาตกำกับอยู่ข้างบน คำที่มีไม้ทัณฑฆาต ก็คือตัวการ์ันต์นั่นเองสามารถ แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ตัวการ์ันต์ที่เป็นพยัญชนะ และตัวการ์ันต์ที่เป็นพยัญชนะประกอบกับสระ

2.1 ตัวการ์ันต์ที่มีพยัญชนะ

ก) ตัวการ์ันต์ที่เป็นพยัญชนะ 1 ตัว จะไม่ออกเสียงพยัญชนะตัวที่มีไม้ทัณฑฆาตกำกับอยู่ ตัวอย่างเช่น ทุกข์ เทศน์ แพทย์ ศูนย์ สัตว์ เสาร์ องค์กร คริสต์ โจทย์ ซอลก์ การ์ตูน เจดีย์ เซอร์รี่ โบสถ์ ประดิษฐ์ สตางค์ ประโยชน์ สมบูรณ์ อาจารย์ อัจฉริยะ การอ่านตัวการ์ันต์ที่เป็นพยัญชนะ 1 ตัว มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
องค์กร	อง	อวัยวะ
ศูนย์	สุน	ว่างเปล่า
ยักษ์	ยัก	อมนุษย์
สัตว์	สัตว์	สิ่งมีชีวิตแตกต่างไปจากพรรณไม้
เสาร์	เสา	ชื่อของวันที่เจ็ดของสัปดาห์
คริสต์	คริต	ชื่อของพระเยซู
แพทย์	แพด	หมอรักษาโรค
เทศน์	เทด	การแสดงธรรมสั่งสอนในทางศาสนา
โบสถ์	โบด	สถานที่ประกอบพิธีกรรมในศาสนา
โจทย์	โจด	คำถามในวิชาคณิตศาสตร์
เจดีย์	เจ-ดี	สิ่งที่ก่อสร้างเป็นรูปคล้ายลอมฟาง
สมบูรณ์	สม-บุน	บริบูรณ์ ครบถ้วน
อัจฉริยะ	อัด-สะ-จัน	แปลกประหลาด

ข) ตัวการ์ตูนที่เป็นพยัญชนะ 2 ตัว จะไม่ออกเสียงพยัญชนะทั้งสองตัวที่มีไม้ทัณฑฆาตกำกับ การอ่านตัวการ์ตูนที่เป็นพยัญชนะ 2 ตัว มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
พระจันทร์	พระ-จัน	ดวงจันทร์
พระอินทร์	พระ-อิน	ผู้เป็นใหญ่ในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์
เวทมนตร์	เวด-มน	ถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ที่บริกกรรมให้เกิดความสำเร็จ
ภาพยนตร์	พาบ-พะ-ยน	ภาพที่ฉายด้วยเครื่องทำให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหว
สัญลักษณ์	สัน-ยะ-ลัก	สิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้แทนอีกสิ่งหนึ่ง
คณิตศาสตร์	คะ-นิต-สาด	วิชาว่าด้วยการคำนวณ
วิทยาศาสตร์	วิท-ทะ-ยา-สาด	ความรู้ที่ได้จากการสังเกตและค้นคว้า

2.2 ตัวการ์ตูนที่มีพยัญชนะประกอบกับสระ จะไม่อ่านออกเสียงสระและพยัญชนะตัวนั้น ที่กำกับร่วมกับไม้ทัณฑฆาต การอ่านตัวการ์ตูนที่มีพยัญชนะประสมสระมีตัวอย่างดังนี้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
พันธุ์	พัน	พวกพ้อง
ฤทธิ	ริด	อำนาจศักดิ์สิทธิ์
สวัสดิ์	สะ-หวัด	ความเจริญรุ่งเรือง
ศักดิ์สิทธิ์	สัก-สิต	ขลัง มีอำนาจ
กษัตริย์	กะ-สัด	พระเจ้าแผ่นดิน
บริสุทธิ์	บอ-ริ-สุด	แท้ ไม่มีอะไรเจือปน
เปรมปรีดิ์	เปรม-ปรี	อิมอกอิมใจ

แบบฝึกหัด

ให้เขียนคำอ่านของคำที่มีตัวการ์นต์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ดวงจันทร์	อ่านว่า.....
2. รถยนต์	อ่านว่า.....
3. สวนสัตว์	อ่านว่า.....
4. กษัตริย์	อ่านว่า.....
5. พันธุ์ไม้	อ่านว่า.....
6. ไดโนเสาร์	อ่านว่า.....
7. อนุงค์	อ่านว่า.....
8. วันศุกร์	อ่านว่า.....

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบที่ถูกต้อง

1. เด็กควรรับประทานอาหารที่มี ____
 - ก. ประโยชน์
 - ข. ประโยชน์
 - ค. ประโยชน์
 - ง. ประโยชน์
2. ฉันเดินทางไปต่างจังหวัดด้วย ____
 - ก. รถยนต์
 - ข. รถยนต์
 - ค. รถยนต์
 - ง. รถยนต์
3. ____ เป็นวันแรกของสัปดาห์
 - ก. วันจันทร์
 - ข. วันจันทร์
 - ค. วันจันทร์
 - ง. วันจันทร์

4. สุนัขเป็นสัตว์_ที่รักเจ้าของ
- ก. สัตย์
 - ข. สัตป์
 - ค. สัตว์
 - ง. สัตร์
5. น้องชอบดูกา_ตุนในเช้าวันหยุดวันเสา_และวันอาทิตย์
- ก. กานน์ / เสานน์
 - ข. กาทท์ / เสาทท์
 - ค. การ์ / เสาร์
 - ง. กานน์ / เสาร์
6. คำใดเขียนถูกต้อง
- ก. ยักษ์
 - ข. ยักข์
 - ค. ยักว์
 - ง. ยักศ์
7. “ประดิษฐ์” อ่านว่าอย่างไร
- ก. ประ-ติด
 - ข. ปะ-ติด
 - ค. ปะ-ติก
 - ง. ประ-ติก
8. “พันธุ์” อ่านว่าอย่างไร
- ก. พัน
 - ข. พัน-ทุ
 - ค. พัน-ทะ
 - ง. พัน

ให้เขียนคำอ่านจากคำที่มีตัวการ์นต์ที่กำหนดให้ถูกต้อง

1. ศูนย์ อ่านว่า
2. ยักษ์ อ่านว่า
3. สัตว์ อ่านว่า
4. เสาร์ อ่านว่า
5. คริสต์ อ่านว่า
6. แพทย์ อ่านว่า
7. สมบูรณ์ อ่านว่า
8. ภาพยนตร์ อ่านว่า
9. บริสุทธิ์ อ่านว่า
10. อัจฉริยะ อ่านว่า

3. การอ่านคำที่ควบไม่แท้

อักษรควบไม่แท้ คือ อักษรที่เกิดจากพยัญชนะ 2 ตัว ควบหรือกล้ำอยู่ในสระตัวเดียวกัน ได้แก่พยัญชนะที่ควบกับตัว ร และ ร นั้นจะอยู่หน้าหรือหลังก็ได้ แต่ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้าหรือตัวหลังเพียงตัวเดียว ตัว ร ไม่ออกเสียง อักษรควบไม่แท้ที่ออกเสียงเฉพาะตัวหน้านี้ได้แก่ ตัว จ ช ศ ส ที่ควบกับตัว ร แต่เวลาอ่านไม่ออกเสียง ร หรือ บางตัวออกเสียงเป็นพยัญชนะตัวอื่น ได้แก่ คำที่มีตัว ท ควบกับ ร แต่ ออกเสียงเป็น ช การอ่านคำที่ควบไม่แท้ มีหลักการ ดังต่อไปนี้

1) อักษรตัวหน้าคือ จ ช ศ ส ที่ ควบกับ ร แต่ไม่ออกเสียง ร ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
จริง	จิง	แน่ แท้
ไซ้	ไซ้	ค้ำเน้นความหมายค้ำหน้า
ศราทร	สาด	ทำบุญให้คนล่วงลับไปแล้ว
ศรัทธา	สัด-ทา	ความเชื่อ
ปราศรัย	ปรา-ไส	พูดจา
ศรี	สี	ความเจริญ
เศร้า	เส้า	เสียใจ
สรง	สง	อาบ
สรวง	สวง	สวรรค์
สรวม	สวม	ขอ
สร้อย	ส้อย	คำเติมประกอบ
สระ	สะ	ที่เก็บน้ำ
สร้าง	สร้าง	คล้าย ทุเลา
สร้าง	สร้าง	ก่อทำขึ้นมา
เสร็จ	เส็ด	จบ สิ้น
เสริม	เสิม	เพิ่ม ต่อเติม
แสร้าง	แส้ง	แก้ง
อาศรม	อา- สม	ที่พักนักพรต
สรวญ	สวณ	หัวเราะ
เศรษฐี	เสด-ถี	คนร่ำรวย

2) อักษรตัว ท ที่ควบกับตัว ร แต่อ่านออกเสียงเป็นตัว ซ แทน ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
ทรวดทรง	ชวด-ชง	รูปร่าง สัณฐาน
ทราบ	ซาบ	รู้ เข้าใจ
ทราบ	ซาม	เลว เสื่อม
ทราย	ไซ	เศษหินขนาดเล็ก
ทรุดโทรม	ซุด-โซม	เสื่อมไปเพราะร่วงโรย
อินทรี	อิน- ซี	ชื่อนกและปลาชนิดหนึ่ง
มัทรี	มัด- ซี	ชื่อบุคคลในชาดก
อินทรีย์	อิน- ซี	ร่างกาย
เทริด	เซิด	เครื่องประดับศีรษะ
นนทรี	นน- ซี	ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง
พุทธา	พุด- ซา	ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง
ทรวง	ชวง	อก
ไทร	ไซ	ต้นไม้
ทรัพย์	ซัพ	สมบัติ
แทรก	แซก	เข้าไปอยู่ในระหว่าง
โทรม	โซม	เสื่อมสภาพเดิม
ฉะเชิงเทรา	ฉะ- เชิง- เซา	แม่น้ำลี้ก

แบบฝึกหัด

ให้เติมพยางค์ที่มี ทร- หายไป ในช่องว่างและเขียนคำอ่านดังต่อไปนี้

ฉะเชิง.....อ่านว่า.....

ทรวด.....อ่านว่า.....

ชอก.....อ่านว่า.....

สิน.....อ่านว่า.....

ต้น.....อ่านว่า.....

ทรุด.....อ่านว่า.....

ต้น.....อ่านว่า.....

ปลา.....อ่านว่า.....

ปุ๋ย.....อ่านว่า.....

ดิน.....อ่านว่า.....

รับ.....อ่านว่า.....

ให้เติมคำควบกล้ำไม่แท้ ทร ลงในช่องว่างให้ประโยคสมบูรณ์

ผลพุทรา ทรุคโทรม ทราบ อินทรี ทรัพยากร ทรัพย์สิน ทรง อินทรีย์

1. เด็กผู้ชายตัดผมนักเรียน
2. ป่าไม้เป็น ทางธรรมชาติ
3. นายก้องไปเก็บในสวน
4. บ้านหลังนี้เก่าแก่ และ.....มาก
5. เศรษฐีมี เงินทองมากมาย
6. เมื่อวานเขาเห็นนก.....บินข้ามหัวไปทางทุ่งนา
7. ชาวนาต้องการซื้อปุ๋ย.....เพื่อหว่านลงในนาข้าว

ให้เติมคำควบกล้ำไม่แท้ ชร- คร- สร- ลงในช่องว่างให้ประโยคสมบูรณ์

อาคารม สรรเสริญ ปราศรัย ส่งเสริม ก่อสร้าง เสร้าโศก เศรษฐี แสร้ง

1. นักเรียนร้องเพลง.....พระบารมี
2. หญิงสาวเสียใจ
3. เขาคนนั้นเป็น..... ที่เป็นคนใจบุญมาก
4. คุณหมอคนไข้ให้มีสุขภาพอนามัย
5. คนงานกำลัง อาคารหลังใหญ่มาก
6. ถึงแม้ว่าคนสองคนรู้จักกันแต่พวกเขา.....ทำเป็นไม่รู้จักกัน
7. ฤๅษี คือนักบวชที่พักอยู่ใน.....ในป่าที่ไม่มีมีคนเดินทาง

4. การอ่านคำที่มีพยัญชนะแต่ไม่ออกเสียง

คำไทยแท้มีจำนวนพยางค์ไม่มากจึงไม่มีปัญหาในการออกเสียงแต่ เมื่อรับคำภาษาบาลีสันสกฤตซึ่งมีหลายพยางค์มาใช้ จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะหรือสระบางตัว คำเหล่านั้นมีหลักวิธีการอ่าน ดังนี้

1. ไม่ออกเสียงตัว ร และ ห ที่อยู่กลางคำบางคำ ตัวอย่างเช่น

ชลมารค	อ่านว่า	ชน -และ -แมก
ปรารถนา	อ่านว่า	ปราด -และ -แหนา
พรหม	อ่านว่า	พรม
สามารถ	อ่านว่า	สา -แมด
สารท	อ่านว่า	สาด
นารถ	อ่านว่า	นาด

2. ไม่ออกเสียงตัว ธ และ ร ที่ตามตัวสะกด ตัวอย่างเช่น

พุทธ	อ่านว่า	พุด
กอบปร	อ่านว่า	กอบ
จักร	อ่านว่า	จัก
นักซ์ตร	อ่านว่า	นัก - สัด
มิตร	อ่านว่า	มิด
จิตร	อ่านว่า	จิต
เกษตร	อ่านว่า	กะ - แสด
เนตร	อ่านว่า	เนด
ฉัตร	อ่านว่า	ฉัด
บุตร	อ่านว่า	บุด
สมัคร	อ่านว่า	สะ - หมัก
เพชร	อ่านว่า	เพ็ด
เมตร	อ่านว่า	เม็ด
บาตร	อ่านว่า	บาด
ลิตร	อ่านว่า	ลิด
มาตร	อ่านว่า	มาด
สมุทร	อ่านว่า	สะ-หมุด
วิตร	อ่านว่า	วิด

3. บางคำมีหลายพยางค์ไม่ออกเสียงตัวอักษรหลายกรณี ตัวอย่างเช่น

พราหมณ์	อ่านว่า	พราม	ไม่ออกเสียง ห และ ณ์
กษัตริย์	อ่านว่า	กะ - สัด	ไม่ออกเสียง ริ และ ย์
อินทร์	อ่านว่า	อิน	ไม่ออกเสียง ท และ ร์
จันทร์	อ่านว่า	จัน	ไม่ออกเสียง ท และ ร์
จันทร์	อ่านว่า	จัน	ไม่ออกเสียง ท และ ณ์
พัคตร์	อ่านว่า	พัค	ไม่ออกเสียง ต และ ร์
ราชฎ์	อ่านว่า	ราด	ไม่ออกเสียง ฎ และ ร์
ลักษณ	อ่านว่า	ลัก	ไม่ออกเสียง ช และ ณ์
กาญจน์	อ่านว่า	กาน	ไม่ออกเสียง จ และ ณ์

แบบฝึกหัด

ให้เขียนคำอ่านของคำที่ไม่ออกเสียงพยัญชนะดังต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. กรินทร์ อ่านว่า
2. โกสินทร์ อ่านว่า
3. ธรณินทร์ อ่านว่า
4. ภูมินทร์ อ่านว่า
5. มณินทร์ อ่านว่า
6. มุนินทร์ อ่านว่า
7. ราเชนทร์ อ่านว่า
8. ประเมศวร์ อ่านว่า
9. ประเมษฐ์ อ่านว่า
10. คเชนทร์ อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านของคำที่ไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายบางตัวต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ศูทร อ่านว่า
2. เกียรติ อ่านว่า
3. ไพจิตร อ่านว่า
4. นารถ อ่านว่า
5. ยงยุทธ อ่านว่า
6. นฤเบศร อ่านว่า
7. เทเวศร อ่านว่า
8. โคตร อ่านว่า
9. บัทร อ่านว่า
10. มูตร อ่านว่า

5. การอ่านคำที่มีสระที่ไม่ออกเสียงสระ

คำไทยบางคำที่มี 2 พยางค์เป็นต้น ที่รับเอาคำยืมบาลี-สันสกฤตมาใช้ ไม่ได้อ่านแบบเรียงพยางค์ จึงไม่ออกเสียงสระติดมากับพยัญชนะตัวนั้น คำเหล่านี้ มีหลักการอ่าน ดังนี้

1. ไม่ออกเสียงสระ อิ ซึ่งใช้กำกับพยัญชนะในคำบางคำ ตัวอย่างเช่น

ชาติ	อ่านว่า	ชาด
ญาติ	อ่านว่า	ยาด
สมบัติ	อ่านว่า	สม-บัต
จักรพรรดิ	อ่านว่า	จัก-กระ-พัต
จักรวรรดิ	อ่านว่า	จัก-กระ-หวัด
ประวัตติ	อ่านว่า	ประ-หวัด
โลกนิติ	อ่านว่า	โลก- กะ- นิด
พยาธิ	อ่านว่า	พะ- ยาด
ปฐมสมโพธิ	อ่านว่า	ปะ- ถม- สม- โปด
ภาคภูมิ	อ่านว่า	พาก- พุม
ขัดสมาธิ	อ่านว่า	ขัด-สะ-หมาด
ประชาชาติ	อ่านว่า	ประ-ชา-ชาด
ชาตินิยม	อ่านว่า	ชาด-นิ-ยม
อนุโพธิ	อ่านว่า	อะ-นะ-โปด

2. ไม่ออกเสียงสระ อุ ซึ่งใช้กำกับพยัญชนะในคำบางคำ ตัวอย่างเช่น

ธาดู	อ่านว่า	ทาด
เหตุ	อ่านว่า	เทด
เกตุ	อ่านว่า	เกด
เมรุ	อ่านว่า	เมน
เซตุ	อ่านว่า	เซด

แบบฝึกหัด

ให้เขียนคำอ่านของคำที่มีรูปสระแต่ไม่อ่านออกเสียงต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. โกฎิ อ่านว่า
2. กุฎิ อ่านว่า
3. นรกภูมิ อ่านว่า
4. สาเหตุ อ่านว่า
5. โลกธาตุ อ่านว่า
6. สัญชาติ อ่านว่า
7. สมมุติ อ่านว่า
8. สมพุทธิ อ่านว่า
9. โชติ อ่านว่า
10. คุณวุฒิ อ่านว่า

6. การอ่านคำที่ไม่มีรูปสระแต่ออกเสียงเหมือนมีสระ

คำเรียงพยางค์ในภาษาไทยบางคำเป็นคำที่ยืมจากภาษาบาลีและสันสกฤต เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยแล้ว มีวิธีการทำให้พยางค์ลดลง ด้วยการอ่านเป็นเสียง สระ โอะ หรือ สระ ออ คำเหล่านี้มีหลักการอ่าน ดังนี้

1. ตัดเสียงสระของพยางค์หลังทิ้งแล้วทำให้เป็นตัวสะกดของพยางค์หน้า ถ้าไม่มีรูปสระปรากฏ และพยัญชนะตัวที่ 2 ไม่ใช่ ตัว ร พยัญชนะที่มาข้างหน้าจะออกเสียงประสมกับ สระ โอะ เช่น

กล	อ่านว่า	กน
นภ	อ่านว่า	นบ
รส	อ่านว่า	รด
ชล	อ่านว่า	ชน
พล	อ่านว่า	ปน
ยม	อ่านว่า	ยม
รถ	อ่านว่า	รด
คต	อ่านว่า	คต
ยศ	อ่านว่า	ยต

2. คำเรียงพยางค์ที่มีพยัญชนะตัวที่ 2 เป็นตัว ร พยัญชนะที่มาข้างหน้าไม่มีรูปสระ จะออกเสียงอย่างประสมกับ สระ -อ และตัว ร อ่านเป็นตัวสะกดในแม่กน เช่น

กร	อ่านว่า	กอน
จร	อ่านว่า	จอน
ศร	อ่านว่า	สอน
พร	อ่านว่า	พอน
ภูธร	อ่านว่า	พู-ทอน
วานร	อ่านว่า	วา-นอน
ธนกร	อ่านว่า	ทะ-นะ-พอน
สมร	อ่านว่า	สะ-หมอน

3. พยัญชนะต้นที่ไม่มีรูปสระกำกับ มีตัว ร ตามมา และมีพยางค์อื่นตาม ตัว ร อีกต่อหนึ่ง จะออกเสียง พยัญชนะตัวนั้นประสมกับ สระ -อ ส่วน ตัว ร ประสมกับสระ -ะ และออกเสียงเป็นพยางค์เบา เช่น

กรณี	อ่านว่า	กอ- ะ- นี
จรถี	อ่านว่า	จอ- ะ- ลี
ธกรณี	อ่านว่า	ทอ- ะ- นี
ปรนัย	อ่านว่า	ปอ- ะ- ไน
วรลักษณ	อ่านว่า	วอ- ะ- ลัก
วรกาย	อ่านว่า	วอ- ะ- กาย
ทรยศ	อ่านว่า	ทอ- ะ- ยด
มรณะ	อ่านว่า	มอ- ะ- นะ
ปรปักษ์	อ่านว่า	ปอ- ะ- ปัก
อรหัน	อ่านว่า	ออ- ะ- หัน
กรกฎ	อ่านว่า	กอ- ะ- กด
ครหา	อ่านว่า	คอ- ะ- หา

4. พยัญชนะต้นที่เป็น ตัว บ และ ไม่มีรูปสระกำกับ จะออกเสียงพยัญชนะต้นนั้นประสมกับ สระ -อ ตัวอย่างเช่น

บดินทร์	อ่านว่า	บอ - ดิน
บพิตร	อ่านว่า	บอ - พิต
บรม	อ่านว่า	บอ - รม
บริจาค	อ่านว่า	บอ - ริ- จาก
บริบท	อ่านว่า	บอ - ริ - บด
บริบูรณ์	อ่านว่า	บอ - ริ - บุน

5. คำไทยบางคำที่มีพยางค์เดียว มีรูปพยัญชนะแต่ไม่มีรูปสระ แต่เวลาอ่านออกเสียง ให้ออกเป็นเสียงสระ
ออ และสระ อะ ได้ ตัวอย่างเช่น

บ อ่านว่า บอ แปลว่า ไม่

บ่ อ่านว่า บ่อ แปลว่า ไม่

ณ อ่านว่า นะ แปลว่า ที่

ธ อ่านว่า ทะ แปลว่า ท่าน

แบบฝึกหัด

ให้เขียนคำอ่านของคำดังต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. นิกร อ่านว่า

2. สมพร อ่านว่า

3. จราจร อ่านว่า

4. บิดร อ่านว่า

5. อรชร อ่านว่า

6. อุดร อ่านว่า

7. อนาคต อ่านว่า

8. ขจร อ่านว่า

9. ฆาตกร อ่านว่า

10. สัจวร อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. นรชน อ่านว่า
2. หรดี อ่านว่า
3. พรโลก อ่านว่า
4. ทรราช อ่านว่า
5. อรพิน อ่านว่า
6. ทรมาน อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านของคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. บริพาร อ่านว่า
2. บริกร อ่านว่า
3. บริรักษ์ อ่านว่า
4. บริเวณ อ่านว่า
5. บริกรรม อ่านว่า
6. บริการ อ่านว่า
7. บริหาร อ่านว่า
8. บริเฉท อ่านว่า
9. บริชน อ่านว่า
10. บริบาล อ่านว่า

ให้อ่านคำที่มีตัว ณ ธ บ ดังต่อไปนี้

1. รายการออกอากาศ **ณ** สถานีวิทยุกระจายเสียง
2. มีเด็ก ๆ จำนวนมากเข้ามาออกกำลังกาย **ณ** สวนรุกขมัย
3. การแสดงชุดแรกจะเริ่มขึ้น **ณ** บัดนี้
4. **ณ** โอกาสนี้ขอเชิญท่าน ผู้อำนวยการมอบของที่ระลึกแต่ท่านวิทยากร
5. **ณ** วันนี้ราคาน้ำมันก็ยังไม่หยุดนิ่ง
6. เกือบศตวรรษ **ธ** นำไทยทั้งชาติพันภัย
7. **ธ** เป็นพลังแผ่นดิน สمانพลังชีวิตของชนชาวไทย
8. เทิดไทนบ้น้อมเทิดทูน **ธ** เหนือเกล้า
9. ตัดมูลเกลศมาร **บ** มิหม่นมิหมองมัว
10. เห็นห่างทางข้าศึกปอง **บ** มิลำพอง
11. ยัง **บ** ทราบก็ได้ทราบ ทั้งบุญบาปทุกสิ่งอัน

7. การอ่านคำที่ออกเสียงเหมือนอักษรนำ

คำไทยบางคำเป็นคำ 2 พยางค์ เป็นคำยืมที่ยืมมาจากภาษาบาลี-สันสกฤต หรือ ภาษาอังกฤษ ที่ไม่ได้เป็นอักษรนำ เพราะมีรูปสระปรากฏอยู่ในพยางค์แรก แต่พยัญชนะต้นของพยางค์แรกเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลางและพยัญชนะต้นของพยางค์หลังที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยว ตามหลักการอ่านแบบไทย ก็อนุโลมให้อ่านเลียนแบบการอ่านอักษรนำได้ ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
ดิเรก	ดิ- เทรก	พิเศษ
ดิลก	ดิ- หลก	ยอด
บัญญัติ	บัน- หยัด	ข้อความที่กำหนดขึ้น
ประมาท	ประ- หมาด	ขาดความรอบคอบ
ประโยค	ประ- โหยก	คำพูดที่ได้ความบริบูรณ์
ประโยชน์	ประ- โหยด	ผลที่ได้ตามต้องการ
ประวัติ	ประ- หวัด	เรื่องราวของคน
สิริ	สิ- หริ	มิ่งขวัญ
หิริ	หิ- หริ	ความละอายใจ
กิเลส	กิ- เหลด	เครื่องทำให้ใจเศร้าหมอง
ยุโรป	ยุ- โหรบ	ชื่อทวีป

นอกจากนี้ ยังมีคำไทยบางคำที่มี 3 พยางค์ ที่มีตัวสะกดพยางค์หน้าเป็นอักษรสูง หรือ อักษรกลาง และพยัญชนะต้นของพยางค์หลังเป็นอักษรต่ำเดี่ยว ซึ่งเป็นลักษณะของอักษรนำ จึงอนุโลมให้อ่านเลียนแบบการอ่านของอักษรนำได้ ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
กฤษณา	กริด- สะ- หนา	ส่วนของเนื้อไม้ที่มีสีดำ
ศาสนา	สาด-สะ-หนา	ลัทธิความเชื่อของมนุษย์
เทศนา	เทต-สะ-หนา	การแสดงธรรมสั่งสอน
จักราช	จัก- กะ- หาราด	ชื่อเฉพาะของอำเภอหนึ่ง
ปริศนา	ปริต- สะ- หนา	สิ่งที่ผูกขึ้นเป็นเงื่อนงำ
ริษยา	ริด- สะ- ทยา	อาการที่ไม่อยากให้คนอื่นได้ดี
วาสนา	วาด- สะ- หนา	บุญบารมี
ปจันิก	ปัด- จะ -หนิก	ข้าศึก
ศักราช	สัก- กะ- หาราด	อายุของเวลาที่กำหนดขึ้น
อุปโลกน์	อุป- ปะ- โลก	ยกกันขึ้นเป็น
อุปราช	อุป-ปะ-หาราด	ผู้สำเร็จราชการต่างพระองค์

คำไทยที่เป็นคำที่แผลงจากภาษาเขมรเดิม ถ้าพยัญชนะต้นของคำเดิมเป็นตัวควบกล้ำเมื่อแผลงเป็นสองพยางค์ให้อ่านออกเสียงพยางค์หลังตามเสียงคำเดิม เลียนแบบอักษรนำ ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำแผลง	คำอ่าน
กราบ	กำราบ	กำ- หาราบ
ตรวจ	ตำรวจ	ตำ- หารวด
ปราบ	บำราบ	บำ- หาราบ
เสร็จ	สำเร็จ	สำ- เหรีด
ตรี	ตำริ	ตำ- หาริ
ตรีศ	ตำริศ	ตำ- หารัด
แพก	แพนุก	ผะ- แหนก
ขลาด	ขยาด	ชะ- ทยาอด

แบบฝึกหัด

ให้เขียนคำอ่านของคำยืมจากภาษาอื่นที่อ่านเลียนแบบอักษรนำ ดังต่อไปนี้

คำศัพท์	คำอ่าน
คลินิก	
เทคนิค	
บุรุษ	
สลุต	
สลาตัน	
สลา	
สมัคร	
สมุทร	
สยามภู	
ฉวี	
ขณะ	
ปรารธนา	
อริ	
อเนก	
อนาถ	

8. การอ่านคำที่มี รร (ร หัน)

คำไทยที่มีตัว รร อ่านว่า ร หัน ส่วนใหญ่ เป็นคำที่แผลงมาจาก ภาษาบาลี สันสกฤต และ ภาษาเขมรเดิม มีหลักการใช้และอ่าน ดังนี้

1) เมื่อกำนั้นแผลงมาจากคำที่มีตัว ร กล้ากับพยัญชนะอื่น และ หลัง ร เป็น สระ อะ ให้เขียน รร และ ออกเสียงเป็น อัน ตัวอย่างเช่น

คำเดิม	คำแผลง	คำอ่าน
ประจง	แผลงเป็น บรรจง	อ่านว่า บั้น-จง
กระหาย	แผลงเป็น กรรหาย	อ่านว่า กั้น-หาย
กระเช้า	แผลงเป็น กรรเช้า	อ่านว่า กั้น-เช้า
กระเซียง	แผลงเป็น กรรเซียง	อ่านว่า กั้น-เซียง
กระโชก	แผลงเป็น กรรโชก	อ่านว่า กั้น-โชก

2) บางคำที่มีตัว ร และ ประสมกับสระอื่น หรือ ไม่มีสระ อะ หลัง ร อาจจะแผลงเป็น รร ได้ ให้อ่าน ว่า อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำเดิม	คำแผลง	คำอ่าน
บริษัท	แผลงเป็น บรรษัท	อ่านว่า บั้น - สัด
บริหาร	แผลงเป็น บรรหาร	อ่านว่า บั้น - หาน
ปริยาย	แผลงเป็น บรรยาย	อ่านว่า บั้น - ยาย
คระโลง	แผลงเป็น ครรโลง	อ่านว่า คั้น - โลง
คระไล	แผลงเป็น ครรไล	อ่านว่า คั้น - ไล

3) ใช้ รร เมื่อคำนั้นมาจาก ร เราะ (ร) ในภาษาสันสกฤต ให้อ่านว่า อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำเดิม	คำแผลง	คำอ่าน
ครภ	แผลงเป็น ครรภ	อ่านว่า คั้น
ธรรม	แผลงเป็น ธรรม	อ่านว่า ทำ
จรรยา	แผลงเป็น จรรยา	อ่านว่า จั้น - ยา
หรรษา	แผลงเป็น หรรษา	อ่านว่า หั้น - सा
มรยาท	แผลงเป็น มรรยาท	อ่านว่า มั้น - ยาด
วรรค	แผลงเป็น วรรค	อ่านว่า วิก

4. ใช้ รร กับตัว บ ที่แผลงมาจาก ประ ให้อ่านว่า อัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำเดิม	คำแผลง	คำอ่าน
ประจุ	เขียนเป็น บรรจุ	อ่านว่า บัน - จุ
ประกวด	เขียนเป็น บรรกวด	อ่านว่า บัน - กวด
ประทัด	เขียนเป็น บรรทัด	อ่านว่า บัน - ทัด
ประจบ	เขียนเป็น บรรจบ	อ่านว่า บัน - จบ
ประทุก	เขียนเป็น บรรทุก	อ่านว่า บัน - ทุก
ประโลม	เขียนเป็น บรรโลม	อ่านว่า บัน - โลม

แบบฝึกหัด

ให้เขียนคำอ่านของคำไทยที่แผลงมาจากภาษาเขมรเดิม ดังต่อไปนี้

บรรเทือง	แผลงมาจากคำว่า	ประเทือง	อ่านว่า
บรรจง	แผลงมาจากคำว่า	ประจง	อ่านว่า
บรรจบ	แผลงมาจากคำว่า	ประจบ	อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านของคำที่มี รร ที่เป็นคำยืมมาจากตัว เรพะ ในภาษาสันสกฤต ต่อไปนี้

อรรถ	มาจากคำเดิมว่า	อรถ	อ่านว่า
อรรณพ	มาจากคำเดิมว่า	อรณพ	อ่านว่า
สวรรณค์	มาจากคำเดิมว่า	สวรรณ	อ่านว่า
กรรไตร	มาจากคำเดิมว่า	กรตริ	อ่านว่า
อาถรรพณ์	มาจากคำเดิมว่า	อาถรรณ	อ่านว่า
สรรพ	มาจากคำเดิมว่า	สรพ	อ่านว่า
สมรรถ	มาจากคำเดิมว่า	สมรถ	อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านของของคำที่มี รร ที่เป็นคำแผลงมาจากคำเดิม ดังต่อไปนี้

ครรรลอง	แผลงมาจาก	ครระลอง	อ่านว่า
จรรจา	แผลงมาจาก	จระจา	อ่านว่า
ทรทึง	แผลงมาจาก	ทรทิง	อ่านว่า
บรเริญ	แผลงมาจาก	เพอิญ	อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านของคำที่เป็นคำแผลงมี ตัว ร กล้ากับพยัญชนะตัวอื่น หลัง ร เป็น สระ อะ ดังต่อไปนี้

บรรสบ	แผลงมาจาก	ประสบ	อ่านว่า
บรโรลม	แผลงมาจาก	ประโลม	อ่านว่า
กรรพุ่ม	แผลงมาจาก	กระเชิง	อ่านว่า
กรรเชิง	แผลงมาจาก	กระเชิง	อ่านว่า

9. การอ่านคำที่อ่านออกเสียง อะ กิ่งเสียง

คำไทยบางคำ ที่เป็นคำยืมจากภาษาอื่น เช่น บาลี-สันสกฤต และ ภาษาเขมร จะที่มีพยางค์ออกเสียง อะ แต่ไม่มีรูป –ะ ประสมอยู่ หรือเป็นคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ เวลาอ่านให้อ่านจึงออกเสียง อะ กิ่งเสียง โดยไม่ออกเต็มเสียง ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นคำไทยที่ยืมมาจากภาษาเขมร ให้ออกเสียง อะ กิ่งเสียงที่พยัญชนะตัวหน้า ดังนี้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
ขนุน	ขะ – หนุน	ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง
ฉลาม	ฉะ – หลาม	ชื่อปลาทะเลชนิดหนึ่ง
ฉลาด	ฉะ – หลาด	เฉียบแหลม ไหวพริบดี
ถล่ำ	ถะ – หล่ำ	ล่องเข้าไปโดยพลั้งพลาด
เมล็ด	มะ – เล็ด	ส่วนภายในของผลไม้ที่เพาะเป็นต้นได้
ถนน	ถะ – หนน	ทางที่ทำขึ้น
ตลก	ตะ – หลก	ทำให้คนขบขันด้วยคำพูด
ทนาย	ทะ – นาย	ผู้แทนนาย ผู้รับใช้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
ทยอย	ทะ - ทยอย	เคลื่อนไปตามกันไม่ขาดสาย
สกัด	สะ - กัด	กั้น ขวาง
สงบ	สะ - หงบ	ผ้าถุงของพระสงฆ์
สไบ	สะ - ไบ	ผ้าคาดอกผู้หญิง
สยอง	สะ - หยอง	น่ากลัว
ไถง	เถ - ไทง	พระอาทิตย์
ฉับ	ฉะ - บัง	ชื่อของกาพย์ชนิดหนึ่ง
ฉับ	ฉะ - บับ	หนังสือเรื่องเดียวกันที่มีชื่อความต่างกัน
ผนวช	ผะ - ผนวช	ออกบวช ใช้กับพระราชา
แถลง	เถ - แหลง	บอก เล่า อธิบาย

2. เป็นคำไทยที่ยืมมาจากภาษาบาลี สันสกฤต ส่วนใหญ่ พยางค์หน้า เป็นอักษร ส ศ และ ก ให้อ่านออกเสียง อะ กิ่งเสียงที่พยัญชนะตัวหน้า ดังนี้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
สมัย	อ่านว่า สะ - ไหม	เวลา
สถิต	อ่านว่า สะ - ถิต	อยู่
สถล	อ่านว่า สะ - ถน	บก
สถาน	อ่านว่า สะ - ถาน	ที่อยู่
สมรภูมิ	อ่านว่า สะ - หมอ - ระ พูม	ที่รบกัน
เสน่หา	อ่านว่า สะ - เหน้ - หา	รักใคร่
โศลก	อ่านว่า สะ - โหลก	ร้องกรอง
สนาน	อ่านว่า สะ - หนาน	อาบน้ำ
สวัสดิ์	อ่านว่า สะ - หวัด - ดี	ความดีงาม
เกษียณ	อ่านว่า กะ - เสียน	หมดลง
เกษตร	อ่านว่า กะ - เสด	ที่นา
กษัตริย์	อ่านว่า กะ - สัต	พระเจ้าแผ่นดิน
สดมภ์	อ่านว่า สะ - ดม	เสา
สถาพร	อ่านว่า สะ - ถา - พอน	คงอยู่ตลอดไป

แบบฝึกหัด

ให้อ่านคำที่ออกเสียงสระ อะ กิ่งเสียง ที่มีพยัญชนะ ส เป็นอักษรนำ ดังต่อไปนี้

สมณะนุ่งสบงสรองสนวน สมาทานศีลสว่างทางแจ่มใส
สนมเสลาสร้างสล้างามจับใจ สว่างไสวแสงสวรรค์นรินทร์

สถาบันอันสง่าสมาธิ สตางค์สติสมองเลื่อนเสมือนหมู
สถลสยสถลตลั่วน้ำกลิ้งวู สมุยกุ่มุมอเพราะเสนาะกรรม

จงเขียนคำอ่านของคำที่ออกเสียง อะ กิ่งเสียงที่มีพยัญชนะตัวหน้าของคำ ดังต่อไปนี้

คำศัพท์	คำอ่าน
ผกาย	อ่านว่า
ขจาย	อ่านว่า
เจริญ	อ่านว่า
แผชิญ	อ่านว่า
ไผท	อ่านว่า
จมูก	อ่านว่า
ฉลอง	อ่านว่า
สลอน	อ่านว่า
ถนอม	อ่านว่า
ผลิต	อ่านว่า
สถิต	อ่านว่า
สถล	อ่านว่า

10. การอ่านคำที่มีตัว ฤ ฦ ฎ ฏ

ตัว ฤ ถือว่าเป็นสระในภาษาสันสกฤต ในภาษาเดิมออกเสียง ริ แต่เมื่อไทยรับอักษรตัวนี้มาใช้ในภาษา จึงมีรูปแบบการใช้อยู่ 2 แบบ คือ

1. ใช้โดด ๆ มีความหมายว่า หรือ, ไม่ เป็นคำโบราณ มักใช้ในร้อยกรองประเภทต่างๆ

ตัวอย่างเช่น

ประโยค	คำอ่าน	ความหมาย
ฤ จะใช้	อ่านว่า ริ จะ ใช้	หมายความว่า หรือจะใช้
ฤ บังควร	อ่านว่า ริ บังควร	หมายความว่า ไม่บังควร

2. ใช้เป็นคำหนึ่งพยางค์ หรือเป็นพยางค์หน้าหรือหลังของคำ ใช้ในคำทั่วไป โดยออกเสียงได้ 3 แบบ คือ อ่านว่า ริ รี และ เรอ ตัวอย่างเช่น

1. ออกเสียง เรอ มีตัวเดียว เช่น

ฤกษ์ อ่านว่า เริก แปลว่า เวลา

2. ออกเสียง ริ มีหลักการอ่านดังนี้

- 1) เมื่อเป็นพยัญชนะต้นของคำและมีตัวสะกด เช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
ฤทธิ	อ่านว่า ริต	อำนาจ
ฤชยา	อ่านว่า ริต - สะ - หยา	ริชยา
ฤชณะ	อ่านว่า ริก - สะ - นะ	การเห็น
ฤคเวท	อ่านว่า ริก - คะ - เวท	ชื่อคัมภีร์ที่หนึ่งของพระเวท
นฤตย์	อ่านว่า นะ - ริต	เพื่อนรำ
มฤจฉา	อ่านว่า มะ - ริต - ฉา	ผิด
มฤต	อ่านว่า มะ - ริต	ตาย
อมฤต	อ่านว่า อะ - มะ - ริต	ไม่ตาย

2) เมื่อเป็นตัวควบของพยัญชนะ ก ต ท ป ศ ส พ ตัวอย่างเช่น

อักษรต้น	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
ก	กฤษ	อ่านว่า กริด	มีด
	กฤติกา	อ่านว่า กริด - ตี - กา	ดาว
ต	ตฤณ	อ่านว่า ตริน	หญ้า
	ตฤณมัย	อ่านว่า ตริน - นะ - ไม	สนามหญ้า
ท	ทฤษฏี	อ่านว่า ทริด - สะ - ตี	ความเห็น
ป	ปฤจฉา	อ่านว่า ปริด - ฉา	คำถาม
	ปฤษฏางค์	อ่านว่า ปริด - สะ - ดาง	หลัง
ศ	ศฤคาล	อ่านว่า สรี - คาน	สุนัขจิ้งจอก
	ศฤงค์	อ่านว่า สริง	เขาสัตว์
ภ	ภฤงคาร	อ่านว่า พริง - คาน	หม้อน้ำ
พ	พฤนท์	อ่านว่า พริน	กอง

3. อ่านออกเสียง รี มีหลักการอ่าน ดังนี้

ก) เมื่อเป็นพยัญชนะต้นของคำ ไม่มีตัวสะกด หรือ อยู่ตัวเดียวโดดๆ ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
ฤ	อ่านว่า รี	ไม้
ฤดู	อ่านว่า รี - ดู	สมัย กาล
ฤชา	อ่านว่า รี - ชา	ค่าธรรมนิยม
ฤทัย	อ่านว่า รี - ไท	ใจ
คฤณต์	อ่านว่า คริน	ตัวอักษรแบบหนึ่งของอินเดีย

ข) เมื่อเป็นตัวตามของพยัญชนะ ค น ม ห และ เป็นตัวตามของพยัญชนะ พ ภ ว ตัวอย่างเช่น

อักษรต้น	คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
ค	คฤหบดี	คะ -รี -หะ -บอ -ดี	เจ้าเรือน
	คฤหาสน์	คะ -รี -หาด	บ้าน
น	นฤดม	นะ -รี -ดม	แข็งแกร่งที่สุด
	นฤบดี	นะ -รี -บอ -ดี	พระราชา
ม	มฤค	มะ -รีก	สัตว์ป่า
	มฤตยู	มะ -รีด -ตะ -ยู	ความตาย
ห	หฤโหด	หะ -รี -โหด	ใจร้าย ชั่วช้า
	หฤหรรษ์	หะ -รี -หัน	ยินดี ร่าเริง
พ	พฤษสบัติ	พรี-หัด- สะ-บอ-ดี	ชื่อวันที่ลำดับที่ 6 ของสัปดาห์
	พฤตอาจารย์	พรีด -ทา -จาน	อาจารย์ผู้ใหญ่
	พฤติกรรม	พรีด -ติ -กำ	การกระทำ
ภ	ภฤตก	พรี -ตก	ลูกจ้าง
	ภฤตย์	พรีด	คนรับใช้

การอ่านคำที่ใช้ตัว ฤ

คำที่มี ฤ อ่านว่า รือ ถ้าใช้เพียงคำเดียวจะมีความหมายเหมือนกับคำว่า หรือ แต่ถ้าใช้ผสมกับคำอื่นจะไม่มี ความหมายเช่นนั้น จะมีความหมายเป็นอย่างอื่น ส่วนมากจะพบในร้อยกรองประเภทต่างๆ มีหลักการใช้และการ อ่าน ดังนี้

ก) ใช้โดดๆ ไม่ประสมกับพยัญชนะ อ่านว่า รือ ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
ฤ	รือ	หรือ
ฤ เบา	รือ เบา	ไม่เบา
ทำ ฤ	ทำ รือ	ทำอะไร
ตน ฤ	ตน รือ	ตนหรือ

ข) ใช้เป็นพยางค์หน้าของคำ อ่านว่า รือ ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
ฤส่าย	รือ -ส่าย	คำเรียกผู้เป็นใหญ่
ฤทัย	รือ - ไท	ความรู้สึกร
ฤช	รือ - ชุ	ตรง
ฤษี	รือ - สี่	นักบวชพวกหนึ่ง
ฤดี	รือ - ดี	ความยินดี
ฤเยา	รือ-เยา	ไม่เยา

การอ่านคำที่ใช้ตัว ฤ และ ฎ

คำที่มีตัว ฤ อ่านว่า ลือ และ คำที่มีตัว ฎ อ่านว่า ลือ เดิมทีตัว ฤ และ ฎ อักษรวิธีแบบไทยกำหนดให้ เป็นสระ ตามแบบอักษรวิธีในภาษาสันสกฤต ถึงแม้ภาษาสันสกฤตจะถือว่า ฤ และ ฎ เป็นสระตัวหนึ่ง ใช้ประสมกับพยัญชนะอื่นได้ก็ตาม แต่ในภาษาไทยปัจจุบัน ไม่พบการใช้ ตัว ฤ หรือ ตัวฎ ที่บรรจุลงในพจนานุกรมแล้ว คำนี้จึงมีใช้เฉพาะในภาษาโบราณของไทย ในเอกสารโบราณเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
น้ำฤก	น้ำ - ลือก	น้ำลือก
รฤก	ระ - ลือก	ระลือกถึง
รำฤก	รำ - ลือก	ระลือกถึง
ฤกซึ่ง	ลือก - ซึ่ง	ความลือกซึ่ง

ในปัจจุบัน คำที่มีตัว ฤ ยังสามารถพบเห็นใช้เป็นชื่อเฉพาะบางชื่อเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	คำอ่าน	คำแปล
ฤไชย	ลือ - ไช	ได้ชัยชนะ
ฤชัย	ลือ - ไช	ได้ชัยชนะ
ฤนาม	ลือ - นาม	มีชื่อเสียงปรากฏ
ฤกำลัง	ลือ - กำลัง	มีกำลังปรากฏ

แต่ในคำศัพท์เท่าที่ปรากฏในพจนานุกรม เสียง ฎ ใช้กับคำไทยโบราณเท่านั้น ซึ่งมีจำนวนน้อย
คำ และ ใช้ในหนังสือเก่า ในปัจจุบันจึงเห็นคำต่าง ๆ ที่เคยใช้ ฎ ได้เปลี่ยนไปใช้ ฤ และ ฤ หรือ ลือ แทน

แบบฝึกหัด

ให้เขียนคำอ่านของ คำที่มีตัว ฤ ประสม ดังต่อไปนี้

กฤษฤ	อ่านว่า
กฤษณา	อ่านว่า
กฤติ	อ่านว่า
กฤษ	อ่านว่า
กฤษี	อ่านว่า
กฤษปณ	อ่านว่า
กฤษาณ	อ่านว่า
กฤษตานตะ	อ่านว่า
ตฤท	อ่านว่า
ตฤณ	อ่านว่า
คฤโฆษ	อ่านว่า
นฤมล	อ่านว่า
นฤพาน	อ่านว่า
นฤमित	อ่านว่า
หฤษี	อ่านว่า
พฤกษ์	อ่านว่า
พฤกษา	อ่านว่า
พฤศจิก	อ่านว่า
มฤค	อ่านว่า
มฤตก	อ่านว่า

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. คำในข้อใดอ่านออกเสียงต่างจากข้ออื่น
 - ก. ฤทธิ์
 - ข. ภษาณา
 - ค. มฤคิ
 - ง. ทฤษฏี
2. คำในข้อใดออกเสียง ริ
 - ก. ฤดู
 - ข. ฤทธิ์
 - ค. ฤกษ์
 - ง. ฤษี
3. คำในข้อใดอ่านออกเสียง ริ ทุกคำ
 - ก. ฤทัย ฤดู
 - ข. ฤษี พฤษสบัติ
 - ค. ฤกษ์ พฤษษา
 - ง. ฤดี ฤ
4. คำในข้อใดอ่านออกเสียงตัว ฤ เป็นเสียง เรอ
 - ก. พฤษจิกายน
 - ข. ดาวฤกษ์
 - ค. อิทธิฤทธิ์
 - ง. ทฤษฏี

5. คำในข้อใดเขียนสะกดตามคำอ่านได้ถูกต้อง

ก. พะ-มอน	เขียนว่า พมร
ข. ฟรีก-สา	เขียนว่า พฤษษา
ค. กำ-มะ-กอน	เขียนว่า กำมกร
ง. ฟรีด-สะ-พา-คม	เขียนว่า พฤษภาคม

6. คำในข้อใดเขียนคำสะกดคำอ่านได้ถูกต้อง

ก. กรีด-สะ-ดี -กา	เขียนว่า กฤษฎีกา
ข. ทรีด-สะ-ดี	เขียนว่า ทฤษฎี
ค. ตริน-นะ-ไม	เขียนว่า ตถณมัย
ง. นะ-ริ-คะ-หิต	เขียนว่า นฤคหิต

7. คำในข้อใดอ่านว่า รี ทุกคำ

ก. คฤโฆษ กฤดาการ
ข. คฤณถ์ พฤนท์
ค. พฤกษ์ กฤต
ง. นฤนาท ตฤน

11. การอ่านตัวเลขไทย

ตัวเลขไทยตั้งแต่เลข 0 ถึง 9 มีหลักในการอ่าน ดังนี้

เลขไทย	คำอ่าน
๐	ศูนย์
๑	หนึ่ง
๒	สอง
๓	สาม
๔	สี่
๕	ห้า
๖	หก
๗	เจ็ด
๘	แปด
๙	เก้า

ตัวเลขไทยตั้งแต่ 10 ถึง 1,000,000 มีหลักอ่านดังนี้

เลขไทย	คำอ่าน
๑๐	สิบ
๒๐	ยี่สิบ
๑๐๐	หนึ่งร้อย
๑,๐๐๐	หนึ่งพัน
๑๐,๐๐๐	หนึ่งหมื่น
๑๐๐,๐๐๐	หนึ่งแสน
๑,๐๐๐,๐๐๐	หนึ่งล้าน

ตัวเลขที่สูงกว่าหนึ่งล้าน สามารถใช้คำว่า ล้าน เป็นตัวคูณ เช่น ๑๐,๐๐๐,๐๐๐อ่านว่า สิบล้าน
มาจากเอา สิบ คูณ ล้าน

1. การอ่านจำนวนเลขตั้งแต่ 2 หลักขึ้นไป ถ้าเลขท้ายเป็นเลข 1 ให้ออกเสียงว่า เอ็ด ดังนี้

11	อ่านว่า	สิบ - เอ็ด
21	อ่านว่า	ยี่ - สิบ - เอ็ด
101	อ่านว่า	ร้อย - เอ็ด - หรือ - หนึ่ง - ร้อย - เอ็ด
1,001	อ่านว่า	พัน - เอ็ด - หรือ - หนึ่ง - พัน - เอ็ด
2,501	อ่านว่า	สอง - พัน - ห้า - ร้อย - เอ็ด

2. การอ่านตัวเลขหน้าจุดทศนิยม ให้อ่านแบบจำนวนเต็ม ตัวเลขหลังจุดทศนิยม ให้อ่านแบบเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

2.135	อ่านว่า	สอง - จุด - หนึ่ง - สาม - ห้า
4.112	อ่านว่า	สี่ - จุด - หนึ่ง - หนึ่ง - สอง

3. การอ่านตัวเลขที่เป็นเงินตราหรือหน่วยนับ ให้อ่านตามหน่วยเงินตราหรือหน่วยนับนั้นๆ ตัวอย่างเช่น

3.50 บาท	อ่านว่า	สาม - บาท - ห้า - สิบ - สะ - ตาง
4.15 ดอลลาร์	อ่านว่า	สี่ - ดอน - ล่า - สิบ - ห้า - เซ็น
5.75 เมตร	อ่านว่า	ห้า - เมต - เจ็ด - สิบ - ห้า - เซ็น - ตี - เมตร

4. การอ่านตัวเลขที่แสดงมาตราส่วนหรืออัตราส่วน ให้อ่านแบบเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

1 : 100,000	อ่านว่า	หนึ่ง - ต่อ - หนึ่ง - แสน
1: 2 : 4	อ่านว่า	หนึ่ง - ต่อ - สอง - ต่อ - สี่

5. ตัวเลขบอกเวลา มีหลักในการอ่าน ดังนี้

1) การอ่านชั่วโมงที่ไม่มีจำนวนนาทีก่อน ให้อ่านแบบเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

03.00 น. หรือ 03 : 00 น. อ่านว่า สาม- นา- ลิ- กา

24.00 น. หรือ 24 : 00 น. อ่านว่า ยี่- สิบ- สี่- นา- ลิ- กา

00.00 น. หรือ 00 : 00 น. อ่านว่า ศูนย์- นา- ลิ- กา

2) การอ่าน ชั่วโมงกับนาทีก่อน ให้อ่านแบบเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

12.35 น. หรือ 12: 35 น. อ่านว่า สิบ- สอง- นา- ลิ- กา- สาม- สิบ- ห้า- นา- ที

14.30 น. หรือ 14 : 30 น. อ่านว่า สิบ- สี่- นา- ลิ- กา- สาม- สิบ- นา- ที

3) การอ่าน ชั่วโมง นาที และ วินาที ให้อ่านแบบเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

5: 30: 45 อ่านว่า ห้า- นา- ลิ- กา- สาม- สิบ- นา- ที- สี่- สิบ- ห้า- วิ- นา- ที

04: 28: 15 อ่านว่า สี่- นา- ลิ- กา- ยี่- สิบ- แปด- นา- ที- สิบ- ห้า- วิ- นา- ที

4) การอ่านเวลาที่มีเศษของวินาที ตัวเลขหลังจุดทศนิยมที่เป็นเศษของวินาที ให้อ่านเรียงตัว
ตัวอย่างเช่น

7: 05 : 40.23 อ่านว่า เจ็ด- นา- ลิ- กา- ห้า- นา- ที- สี่- สิบ- จุด- สอง- สาม- วิ- นา- ที

10-15-26.23 อ่านว่า สิบ- นา- ลิ- กา- สิบ- ห้า- นา- ที- ยี่- สิบ- หก- จุด- สอง- สาม- วิ- นา- ที

6.การอ่านเลขหนังสือราชการ ให้อ่านเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

หนังสือ ศธ 78/2552 อ่านว่า หนังสือ- ที- สอ- ทอ- เจ็ด- สิบ- แปด- ห้า- สอง- ห้า- ห้า- สอง

7. การอ่านบ้านเลขที่ มีหลักในการอ่าน ดังนี้

ก) บ้านเลขที่ซึ่งมีตัวเลข 2 หลัก ให้อ่านแบบจำนวนเต็ม ตัวอย่างเช่น

บ้านเลขที่ 10 อ่านว่า บ้าน -เลข- ที่- สิบ

ข) บ้านเลขที่ที่มีตัวเลข 3 หลักขึ้นไป ให้อ่านแบบเรียงตัวหรือ แบบจำนวนเต็ม ส่วนตัวเลขหลังเครื่องหมายทับ ให้อ่านเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

บ้านเลขที่ 515 อ่านว่า บ้าน -เลข- ที่ -ห้า -หนึ่ง- ห้า- หรือ
บ้าน- เลข- ที่ -ห้า -ร้อย- สิบ- ห้า

บ้านเลขที่ 54/123 อ่านว่า บ้าน -เลข- ที่ -ห้า -สิบ -สี่ -ทับ- หนึ่ง- สอง- สาม

8. รหัสไปรษณีย์ ให้อ่านแบบเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

รหัสไปรษณีย์ 11120 อ่านว่า หนึ่ง -หนึ่ง- หนึ่ง- สอง- ศูนย์

9. เลขแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ ให้อ่านแบบเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

5น-2456 นนทบุรี อ่านว่า ห้า- นอ- หนุ- สอง- สี่- ห้า- หก- นน-ทะ- บุ- รี

10. หมายเลขโทรศัพท์ ให้อ่านแบบเรียงตัว ตัวอย่างเช่น

หมายเลขโทรศัพท์ อ่านว่า ระ- หัด -ทาง- ไกล- ศูนย์ -สอง- -หมาย -เลข -โท -ระ สับ -ห้า- สาม-
(02) 531-3234 หนึ่ง -สาม- โท- สาม- สี่

หมายเลขโทรศัพท์ อ่านว่า ระ- หัด -ทาง- ไกล -สูงน -สาม -สอง -หมาย- เลก -โท ระ -สับ-
(032) 21-1234 โท- หนึ่ง- หนึ่ง- โท- สาม -สี่

การนับเลขแบบไทยโบราณ มีการนับอย่างในภาษาสันสกฤต ปัจจุบันมีใน บทบัญญัติ ในมาตราของ
กฎหมาย เช่น มาตรา ทวิ วรรค หนึ่ง มาตรา ตรี วรรค สอง เป็นต้น การนับเลขไทยโบราณ มีหลักในการอ่าน ดังนี้

เลข 1	อ่านว่า	เอก
เลข 2	อ่านว่า	ทวิ
เลข 3	อ่านว่า	ตรี
เลข 4	อ่านว่า	จตุ
เลข 5	อ่านว่า	เบญจ
เลข 6	อ่านว่า	ฉะ
เลข 7	อ่านว่า	สัตตะ
เลข 8	อ่านว่า	อัฏฐ
เลข 9	อ่านว่า	นพ
เลข 10	อ่านว่า	ทศ

แบบฝึกหัด

ให้เขียนอ่านตัวเลขที่มีจุดทศนิยม ดังต่อไปนี้

1.235	อ่านว่า
51.08	อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านตัวเลขที่เป็นเงินตรา ดังต่อไปนี้

5.80	อ่านว่า
8.65 ดอลลาร์	อ่านว่า
3.58	อ่านว่า
2.204	อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านตัวเลขที่แสดงมาตราส่วน ดังต่อไปนี้

1: 100,000 อ่านว่า

1:2:4 อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านตัวเลขหนังสือราชการ ดังต่อไปนี้

หนังสือที่ รถ 0001/102 อ่านว่า

หนังสือที่ ศธ 0030.01/597 อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านตัวเลขบ้านเลขที่ ดังต่อไปนี้

บ้านเลขที่ 10 อ่านว่า

บ้านเลขที่ 451 อ่านว่า

บ้านเลขที่ 52/456 อ่านว่า

บ้านเลขที่ 546/54 อ่านว่า

ให้เขียนคำอ่านรหัสไปรษณีย์ ดังต่อไปนี้

รหัสไปรษณีย์

รหัสไปรษณีย์ 34160

ให้เขียนคำอ่านเลขทะเบียนป้ายรถยนต์ ดังต่อไปนี้

เลขทะเบียน 5ช-2437 กรุงเทพมหานคร

เลขทะเบียน 80-2437 กรุงเทพมหานคร

12. การอ่านเวลาไทย

การอ่านเวลาในภาษาไทยมีวิธีการอ่านอยู่ 3 แบบ ดังนี้

1. บอกเวลาตามแบบสากล ซึ่งแบ่งเวลาในหนึ่งวันเป็น 24 ชั่วโมง โดยมีวิธีเขียน 2 แบบ คือ ใช้เครื่องหมายจุด (.) หรือ ใช้เครื่องหมายทวิภาค (:). คั่นระหว่างเลขบอกชั่วโมงกับเลขบอกนาที ตัวอย่างเช่น

00.00 น. หรือ 00:00 น.	อ่านว่า	ศูนย์ นาฬิกา
11.05 น. หรือ 11:05 น.	อ่านว่า	สิบเอ็ดนาฬิกา ห้านาที
24.00 น. หรือ 24:00 น.	อ่านว่า	ยี่สิบสี่นาฬิกา

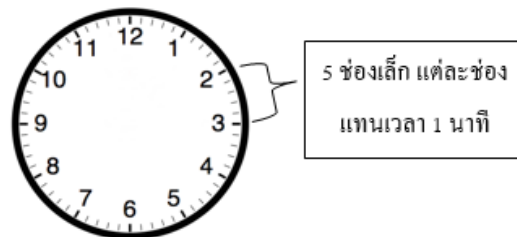
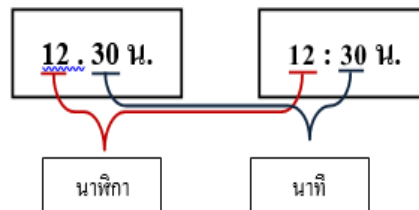
ตัวเลขที่อยู่หน้าจุดบอกเวลาเป็น นาฬิกา

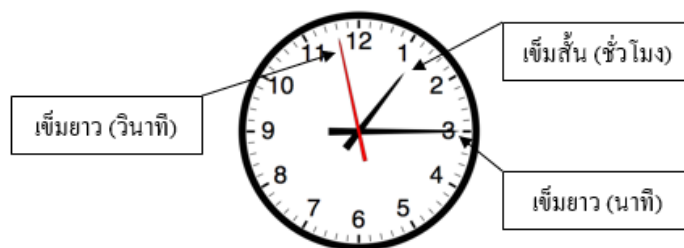
ตัวเลขที่อยู่หลังจุดบอกเวลาเป็น นาที

น. เป็นตัวย่อของคำว่า นาฬิกา

การเขียนบอกเวลา

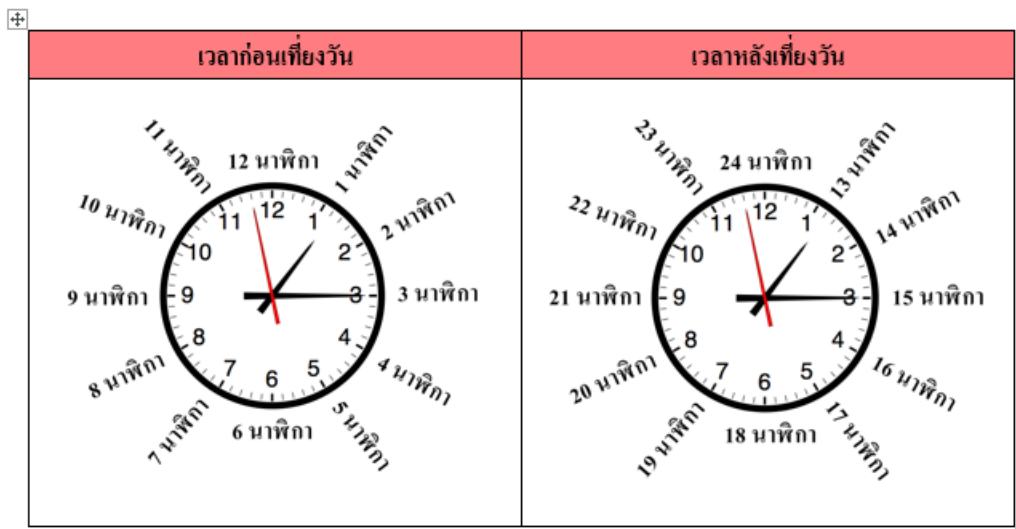
อาจใช้ : แทน . ได้

2. แบ่งเวลาเป็น 2 ช่วง ช่วงละ 12 ชั่วโมง มีหลักการอ่าน ดังนี้

00.00 น./00:00 น. 24.00 น./24:00 น.	อ่านว่า หกทุ่ม หรือ เที่ยงคืน
01.00 น./01:00 น. ถึง 05.00 น./05:00 น.	อ่านว่า ตีหนึ่ง ตีสอง ตีสสาม ตีสี่ ตีห้า
06.00 น./06:00 น. ถึง 11.00 น./11:00 น.	อ่านว่า หกโมงเช้า เจ็ดโมงเช้า แปดโมงเช้า เก้าโมงเช้า สิบโมงเช้า สิบเอ็ดโมงเช้า
12.00 น./12:00 น.	อ่านว่า เที่ยง หรือ เที่ยงวัน
13.00 น./13:00 น. ถึง 15.00 น./15:00 น.	อ่านว่า ป่ายโมง ป่ายสองโมง ป่ายสามโมง
16.00 น./16:00 น. ถึง 18.00 น./18:00น.	อ่านว่า สี่โมงเย็น ห้าโมงเย็น หกโมงเย็น
19.00น./19:00 น. ถึง 23.00 น./23:00 น.	อ่านว่า ทุ่ม/หนึ่งทุ่ม สองทุ่ม สามทุ่ม สี่ทุ่ม ห้าทุ่ม

3. แบ่งเวลาออกเป็นช่วงตามแบบโบราณ คือ เช้า สาย บ่าย เย็น ค่ำ ดึก

ประมาณหลัง 06.00 น./06:00 น. ถึง 09.00 น./ 09:00 น. ถือเป็น ช่วงเช้า ประมาณหลัง 09.00 น./ 09:00 น. ถึง ก่อนเที่ยง ถือเป็น ช่วงสาย

แต่การบอกเวลาจะใช้คำว่าเช้าเพียงอย่างเดียว คือ

07.00 น. / 07:00 น. ถึง 11.00 น. / 11:00 น.

อ่านว่า หนึ่งโมงเช้า สองโมงเช้า สามโมงเช้า สี่โมงเช้า ห้าโมงเช้า

ประมาณหลังเที่ยง ถึง บ่ายสามโมง ถือเป็น ช่วงบ่าย

ประมาณหลังบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น ถือเป็น ช่วงเย็น

ประมาณหลังหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม ถือเป็น ช่วงค่ำ

ประมาณหลังสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน ถือเป็น ช่วงดึก

อย่างไรก็ตามการบอกเวลาแบบที่ 3 นี้เป็นลักษณะโดยประมาณ บางคนอาจจะถือว่า 16.00 น./16:00 น. เป็น บ่ายสี่โมง หรือสี่โมงเย็น ก็ได้ เช่นเดียวกับช่วงเวลาค่ำหรือช่วงเวลาดึก บางคนอาจจะคิดว่าเวลา สี่ทุ่ม ยังไม่ดึก ก็ได้

การบอกเวลาในภาษาไทยมี 3 แบบ คือ บอกเวลาตามแบบสากล แบ่งเวลาเป็น 2 ช่วง ช่วงละ 12 ชั่วโมง และแบ่งเวลาออกเป็นช่วงตามแบบโบราณ เช่น

เวลา 07.00 น.	อ่านได้ 3 แบบว่า อ่านว่า เจ็ดนาฬิกา อ่านว่า เจ็ดโมงเช้า อ่านว่า หนึ่งโมงเช้า
เวลา 11.00 น.	อ่านได้ 3 แบบ ว่า อ่านว่า สิบเอ็ดนาฬิกา อ่านว่า สิบเอ็ดโมงเช้า อ่านว่า ห้าโมงเช้า

การบอกเวลาที่แบ่งเวลาออกเป็นช่วงตามแบบโบราณ คือ เช้า สาย บ่าย เย็น ค่ำ ดึก มีข้อควรระวังก็คือ ช่วงเวลาดังกล่าวตั้งแต่ 07.00 น. ถึง 11.00 น. คนไทยยังใช้สลับกันอยู่ระหว่างการแบ่งเวลาเป็น 2 ช่วง ช่วงละ 12 ชั่วโมง กับการแบ่งเวลาแบบโบราณ คือ

1. เจ็ด โมงเช้า	หรือ	หนึ่ง โมงเช้า
2. แปด โมงเช้า	หรือ	สอง โมงเช้า
3. เก้า โมงเช้า	หรือ	สาม โมงเช้า
4. สิบ โมงเช้า	หรือ	สี่ โมงเช้า
5. สิบเอ็ด โมงเช้า	หรือ	ห้า โมงเช้า

เมื่อจะนัดหมายกันในช่วงเวลาดังกล่าวควรตรวจสอบเวลาให้แน่ชัด

การบอกเวลาในภาษาไทยในช่วง 1 ชั่วโมงนั้น อ่านตามลำดับตัวเลข

1. ถ้าบอกเวลาที่ไม่มีเศษ ใช้คำว่า “ตรง” กำกับ เช่น

เวลา 06.00 น. อ่านว่า หกนาฬิกาตรง หรือ หกโมงตรง

2. ถ้าบอกเวลาที่มีเศษเป็นนาทีและวินาที ให้อ่าน ดังนี้

เวลา 6. 30 น.

อ่านว่า หกนาฬิกา สามสิบนาที หรือ หกโมงครึ่ง

เวลา 7 : 30 : 45

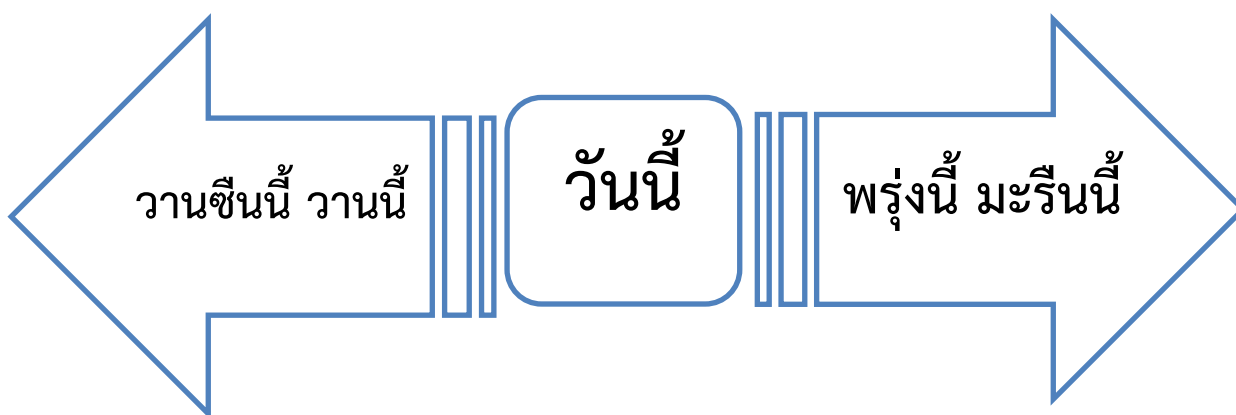
อ่านว่า เจ็ดนาฬิกา สามสิบนาที สี่สิบห้าวินาที

เวลา 8 : 20 : 38 . 80

อ่านว่า แปดนาฬิกา ยี่สิบนาที สามสิบแปด จุด แปดศูนย์ วินาที เศษ ของวินาที

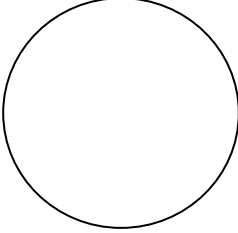
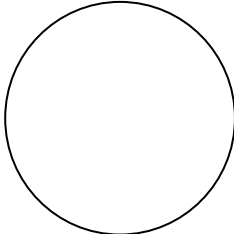
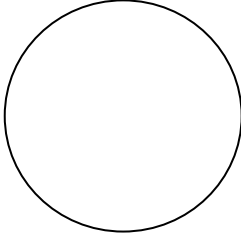
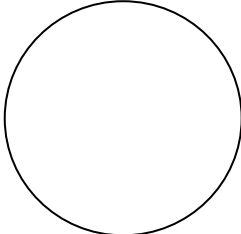
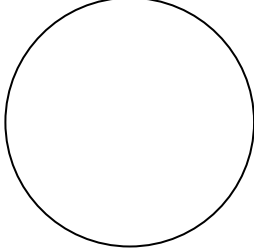
ในการบอกเวลาที่มีคำบอกเวลาด้วย แบ่งคำบอกเวลาเป็น วันปัจจุบัน ก่อนและหลังวันปัจจุบัน คือ

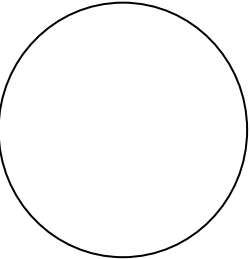
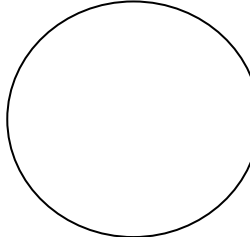
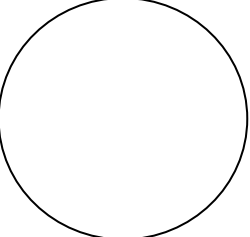
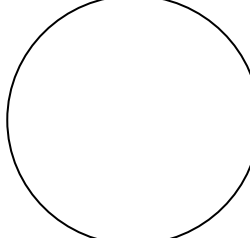
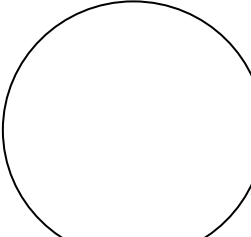
1. วันก่อนวันปัจจุบัน 2 วัน	ใช้ว่า เมื่อวานซืนนี้, เมื่อวานซืน, วานซืนนี้, วานซืน
2. วันก่อนวันปัจจุบัน 1 วัน	ใช้ว่า เมื่อวานนี้, เมื่อวาน, วานนี้
3. วันปัจจุบัน	ใช้ว่า วันนี้
4. วันต่อจากวันปัจจุบัน 1 วัน	ใช้ว่า วันพรุ่งนี้, พรุ่งนี้
5. วันต่อจากวันปัจจุบัน 2 วัน	ใช้ว่า วันมะรืนนี้, มะรืนนี้

แบบฝึกหัด

วาดภาพนาฬิกาให้ตรงตามการอ่านเวลาที่กำหนดให้

ตี 2 15 นาที	
10 โมงเช้า	
เที่ยงวัน	
เที่ยงคืน	
บ่าย 1 โมง 5 นาที	

11 นาฬิกา 55 นาที	
15 นาฬิกา 7 นาที	
20 นาฬิกา 10 นาที	
6 โมงเช้า	
18 นาฬิกา 10 นาที	

จงเขียนคำบอกเวลาจากรูปภาพนาฬิกาต่อไปนี้

.....

.....

.....

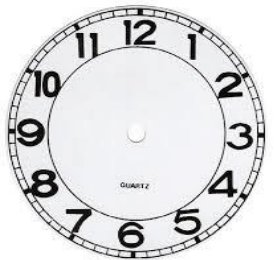
.....

.....

.....

.....

.....

จงเขียนคำอ่านของตัวเลขบอกเวลาดังต่อไปนี้

1. 12.30 น. อ่านว่า
2. 18.25 น. อ่านว่า
3. 23.07 น. อ่านว่า
4. 19.11 น. อ่านว่า
5. 21.29 น. อ่านว่า
6. 17.21 น. อ่านว่า
7. 07.20 น. อ่านว่า
8. 05.59 น. อ่านว่า
9. 09.17 น. อ่านว่า
10. 19.46 น. อ่านว่า

เอกสารอ้างอิง

- เบญจวรรณ เกิดในมงคล. (2548). เอกสารประกอบการสอน หลักการอ่าน การเขียนคำไทย. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2553). **หลักและการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วิเชียร เกษประทุม. (2557). **หลักภาษาไทย (ฉบับสมบูรณ์)**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ พ.ศ.วัฒนา.
- สมาคมครูภาษาไทยแห่งประเทศไทย. (2558). **หลักภาษาไทย: เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้**. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุจิต มีจันทน์. (2535). เอกสารประกอบการสอน หลักการอ่านการเขียนคำไทย. อุดรธานี: สถาบันราชภัฏอุดรธานี.

บทที่ 5
ไวยากรณ์ไทยเบื้องต้น

ปาไลตา ผลประดับเพชร
ผู้เขียน

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 5

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

จำนวน 64 ชั่วโมง

1. ลักษณะสำคัญของภาษาไทย

1. ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด
2. ภาษาไทยมีโครงสร้างประโยคแบบ ประธาน กริยา กรรม
3. ภาษาไทยมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงสำคัญในภาษา
4. ภาษาไทยมีคำลักษณนาม
5. ภาษาไทยสร้างคำใหม่ได้โดยการนำคำมาประกอบ
6. ภาษาไทยมีคำพ้อง
7. ภาษาไทยวางคำขยายไว้หลังนามวลี
8. ภาษาไทยมีระดับภาษา
9. ภาษาไทยมีคำลงท้ายแสดงความรู้สึก และแสดงทัศนะ

2. ชนิดของคำในภาษาไทย

3. โครงสร้างประโยคภาษาไทย

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนมีความเข้าใจลักษณะสำคัญของภาษาไทย และใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทยเบื้องต้น
2. ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องชนิดของคำ
3. ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องโครงสร้างของนามวลี
4. ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องโครงสร้างของประโยค
5. ผู้เรียนสามารถสร้างประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอนบทที่ 5 เรื่อง ไวยากรณ์ไทยเบื้องต้น
2. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

3. บรรยายโดยใช้สื่อการสอนพาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง ลักษณะสำคัญทั่วไปของภาษาไทย ชนิดของคำ โครงสร้างของนามวลี โครงสร้างประโยค พร้อมยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย
4. ผู้เรียนซักถาม แสดงความคิดเห็น
5. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ให้ผู้เรียนทบทวนบทเรียนโดยทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
2. พาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง ไวยากรณ์ไทยเบื้องต้น
3. แบบฝึกหัด
4. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

การวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินผลจากกิจกรรมการเรียน การศึกษาเอกสารประกอบการสอน
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน
3. ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
4. ประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัด

บทที่ 5

ไวยากรณ์ไทยเบื้องต้น

ลักษณะสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด

ภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปไปตามหน้าที่หรือความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ คำกริยาไม่ผันตามเวลาที่เกิดเหตุการณ์ ไม่เปลี่ยนรูปกริยาตามผู้รับการกระทำกริยา เป็นต้น ซึ่งแตกต่างจากบางภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ

ภาษาไทยไม่เปลี่ยนแปลงรูปไปตามหน้าที่หรือความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ดังนี้

1.1 คำกริยาในภาษาไทยไม่เปลี่ยนรูปตามกาล (Tense & Aspect)

ตัวอย่าง คำว่า “กิน”

ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
ฉันกินส้มตำเป็นประจำ	I eat Som Tam (Papaya Salad) regularly.
เมื่อวานฉันกินส้มตำ	I ate Som Tam yesterday.
พรุ่งนี้ฉันจะกินส้มตำ	I will eat Som Tam tomorrow.
ฉันกำลังกินส้มตำอยู่ตอนเธอโทรมา	I was eating Som Tam when you called.

ตัวอย่าง คำว่า “ดู”

ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
ฉันดูหนังเน็ตฟลิกซ์บ่อย ๆ	I watch Netflix movies regularly.
เมื่อวานฉันดูหนังเน็ตฟลิกซ์	I watched Netflix movies yesterday.
พรุ่งนี้ฉันดูหนังเน็ตฟลิกซ์	I will watch Netflix movies tomorrow.
ฉันกำลังดูหนังเน็ตฟลิกซ์อยู่ตอนเธอโทรมา	I was watching Netflix movies when you called.

ตัวอย่างคำกริยาอื่น ๆ ในบริบทที่ช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์แตกต่างกัน

เหตุการณ์กำลังเกิดขึ้น

ครูตัดสินใจอยู่
เธอกำลังซักผ้าอยู่
เขาวาดรูปอยู่ ใกล้เคียงเสร็จแล้ว
ฉันกำลังอ่านหนังสือ อย่าเพิ่งรบกวน

เหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว

ครูตัดสินใจไปแล้ว
ซักผ้าเสร็จแล้ว เมื่อกินเอง
เขาวาดรูปเสร็จแล้ว
เขาลาออกแล้ว
ฉันอ่านหนังสือจบแล้ว

เหตุการณ์ยังไม่เกิดขึ้น

ครูจะตัดสินใจอีกที
วันนี้ฉันจะไม่กินข้าวเย็น
ครูกำลังจะตัดสินใจเดี๋ยวนี้แหละ
ฉันกำลังจะไปซักผ้า ผากซักอะไรไหม
เขายังไม่ได้วาดรูปเลย เดี่ยวจะวาด
ฉันยังไม่ได้อ่านหนังสือเลย กำลังจะอ่านตอนนี้แหละ

จะเห็นว่ากริยา ตัดสินใจ ซักผ้า วาดรูป อ่านหนังสือ เหล่านี้ไม่เปลี่ยนรูปไปตามเวลาที่เกิดเหตุการณ์ ไม่ต้องผันกริยา หากคำกริยาเหล่านี้ปรากฏโดด ๆ โดยลำพัง จะไม่สามารถระบุได้ว่ากริยาเหล่านี้เกิดขึ้น ณ เวลาใด แต่คำแวดล้อม (context) จะช่วยบ่งบอกว่าเกิดขึ้นแล้วหรือยังไม่เกิดขึ้น เช่นคำว่า กำลัง จะ กำลังจะ กำลัง...อยู่ อยู่ แล้ว ได้...แล้ว

1.2 คำกริยาในภาษาไทยไม่เปลี่ยนรูปตามพจน์ (number) และบุรุษ (person)

ตัวอย่าง คำว่า “เขียน”

บุรุษ	พจน์ (จำนวน)	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
บุรุษที่ 1	เอกพจน์	ฉันเขียนบทกวี	<i>I write poems.</i>
	พหูพจน์	พวกเราเขียนบทกวี	<i>We write poems.</i>
บุรุษที่ 2	เอกพจน์	คุณเขียนบทกวี	<i>You write poems.</i>
	พหูพจน์	พวกคุณเขียนบทกวี	<i>You write poems.</i>
บุรุษที่ 3	เอกพจน์	เขาเขียนบทกวี	<i>He writes poems.</i>
		ฐากูรเขียนบทกวี	<i>Tagore writes poems.</i>
	พหูพจน์	พวกเขาเขียนบทกวี	<i>They write poems.</i>

ตัวอย่าง คำว่า “ร้องเพลง”

บุรุษ	พจน์ (จำนวน)	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
บุรุษที่ 1	เอกพจน์	ฉันร้องเพลง	<i>I sing a song.</i>
	พหูพจน์	พวกเราร้องเพลง	<i>We sing a song.</i>
บุรุษที่ 2	เอกพจน์	คุณร้องเพลง	<i>You sing a song.</i>
	พหูพจน์	พวกคุณร้องเพลง	<i>You sing a song.</i>
บุรุษที่ 3	เอกพจน์	เธอร้องเพลง	<i>She sings a song.</i>
		เขาร้องเพลง	<i>He sings a song.</i>
		ลิซ่าร้องเพลง	<i>Lisa sings a song.</i>
		นกร้องเพลง	<i>Bird sings a song.</i>
	พหูพจน์	พวกเขาร้องเพลง	<i>They sing a song.</i>
		นก(หลายตัว)ร้องเพลง	<i>Birds sing a song.</i>

1.3 คำกริยาในภาษาไทยไม่เปลี่ยนรูปตามตำแหน่งของกรรมในประโยค

กริยา (กริยากรรม) (transitive verb)	อยู่หน้ากรรม	กรรมขึ้นต้นประโยค
ฆ่า	เขาฆ่าเสือดำ	เสือดำถูกฆ่า
ฉีก	ฉันทฉีกกระดาษ	กระดาษถูก(ฉันท)ฉีก
เปิด	แม่เปิดหน้าต่าง	หน้าต่างถูก(แม่)เปิด
ลงโทษ	ครูลงโทษนักเรียน	นักเรียนถูก(ครู)ลงโทษ

หมายเหตุ คำว่า “ถูก” เป็นคำช่วยกริยา ตามหลังกรรม นำหน้ากริยากรรม

1.4 คำนามไม่เปลี่ยนรูปตามพจน์

พจน์	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
เอกพจน์	ส้ม 1 ลูก	an orange
	ผู้ชาย 1 คน	a man
	ผู้หญิง 1 คน	a woman
	เด็ก 1 คน	a child
	บ้าน 1 หลัง	a house
พหูพจน์	ส้มหลายลูก	oranges
	ผู้ชายหลายคน	men
	ผู้หญิงหลายคน	women
	เด็กหลายคน	children
	บ้านหลายหลัง	houses

คำในภาษาไทย เมื่อปรากฏตามลำพัง ไม่ได้แสดงหน้าที่ว่าเป็นผู้กระทำ หรือถูกกระทำ ไม่แสดงว่าเป็นอาการ การกระทำที่เกิดขึ้นแล้ว กำลังเกิด หรือยังไม่เกิด ไม่แสดงว่าคำนามนั้นมีจำนวนหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่ง เป็นต้น เราสามารถทราบความหมาย หน้าที่ และความสัมพันธ์ของคำนั้นกับคำอื่นได้จากบริบท การปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ของประโยค

2. ภาษาไทยมีโครงสร้างประโยคแบบ ประธาน กริยา กรรม

โครงสร้างของประโยคทั่วไปในภาษาไทย คือ ประธาน + กริยา (+กรรม)

คำในภาษาไทย เมื่อปรากฏโดด ๆ จะไม่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ เช่น คำว่า **ฉัน** ไม่แสดงว่าเป็นประธานหรือกรรม ต้องพิจารณาที่ตำแหน่งที่ปรากฏในประโยคจึงจะสามารถบอกได้ว่า **ฉัน** ทำหน้าที่ใด เช่น

เขาเกลียด ฉัน	ฉัน เป็น กรรม
ฉัน เกลียดเขา	ฉัน เป็น ประธาน
แม่ ทำกับข้าว	กับข้าว เป็น กรรม
วันนี้ กับข้าว เยอะมา	กับข้าว เป็น ประธาน
เขา ไปดูหนัง	เขา เป็น ประธาน
ใคร ๆ ต่าง นินทาเขา	เขา เป็น กรรม

(ดูเพิ่มเติมหัวข้อ โครงสร้างของประโยคในภาษาไทย)

นอกจากนี้ ยังมีคำบางคำในภาษาไทยที่สะกดเหมือนกัน ออกเสียงเหมือนกัน แต่ความหมายต่างกันอยู่หลายคำ (ดูเพิ่มเติมหัวข้อ ภาษาไทยมีคำพ้อง) เช่น คำว่า **เขา** เมื่อปรากฏลำพังจึงไม่สามารถระบุได้ว่ามีความหมายใด ทำหน้าที่ใดในประโยค ฉะนั้นจึงต้องพิจารณาที่ตำแหน่งการปรากฏของคำจึงจะทราบความหมายของคำนั้น ๆ

3. ภาษาไทยมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงสำคัญในภาษา

เสียงวรรณยุกต์ ทำให้คำคำหนึ่งมีความหมายต่างจากอีกคำหนึ่ง ในขณะที่คำเหล่านั้นมีลักษณะทางเสียงอื่น ๆ เหมือนกันทุกประการ เช่น

คำว่า **ปิ่น** กับ **ปิ้น** มีลักษณะเหมือนกันทุกประการ ทั้งเสียงสระ (สระอะ) เสียงพยัญชนะต้น (เสียง /ป/) และเสียงพยัญชนะตัวสะกด (เสียง /น/) แต่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์สามัญ และเสียงโท ทำให้ทั้งสองคำมีความหมายต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงสำคัญในภาษา

ตัวอย่างคำที่มีลักษณะเสียงอื่น ๆ เหมือนกัน แต่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน เช่น

สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
การ		ก้าน		
ka:n		kâ:n		
work, affair		stem of a leaf		
ปัน	ปั่น	ปั้น		
pan	pàn	pân		
share	spin	mold		
คำ		คำ	ค้ำ	ขำ
kham		khâm	khám	khăm
word		nighttime	prop up	laugh
คาย		ค่าย		ขาย
kha:j		khâ:j		khă:j
spit out		camp		to sell
ซวย	สวย			สวย
suaj	sùaj			sňaj
unlucky	levy			pretty, beautiful
พิน			ฟื้น	ฝืน
fw:n			fú:n	fñ:n
firewood			recover	disobey
บน	บน			
bon	bòn			
upper, above	say repeatedly			
ลม	หล่ม	ลุ่ม	ลุ่ม	
lom	lòm	lôm	lóm	
a wind	a puddle	to go under	to fall	
คลาย			คล้าย	
khla:j			khlá:j	
relieve			like	
ไย	ใหญ่			
jaj	jàj			
why	large, big			

ฉะนั้น ผู้ใช้ภาษาไทยจำเป็นต้องระมัดระวังในการออกเสียงคำในภาษาไทยให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์ มิฉะนั้นจะสื่อความไม่เข้าใจ หรืออาจทำให้ความหมายผิดได้

4. ภาษาไทยมีคำลักษณนาม

คำลักษณนาม หมายถึง คำนามที่บอกลักษณะของคำกริยา และคำนามอื่น ๆ ภาษาไทยมีคำลักษณนามหลายคำ คำลักษณนามในภาษาไทยปรากฏได้หลายตำแหน่ง เช่น ปรากฏหน้าคำนาม เช่น **ฝูงแพะ** **กลุ่มผู้ก่อการร้าย** **กองฟาง** ปรากฏหลังคำบอกจำนวน เช่น **นกหลายฝูง** **คนบางกลุ่ม** **กระจกหนึ่งบาน** **กระดาษ 2 แผ่น**

(ดูเพิ่มเติมหัวข้อ ชนิดของคำ เรื่อง คำลักษณนาม และคำเกี่ยวกับจำนวน)

5. ภาษาไทยสร้างคำใหม่ได้โดยการนำคำมาประกอบ

ภาษาไทยสร้างคำใหม่ได้โดยการนำคำมาประกอบกัน คำที่เกิดจากการประกอบคำในภาษาไทยมีหลายชนิด ในที่นี้จะกล่าวถึงคำ 3 ชนิด ได้แก่ คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ ดังนี้

5.1 คำประสม (compound word)

คำประสม หมายถึง คำที่เกิดจากการนำคำอย่างน้อย 2 คำมารวมกัน โดยที่คำเหล่านั้นเป็นหน่วยคำที่มีความหมายต่างกัน เมื่อนำมารวมกันเกิดเป็นคำที่มีความหมายใหม่ที่อาจยังคงคำความหมายเดิม หรือมีความหมายในเชิงเปรียบเทียบ ดังตัวอย่าง

คำประสม	คำที่นำมาประสม	ความหมาย
ผ้าห่ม (blanket)	ผ้า	cloth
	ห่ม	cover
แว่นกันแดด (sunglasses)	แว่น	glasses
	กัน	protect
	แดด	sunlight
สมุดบันทึก (note book)	สมุด	book
	บันทึก	Memo, note
หัวแข็ง (stubborn)	หัว	head
	แข็ง	be hard, strong

ตัวอย่างคำประสม

รองเท้า	ผ้าห่ม	ยาน้ำ
สายไฟ	น้ำเน่า	เสื้อใน
สมุดวาดเขียน	เพลงไทย	ข้าวเหนียว
น้ำอัดลม	ผ้าถุง	ป่าชายเลน
เงินบาท	กระดาศชำระ	ใจเสีย
หน้าด้าน	หน้าบาง	เสียงแข็ง
หัวอ่อน	ใต้โต๊ะ	น้ำเน่า
อกหัก	มือขวา	ไก่อ่อน
แกะดำ	ม้ามีด	ฝั่งแม่น้ำ

5.2 คำซ้อน (Synonymous Compound)

คำซ้อน หมายถึง คำที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาประกอบกัน ซึ่งคำที่นำมาประกอบกันนั้นมีความหมายเหมือนกัน คล้ายกัน มีความหมายเกี่ยวข้องกัน ไปในทำนองเดียวกัน หรือมีความหมายตรงกันข้าม

1) คำที่นำมาซ้อนกันมีความหมายเหมือนกัน หรือคล้ายกัน

คำที่นำมาซ้อน	คำที่นำมาซ้อน	ความหมาย
ร้าย กาจ	ร้ายกาจ	lethal, cruel, be fierce
เสื่อม ถอย	เสื่อมถอย	decline, regressed, the end of sth
ดี งาม	ดีงาม	pretty good, fine, best, the kind of...
เก็บ งำ	เก็บงำ	conceal, hide, keep safely, keep a secret.

2) คำที่นำมาซ้อนกันมีความหมายเกี่ยวข้องกัน

คำซ้อน	คำที่นำมาซ้อน	ความหมาย
พ่อแม่ (parents)	พ่อ	father
	แม่	mother
ลูกหลาน (children)	ลูก	child
	หลาน	grandchild
ัวัวเมีย (spouses)	ัวัว	husband
	เมีย	wife
จานชาม (bowls/dishes)	จาน	plate
	ชาม	bowl

3) คำที่นำมาซ้อนกันมีความหมายตรงข้ามกัน

คำซ้อน	คำที่นำมาซ้อน	ความหมาย
เท็จจริง (fact, truth, data, actuality)	เท็จ	lie, fake
	จริง	true, actual, indeed,
เหตุผล (reason)	เหตุ	cause, origin, root, ground, foundation
	ผล	result, effect, impact
ได้เสีย (1. gain and lose (2. To to have sexual relations)	ได้	gain
	เสีย	lose

5.3 คำซ้ำ (Reduplication)

คำซ้ำ คือคำที่เกิดจากการนำหน่วยคำอิสระ 2 หน่วยมาประกอบกัน ในการเขียนคำซ้ำจะใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๑) แทนหน่วยคำหลัง เช่น เด็กเด็ก เขียนว่า เด็ก ๑

ความหมายของคำซ้ำมีหลายลักษณะ เช่น

1) มีความหมายเป็นพหูพจน์ (plural)

เด็ก ๆ	เด็ก ๆ เบา ๆ หน่อยจ๊ะ
ลูก ๆ หลาน ๆ	บ้านนี้ ลูก ๆ หลาน ๆ เยอะ อบอุ่นมาก
แสน ๆ	เขาเสียเงินค่าจ้างทนายความเป็นแสน ๆ

2) เน้นน้ำหนักความหมายของคำเดิม (emphasize)

บ่อย ๆ	เขาฝึกแต่งกลอนบ่อย ๆ
ดัง ๆ	พูดเสียงดัง ๆ หน่อยค่ะ
เบา ๆ	พูดกันเบา ๆ หน่อยค่ะนักเรียน

3) ลดน้ำหนักความหมายของคำเดิม (reduce)

ดำ ๆ	เห็นใครใส่เสื้อสีดำ ๆ เดินผ่านมาไหมคะ
เคื่อง ๆ	แม้อยู่เคื่อง ๆ ฉันทอยู่
ชอบ ๆ	คนเคยชอบ ๆ

4) มีความหมายไม่เจาะจง (non-appoint)

อะไร ๆ	อะไร ๆ ก็ไม่ดีไปหมด
ใคร ๆ	ใคร ๆ ก็ไม่รักผม
เย็น ๆ	เย็น ๆ วันนี้จะแวะไปหานะ

5) มีความหมายแยกส่วน (separate)

บท ๆ	หนังสือเล่มนี้ไม่ได้แบ่งเป็นบท ๆ
ตะกร้า ๆ	เขาแยกผลไม้ไว้เป็นตะกร้า ๆ

6) มีความหมายว่าทำกริยานั้น ๆ สลับไปมา (alter, Switch , on and off)

หลับ ๆ ตื่น ๆ	เมื่อคืนนี้ ฉันหลับ ๆ ตื่น ๆ ทั้งคืน
ไป ๆ มา ๆ	เขาไป ๆ มา ๆ กรุงเทพฯ – บุรีรัมย์ ประจำ
ขึ้น ๆ ลง ๆ	ราคาหุ้นช่วงนี้ขึ้น ๆ ลง ๆ

7) มีความหมายว่าทำกริยาอย่างต่อเนื่อง (continue)

เขียน ๆ	ขณะที่ฉันกำลังเขียน ๆ อยู่ หมึกปากกาทั้งหมด
วิ่ง ๆ	ฉันเห็นลุงคนนั้นวิ่ง ๆ อยู่ แล้วแกก็ล้มไป
ขับ ๆ	ฉันขับ ๆ ไปได้สักครึ่งทาง ฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก

8) มีความหมายเป็นสำนวน (idiom)

คำซ้ำ	ความหมาย	ตัวอย่าง
ดี ๆ	ง่าย ๆ	เราสองคนจับกันดี ๆ แบบนี้ได้ไง
ดี ๆ	ปรกติ, เฉย ๆ	คนกำลังนอนอยู่ดี ๆ มาปลุกทำไม
งู ๆ ปลา ๆ	มีความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ, ไม่รู้จริง	ฉันรู้ภาษาญี่ปุ่นแบบงู ๆ ปลา ๆ
กล้วย ๆ	ง่ายมาก	วิชาภาษาไทยนี้กล้วย ๆ
ไหน ๆ	ปลงใจในสิ่งที่ผ่านพ้นไปแล้ว	ไหน ๆ ก็มาถึงขั้นนี้แล้ว ไปต่อเถอะ
อยู่ ๆ	อาการที่พูดหรือแสดงหรือได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่มีสาเหตุ	อยู่ ๆ เธอก็มาปรากฏตัวในหัวใจ

6. ภาษาไทยมีคำพ้อง

ภาษาไทยมีคำพ้องหลายลักษณะ ทั้งคำพ้องรูป คำพ้องเสียง คำพ้องรูปพ้องเสียง ดังนี้

1) คำพ้องรูป

คำพ้องรูป คือ คำที่มีรูปเขียนเหมือนกัน ออกเสียงต่างกัน เช่น

แหน	[แหน]	/hǎ:n/	คำใช้เข้าคู่กับคำอื่น ในคำว่า หวงแหน
	[แห่น]	/nǎ:/	ไม้ น้ำ ไบกลมเล็ก ๆ ลอยอยู่ตามน้ำนิ่ง
ปักเป้า	[ปักกะเป้า]	/pàk-ka-pâw/	ชื่อปลาชนิดหนึ่ง
	[ปักเป้า]	/pàk-pâw/	ชื่อวัวชนิดหนึ่ง มีหางยาว
เพลลา	[เพ-ลา]	/phe: -la:/	กาล, คราว, เวลา
	[เพลลา]	/phlaw/	แกนสำหรับสอดในตุ้มรถหรือตุ้มเกวียน

หมายเหตุ เครื่องหมายพินทุจุดไว้ข้างใต้ตัวอักษร ห เพื่อแสดงว่าตัวอักษรนั้นเป็นอักษรนำและไม่อ่านออกเสียง

ภาษาไทยยังมีคำพ้องรูปอีกหลายคำ เช่น **วน พยาธิ ครุ กรี เสมา เสลา เสมา ปรัก**
จากพราก

2) คำพ้องเสียง

คำพ้องเสียง คือ คำที่ออกเสียงเหมือนกัน รูปเขียนต่างกัน ความหมายต่างกัน

/ka:n/	กาน กานต์ การ กาล ภาพ กานท์ กาญจน์
/kan/	กัน กันต์ กัลย์ กัลป์ กรร กัณฐ์ กัณฑ์
/khi:/	ชี้ คี
/sôm/	ซ่อม ส้อม
/sáp/	ซัป ทรัพย์
/chăn/	ฉั้น ฉันท
/thâ:/	ถ้า ท่า
/sâ:n/	ศาล สาน สาร สาส์น ศานต์
/khă:n/	ขาน ขาล
/săj/	ไส ไส ไสย
/nâ:/	หน้า น่า
/mân/	หมั้น มั่น
/jà:/	อย่า หย่า
/mâj/	ไม่ ไหม
/bà:t/	บาด บาท บาตร บาศก์
/sâw/	เส้า เส้า

3) คำพ้องรูปพ้องเสียง คำหลายความหมาย

คำพ้องรูปพ้องเสียง คือ คำที่ออกเสียงเหมือนกัน มีรูปเขียนต่างกัน มีความหมายไม่เหมือนกัน เช่น

ขัน	N.	ภาชนะสำหรับตักหรือใส่น้ำ มีหลายชนิด (bowl)
/khăn/	V.	ทำให้ตึงหรือให้แน่นด้วยวิธีหมุน เช่น ขันชะเนาะ (tighten)
	V.	หัวเราะ (laugh)
	V.	อาการร้องอย่างหนึ่งของไก่หรือนกบางชนิด (crow, coo)
	ADV.	น่าหัวเราะ (funnily)

จาก	N.	ต้นไม้ขึ้นเป็นกออยู่ตามริมฝั่งน้ำกร่อยในป่าชายเลน (nipa palm)
	/chà:k/ V.	ออกห่างไป (go away from)
มัน	N.	ชื่อเรียกไม้เถาหรือไม้ต้น หัวใช้เป็นอาหารได้ (yam)
	/man/ N.	เนื้อเยื่อเกี่ยวพันชนิดหนึ่งในคนและสัตว์ มีลักษณะนุ่ม ๆ หยุน ๆ มีไขมันอยู่ในตัว เช่น มันหมู มันไก่ (fat, wax, grease)
	V.	เพลิน, ถูกอกถูกใจ, ออกรสออกชาติ เช่น หนังเรื่องนี้มันมาก (be funny)
	PRON.	สรรพนามบุรุษที่ 3 (it)
	ADJ.	เงา เช่น ผมเงางาม (shiny, glossy, polished, bright)
	ADV.	เพลิน, ถูกอกถูกใจ, ออกรสออกชาติ, เช่น เล่นมันมาก (pleasantly, enjoyably)

คำบางคำในภาษาไทยสะกดเหมือนกัน ออกเสียงเหมือนกัน แต่ความหมายต่างกัน เช่น คำว่า *ชั้น มัน ฟัน กัน* เป็นต้น จึงต้องพิจารณาที่ตำแหน่งการปรากฏของคำในประโยคจึงจะทราบความหมายและหน้าที่ของคำนั้น ๆ

ทั้งคำพ้องรูปพ้องเสียง และคำหลายความหมายนี้ ผู้ใช้ภาษาไทยนิยมนำมากล่าวร่วมกันในเวลาเดียวกันเพื่อทำให้เกิดความขบขัน ดังที่พบในปริศนาคำทาย ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1 **ขนอะไรเอ๋ยเกิดในที่ลับ**
เฉลย **ขนยาบ้า**

ตัวอย่างที่ 2 **พ่อค้า : รองเท้าแตะ คู่ละ 99 บาท**
ลูกค้า : แพงจัง แค่เอามือแตะยังตั้ง 99 ถ้าใส่ด้วยไม่ถึงพันเลยหรือ

7. ภาษาไทยวางคำขยายไว้หลังนามวลี

คำขยายนามวลีมีหลายชนิด ทั้งคำขยายที่เป็นคำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท เป็นต้น คำขยายมีความหมายต่าง ๆ เช่น บอกคุณสมบัติ สี ขนาด สัมผัส อุณหภูมิ รูปทรง เชื้อชาติ ปริมาณ อายุ วัสดุ ฯลฯ คำขยายเหล่านี้จะ**ปรากฏหลังคำที่ถูกขยาย** ต่างจากภาษาอังกฤษที่วางคำขยายอยู่ข้างหน้าคำที่ถูกขยาย ดังตัวอย่าง

1) โครงสร้าง [นาม (N)+ นาม (Modified Noun)]

N. + Modified Noun	Modified + Noun N.
นักศึกษา ทุน	scholarship student
เก้าอี้ พลาสติกสีขาว	white plastic chair
กล่องไปรษณีย์ สีแดง	red post-box
วิทยาลัย สารพัดช่าง	polytechnic school

หมายเหตุ : คำที่เป็น**ตัวหนา** (bold) คือคำขยาย (modifier)

2) โครงสร้าง [นาม (N) + คำกริยาคุณศัพท์ (Adj.)]

N. + Adj.	Adj. + N.
ผู้หญิง เก่ง	smart woman
โต๊ะ กลม	round table
วัน ดี	beautiful day
คน ดี	good man
รถ ใหม่	new car
เพื่อน เก่า	old friend

หมายเหตุ : คำที่เป็น**ตัวหนา** (bold) คือคำกริยาคุณศัพท์ (Adj.)

3) โครงสร้าง [นาม + คำเกี่ยวกับจำนวน + คำลักษณนาม]

N. + Number + classifier	Number + N.
เทียน 2 เล่ม	2 candles
รถ 3 คัน	3 cars
บ้าน หลายหลัง	many houses
เวลา ทุกนาที	every minute

N. + classifier + ordinal Numbers	Ordinal Numbers + N.
ลูก คนแรก	first child
การสัมภาษณ์ รอบสุดท้าย	final round interview
แฟน คนที่สอง	second girlfriend

หมายเหตุ : คำที่เป็น**ตัวหนา** (bold) คือคำนาม ส่วนคำที่ขีดเส้นใต้คือคำลักษณนาม (classifier)

4) โครงสร้าง [นาม + คำลักษณนาม + คำบอกความชี้เฉพาะ (Demonstrative word)]

N. + classifier + Demon.	Demon. + N.
ผีเสื้อเหล่านั้น	those butterflies
เด็กเหล่านี้	these children
เธอคนนั้น	that girl
หนังสือเล่มนี้	this book
หนังเรื่องนี้	this movie

หมายเหตุ : คำที่เป็นตัวหนา (bold) คือคำนาม ส่วนคำที่ขีดเส้นใต้คือคำลักษณนาม (classifier)

5) โครงสร้าง [นาม + คำบอกความไม่ชี้เฉพาะ]

อาหารนานา
 เครื่องใช้อื่น ๆ
 กลวิธีต่าง ๆ
 เพลงอะไร ๆ
 เรื่องอะไร ๆ

หมายเหตุ : คำที่เป็นตัวหนา (bold) คือคำบอกความไม่ชี้เฉพาะ]

8. ภาษาไทยมีระดับภาษา

ภาษาไทย มีการกำหนดให้มีภาษาสำหรับบุคคลต่างกัน การแบ่งระดับภาษา สามารถแบ่งได้หลายประเภทตามเกณฑ์ต่าง ๆ ในที่นี้แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) ภาษาปาก

ภาษาระดับปาก เป็นภาษาที่ใช้กับคู่สนทนาที่มีศักดิ์เสมอกัน หรือคู่สนทนามีวัยวุฒิต่ำกว่า มักใช้ในหมู่เพื่อนที่สนิทสนม อาจมีคำสแลง คำหยาบ คำต้องห้าม รวมถึงคำตัด คำย่อ ปะปนอยู่มาก

2) ภาษาสนทนาทั่วไป

ภาษาระดับสนทนา เป็นภาษาที่ใช้สำหรับการสนทนากันในชีวิตประจำวันของคู่สนทนาที่มีสถานภาพเสมอกัน คู่กันเคยกัน ในบริบททั่วไป เช่น การพูดกันในหมู่เพื่อน ญาติพี่น้อง ครู-ศิษย์ หมอ-คนไข้ คนซื้อ-คนขาย การประชุมอย่างไม่เป็นทางการ การสนทนากับคนแปลกหน้า

3) ภาษาทางการ (สุภาพ)

ภาษาระดับทางการ เป็นภาษาที่มีความสุภาพเรียบร้อย เรียบเรียงภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีการตกแต่งถ้อยคำให้มีความสละสลวย ไม่มีคำสแลง คำตัด คำย่อ คำหยาบ ปะปนอยู่ เลือกใช้คำสุภาพแทนคำสามัญทั่วไป เป็นการใช้ในโอกาสที่คู่สนทนามีสถานภาพสูงกว่า หรือสถานภาพเสมอกันแต่ใช้ในโอกาสที่เป็นทางการ

ตัวอย่างการใช้ศัพท์ตามระดับภาษา

ภาษาปาก	ภาษาสนทนาทั่วไป	ภาษาทางการ (สุภาพ)
กิน, แดก, โฉ้ย	กิน ทาน	รับประทาน
สวยดี, หวัดดี, ดี	สวยดี	สวยดี
เออ	จ๊ะ ค่ะ / ครับ	ค่ะ / ครับ
ตาย, เต็ด, ม่องเท่ง, ดับ	ตาย	ถึงแก่นิจกรรม ถึงแก่อสัญกรรม ถึงแก่กรรม
หัว, กบาล	หัว	ศีรษะ
กู ข้ำ อ้ว เค้า ชั้น	ฉัน เรา	ดิฉัน / กระผม
มึง เอ็ง แก ตัวเอง	เธอ	ท่าน คุณ
วัว ควาย	วัว ควาย	โค กระบือ
หมู	หมู	สุกร
ผัว	สามี	สามี
เมีย	ภรรยา	ภรรยา

นอกจากนี้ ภาษาไทยยังมีภาษาเฉพาะสำหรับบุคคลผู้มีฐานะพิเศษอีกด้วย บุคคลผู้มีฐานะพิเศษ หมายถึง บุคคลที่มีใช้สามัญชนทั่วไป ได้แก่ ภาษาสำหรับพระภิกษุ และคำราชาศัพท์

ลักษณะของภาษาไทยเช่นนี้สะท้อนให้เห็นลักษณะนิสัยของคนไทยหลายประการ เช่น การยกย่องสถาบันกษัตริย์ สถาบันสงฆ์ การให้ความเคารพผู้อาวุโส เป็นต้น

9. ภาษาไทยมีคำลงท้าย

ภาษาไทยมีคำลงท้ายประโยคในการสนทนา เพื่อแสดงความรู้สึกตามเพศ วัย วิทยุติ แสดงอารมณ์ และเจตนาต่าง ๆ ดังนี้

1. คำลงท้ายแสดงเพศ ใช้เพื่อความรู้สึก ผู้ชายใช้ **ครับ** ผู้หญิงใช้ **ค่ะ** **คะ** **ขา** สามารถปรากฏร่วมกับคำอื่นในข้อ 3. ได้

ผู้ชายใช้	ครับ
ผู้หญิงใช้	ค่ะ ค่ะ ขา

นอกจากนี้ยังมีคำว่า **ฮะ** ใช้แทนคำว่า **ครับ** ในกรณีที่ต้องการความรู้สึกแบบไม่เป็นทางการ

2. คำลงท้ายแสดงความเป็นกันเอง และความสนิทสนม เอ็นดู ได้แก่ **จ๊ะ** **จี่ะ** สามารถใช้ได้ทุกเพศ มักใช้กับคู่สนทนาที่มีศักดิ์เสมอกัน หรือคู่สนทนามีอายุน้อยกว่า เช่น เพื่อนพูดกับเพื่อน ผู้ใหญ่พูดกับเด็ก เป็นต้น สามารถปรากฏร่วมกับคำอื่นในข้อ 3. ได้

3. คำลงท้ายคำลงท้ายแสดงเจตนา ทักนะ ต่าง ๆ ได้แก่ **สิ (ซี)** **ซี** **เออะ** **นะ** **นะ ละ** **ละ** คำลงท้ายเหล่านี้ บางปรากฏเดี่ยว บางปรากฏคู่ ได้แก่ **นะครับ** **นะคะ** **นะค่ะ** **นะครับ** **ลิคะ** **ซีคะ** **ละคะ** **ละคะ** **เออะคะ** **เออะครับ** **นะจ๊ะ** **นะจี่ะ** **สิจ๊ะ** **ละจ๊ะ** **ละจี่ะ**
(หมายเหตุ ไม่มีคำลงท้ายคำว่า **นะคะ*** **นะคะ*** **นะจี่ะ*** **นะจี่ะ***)

คำลงท้ายต่าง ๆ มีวิธีการใช้ดังนี้

1. ใช้ร้องเรียกคู่สนทนา ได้แก่ **คะ** **ครับ** **ขา** **จี่ะ** **จ๋า** ดังตัวอย่าง

พ่อครับ	พ่อคะ	พ่อขา	พ่อฮะ	
แม่ครับ	แม่คะ	แม่ขา	แม่ฮะ	
ครูครับ	ครูคะ	ครูขา	ที่รักจ๋า	เด็ก ๆ จี่ะ

หมายเหตุ คำว่า **คะ** **ครับ** ที่เป็นคำสุภาพที่ใช้เรียกคู่สนทนาได้ทุกโอกาส โดยแยกใช้ตามเพศ

2. ใช้กล่าวทักทาย ได้แก่ *คะ ครับ จ๊ะ ฮะ*

สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ สวัสดีจ๊ะ
 สวัสดีจ๊ะ สวัสดีฮะ

หมายเหตุ 1. คำว่า *จ๊ะ ฮะ* ใช้ในบริบทไม่เป็นทางการ และมักใช้กับคู่สนทนาที่มีวัยวุฒิเสมอกัน หรืออ่อนกว่ากัน
 2. ไม่ใช้ *คะ จ๊ะ* ในการทักทายและขอบคุณ (ผิดไวยากรณ์) เช่น *สวัสดีคะ* ขอบคุณคะ* สวัสดีจ๊ะ**

3. ใช้กล่าวขอบคุณ

ปรากฏเดี่ยว ได้แก่ *คะ ครับ จ๊ะ ฮะ*

ปรากฏคู่ ได้แก่ *นะคะ นะครับ นะจ๊ะ นะฮะ* ดังตัวอย่าง

ขอบคุณครับ ขอบคุณค่ะ ขอบคุณฮะ ขอบใจจ๊ะ
 ขอบคุณนะครับ ขอบคุณนะคะ ขอบคุณนะฮะ ขอบใจนะจ๊ะ

4. ใช้กล่าวตอบรับ ได้แก่ *คะ ครับ จ๊ะ ฮะ* ดังตัวอย่าง

คะ ครับ จ๊ะ ฮะ
 ใช่มั้ยคะ ใช่มั้ยครับ ใช่มั้ยจ๊ะ
 ได้ค่ะ ได้ครับ ได้จ๊ะ

หมายเหตุ 1. คำว่า *จ๊ะ ฮะ* ใช้ในบริบทไม่เป็นทางการ
 2. ไม่ใช้ *คะ จ๊ะ* ร่วมกับคำว่า *นะ* (ผิดไวยากรณ์) เช่น *นะคะ* นะจ๊ะ**

5. ใช้แสดงคำถาม มักปรากฏร่วมกับคำแสดงคำถาม เช่น *หรือ หรือเปล่า หรือไม่ไหม ใช่ไหม* ยังไง

ปรากฏเดี่ยว ได้แก่ *คะ ครับ จ๊ะ ละ นะ นะ*

ปรากฏคู่ ได้แก่ *นะคะ นะครับ นะจ๊ะ ละจ๊ะ* ดังตัวอย่าง

- คุณครับ ผมขอนั่งตรงนี้ได้ไหมครับ
- ป้าคะ หมูปิ้งไม้เท่าไรคะ
- หนูจ๊ะ กลัวทอดนี่ขายยังงัยจ๊ะ
- เด็ก ๆ ใครลืมหางลบไว้บนโต๊ะจ๊ะ
- เข้าใจที่ครูอธิบายหรือเปล่าคะ
- แม่ขา หนูขอไปนอนค้างบ้านเพื่อนได้ไหมคะ

- อาฟาน อาเพยจ๊ะ วันนี้เรียนเป็นยังงัยบ้างจ๊ะ
- เขาเป็นคนเขียนนิยายเรื่องนี้ใช่ไหมครับ
- เขาตอบว่ายังงัยนะคะ
- ครูครับ ทำไมข้อนี้ถึงผิดล่ะครับ
- แล้วเพื่อนอีกคนล่ะจ๊ะ
- อะไรนะ เล่าใหม่ซี
- นั่นไครนะ
- โจทย์ข้อนี้ทำยังงัยนะ
- แล้วเพื่อนอีกคนล่ะ ไม่มาหรือ
- เธอได้ไปชุมนุมกับเค้าไหมล่ะ

หมายเหตุ : ไม่ใช่ ค่ะ นะคะ จ๊ะ ในการถาม (ผิดไวยากรณ์) เช่น เขาเดินทางยังงัยคะ* เขากลับหรือยังคะ*
ทำข้อ 1 เสร็จหรือยังจ๊ะ*

6. ใช้แสดงการบังคับ โนม่น้าว ขอร้อง ชักชวน

ปรากฏเดี่ยว ได้แก่ ค่ะ ครับ จ๊ะ ลี ละ นะ เถอะ

ปรากฏคู่ ได้แก่ นะคะ นะครับ นะจ๊ะ ลีครับ ลีคะ ลีจ๊ะ เถอะคับ เถอะค่ะ ดังตัวอย่าง

- ถอดรองเท้าด้วยค่ะ / ครับ / จ๊ะ
- ติดต่อกันบ้างล่ะ อย่าเงิบหายไปนานนะ
- อย่าลืมโทรนะ
- อะไรนะ เล่าใหม่ซี
- ตั้งใจฟังนะ
- กินลี / กินเถอะ
- อย่าเงิบลี ตอบมา
- ล้างมือก่อนจ๊ะ
- อากาศอย่างนี้ อย่าออกไปไหนเลยคะ / ครับ / จ๊ะ
- เด็ก ๆ อย่าส่งเสียงดังลีคะ / ลีครับ / ลีจ๊ะ
- ข้ามถนนระวังนะครับ / นะคะ / นะจ๊ะ
- อย่าลืมสวมหมวกกันน็อกนะคะ / นะครับ / นะจ๊ะ
- ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกกันเถอะค่ะ / เถอะครับ / เถอะจ๊ะ

หมายเหตุ : ไม่ใช่ นะคะ ในการบังคับ ขอร้อง เชิญชวน (ผิดไวยากรณ์) เช่น เดินระวังนะคะ* มาออกกำลังกันนะคะ*

7. ใช้แสดงการบอกเล่า ชี้แจง

ปรากฏเดี่ยว ได้แก่ *คะ ครັบ จ๊ะ นะ นะ ละ*

ปรากฏคู่ ได้แก่ *นะคะ นะคะ นะครັบ นะครັบ นะจ๊ะ ละคะ ละจ๊ะ*

ตัวอย่างที่ 1

นักศึกษา	:	อาจารย์สมศักดิ์อยู่ไหมคะ
เจ้าหน้าที่	:	อาจารย์ไปทำธุระข้างนอกคะ
นักศึกษา	:	อาจารย์จะกลับเข้ามาอีกไหมคะ
เจ้าหน้าที่	:	ไม่ทราบเลยคะ ท่านไม่ได้บอกไว้คะคะ ลองโทรติดต่อท่านดูนะคะ

ตัวอย่างที่ 2

น้อยหน้า	:	ยูริ เธอได้ดูซีรีส์คิงดอมไหม
ยูริ	:	ดูจ๊ะ ชอบมาก / รอ season 2 อยู่
น้อยหน้า	:	season 2 ฉายใน Netflix แล้วนะ เพิ่งมานะ
ยูริ	:	อ่าวเธอ อย่างงี้ ต้องรีบกลับไปดูแล้วละ

ตัวอย่างอื่น ๆ

- แม่ครັบ นีลีซ่า แฟนผมครັบ
- ครูสบายดีจ๊ะ แล้วเธอละ
- ตัวจริงสวยกว่าในรูปอีกนะ
- เดี่ยวถึงบ้านแล้วจะไลน์บอกนะ
- ถึงบ้านละจ๊ะ
- เราต้องจองตัวใหม่ละคะ พอตีว่าเที่ยวบินถูกยกเลิกนะคะ

หมายเหตุ : ไม่ใช่ *คะ จ๊ะ* ในการบอกเล่า ชี้แจง (ผิดไวยากรณ์) เช่น *สวัสดีคะ* ขอขอบคุณคะ* อาจารย์ไม่อยู่คะ* ถึงละจ๊ะ**

ชนิดของคำในภาษาไทย

การจำแนกชนิดของคำในภาษาไทยมีหลายเกณฑ์ หลายชนิด ในที่นี้ได้ศึกษาและอธิบายชนิดของคำตามแนวทางของตำราอุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทยเล่ม 3 เป็นหลัก ตำราดังกล่าวจำแนกคำออกเป็น 12 ชนิด แต่ในที่นี้จะนำคำบางชนิดมาจัดหมวดหมู่ใหม่ และตั้งชื่อเรียกชนิดของคำต่างออกไปบ้างเล็กน้อย ในที่นี้ จะจำแนกออกเป็น 13 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำแทนนาม คำกริยา คำช่วยกริยา คำขยายกริยา คำที่เกี่ยวกับจำนวน คำบอกกำหนด คำแสดงคำถาม คำบุพบท คำเชื่อม คำลงท้าย คำอุทาน และคำปฏิเสธ ดังนี้

1. คำนาม (Noun)

1.1 คำนามทั่วไป

ชื่อทั่วไป ใช้เรียกคำ สัตว์ สิ่งของ สถานที่ โดยไม่ชี้เฉพาะเจาะจง เช่น คน ดอกไม้ ดอกกุหลาบ ดอกมะลิ ดอกกล้วยไม้ ผลไม้ กล้วย ขนุน ส้มโอ ลิ้นจี่ ทุเรียน กล้วย กล้วยน้ำว้า สัตว์ สิ่งสุนัข แมว ปลา ช้าง ม้า วัว ควาย อาชีพ ครู อาจารย์ หมอ แพทย์ วิศวกร สถานที่ โรงเรียน โรงพยาบาล เครื่องดนตรี กีตาร์ จะเข้ ซอ ขิม แคน เปียโน

1.2 คำนามเฉพาะ

ชื่อเฉพาะที่สมมติตั้งขึ้นสำหรับเรียก คน สัตว์ และสิ่งของ เช่น ธรรมศาสตร์ ศิลปากร จุฬาลงกรณ์ ราชภัฏบุรีรัมย์ ดาวิกา จอห์น วิญญู อารยา ธนาธร ปิยะบุตร

1.3 คำนามบอกลักษณะ (ลักษณนาม)

คำนามที่ใช้บอกลักษณะของคำนามหรือคำกริยา คำลักษณนามปรากฏหน้านาม หลังคำบอกจำนวน หน้าคำบอกลำดับ ปรากฏหลังคำนาม หลังคำกริยา หน้าคำบอกความชี้เฉพาะ (นี้ นั้น โน้น) หน้าอนุประโยค ดังนี้

การปรากฏ	ตัวอย่าง	
ปรากฏหน้าคำนาม	ฝูงผึ้ง	ก้อนเมฆ
	กองกระดาษ	ช่อดอกไม้
	แผ่นไม้	โหลงช้าง
	แก้วกาแฟ	กอไผ่
	กลุ่มนักเรียน	

หลังคำบอกจำนวน	คนหลายคน เทียนหลายเล่ม พิมพ์ 3 แผ่น	บ้านหลายหลัง น้ำ 10 ลิตร เย็บ 14 เข็ม
หน้าคำบอกลำดับ	ลูกคนแรก สอบครั้งที่สอง	รถเที่ยวสุดท้าย
ปรากฏหลังคำนาม หลังคำกริยา	แก้วใบหนึ่ง กอดที	เช้าขามเย็นขาม
หน้าคำบอกความชี้เฉพาะ (นี้ นั้น โน้น)	รักครั้งนี้ เด็กคนนี้ กิ่งไม้กิ่งโน้น เสาไฟต้นโน้น หนังเรื่องนี้	ผีเสื้อตัวนั้น เธอคนนั้น เมฆก้อนโน้น หนังสือเล่มนี้
หน้าอนุประโยค	บ้านที่ให้ไปส่งของคือบ้านหลังที่อยู่ถัดไป เธออยู่ในรถคันที่ชนกันเมื่อวาน	

1.4 คำอาการนาม (Gerund)

คำนามบอกกริยาอาการที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า การ- ความ- นำหน้าคำกริยา หรือคำ

วิเศษณ์ เช่น

การเขียน	writing	การช่วยเหลือ	assisting
การคิด	thinking	การฝึกฝน	training
การฟัง	listening	การทำอาหาร	cooking
การอ่าน	reading	การพูดคุย	talking
การสอน	teaching	การเรียนรู้	learning
การบันทึกเสียง	sound recording	การเดินทาง	touring
ความดี	niceness	ความสามารถ	capability
ความทุกข์ทรมาน	suffering	ความสุข	happiness
ความเหงา	loneliness	ความร่ำรวย	richness
ความใหญ่โต	largeness	ความเจ็บปวด	painfulness
ความพอดี	sufficiency	ความตาย	deadliness

2. คำแทนนาม หรือคำสรรพนาม

คำที่ใช้แทนนาม ตามตำรานี้ แบ่งเป็น 4 ชนิด ได้แก่ คำบอกบุรุษ คำแทนนามบอกระยะใกล้ไกล คำแทนนามไม่ชี้เฉพาะ และคำแทนนามแยกฝ่าย ดังนี้

2.1 คำบอกบุรุษ

แบ่งเป็น 3 ชนิด ได้แก่

- 1) คำบอกบุรุษที่ 1 เป็นคำแทนนามใช้แทนตัวผู้พูด เช่น
เอกพจน์ : ผม กระผม ฉันทิฉันทิหนู เรา กู ข้า ข้าพเจ้า ฯลฯ
พหูพจน์ : เรา พวกเรา ฯลฯ
- 2) คำบอกบุรุษที่ 2 เป็นคำแทนนามใช้แทนผู้ที่พูดด้วย เช่น
เธอ คุณ ท่าน ท่าน แก เอ็ง มึง ฯลฯ
- 3) คำบอกบุรุษที่ 3 เป็นคำแทนนามใช้แทนผู้ที่กล่าวถึง เช่น
เธอ เขา มัน ท่าน แก ฯลฯ

การเลือกใช้คำแทนนามต้องคำนึงถึงบุคคลและโอกาสที่พูด (ดูเพิ่มเติม หัวข้อ ระดับภาษา)

2.2 คำแทนนามบอกระยะใกล้ไกล

คำแทนนามที่ใช้บอกระยะใกล้ไกล ดังนี้

นี่ นั้น โน่น อยู่นั้น ใช้แทนนามที่กล่าวถึง อาจอยู่ตามหลังกริยา หรืออยู่ต้นประโยคก็ได้

นี่ นั้น โน่น อยู่นั้น ใช้แทนนามที่กล่าวถึง ปรากฏหลังคำบุพบท

นี่ นี้ แทนนามที่อยู่ระยะใกล้ตัวผู้พูด เช่น
นี่คือเพลงที่ฉันชอบ
อยู่นี่เอง หนังสือของเรา
ถอดรองเท้าไว้ตรงนี่ไม่ได้
หยิบเอาในนี้ได้เลย

นั่น นั่น แทนนามที่อยู่ไกลออกไป เช่น
 หอพักเขาอยู่นั้น
 วางไว้นั้นแหละ
 ซ่อนอะไรไว้บนนั้น
 มีแมงมุมเกาะอยู่ตรงนั้น

โน่น โน้น แทนนามที่ไกลออกไปอีก เช่น
 โน่นแน่ะ ดาวตก
 ฝนที่ตกทางโน้น หนาวถึงคนทางนี้

นู่น นู่น แทนนามที่อยู่ไกลที่สุด เช่น
 นู่น เครื่องบินไอพ่น
 ม้วนเสื่อไปเก็บไว้ในนู่น

2.3 คำแทนนามไม่ชี้เฉพาะ

คือ คำแทนนามที่ไม่ระบุแน่นอนว่าหมายถึง ใคร อะไร สิ่งใด ที่ใด เช่น ใคร อะไร ไหน บางคำเติมไม้ยมก (ๆ) เพิ่มแสดงพหูพจน์ได้ด้วย ดังนี้

ใคร /ใคร ๆ	ใครจะว่ายังไง ผมก็ไม่เปลี่ยนใจ ใคร ๆ ก็ว่ากันว่าเขานิสสัยแปลก ๆ
อะไร /อะไร ๆ	ไม่ว่าเธอจะพูดอะไรเขาก็ไม่ฟัง เขาทำอะไร ๆ ก็ขัดหูขัดตาผมไปหมด
ไหน / ไหน ๆ	ไปไหนไปกัน ผมไปได้ทุกที่ เขาทำรายงานไปถึงไหน ๆ แล้ว เรายังไม่ได้เริ่มเลย

2.4 คำแทนนามแยกฝ่าย

คำแทนนามที่ใช้แทนคำนามเพื่อแสดงว่ามีหลายฝ่ายหลายส่วน ได้แก่ *ต่าง บ้าง กัน*

ต่าง ใช้แทนนามข้างหน้าเพื่อแสดงว่ามีหลายฝ่าย แต่ละฝ่ายทำกริยาเดียวกัน
 เช่น

- นักศึกษาต่างตั้งใจเรียน
 - เราต่างฝ่ายต่างสนับสนุนพรรคการเมืองคนละพรรค
 - ทุกคนต่างทำหน้าที่
 - เราต่างก็ผิดด้วยกันทั้งสองฝ่าย
- บ้าง ใช้แทนนามข้างหน้าเพื่อแสดงว่ามีหลายฝ่าย แต่ละฝ่ายทำกริยาไม่เหมือนกัน
- ช่วงไวรัสระบาด คนส่วนใหญ่สวมแมสก์ แต่บ้างก็ใส่เฮดซิลด์
 - ช่วงโควิดระบาด นักศึกษาบ้างก็ออนไลน์อยู่พอพัก บ้างก็กลับบ้าน
- กัน ใช้แทนนามข้างหน้าเพื่อแสดงว่ามีหลายฝ่าย แต่ละฝ่ายทำกริยาอย่างเดียวกันกับอีกฝ่าย เช่น
- เขาทะเลาะกันบ่อย แต่เขาก็รักกัน
 - คนคิดต่างกัน

3. คำกริยา (Verb)

คำกริยา คือ คำที่ทำหน้าที่เป็นส่วนหลักของภาคแสดงในประโยค ได้แก่

3.1 คำกริยากรรม (transitive verb)

คำกริยาที่ต้องมีหน่วยกรรมตามหลัง เช่น *กำจัด ตัด หั่น สับ เย็บ ถัก วาด เปิด จับ*
เตะ ต่อย ชก มัด กิน อ่าน เคาะ สร้าง ตอก ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

รัฐบาล*กำจัด*ศัตรูทางการเมือง

แม่*หั่น*ผัก *ปอก*กระเทียม

อย่า*ถอด*รองเท้ากะกะ

เขา*สร้าง*บ้านราคาหลายล้าน

เต่า*กิน*ผักบุง

เขา*อ่าน*ไลน์แล้ว แต่ไม่ตอบ

ใครมา*เคาะ*ประตูห้อง

คนงาน*ตอก*เสาเข็ม

3.2 คำกริยาทวิกรรม

คำกริยาที่มีหน่วยนาม 2 หน่วยนามตามหลัง หน่วยนามแรกเรียกว่า *กรรมตรง* หน่วยนามที่สอง เรียกว่า *กรรมรอง* เช่น *ให้ มอบ อบรม ป้อน สั่ง สอน* ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยมอบเกียรติบัตรให้ผู้ที่สร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย
 ที่คนโตป้อนข้าวน้องคนเล็ก
 แม่กับพ่อสอนการบ้านน้อง

3.3 คำกริยาอกรรม (Intransitive verb)

คำกริยาที่ไม่ต้องมีกรรม หรือนามอื่น ๆ มารับข้างท้าย เช่น *ยิ้ม เหงา หัวเราะ ร้องไห้ ขาด ร่วง บาน แยก เสียใจ ดีใจ ปวดหัว เป็นลม ท้องเสีย อิ่ม ละลาย นอน หลับ เดิน ยืน นั่ง นอน วิ่ง ฟ่ายแพ้ ชนะ ป่วย เจ็บ* ดังตัวอย่าง

พ่อวิ่งมาราธอน
 เขาท้องเสียอย่างหนัก จนเป็นลมสลบไป
 แมวหลับอยู่มุมห้อง
 ดอกไม้บาน และร่วงโรยไป
 ไอศกรีมละลาย

3.4 คำกริยาคุณศัพท์

คำกริยาที่แสดงคุณสมบัติหรือสภาพของนาม เช่น *สวย อ้วน ผอม สูง เตี้ย น่ารัก หล่อ รวย ชัยัน เก่ง ฉลาด เซ่อ โง่ หอม ร้อน เย็น ลึก กว้าง ใหญ่ อ้วน ชุบ หนัก* ดังตัวอย่าง

ลูกหมาตัวนี้น่ารัก	มือเย็นไปหมดแล้ว
ผู้ชายคนนั้นหล่อ	เหวฬึกมากที่เดียว
เจ้าของบริษัทนี้รวยมาก	ห้องนี้กว้างมาก
นักศึกษากลุ่มนี้ชัยัน	ภูเขาสูงใหญ่มาก
เขาเก่งขึ้นเยอะ	ฉันอ้วนขึ้นหรือเปล่า
ดอกไม้หอมจัง	เธอชুবลงไปเยอะ
วันนี้อากาศร้อนจัง	งานนี้หนักมากนะ

3.5 คำกริยาต้องเติมเต็ม

คำกริยาที่ต้องมีนามวลีทำหน้าที่เป็นหน่วยเติมเต็มตามหลังเสมอ ได้แก่คำว่า *เป็นเหมือน คล้าย เท่า ไข้ มี ปรากฏ* ดังตัวอย่าง

เขาเป็นผู้ต้องหา
เขาเหมือนพระมาโปรด
รักคุณเท่าฟ้า
มีไวรัสระบาดที่เมืองอุฮั่น

3.6 คำกริยานำ

คำกริยาที่ต้องปรากฏหน้าคำกริยาอื่นเสมอ เช่น *ชอบ พลอย พยายาม อยาก ผื่น หัด ตั้งใจ ห้าม ช่วย กรุณา วาน* ดังตัวอย่าง

เขาชอบไปทำบุญ
ฉันพลอยเสียหายไปด้วย
เขาอ้างว่าเขาพยายามทำดีที่สุดแล้ว
ฉันอยากมีความรัก
เด็ก ๆ กำลังหัดคลาน
นักศึกษาตั้งใจทำข้อสอบมาก
เวลานี้รัฐบาลควรห้ามส่งออกหน้ากากอนามัย

3.7 คำกริยาตาม

คำกริยาที่ต้องปรากฏตามหลังคำกริยาอื่นเสมอ เช่น *ไป มา ขึ้น ลง เข้า ออก ให้ ไว้ เสีย เอา* คำเหล่านี้แสดงความหมายต่าง ๆ กัน ดังนี้

- ไป** แสดงทิศทาง เช่น เขาเดินไปทางนั้น
แสดงความหมายว่ากริยานั้น ๆ ได้เกิดขึ้นแล้ว เช่น ผมทำผิดไปแล้ว
แนะนำให้คงกริยานั้น ๆ ไว้สักระยะหนึ่ง เช่น ลองคบกันไปก่อน
- มา** แสดงทิศทาง เช่น เขาลงมาจากกรุงเทพฯ หรือยัง
แสดงว่าได้ทำกริยานั้น ๆ แล้ว เช่น ฉันไปโรบินสันมา
- ขึ้น** แสดงทิศทาง เช่น ลุกขึ้นได้แล้ว สายแล้ว
แสดงความหมายว่ามากกว่าเดิม เช่น หมูนี้สวยขึ้นนะ เธอขับรถเก่งขึ้นมาก
แสดงความหมายว่ามีเหตุการณ์บางอย่างขึ้น เช่น เกิดโรคระบาดขึ้นที่เมือง

- ลง** แสดงทิศทาง เช่น *ก้มหัวลง* ครับ
แสดงความหมายว่าน้อยกว่าเดิม เช่น *วันนี้ น้ำมันราคาตกลง*
- เข้า** แสดงทิศทาง ไปข้างใน เช่น *เขาเอาชายเสื้อยัดเข้าในกางเกง*
แสดงความหมายเร่งรัด เช่น *ตื่นเร็วเข้า* เดียวไปทำงานสาย
แสดงความหมายว่าได้ทำกริยานั้นแล้ว มักใช้ในเชิงลบ เช่น *ดูท่าเข้า* ไม่ดีเลย
แสดงการสนับสนุนให้ทำโดยประชดประชัน เช่น *สู้บเข้า* ไปบูหรี่นะ
- เอา** แสดงถึงการตั้งหน้าตั้งตาทำกริยานั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น *กินเอา* ๆ ระวังจะอ้วก
แสดงความหมายว่าอาจเกิดเหตุการณ์ในเชิงลบขึ้น เช่น *อย่าตื้อนะ* เดียวแม่ดูเอา
แสดงความหมายว่าได้เกิดเหตุการณ์ในเชิงลบขึ้นแล้ว เช่น *เขาข้ามถนนไม่ทันระวัง* เลยถูกรถชนเอา
- เสีย** บางครั้งออกเสียง เป็น /เซี่ยะ/ /ชะ/
แสดงความหมายเร่งรัด ให้กระทำบางอย่าง เช่น *กิน ๆ เสีย* (ชะ) จะได้รับไป
แสดงความไม่คาดคิดว่าจะเกิดเหตุการณ์นั้น เช่น *รถติดมาไม่ทัน* ห้างปิดเสียแล้ว
- ออก** แสดงความหมายว่าแยกเป็นคนละส่วน เช่น *แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม*
แสดงความหมายว่าได้, ทำได้ เช่น *นี่ก็ออกแล้ว*ว่าเขาเป็นใคร
แสดงความหมายว่ามากขึ้น เพิ่มขึ้น เช่น *ขยายรูปออกอีกหน่อย*
แสดงความเห็นแย้ง (ออกเสียงว่า /อ้อก/) เช่น *เขาหล้อออก*
- ดู** แสดงความหมายว่าลองทำให้เห็นประจักษ์ เช่น *ลองเล่นเกมนี้ดูสิ*
- ให้** แสดงความหมายว่ากระทำบางอย่างโดยมีผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้รับ เช่น *เขาบอกให้ฉันไป*
เขาสอนให้ฉันรู้จักคำว่าพ่ายแพ้
แสดงความหมายว่าจะกระทำบางอย่างในเชิงลบกับผู้ใดผู้หนึ่ง เช่น *เดี๋ยวเตะให้*
หรือ
แสดงความหมายบังคับ หรืออวยพร เช่น *ขอให้ไปสู่สุคติ* *พูดให้เพราะ* ๆ น้อย
- ไว้** แสดงความหมายว่าได้ทำกริยาบางอย่างในขณะหนึ่งไปแล้ว เช่น *คิด ๆ ไว้*อยู่ว่าจะ
ไปดูหนังดีไหม
แสดงความหมายแนะนำให้คงกริยาบางอย่างไว้สักกระยะหนึ่ง เช่น *เย็นไว้ก่อน*อย่า
เพิ่งใจร้อน

คำกริยาตามเหล่านี้มีรูปเหมือนกับคำกริยาอาการ และกริยากรรม วิธีสังเกตว่าคำใดเป็นกริยาหลักหรือกริยาตาม สามารถทดสอบได้โดยการละคำเหล่านี้ หากยังคงเป็นประโยคที่มีใจความสมบูรณ์ แสดงว่าคำเหล่านั้นเป็นคำกริยาตาม

4. คำช่วยกริยา

คำที่ทำหน้าที่บอกความหมายทางไวยากรณ์ของคำกริยาที่อยู่ติดกันข้าง คำช่วยกริยามีหลายคำ แสดงความหมายต่าง ๆ กัน เช่น ยัง ได้ เคย จะ น่าจะ คง คงจะ จวน จวนจะ ต้อง โปรด กำลัง

ยัง	แสดงว่าเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น และยังคงดำเนินอยู่ เช่น เขายัง <i>น่ารัก</i> เสมอ เธอยัง <i>คง</i> เหมือนเดิม เขายัง <i>ไม่ตาย</i>
ได้ เคย	แสดงว่ามีเหตุการณ์ บางอย่างเกิดขึ้นในอดีตและสิ้นสุดไปแล้ว เช่น บริษัท <i>ได้ปิดตัว</i> ลงแล้ว ผม <i>เคยไป</i> รัสเซีย
เพิ่ง	แสดงว่ามีเหตุการณ์บางอย่างสิ้นสุดลงไปไม่นานนี้ เช่น พ่อเขา <i>เพิ่งเสียชีวิต</i> ผม <i>เพิ่งไป</i> ฉีควัคซีนมา
จะ	แสดงว่าจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น คาดว่าเร็ว ๆ นี้ <i>รัฐบาลจะประกาศ</i> ยุบสภา แสดงว่าจะมีเหตุการณ์บางอย่างในช่วงเวลาหนึ่งในอดีตแต่ไม่เกิดขึ้น เช่น เมื่อ 10 ปีที่แล้ว รัฐบาลจะ <i>สร้าง</i> รถไฟความเร็วสูง ที่จริงเวลานี้ของเมื่อก่อน ฉัน <i>ควรจะ</i> ต้อง <i>ไปรับ</i> เธอ
กำลัง	แสดงว่ามีเหตุการณ์บางอย่างในช่วงเวลาหนึ่งในอดีตหรือในปัจจุบัน เช่น ผม <i>กำลังดู</i> หนังอยู่ เจ้าหน้าที่ <i>โทรมา</i> ตาม
น่า(จะ) คง(จะ)	แสดงการคาดคะเน เช่น <i>ฝนน่าจะ</i> ตก <i>เขาคงจะ</i> ไม่ <i>มา</i>

ต้อง	แสดงการขอร้อง บังคับ เช่น เธอ ต้อง พูดความจริงให้หมด
ถูก โดน	แสดงความหมายว่าเป็นผู้รับการกระทำ เช่น เขา ถูก จับกุม เขา โดน ตี

5. คำขยายกริยา

ในที่นี้จำแนกคำขยายกริยาเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) คำขยายกริยาเพื่อแสดงลักษณะต่าง ๆ
2) คำขยายกริยาแสดงเวลา 3) คำขยายกริยาที่ปรากฏร่วมกับคำว่า อย่าง-, โดย-
คำขยายกริยามักปรากฏในโครงสร้าง นามวลี + กริยา + คำขยายกริยา

1) คำขยายกริยาเพื่อแสดงลักษณะต่าง ๆ เช่น

ทำหน้าที่แสดงคุณลักษณะ คุณสมบัติเพิ่มเติม ให้แก่กริยาที่ไปขยาย เช่น

สวย	น่าเกลียด	สูง	เตี้ย
เบา	ดั่ง	ไกล	ใกล้
จริง ๆ	ทีเดียว	จิ่ง	บางครั้ง
เร็วบ่อย	เท่านั้น	อ่อน	เข้ม

นกบิน**สูง**

เธอ**เขียน**สวย

เขา**ช่วย**แน่

เขา**เขียน**หนังสือสนุกมาก

เขา**ยอม**แพ้แล้ว**จริง ๆ**

เขา**เล็ก**กันดี

เธอ**ร้องเพลง**ไพเราะ**มากที่สุด**

แม่**ทำงาน**หนัก

เขามา**ที่นี้**บ่อย

หมายเหตุ

ในภาษาไทยมีคำบางคำที่ใช้ขยายกริยาเฉพาะ ไม่สามารถขยายคำกริยาอื่น ๆ ได้ เช่น คำว่า **เพื่อย** ใช้ขยายเฉพาะคำกริยา **ยว** เท่านั้น ดังตัวอย่าง

แหลมเขียบ	สั้นจืดจู้	ยาวเพ็้อย
แดงแป็ด	แดงแจ้	ขาวจิว
ดำปี้	ดำปี้ดปี้	ดำทะมิน
สูงชะลูด	เหลื่องอ้อย	เปรี้ยวจืด

2) คำขยายกริยาแสดงเวลา

ใช้บ่งเวลาที่เกิดเหตุการณ์หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น กลางคืน กลางวัน
ค่ำ ๆ เช้า ๆ พรุ่งนี้ มะรืนนี้ เมื่อกี้ ดังตัวอย่าง

พรุ่งนี้	เขาจะมาถึงพรุ่งนี้
มะรืนนี้	มะรืนนี้ฉันเพิ่งเจอกับเขา
เมื่อกี้	เมื่อกี้ฉันเจอเขาโดยบังเอิญ
ตอนเช้า ๆ	ตอนเช้า ๆ หมอกหนา
ดึก	เธออยากกลับบ้านดึกมากนะ
หัวค่ำ	เมื่อหัวค่ำเกิดอุบัติเหตุที่นี่

3) คำขยายกริยาที่ปรากฏร่วมกับคำว่า อย่าง-, โดย-

คำกริยาบางคำสามารถปรากฏร่วมกับคำว่า อย่าง-, โดย- ซึ่งคล้ายกับ Adverb ใน
ภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่าง

อย่างระมัดระวัง	อย่างตั้งใจ	อย่างเรียบง่าย	อย่างนุ่มนวล
อย่างง่ายดาย	อย่างจริงจัง	อย่างมีความสุข	อย่างสับสน
โดยปกติ	โดยดี	โดยสวัสดิภาพ	โดยเปล่าประโยชน์

6. คำบอกกำหนด

6.1 คำบอกกำหนดชี้เฉพาะ

ใช้กำหนดชี้เฉพาะว่าคำนามนั้นอยู่ใกล้หรืออยู่ไกล เป็นคำในตำแหน่งสุดท้ายของนามวลี
เสมอ มี 8 คำ ได้แก่ *นี่ นั่น โน่น นู่น นี่ นั้น ไน่น นู่น* ปรากฏหลังคำนามหรือคำลักษณนาม

นี่ /นี้	โรงแรมนี้น่าจะมีผีสิง
	หนังสือนี้เธอได้มาจากไหน
	หนังสือเล่มนี้เธอได้มาจากไหน

นั่น / นั้น	เด็กนั่นไปไหนแล้ว เด็กคนนั่นไปไหนแล้ว
โน่น / นั้น	อีกหลายโลกว่าจะถึงเขานั่น อีกหลายโลกว่าจะถึงเขาลูกนั่น
นู่น / นั้น	ที่ที่ที่จอดรถเต็ม ต้องไปลานจอดรถนู่น เมื่อวันก่อนนู่นฉันเจอเขา

6.2 คำบอกกำหนดไม่ใช่เฉพาะ

ใช้ขยายนามโดยไม่ระบุแน่ชัดลงไปว่าเป็นคนใด ชื่นใด ตัวใด เช่นคำว่า อื่น อื่น ๆ นานา ต่าง ๆ ต่าง ๆ นานา ไต ไหน ปรากฏหลังคำนามหรือคำลักษณนาม ดังตัวอย่าง

ไต	นักศึกษาคนไตยังไม่ลงทะเบียนให้รับจัดการซะ รักไตก็ไม่เหมือนรักของพ่อแม่
ไหน	นักศึกษาคนไหนยังไม่ลงทะเบียนให้รับจัดการซะ มีสำนวนว่านิ้วไหนร้ายก็ให้ตัดนิ้วนั้นทิ้ง
ต่าง ๆ	เว็บไซต์นี้มีรูปภาพต่าง ๆ ให้ดาวน์โหลด ที่สวนจตุจักรมีสุนัขพันธุ์ต่าง ๆ ขาย
นานา	ไอเดียตกแต่งภาพนานาสามารถหาได้ที่นี้

7. คำแสดงคำถาม

ได้แก่ ใคร อะไร ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม เพราะอะไร เช่น

ใคร	ใครเปิดประตูตู้นั้นทิ้งไว้ ปากกานี้ของใคร
อะไร	เธอไปทำอะไรที่นั่น เย็นนี้กินอะไรดี
ไหน	เมื่อวานหายไปไหนมา คุณพักที่ไหน

ทำไม	เมื่อวานนี้ทำไมเธอไม่มาเรียน ทำไมเธอไม่ใส่หน้ากากอนามัย (หมายเหตุ บางครั้ง คำว่า ทำไม ตัดเสียง เป็น ไม)
เพราะอะไร	เธอเป็นหวัดเพราะอะไร เธอไม่ชอบเขาเพราะอะไร
เมื่อไร	เมื่อไรเธอจะกลับบ้าน เธอได้รับพัสดุเมื่อไร (หมายเหตุ เมื่อไร มักออกเสียง ไร เป็น ไทร)
อย่างไร	คำนี้ออกเสียงอย่างไร เราจะไปปราสาทพนมรุ้งได้ยังไงบ้าง (หมายเหตุ บางครั้ง คำว่า อย่างไร ออกเสียงเป็น ยังไง)

8. คำที่เกี่ยวข้องกับจำนวน

8.1 คำบอกจำนวน

คำบอกจำนวน คือ คำที่มีความหมายถึงจำนวน เช่น *หนึ่ง สอง สาม สี่* และคำแสดงจำนวนโดยประมาณ เช่น *ทุก หลาย ก็ บาง ครึ่ง ฯลฯ* (วิจิตรนั ภาณุพงศ์ และคณะ, 2555: 46) ปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

1) ปรากฏหน้านาม [คำบอกจำนวน + นาม]

หนึ่งหญิง สองชาย

สามเหล่าทัพ

สองพี่น้อง

สามทหารเสือ

เจ็ดสาวน้อย

2) ปรากฏหน้าคำลักษณนาม [นาม + คำบอกจำนวน + ลักษณนาม]

ดินสอหนึ่งแท่ง
 พี่น้องสองคน
 กบข้าวสามอย่าง
 กองทัพสามเหล่า
 ไข่ไก่ 10 ฟอง
 หนังสือทุกเล่ม
 นักศึกษาหลายคน
 เพลงบางเพลง
 หมูครึ่งตัว

3) ปรากฏหลังคำว่า เป็น [เป็น + คำบอกจำนวน]

เขียนผิดเป็นสิบเลย
 คนเป็นร้อยเป็นพัน

(หมายเหตุ ดูเพิ่มเติม หัวข้อ 7. ภาษาไทยวางคำขยายไว้หลังนามวลี)

8.2 คำบอกลำดับ

คำบอกลำดับเช่น *ที่หนึ่ง ที่สอง เดี่ยว แรก สุดท้าย หน้า หลัง กลาง โหล บัวย รั้งท้าย*
 ปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

1) ปรากฏหลังคำกริยา

สอบได้ที่หนึ่ง
 ประกวดกลอนได้ที่ 3

2) ปรากฏหลังคำนาม

รางวัลที่สอง
 ปีแรก
 ฝนแรก
 เวทีสุดท้าย

3) ปรากฏหลังคำลักษณนาม

แฟนคนแรก	วารสารฉบับล่าสุด
รถคันหลัง	บ้านหลังกลาง
เด็กคนหนึ่ง*	รถด่วนขบวนสุดท้าย

(*หมายเหตุ คำว่า หนึ่งในที่นี้ มักออกเสียงว่า /นึ่ง/)

8.3 คำหน้าจำนวน

เช่น *อีก สัก ตั้ง ทั้ง เพียง ประมาณ เกือบ ราว กว่า เกือบ ๆ ราว ๆ*

ปรากฏในโครงสร้าง [คำหน้าจำนวน+คำบอกจำนวน+คำลักษณนาม] เช่น

เราจะซื้อหนังสืออีก 2 เล่ม
เขาโทรมาเกือบร้อยมิลลิลิตร
เขาสั่งซื้อหนังสือไปกว่า 3,000 บาท

บางบริบทสามารถละคำลักษณนามได้ เช่น เขาสั่งซื้อหนังสือไปกว่า 3,000

8.4 คำหลังจำนวน

ปรากฏอยู่หลังคำบอกจำนวน เช่น *กว่า กว่า ๆ เศษ พอดี ถ้วน ดังนี้*

1) ปรากฏหน้าคำลักษณนาม เช่น

ในโครงสร้าง [คำบอกจำนวน + คำหลังจำนวน + คำลักษณนาม] เช่น

พันกว่าคน สิบกว่ารอบ

2) ปรากฏหลังคำลักษณนาม

ในโครงสร้าง [คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม + คำหลังจำนวน] เช่น

เสียภาษีไปสี่พันบาทถ้วน
เหลือ 1 ห้องพอดี
ลดน้ำหนักได้ตั้ง 10 กิโลกว่า ๆ
ราว ๆ 2 ชั่วโมงเศษ ฉันจะไปถึง
อายุ 60 ปีเศษ

บางบริบทสามารถละคำลักษณะนามได้ เช่น

ฉันเสียภาษีไปสี่พัน (บาท) ถ้วน

แม่อายุ 60 (ปี) เศษ

ฉันมีบัตรเครดิตอยู่แล้ว 2 (ใบ) ทำเพิ่มมาอีก 1 (ใบ) เป็น 3 (ใบ)

9. คำบุพบท

คำบุพบท คือคำที่ปรากฏหน้านามวลีเพื่อบอกตำแหน่ง หน้าที่ ความเกี่ยวข้อง ความมุ่งหมาย ความเป็นเจ้าของ ไนโครงสร้าง นาม / กริยา + คำบุพบท + นามวลี เช่น *กลาง ของ บน ใน ริม ที่ ตรง ขอบ ข้าง ริม ใกล้ แลว ณ ที่ เพราะ ด้วย ของ แห่ง* ดังตัวอย่าง

บอกตำแหน่ง ที่ตั้ง เช่น *ตรง ขอบ ข้าง ริม ใกล้ แลว ณ ที่*

เขานั่งริมหน้าต่าง

ร้านลูกชิ้นเจ้าอร่อยอยู่ใกล้สถานีรถไฟ

บอกสาเหตุ เช่น *เพราะ ด้วย*

ด้วยความรักเขาจึงผ่านพ้นอุปสรรคมาได้

เขาเปลี่ยนไปเพราะเงิน

บอกความมุ่งหมาย เช่น *เพื่อ*

เขาทำงานหามรุ่งหามค่ำเพื่อครอบครัว

เขาทำทุกอย่างเพื่อเธอ

บอกความเป็นเจ้าของ เช่น *ของ แห่ง*

อธิปไตยของเราทุกคน

หอสมุดแห่งชาติ

บอกผู้ที่ทำกริยาร่วมกัน เช่น *กับ*

ฉันเล่นดนตรีกับเพื่อน ๆ

เขาเป็นศัตรูกับรัฐบาลมาตลอด

บอกผู้รับผลประโยชน์	เช่น <i>แก่ แต่ ต่อ</i> ขอแสดงความยินดีแก่อาจารย์
บอกเวลา	เช่น <i>เมื่อ ตั้งแต่ แต่ ตอน</i> เขาเมาแต่หัวค่ำ เขามาตั้งแต่เช้า
บอกเครื่องมือที่ใช้ทำ	เช่น <i>ด้วย โดย กับ</i> เขาเปิดขวดโซดา <i>ด้วย</i> มือเปล่า ฉันเห็นมากับตาว่าเธอไปกับใคร ผู้โดยสารเดินทาง <i>โดย</i> รถไฟช่วงเทศกาล
บอกสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ	เช่น <i>กว่า</i> รักคุณเสียยิ่ง <i>กว่า</i> ใคร ฉันชอบอ่านนิยาย <i>กว่า</i> เรื่องสั้น

10. คำเชื่อม

คำเชื่อม หมายถึง คำที่ใช้เชื่อมคำ วลี ประโยคเข้าด้วยกัน มี 4 ชนิด ได้แก่ คำเชื่อมสมภาค คำเชื่อมอนุประโยค คำเชื่อมเสริม และคำเชื่อมสัมพันธสาร (วิจิตรน ภาณุพงศ์ และคณะ, 2555: 53)

10.1 คำเชื่อมสมภาค

ใช้เชื่อมหน่วยทางภาษาตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไปให้เป็นหน่วยภาษาเดียวกัน ได้แก่ คำว่า *กับ และ หรือ แต่* เช่น

กับ	ฉัน <i>กับ</i> เขารักกันมานาน ป้าชาย <i>กับ</i> ลุงชาย <i>ลือ</i> ตเตอร์ทะเลาะกันหน้าปากซอย
และ	พ่อ <i>และ</i> แม่รักลูกเสมอ ฉันซื้อคอนโด <i>ทั้ง</i> กำไร <i>และ</i> ปล่อยเช่าบ้าน ฉันเขียนงานอย่าง <i>ตั้งใจ</i> และ <i>(อย่าง)</i> ไม่เคยทำมาก่อน
หรือ	เธอชอบเขา <i>หรือ</i> ชอบฉัน คุณจะไป <i>หรือ</i> จะอยู่ วันนี้เธอจะกินเส้นเล็กแห้ง <i>หรือ</i> เส้นหมี่น้ำ

แต่ เธอกินส้มตำไทยแต่ฉันกินส้มตำลาว
เธอจะมีความสุขแต่จะมีไม่นาน

10.2 คำเชื่อมอนุประโยค

นำหน้าอนุประโยคในประโยคซ้อน แล้วทำหน้าที่ร่วมกันเป็นส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยคหลัก ได้แก่คำว่า ผู้ ที่ ซึ่ง อัน ว่า ให้ เพื่อ เพื่อที่ อย่างที่ ครั้น..ก็ เมื่อ...ก็ เพราะ เพราะถ้า ถ้า จน จนกระทั่ง เมื่อ ขณะที่ ดังตัวอย่าง

ที่ ว่า ให้ ที่ว่า ที่เธอพูดมาน่ะถูกแล้ว
รัฐบาลสัญญาว่าเราจะได้รับวัคซีนเร็ว ๆ นี้
เขายกให้ฉันไปรอที่หน้าธนาคาร
ฉันดีใจที่ว่าฉันจะได้ไปเรียนต่อเมืองนอก

ที่ ซึ่ง อัน ผู้หญิงสวยที่พูดจาอ่อนหวานจะดูสวยมากขึ้นไปอีก
อุบัติเหตุซึ่งไม่ควรจะเกิดก็มาเกิด
หุ่นที่มีพื้นฐานดียอมเติบโตได้ไม่ยาก
ใคร ๆ ก็อยากมีความรักอันเป็นเสมือนยาชูกำลัง

เพราะ ถ้า จน จนกระทั่ง เมื่อ ขณะที่ ฯลฯ
เขาทำงานหนักเพราะอยากมีอนาคตที่ดี
ถ้าหิมะไม่ตกเราจะไปเดินเล่นกัน
เขาอยู่รอเธอจนกระทั่งงานเลิก
เมื่อเธอถึงบ้านแล้วโทรหาฉันด้วย
ขณะที่ครูสอนอยู่นักเรียนแอบคุยกัน

10.3 คำเชื่อมเสริม

ใช้เสริมความ ไม่มีเนื้อความสำคัญในประโยค ปรากฏขึ้นมาลอย ๆ ได้แก่ จึง เลย ถึง ก็
ก็คินะ
ก็ไม่รู้สินะ
ก็ไม่ได้แย่นะ ได้อยู่
เราต่างก็โตๆ กันแล้ว

ก็ถ้ามันดีนัก ทำไมไม่ไปหาเขาละ
 ทำไมเขาถึงไม่มา
 ทำไมเธอถึงยอมเขาได้ขนาดนี้
 เหตุใดเธอจึงซื้อหุ่นตัวนี้
 เขารู้จักเก็บบออม เขาจึงใช้ชีวิตหลังเกษียณอย่างไรกังวล
 เพราะเขาประมาท เขาเลยต้องมาจบชีวิตแบบนี้

10.4 คำเชื่อมสัมพันธ์สาร

คำเชื่อมสัมพันธ์สาร คือ คำเชื่อมประโยคตั้งแต่ 2 ประโยค ขึ้นไปให้รวมกันเป็นสัมพันธ์สารเดียวกัน เช่น *กล่าวคือ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตามเสีย แม้กระนั้น ในที่สุด แต่ทว่า* *อนึ่ง* ดังตัวอย่าง

“...ประเด็นที่จะนำเสนอในบทความนี้ คือ ชื่อนาม “พุทไธสง” ดูเผิน ๆ จากรูปเขียนเหมือนเป็นคำที่มาจากภาษาบาลี แต่ที่แท้แล้วมาจากภาษาเขมร *กล่าวคือ* ศาสตราจารย์ฉ่ำ ทองคำวรรณ ผู้ทรงคุณวุฒิภาษาเขมรของมหาวิทยาลัยศิลปากร อธิบายว่า “พุทไธ” น่าจะมาจากคำว่า “พะไท” ภูษ หรือ ๒๓๒ “บันทาย” ในภาษาเขมรที่แปลว่า “กำแพง” หรือ “คันดิน” ส่วนคำ “สง” หรือ “สงฆ์” น่าจะมาจากคำ “สรอง” แปลว่า “สูง”.....คำว่า “ประทาย” ซึ่งเป็นชื่ออำเภอหนึ่งของจังหวัดนครราชสีมาที่ตั้งอยู่ใกล้กับอำเภอพุทไธสงก็น่าจะมารากรากศัพท์เดียวกันนี้ *นอกจากนั้น* ยังมีการกล่าวถึงเมือง “ปะทายสมัน” ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกว่า พระองค์พระราชทานนามเจ้าเมืองสุรินทร์ว่า “พระสุรินทร์ภักดีศรีปะทายสมัน” (ติ) เจ้าเมืองปะทายสมันหรือเมืองสุรินทร์ที่ตั้งเมืองที่บ้านคูปะทายเดิม พระสุรินทร์ภักดีศรีปะทายสมันนี้ถึงแก่กรรมปี 1170 ก่อนสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าเสด็จสวรรคตเพียง 1 ปี...” (บุญยเสนอ ตรีวิเศษ, 2563)

จาก คอลัมน์ *เสน่ห์ภาษา ลีลาอีสานใต้* (จุลสารกฏไทย หน้า 4)

11. คำลงท้าย

แบ่งเป็น 2 ชนิด ได้แก่ คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ และคำลงท้ายแสดงมารยาท ปรากฏ ส่วนท้ายสุดของประโยค ดังนี้

10.1 คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ

แสดงเจตนา ความรู้สึก อารมณ์ต่าง ๆ เช่น เจตนาโน้มน้าว บังคับ ขอความช่วยเหลือ อนุญาต เช่น ละ นะ ซิ ซึ ลี เกอะ นะ น่า ดังตัวอย่าง

ไปกันเถอะ

ฝากซื้อกาแฟหน่อยสิ

เชื่อนั่นเถอะน่า

โทรปลุกด้วยนะ

ทำไมเขาไม่มาละ

10.2 คำลงท้ายแสดงมารยาท

แสดงความสุภาพ หรือไม่สุภาพ หรืออาจแสดงสถานะ อายุ เพศ วิทยุฒิ รวมถึงความสนิทสนมของคู่สนทนา เช่น ครับ ขอรับ ค่ะ ค่ะ ขา จ๊ะ จ๊ะ ยะ ยะ ฮะ ฮะ

สวัสดีค่ะ / สวัสดีครับ

ได้ค่ะ / ได้ครับ

ขอบคุณค่ะ / ขอบคุณครับ

(ดูเพิ่มเติมหัวข้อ 9. ภาษาไทยมีคำลงท้าย)

12. คำปฏิเสธ

คำปฏิเสธ หมายถึง คำที่ใช้บอกปิดหรือไม่ยอมรับ เช่นคำว่า มิ ไม่ หาไม่ หา...ไม่ได้ หามิได้ เปล่า

(ดูเพิ่มเติมหัวข้อ โครงสร้างประโยคปฏิเสธ)

13. คำอุทาน

คำที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น สะเทือนใจ ตกใจ ดีใจ เห็นใจ
ประหลาดใจ สงสาร สงสัย เช่น คำว่า *ซี! ซิซะ! อุ๊วะ! โธ่! พุทโธ่! ป๊ะ! อ๊ะ! แหม! เอ๊ะ! เฮ้อ! ไ้! อ้อ!*
หือ! ดังตัวอย่าง

แหม! รีบกลับเชียวนะ ยังไม่ 5 โมงเลย

โอ้โห! ทำไมสวยอย่างนี้

โธ่! นำสงสารจัง

เฮ้อ! ชีวิต

เชอะ! ไม่บอกก็อย่าบอก

โครงสร้างของประโยคในภาษาไทย

1. โครงสร้างประโยคทั่วไป

ประโยคทั่วไปในภาษาไทย ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1. ภาคประธาน และ 2. ภาคแสดง
ภาคประธานคือส่วนที่แสดงผู้กระทำการหรือทำกริยา ประกอบด้วย ประธาน ส่วนภาคแสดง คือส่วนที่แสดงการ
กระทำ อาการ สภาพ ของประธาน อาจมีกรรมหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับกริยาหลักของประโยค ทั้งภาค
ประธานและภาคแสดงจะมีส่วนขยายหรือไม่ก็ได้

โครงสร้างของประโยคทั่วไปในภาษาไทย มีดังนี้

แบบ	ภาคประธาน	ภาคแสดง
Pattern	Subject	Predicate
แบบที่ 1	ประธาน (+ส่วนขยาย)	กริยากรรม (+ส่วนขยายกริยา)
แบบที่ 2	ประธาน (+ส่วนขยาย)	กริยาคุณศัพท์ (+ส่วนขยายกริยา)
แบบที่ 3	ประธาน (+ส่วนขยาย)	กริยากรรม + กรรม (+ส่วนขยายกรรม + ส่วนขยายกริยา)
แบบที่ 4	ประธาน (+ส่วนขยาย)	กริยาต้องเติมเต็ม + นาม (+ส่วนขยายนาม + ส่วนขยายกริยา)
แบบที่ 5	ประธาน (+ส่วนขยาย)	กริยาทวิกรรม + กรรมตรง + กรรมรอง (+ส่วนขยายกรรม + ส่วนขยายกริยา)

ประโยคทุกรูปแบบจะมีหรือไม่มีส่วนขยายก็ได้

แบบที่ 1 ประธาน (+ส่วนขยาย) + กริยากรรม (+ส่วนขยายกริยา)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
งู	เลื้อย
นก	ร้องเพลง
น้อง	ร้องไห้
งูตัวใหญ่	เลื้อยช้า ๆ
นกตัวเล็ก	ร้องเพลงไพเราะ
น้องคนเล็ก	ร้องไห้เสียงดัง

แบบที่ 2 ประธาน (+ส่วนขยาย) + กริยาคุณศัพท์ (+ส่วนขยายกริยา)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
นักศึกษา	ขยัน
ห้องน้ำ	สะอาด
ห้องนอน	รก
ผ้าไทย	อร่อย
แมว	น่ารัก
นักศึกษาทุน	ขยันมาก
ห้องน้ำป้มนี่	สะอาดที่สุด
ห้องนอนของเธอ	รกมาก
ผ้าไทยร้านนี้	อร่อยมาก
แมวตัวนี้	น่ารักจังเลย

แบบที่ 3 ประธาน (+ส่วนขยาย) + กริยากรรม + กรรม (+ส่วนขยายกรรม + ส่วนขยายกริยา)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
ฉัน	กิน ข้าวกะเพรา
ครู	ตรวจ ข้อสอบ

ภาคประธาน	ภาคแสดง
คน	ฆ่า เสือดำ
ตำรวจ	จับกุม มือปืน
ฉัน	กิน ข้าวกะเพราบ่อย ๆ
ครูท่านนั้น	ตรวจ ข้อสอบวิชานี้อย่างละเอียด
คนชั่ว	ฆ่า เสือดำตัวนั้นอย่างโหดเหี้ยม
ตำรวจห้องที่	จับกุม มือปืนโหดได้อย่างรวดเร็ว

โครงสร้างประโยคแบบที่ 3 นี้ บางบริบทสามารถสลับส่วนของประโยค โดยย้ายกรรม ไปอยู่ต้นประโยคได้ และเติมคำช่วยกริยา “ถูก” หน้ากริยากรรม เรียกว่าประโยคกรรม ในโครงสร้าง ดังนี้ ผู้ถูกกระทำ (+ส่วนขยาย) + ถูก + ผู้กระทำกริยา + กริยากรรม (+ส่วนขยายกริยา)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
เสือด่า	ถูก คนชั่ว ฆ่า อย่างโหดเหี้ยม
มือปืนโหด	ถูก ตำรวจห้องที่ จับกุม ได้อย่างรวดเร็ว

(หมายเหตุ ดูเพิ่มเติมเรื่อง ประโยคกรรม)

แบบที่ 4 ประธาน (+ส่วนขยาย) + กริยาต้องเติมเต็ม + นาม (+ส่วนขยายนาม + ส่วนขยายกริยา)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
เขา	เป็น นักการเมือง
น้อง	คล้าย พ่อ
เธอ	เหมือน แม่
พรุ่งนี้	เป็น วันหยุด
เขาคคนนั้น	เป็น นักการเมืองท้องถิ่นที่เลวมาก
น้องคนสุดท้อง	คล้าย พ่อมาก
พรุ่งนี้	เป็น วันหยุดประจำปี

แบบที่ 5 ประธาน (+ส่วนขยาย) + กริยาพิกรกรรม + กรรมตรง + กรรมรอง (+ส่วนขยายกรรม + ส่วนขยายกริยา)

ภาคประธาน	ภาคแสดง		
พี่	ป้อน	ข้าว	น้อง
ตำรวจ	ฝึก	วินัย	สุนัข
รัฐบาล	แจก	เงิน	คนจน
พี่คนโต	ป้อน	ข้าว	น้องคนเล็กอย่างอ่อนโยน
ตำรวจไทย	ฝึก	วินัย	สุนัขตำรวจอย่างเข้มงวด
รัฐบาล	แจก	เงิน	คนจนอีกแล้ว

4.1 โครงสร้างประโยคกรรม

มีโครงสร้างดังนี้

กรรม (ผู้ถูกกระทำ) + ถูก/โดน + ผู้กระทำกริยา + กริยากรรม (+ส่วนขยายกริยา)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
เสือด่า	ถูก คนชั่ว ฆ่า อย่างโหดเหี้ยม
มือปืนโหด	ถูก ตำรวจท้องที่ จับกุม ได้อย่างรวดเร็ว
นักเรียน	โดนครูดุ
นักศึกษา	ถูกอาจารย์หักคะแนน
สุนัขหลายตัว	ถูกคนใจร้ายวางยาเบื่อ
ผู้นำ	ถูกคนร้ายลอบสังหาร

ประโยคกรรม สามารถละ ผู้กระทำกริยาได้ (ดูหัวข้อถัดไป)

4.2 โครงสร้างประโยคที่ละส่วนของประโยค

1) ละผู้ทำกริยาในประโยคกรรม

มีโครงสร้างดังนี้

กรรม + ถูก/โดน + กริยากรรม (+ส่วนขยายกริยา)

ภาคประธาน	ภาคแสดง
เสื่อดำ	ถูก (-) ฆ่า อย่างโหดเหี้ยม
มือปืนโหด	ถูก (-) จับกุม ได้อย่างรวดเร็ว
นักเรียน	โดน (-) ดุ
นักศึกษา	ถูก (-) หักคะแนน
สุนัขหลายตัว	ถูก (-) วางยาเบื่อ
ผู้นำ	ถูก (-) ลอบสังหาร

หมายเหตุ (-) แทนผู้ทำกริยาที่ละไว้

2) ละภาคประธานในประโยคบอกเล่าแบบปฏิเสธ

มีโครงสร้างดังนี้

ไม่ + กริยา เช่น

ภาคประธาน	ภาคแสดง
(-)	ไม่มีหน้ากากอนามัย
(-)	ไม่ต้องถอดรองเท้า
(-)	จะไม่รักใคร่อีกแล้ว
	ไม่รู้ว่าพรุ่งนี้จะเป็นเช่นไร

3) ละประธาน กริยา กรรม ในประโยคที่ต่อจากประโยคก่อนหน้า

ตัวอย่างที่ 1

ผู้ถาม	เธอกินข้าวหรือยัง
ผู้ตอบ	กินแล้ว

ละประธาน ละกรรม มาจากประโยคเต็ม ฉันกินข้าวแล้ว

ตัวอย่างที่ 2

ผู้ถาม	ใครทำแก้วแตก
ผู้ตอบ	น้อง

ละกริยา ละกรรม มาจากประโยคเต็ม น้องทำแก้วแตก

ตัวอย่างที่ 3

ผู้ถาม เธอจะไปมหาวิทยาลัยไหม

ผู้ตอบ ไป

ละประธาน ละส่วนเสริมความ มาจากประโยคเต็ม พรุ่งนี้ฉันจะไปมหาวิทยาลัย

ตัวอย่างที่ 4

ผู้ถาม เขาใส่เสื้อสีขาวหรือสีแดง

ผู้ตอบ แดง

ประโยคดังกล่าวส่วนของประโยคเกือบทุกส่วน คือ ละประธาน ละกริยา ละกรรม เหลือเพียงส่วน ขยายนาม มาจากประโยคเต็ม เขาใส่เสื้อสีแดง

4.3 โครงสร้างประโยคกริยาเรียง

ประโยคอาจมีกริยามากกว่าหนึ่งได้ เรียกว่า ประโยคหลายกริยา หรือประโยคกริยาเรียง คำกริยาเหล่านั้นอาจเป็นกริยาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่อเนื่องกัน หรือเป็นผลของกันก็ได้ เช่น

ภาคประธาน	ภาคแสดง
น้อง	นอน ฟังเพลง อย่างสบายใจ
อาจารย์กับนักศึกษา	ถาม ตอบ ในชั้นเรียน
พี่	ขับรถ ไป จอด หน้าห้างทวิกิจ
ฉันกับเพื่อน	ไป สัมภาษณ์งานที่เดียวกัน
รัฐบาล	ควร วางแผน รับมือ โศคราะห์
ผู้ชายคนนั้น	ยิ้ม ทักทายฉัน
ผู้ชม	ลุกขึ้น ยืน ปรบมือ แสดงความชื่นชม การแสดงละครเวที
รถ	เฉี่ยว ชน บุก ยับเยิน
ตำรวจ	สอบสวน เครียด
ฝน	ตก ถนนลื่น
เพื่อนฉัน	เสียพนัน หมดตัว
เธอ	คง นอน เสียใจ ร้องไห้ หลับไป
พระสงฆ์หลายรูป	ตื่นแต่เช้า ออกบิณฑบาต
แมว	ไล่ จับ หนู เล่น
แมงเม่า	บิน เข้า กองไฟ ตาย

4.4 โครงสร้างประโยคปฏิเสธ

คำปฏิเสธทำหน้าที่ปฏิเสธกริยา และปฏิเสธข้อความทั้งประโยค คำปฏิเสธที่พบโดยทั่วไปคือคำว่า *ไม่ ไม่ใช่ ไม่ได้* สามารถปรากฏร่วมกับคำช่วยกริยา *เคย ต้อง จะ ได้ ฯลฯ* ได้ เช่น *ไม่ต้อง ต้องไม่ จะไม่ ไม่เคย* ประโยคปฏิเสธมีโครงสร้าง ดังนี้

1. ประธาน + ไม่ + กริยากรรม

ฉันไม่ไป	ฉันไม่ได้ไป
คนงานไม่มาทำงาน	คนงานไม่ได้มาทำงาน
บริษัทไม่หยุด	บริษัทไม่ได้หยุด
น้องไม่นอนกลางวัน	น้องไม่ได้นอนกลางวัน
เครื่องปรับอากาศไม่ทำงาน	

2. ประธาน + ไม่ + กริยากรรม + กรรม

ฉันไม่ชอบคาราคนี่
น้องไม่กินผัก
ประชาชนไม่รักผู้นำที่เป็นเผด็จการ

3. ประธาน + ไม่ + กริยากรรม (ละกรรม)

ฉันไม่หิว	ฉันไม่ได้หิว
ฉันไม่กิน	ฉันไม่ได้กิน
ฉันไม่ทำ	ฉันไม่ได้ทำ

4. ประธาน + ไม่ + กริยานำ + กริยา (+ กรรม) เช่น *ไม่ชอบ ไม่พยายาม ไม่ตั้งใจ*

น้องไม่ชอบกินผัก	น้องไม่ได้ชอบกินผัก
เธอไม่พยายามเข้าใจเขาบ้าง	เธอไม่ได้พยายามเข้าใจเขาบ้าง
ฉันไม่ตั้งใจทำร้ายเธอ	เธอไม่ได้พยายามเข้าใจเขาบ้าง

5. ประธาน + ไม่ใช่ + นาม

เขาไม่ใช่ผู้ร้าย
เธอไม่ใช่ฆาตกร

6. ประธาน + ไม่ + คำช่วยกริยา + กริยา เช่น *ไม่ค่อย ไม่ได้ ไม่เคย ไม่ต้อง
ไม่ควร*

ช่วงนี้ฉันไม่ค่อยได้ไปวิ่ง
บริษัทไม่ได้ประกาศหยุด
เธอไม่เคยฟังฉัน
ข้อนี้ไม่ต้องทำ
รัฐไม่ควรปกปิดข้อเท็จจริง

7. ประธาน + คำช่วยกริยา + ไม่ + กริยา เช่น *จะไม่ ต้องไม่ ยังไม่*

ฉันจะไม่ทำผิดอีก
เธอต้องไม่ผิดสัญญา
เขายังไม่ติดต่อมา

8. ประธาน + คำช่วยกริยา + ไม่ + คำช่วยกริยา + กริยา เช่น *จะไม่ ต้องไม่
ยังไม่ ยังไม่เคย ยังไม่ได้*

มหาวิทยาลัยยังไม่ได้ประกาศรับสมัคร
ฉันยังไม่เคยไปประสาทหินพนมรุ้ง

อนึ่ง การปฏิเสธ นอกจากจะใช้คำว่า “ไม่” นำหน้าคำกริยาแล้ว ยังสามารถใช้คำว่า
“ไม่” คำเดียว ปฏิเสธข้อความ หรือประโยคทั้งประโยคได้อีกด้วย มักพบในบทสนทนา ดังตัวอย่าง

ถาม รับเครื่องตี๋อะไรไหมคะ
ตอบ **ไม่** (ค่ะ / ครับ)

คำปฏิเสธข้อความคำอื่น ๆ เช่น *เปล่า ไม่ใช่ บ่* (ภาษาถิ่น) ดังตัวอย่าง

ถาม คุณเป็นนักศึกษาที่นี่หรือเปล่า
ตอบ **เปล่า** (ค่ะ / ครับ)

ถาม กระเป๋านี้ใช่ของคุณหรือเปล่า
ตอบ **ไม่ใช่** (ค่ะ / ครับ)

4.5 โครงสร้างประโยคกริยา

ประโยคที่ขึ้นต้นด้วย **มี เกิด ปรากฏ**

มีโครงสร้างดังนี้ **มี / เกิด / ปรากฏ + นามวลี** เช่น

มี เหตุทะเลาะวิวาทที่ซอย 2

มี ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย

เกิด อุบัติเหตุที่ทางหลวงหมายเลข 226

ปรากฏ ดาวตกที่ท้องฟ้าทางทิศตะวันตก

สรุป

ภาษาไทยมีระเบียบของภาษาที่แตกต่างจากภาษาอื่น ๆ เป็นต้นว่า ภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์ที่ทำให้คำสองคำที่มีลักษณะทางเสียงเหมือนกันแตกต่างกันได้ ภาษาไทยมีการเรียงคำเข้าประโยคแบบ ประธาน กริยา กรรม ถ้าไม่รู้บริบทบางครั้งจะไม่สามารถทราบความหมายหรือหน้าที่ที่แท้จริงของคำคำนั้นได้ ภาษาไทยวางคำขยายไว้ด้านหลังคำที่ไปขยาย ภาษาไทยมีระดับภาษาที่ขึ้นอยู่กับบุคคลและโอกาสในการใช้ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ชาวต่างชาติที่ต้องการศึกษาภาษาไทย ควรเรียนรู้ลักษณะสำคัญของภาษาไทย ชนิดของคำไทย และโครงสร้างประโยคในภาษาไทย เพื่อที่จะได้ใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเหมาะสมตามไวยากรณ์และบริบททางสังคมวัฒนธรรม

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา นาคสกุล และคณะ. (2554). **หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1: ระบบเสียง อักษรไทย การอ่านคำและการเขียนสะกดคำ** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- บุญยเสนอ ตริวิเศษ. (2563). “พุทโธสงมาจากภาษาเขมร” ใน **จุลสารภาษาไทย**. ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม) ปี 2563.
- ปาลิตา ผลประดับเพชร. (2563). **หลักภาษาไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 2). บุรีรัมย์ : บริษัท โรงพิมพ์วินัย 2509 จำกัด.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ. (2553). **หนังสืออุเทศภาษาไทย : ชุดบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และคณะ. (2555). **หนังสืออุเทศภาษาไทย : ชุดบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3 : ชนิดของคำ วลี ประโยค** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2533). **หลักภาษาไทย (อักษรวิธี วจีวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์)**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

บทที่ 6
ศัพท์และสำนวนไทย

ทิพวัลย์ เหมรา
ผู้เขียน

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 6

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

จำนวน 56 ชั่วโมง

ศัพท์และสำนวนไทย

วัน เดือน และทิศทาง

สถานที่ ยานพาหนะ และสัตว์

คำเรียกญาติ และอาชีพ

สิ่งของ เครื่องใช้

ศัพท์สุภาพ ศัพท์สแลง

สำนวนไทย

ประเพณี วัฒนธรรม

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เรียนมีความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในหมวดต่าง ๆ
2. ผู้เรียนมีความเข้าใจและเลือกใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับการสื่อสาร
3. ผู้เรียนมีความเข้าใจความหมายของคำในภาษาไทย ทั้งความหมายตรงและความหมายโดยนัย
4. ผู้เรียนมีความเข้าใจระดับของภาษา และเลือกใช้ได้เหมาะสม
5. ผู้เรียนมีความเข้าใจที่มาและความหมายของสำนวนไทย
6. ผู้เรียนมีความเข้าใจและมองเห็นความสำคัญของประเพณีวัฒนธรรมของไทย

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอนบทที่ 5 เรื่อง ศัพท์และสำนวนไทย
2. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. บรรยายโดยใช้สื่อการสอนพาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง ศัพท์และสำนวนไทย พร้อมยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย
4. ให้ผู้เรียนฝึกแต่งบทสนทนาจากคำศัพท์ในหัวข้อประจำบท และจับคู่ฝึกพูดโต้ตอบจากบทสนทนาที่แต่งขึ้น
5. ผู้เรียนเรียนรู้โครงสร้างประโยคจากบทสนทนา พร้อมฝึกสร้างประโยคจากโครงสร้างดังกล่าว
6. ผู้เรียนค้นหาคำศัพท์เพิ่มเติมในแต่ละหัวข้อ ดูรูปภาพประกอบ
7. ให้ผู้เรียนทบทวนความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ จากกิจกรรมอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การเล่นเกม ฟังเพลง ดูวิดีโอ ฯลฯ

8. ผู้เรียนซักถาม แสดงความคิดเห็น
9. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
10. ให้ผู้เรียนทบทวนบทเรียนโดยทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 6

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
2. พาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง ศัพท์และสำนวนไทย
3. แบบฝึกหัด
4. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
5. คำถามท้ายบทที่ 6

การวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินผลจากกิจกรรมการเรียน การศึกษาเอกสารประกอบการสอน
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน
3. ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
4. ประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 6

บทที่ 6

ศัพท์และสำนวนไทย

วัน และเดือน

หนึ่งสัปดาห์จะมีวัน 7 วัน คือ วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ และวันเสาร์ เรียกว่า 1 สัปดาห์ โดยกำหนดให้วันแรกของสัปดาห์เป็นวันอาทิตย์ และวันสุดท้ายของสัปดาห์คือ วันเสาร์

คำศัพท์

วันของไทย

วันอาทิตย์	Sunday	วันจันทร์	Monday
วันอังคาร	Tuesday	วันพุธ	Wednesday
พฤหัสบดี	Thursday	วันศุกร์	Friday
วันเสาร์	Saturday		

เดือนของไทย

มกราคม	January	กุมภาพันธ์	February
มีนาคม	March	เมษายน	April
พฤษภาคม	May	มิถุนายน	June
กรกฎาคม	July	สิงหาคม	August

กันยายน	September	ตุลาคม	October
พฤศจิกายน	November	ธันวาคม	December

คำศัพท์เสริม

วัน	day	วันที่	date
วันนี้	today	พรุ่งนี้	tomorrow
มะรืนนี้	the day after tomorrow	เมื่อวานนี้	yesterday
เมื่อวานขึ้น	two days ago	เดือน	month
ปี	year	กลางปี	midyear
ปีใหม่	new year	ปีที่แล้ว	last year

บทสนทนา

- พิมพ์ : แอน เมื่อวานไปไหนมา ไม่เห็นมาเรียนเลย
- แอน : ไปธุระกับครอบครัวที่ต่างจังหวัดมาจะ อาจารย์ได้สั่งงานอะไรไหม
- พิมพ์ : มีจะ อาจารย์ให้อ่านข่าวแล้วสรุปส่งสัปดาห์หน้า แล้ววันนี้แอนจะไปไหนต่อ
- แอน : ว่าจะไปกินหมูกระทะกับเมย์ นัดกันไว้เมื่อวันก่อน พิมพ์ไปด้วยกันไหม
- พิมพ์ : ไปสิ ๆ อยากกินมาหลายวันแล้ว
- แอน : จั๊นไปกัน ถ้าไม่ไปวันนี้ว่าจะอีกหลายวันเลยกว่าจะได้ไป เดือนหน้ากิจกรรมก็เยอะ การบ้านก็เยอะ คงไม่มีเวลา
- พิมพ์ : อืมแอน เมย์มีแฟนแล้วใช่ไหม เมื่อวันพุธเราเห็นเมย์ไปวิ่งที่สวนรมย์กับผู้ชายคนนึง
- แอน : ใช่ ๆ ก้องใจ พิมพ์จำได้ไหม สาขาเทคโนโลยีฯ ที่เราเคยไปออกค่ายด้วยกันเมื่อปีที่แล้วอะ
- พิมพ์ : อ้าวเธอ เหมือนไม่เจอกันแค่แป๊บเดียว นี่เมย์แอบมีแฟนแล้วหรอเนี่ย แต่จริง ๆ ก็ไม่เจอหลายเดือนแล้วแหละ ล่าสุดที่เจอกันน่าจะเดือนมกราคานี้มั้ง กลับบ้านตอนปีใหม่อะ เจอกันที่บขส.

- แอน : ก็เพิ่งคบกันแหละ น่าจะช่วงก่อนปีใหม่ ไม่สิ! ช่วงวันลอยกระทง ๆ เห็นลงสตอรีด้วยกัน
- พิมพ์ : แอนก็อย่าเพิ่งทิ้งเราไปมีแฟนนะ อยู่เป็นเพื่อนเราก่อน เดี่ยวไม่มีคนให้เราลอกการบ้าน งานอ.เกரியงค์ดีจะส่งวันจันทร์นี้เรายังไม่เริ่มเลย
- แอน : พวกเราก็สายงานเผากันอยู่แล้ว วันอาทิตย์ค่อยมาทำด้วยกันนะ ฮ่า ๆ ๆ

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาคำศัพท์เกี่ยวกับวันและเดือน คนละ 10 ข้อความ แล้วจับคู่สนทนาแลกเปลี่ยนกัน
2. ให้นักศึกษาฟังบทเรียนเสริมประจำหัวข้อ เรื่อง “วันและเดือน” และซักถามแลกเปลี่ยนร่วมกัน
3. ให้นักศึกษาตอบคำถามจากใบงานเสริมเรื่อง “วันนั้นคือวันอะไร”

ทิศทาง

คำศัพท์

ตำแหน่ง

ด้านขวามือ	on the right	ด้านซ้ายมือ	on the left
ตรงไป	go straight	ตรงข้าม	opposite
ใกล้	near	ไกล	far
ข้างๆ	beside	ข้างหน้า	in front of
ข้างหลัง	behind	ระหว่าง	between
ด้านนอก	outside	ด้านใน	inside
ยอด	top	ตรงกลาง	middle
ฐาน	bottom	บน	on
ใต้	under	ใน	in
ที่	at	รอบ ๆ	around
ไปข้างหน้า	forward	ไปข้างหลัง	backward
ตรงหัวมุม	corner	สี่แยก	intersection

ทิศทาง

ทิศเหนือ	north	ทิศใต้	south
ตะวันออก	east	ตะวันตก	west
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	northeast	ทิศตะวันออกเฉียงใต้	southeast
ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ	northwest	ทิศตะวันตกเฉียงใต้	west east

บทสนทนา

- แต้ว : ฮัลโหล ชะเอม ร้านส้มตำที่ชะเอมบอกว่ามันแซบ ๆ วันนั้นอยู่ตรงไหนนะ
- ชะเอม : อ้อ! ที่เราบอกว่ามันอยู่ในซอยลึก ๆ ที่บอกว่ากว่าจะหาเจอใช่ไหม
- แต้ว : ใช่ ๆ ! บิวอยากไปลองอะ ตอนนี่กำลังจะออกจากหอ
- ชะเอม : ไปไม่ยากหรอก แต่วันนั้นเราเลี้ยวผิดเอง แด้วออกมาทางเส้นหลังม.น.ะ ขับเข้าวงเวียนแล้วเลี้ยวขวา ตรงไปทางโรงเรียนเทศบาล 3
- แต้ว : ไม่อยากเข้าวงเวียนเลยอะ รถน่าจะเยอะ มีทางอื่นไหม
- ชะเอม : งั้นไปทางหน้าม.ก็ได้ แต่อาจจะขับไกลหน่อยนะ ไปเข้าทางตลาดริมรางรถไฟ แล้ววนกลับมา
- แต้ว : ได้ ๆ บิวไม่ชอบรถเยอะ ถือว่าพาขี่รถเล่น ขับไกลหน่อยไม่เป็นไรหรอก
- ชะเอม : ถ้าไปทางหน้าม. แล้วไปตลาดริมรางรถไฟ แด้วก็ขับเข้าตลาดไปไปจนถึงถนนฝั่งนู้นแล้วเลี้ยวซ้าย ขับไปเรื่อย ๆ ร้านจะอยู่ใกล้ ๆ กับร้านหมูกระทะ กับร้านยาที่เราเคยไปวันนั้นอะ
- แต้ว : อ้อ ๆ ซ้ายมือเป็นหมูกระทะ ขวามือเป็นร้านยา ร้านส้มตำอยู่ตรงกลางใช่มั๊ย คูนแล้ว ๆ
- ชะเอม : ใช่ ๆ ฝั่งตรงข้ามมีของหวานด้วยนะ เผื่ออยากไปเติมความหวานกันต่อ ออิอิ

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาคำศัพท์เกี่ยวกับทิศทาง คนละ 10 ข้อความ แล้วจับคู่สนทนาแลกเปลี่ยนกัน
2. ให้นักศึกษาฟังบทเรียนเสริมประจำหัวข้อ เรื่อง “ทิศทาง และ ตำแหน่ง” และซักถามแลกเปลี่ยนร่วมกัน
3. ให้นักศึกษาตอบคำถามจากใบงานเสริมเรื่อง “ที่นี่คือที่ไหน”

คำเรียกญาติ

คำศัพท์

ปู่ทวด	Great – grandfather	ตาทวด	Great – grandfather
ย่าทวด	Great – grandmother	ยายทวด	Great - grandmother
ปู่	Grandfarther	ย่า	Grandmather
ตา	Grandfarther	ยาย	Grandmather
พ่อ	Father	แม่	Mother
ลุง	Uncle	ป้า	Aunt
น้า	Aunt	อา	Uncle
พี่สาว	Older sister	พี่ชาย	Older brother
น้องสาว	Younger sister	น้องชาย	Younger brother
ลูกสาว	Daughter	ลูกชาย	Son
หลานสาว	Niece	หลานชาย	Nephew
ลูกพี่ลูกน้อง	Cousin	เหลน	Great – grandchildren

บทสนทนา

- หลานทิว : ตาครับ ผู้ชายในรูปนี้ใครครับ หน้าเหมือนตาเลย
- ตาทอง : คนนี้ตาหวดของหลานไง เป็นพ่อของตัวเอง ชื่อ “ธง” หลานต้องเรียกว่าหวดธง หวดธงเสียตั้งแต่ทิวยังไม่เกิด ส่วนคนที่กำลังยิ้มอยู่ คนนั้นเป็นแม่ของตัวเอง ชื่อ “เขี้ยว” หลานต้องเรียกว่าหวดเขี้ยว หวดเขี้ยวเสียไปตอนที่ทิวเกิดได้ประมาณสี่ห้าเดือน
- หลานทิว : แล้วคนนี้ใครครับ ผู้หญิงที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ตา ไข่ยายไหมครับ
- ตาทอง : ไม่ใช่ลูก คนนี้ยายผ่อง เป็นน้องสาวของตัวเอง ที่ตาบอกว่าสงกรานต์นี้ ลูกพล ป่าผึ้งจะมาเยี่ยมพวกเรา นี่แหละยายผ่อง แม่ของลูกพล
- หลานทิว : งั้นแสดงว่าสงกรานต์นี้พี่ก็มี พี่พลอยก็จะมาด้วยใช่ไหมครับตา
- ตาทอง : ใช่แล้ว พ่อกับแม่เราก็บอกว่าอาแทนก็จะมานะ อาแทนอยากมาทำบุญให้คุณยาย อาแทนจะพาอาเตี้ยกับน้องมีนมาด้วยนะ
- หลานทิว : ดีจังเลยครับ ผมอยากให้ถึงสงกรานต์เร็ว ๆ อยากเล่นเกมกับพี่ก็มีเหมือนตอนปีใหม่อีก สนุกมากเลยนะครับตา
- แม่กิ่ง : ทิวลูก! มาเร็ว! มาดูสิใครมา นักานต์มาหาหนะลูก มีขนมกับของเล่นมาให้ทิวด้วย ออกมาหานักานต์เร็ว
- หลานทิว : ครับแม่ ทิวกำลังไปครับ
- แม่กิ่ง : พ่อคะ วันนี้พี่ที่บอกว่าที่บริษัทมีงานเลี้ยง น่าจะกลับดึก เดี่ยวเราทานข้าวเย็นกันก่อนเลยนะคะ วันนี้มีแกงเขี้ยวหวานที่พ่อชอบด้วย เดี่ยวกิ่งขอคุยกับน้องสักพัก แล้วเดี๋ยวเราทานข้าวกันนะคะพ่อ

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาวาดแผนภาพและบอกความสัมพันธ์ของตัวละครจากบทสนทนาในบทเรียน
2. ให้นักศึกษาวาดแผนภาพและบอกความสัมพันธ์ของครอบครัวของตนเอง
3. ให้นักศึกษาอ่านบทความเสริมเรื่อง “คำเรียกญาติ” และซักถามแลกเปลี่ยนร่วมกัน
4. ให้นักศึกษาตอบคำถามจากใบงานเสริมเรื่อง “เขาสองคนเป็นอะไรกัน”

อาชีพ

คำศัพท์

ศิลปิน	artist	ช่างตัดผม	barber
หมอ	doctor	หมอฟัน	dentist
คนขับรถ	driver	วิศวกร	engineer
ชาวนา	farmer	คนสวน	gardener
ล่าม	Interpreter	ทนาย	lawyer
พยาบาล	nurse	ตำรวจ	policeman
บุรุษไปรษณีย์	postman	อาจารย์	professor
นักร้อง	singer	ทหาร	soldier
ครู	teacher	นักเขียน	writer

บทสนทนา

- ครูนก : วันนี้เราจะมาเรียนเรื่องอนาคตของฉันทันนะคะเด็ก ๆ ครูนกจะให้บอกว่า ในอนาคตพวกเราอยากเป็นอะไร และเพราะว่าอะไรถึงอยากทำอาชีพนั้น นะคะ คนแรกเลย เนยค่ะ
- เด็กหญิงเนย : หนูอยากเป็นพยาบาลค่ะ เพราะอยากรักษาผู้ป่วยให้หาย แล้วก็อยากมา รักษาคุณยายด้วยค่ะ คุณยายชอบไม่สบายบ่อย ๆ
- เด็กชายเอื้อ : ส่วนผมอยากเป็นตำรวจครับ เพราะว่าชุดเท่ ได้ออกจับโจร ได้ยิงปืนด้วย ครับ
- เด็กชายกอล์ฟ : ผมอยากเป็นโปรแกรมเมอร์ครับ อยากเป็นเหมือนพี่ชายผม ได้นั่งทำงานอยู่ บ้านด้วย รวยด้วยครับ เพราะพี่ก็ชอบซื้อของเล่นให้ผม
- เด็กหญิงโซดา : หนูอยากเป็นคนแต่งหน้าสวย ๆ ที่สอนแต่งหน้าให้คนอื่นดูในยูทูบอะคะ ครู แต่หนูไม่รู้ว่าจะเรียกว่าอะไร หนูเห็นพี่สาวหนูชอบดูแล้วก็ทำตามด้วยคะ
- ครูนก : อ้อ! บิวตี้บล็อกเกอร์ค่ะ เหมาะกับโซดานะ โซดาพูดเก่งด้วย น้ำขิงละคะ หนูอยากเป็นอะไร
- น้ำขิง : หนูอยากเป็นครูค่ะ เป็นเหมือนครูนก ครูนกใจดี รักเด็ก พูดเพราะด้วยคะ
- อโต้ : ผมอยากเป็นนักบินครับครู อยากขับเครื่องบิน อยากใส่ชุดเท่ ๆ อยากไป เที่ยวหลาย ๆ ประเทศครับ
- ไบหม่อน : หนูอยากเป็นหมอค่ะ อยากเรียนเก่ง ๆ อยากดูแลพ่อแม่เวลาที่ไม่ว่างคะ
- เทียนหอม : นักร้องคะครู หนูอยากเป็นนักร้อง หนูชอบร้องเพลง ชอบเต้นคะ คุณแม่ บอกว่าหนูเต้นเก่ง

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาเขียนบรรยายเรื่อง “อนาคตของฉันทัน” เพื่อบอกเล่าเรื่องความฝัน การวางแผนในอนาคต ในการทำงาน และเป้าหมายสูงสุดในชีวิตของของตนเอง ความยาวประมาณ 15-20 บรรทัด แล้วนำเสนอหน้า ชั้นเรียน
2. ให้นักศึกษาฟังบทเรียนเสริมประจำหัวข้อ เรื่อง “อาชีพ” และซักถามแลกเปลี่ยนร่วมกัน
3. ให้นักศึกษาเล่นเกมใบ้คำ “เขาทำอาชีพอะไร”

สถานที่

คำศัพท์

สนามบิน	airport	ธนาคาร	bank
ร้านเสริมสวย	beauty salon	ร้านตัดผม	barber shop
ร้านหนังสือ	bookstore	ร้านค้า	shop
ร้านขายเสื้อผ้า	clothing store	โรงหนัง	cinema
โรงแรม	hotel	โรงพยาบาล	hospital
โรงงาน	factory	บ้าน	house
วัด	temple	โรงเรียน	school
มหาวิทยาลัย	university	ห้าง	department store
ทะเล	sea	สวนสัตว์	zoo
ร้านดอกไม้	flower shop	ห้องสมุด	library
ตลาด	market	พิพิธภัณฑ	museum
ปั้มน้ำมัน	gas station	สถานีตำรวจ	police station
ไปรษณีย์	post office	สถานีรถไฟ	railway station
ร้านอาหาร	restaurant	ร้านกาแฟ	coffee Shop

บทสนทนา

- แชมป์ : เตย พรุ่งนี้เตยจะได้เข้าเมืองใหม่ เรารบกวนซื้อแสตมป์ที่ไปรษณีย์ให้เราหน่อยได้ไหม เราว่าจะส่งเมล็ดผักให้สมาชิกในชมรมอะ
- เตย : ได้แชมป์ ไม่มีปัญหา แต่เราจะต้องทำธุระก่อนหลายที่อยู่นะ พอดีหมอนัดตรวจเบาหวานพ่อ ต้องพาพ่อไปโรงพยาบาลเพื่อตรวจเลือดก่อน อาจจะกลับถึงบ้านเย็น ๆ แชมป์รีบรีเปลา
- แชมป์ : เราไม่รีบ ๆ ขอบใจมาก ไว้วันไหนเราว่างตรงกันเดี๋ยวเราไปเลี้ยงกาแฟได้ ข่าว่าในอำเภอมีร้านกาแฟมาเปิดใหม่ ชื่อร้านไร่นาคาเฟ่ น่าจะมีมุมให้ถ่ายรูปเยอะ เตยน่าจะชอบ
- เตย : จริงไหม นั่นดีเลย อีกสองอาทิตย์ไอ้ฝนบอกจะมาหา เดี่ยวชวนฝนไปด้วย เป็นสาวแบงก์ อยู่ธนาคารเกือบทุกวันคงไม่ค่อยได้ไปไหน
- แชมป์ : ขึ้นไปวันอาทิตย์กันไหม ไอ้โต้งก็น่าจะว่าง เห็นบอกว่าที่โรงงานให้สลับหยุดวันอาทิตย์ นาน ๆ จะได้รวมตัวที่
- เตย : เอาสิ ๆ เบื่อนั่งขายของที่ตลาดเหมือนกัน ขอไปนั่งผ่อนคลายที่อื่นบ้าง ฮ่า ๆ ๆ
- แชมป์ : จะว่าไปห้องพวกเราเรียนจบม.ปลายกันไป ก็ไม่ค่อยได้เจอกัน ไม่มีโอกาสรวมตัวกันสักทีเนอะ
- เตย : จริง พอเรียนจบกันไปก็แยกย้ายกันไปคนละทิศคนละทาง แต่ถ้าอย่างไอ้ป้อมก็จะเจอมันบ่อยไง เพราะถ้าไม่ไปป้อมเราก็ไปต่อไม่ได้
- แชมป์ : หรืออย่างหลวงพี่ไก่อเนี่ยก็จะเจอบ่อยหน่อย โดยเฉพาะวันพระ แล้วก็ช่วงก่อนวันที่ 1 กับวันที่ 16 ด้วย
- เตย : พอเลย ๆ บาบกำลังเข้ามาหาพวกเราแล้ว ฮ่า ๆ ไว้ว่ากันนะแก รีบไปร้านค้าซื้อของให้แม่ก่อน ไว้เจอกัน

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาดำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ คนละ 10 ข้อความ แล้วจับคู่สนทนาแลกเปลี่ยนกัน
2. ให้นักศึกษาตอบคำถามในใบงานเสริม เรื่อง สถานที่สำคัญ
3. ให้นักศึกษาเล่นเกมใบ้คำ “นี่คือที่ไหน”

ยานพาหนะ

คำศัพท์

รถยนต์	car	จักรยานยนต์	motorcycle
รถจักรยาน	bicycle	รถบัส	bus
แท็กซี่	taxi	รถไฟ	train
รถตู้	van	รถบรรทุก	truck
รถสามล้อ	tricycle	รถตุ๊กตุ๊ก	tuk tuk
รถดับเพลิง	fire engine	รถพยาบาล	ambulance
รถราง	tram	รถกระบะ	pick up
coach	รถทัวร์	เครื่องบิน	airplane

บทสนทนา

- เด็กชายโอม : หนึ่งปั่นจักรยานเป็นใหม่
- เด็กชายหนึ่ง : เป็น เราปั่นเก่งด้วย พ่อเป็นคนสอนให้ พ่อเราเก่งนะ ขับรถยนต์ก็เก่ง ขับเครื่องบินได้ด้วย
- เด็กชายโอม : อู้หุววว จริงไหม พ่อโอมเป็นนักบินเหรอ ทำไมขับเครื่องบินได้
- เด็กชายหนึ่ง : ใช่แล้วว พ่อโอมก็เทเหมือนกันนะ ที่เราเคยไปงานวันเกิด เราเห็นพ่อโอม ขับรถดับเพลิง ใส่ชุดเท่มากด้วย
- เด็กชายโอม : แต่เราไม่อยากจะขับรถดับเพลิงเหมือนพ่อ เราอยากขับรถมอเตอร์ไซค์วิบาก ขับรถแข่ง น่าจะสนุกมากกว่า
- เด็กชายหนึ่ง : โก้ แล้วโก้ละ ปั่นจักรยานได้ไหม
- เด็กชายโก้ : ได้เหมือนกัน แต่แม่เราเป็นคนสอนให้ปั่นตั้งแต่ป.หนึ่ง เพราะพ่อเราต้องไปสถานีรถไฟบ่อย ๆ ไม่ค่อยมีเวลา
- เด็กชายโอม : พ่อโก้ขับรถไฟเหรอ เราอยากไปนั่งรถไฟบ้าง เรายังไม่เคยนั่งรถไฟเลย เวลาไปเที่ยวพ่อกับแม่ชอบพาไปรถแท็กซี่ รถตู้ แล้วก็รถทัวร์ แต่เราชอบขี่มอเตอร์ไซค์ที่สุด ฮ่า ๆ
- เด็กชายหนึ่ง : เราก้ชอบเหมือนกัน เราชอบขี่มอเตอร์ไซค์ไปตลาดกับแม่ แต่พ่อไม่ค่อยให้ไปมอเตอร์ไซค์ พ่อบอกอันตราย เลยชอบพาไปรถแท็กซี่ ไม่ก็รถกระบะ
- เด็กชายโก้ : แต่เราชอบปั่นจักรยานไปตลาดนะ ข้อนท้ายคุณตาไป สนุกดี

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาเขียนบรรยายเรื่อง “การเดินทางของฉัน” โดยให้เขียนถึงการเดินทางในชีวิตที่นักศึกษาประทับใจว่ามีการเดินทางอย่างไร ไปสถานที่ใด กับใคร พร้อมบอกความรู้สึกและความประทับใจในการเดินทางครั้งนั้น
2. ให้นักศึกษาฟังบทเรียนเสริมประจำหัวข้อ เรื่อง “ยานพาหนะ” และซักถามแลกเปลี่ยนร่วมกัน
3. ให้นักศึกษาเลือกคลิปวิดีโอที่เกี่ยวกับการเดินทางที่นักศึกษาชื่นชอบ พร้อมบอกเหตุผลที่ชอบคลิปวิดีโอเรื่องนั้น

สัตว์

คำศัพท์

มด	ant	ผึ้ง	bee
หมี	bear	อูฐ	camel
จระเข้	crocodile	ช้าง	elephant
ฮิปโป	hippopotamus	จิงโจ้	kangaroo
สิงโต	lion	นกกระจอกเทศ	ostrich
แพนด้า	panda	เพนกวิน	penguin
หนอน	worm	เสือ	tiger
สุนัข	dog	แมว	cat
หนู	rat	ไก่	chicken
เป็ด	duck	นก	bird
ค้างคาว	bat	กระต่าย	rabbit
เต่า	turtle	หมู	pig
แพะ	goat	แกะ	sheep
ช้าง	elephant	ม้า	horse

ควาย	buffalo	วัว	cow
แรด	rhinoceros	ลิง	monkey
งู	snake	แมงมุม	spider
กบ	frog	ผีเสื้อ	butterfly

บทสนทนา

- น้องนะโม : พี่น้ำมนต์!!! กบ ๆ ๆ อย่าเหยียบมันนะ
- พี่น้ำมนต์ : นะโม นั่นไม่ใช่กบนะ นั่นมันคางคก!
- น้องนะโม : อ้าวเธอ ก็วันนี้นะโมไปตลาดกับแม่ วันที่แม่ไปซื้อปลาไหลกับเต่าตอนวัน
เกิดคุณยายอะ นะโมเห็นตัวแบบนี้เลย แม่บอกว่ากบ
- พี่น้ำมนต์ : ฮ่า ๆ ๆ ไม่ช่ายยยย กบไม่มีตุ่มขรุขระนะ ส่วนคางคกนะมีตุ่ม แล้วก็ห้ามเอามาจับ
เล่นเหมือนเจ้าเป็บชีนะ ยางบนตัวคางคกมันมีพิษ ยายเคยบอก
- น้องนะโม : ครับ พี่น้ำมนต์ ๆ ปิดเทอมนี้นะโมอยากไปเที่ยวสวนสัตว์ พี่นะโมอยากไปไหม
- พี่น้ำมนต์ : พี่ก็อยากไปเหมือนกัน อยากไปให้อาหารสัตว์เหมือนปีนึ่งที่เราไปกันอะเนอะ นะโม
จำได้ไหม ที่เราไปให้อาหารแกะกับม้า ยีราฟด้วย เต่าด้วย กระต่ายด้วย สนุกมากกก
- น้องนะโม : จำได้ครับ แล้วพี่น้ำมนต์จะไปดูงูไหม พี่น้ำมนต์ยังกลัวงูไหม แต่มันอยู่ในตู้นะ มัน
ไม่ออกมาหรอก
- พี่น้ำมนต์ : ไม่เอา พี่ไม่ดู นะโมไปดูกับพ่อเลย เดียวพี่จะไปดูช้าง ดูเสือ รออยู่ข้างนอก
- น้องนะโม : ก็ได้ แต่ตอนไปดูโชว์จะเซ่ พี่น้ำมนต์ต้องไปด้วยกันนะ
- พี่น้ำมนต์ : ได้เลย ๆ งั้นไปขอพ่อกับแม่ให้พาไปกัน

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาจับกลุ่มเล่นเกมใบ้คำ “นี่คือตัวอะไร”
2. ให้นักศึกษาฟังบทเรียนเสริมประจำหัวข้อ เรื่อง “สัตว์” และซักถามแลกเปลี่ยนร่วมกัน
3. ให้นักศึกษาเขียนบรรยายเรื่อง “สัตว์เลี้ยง(ที่บ้าน)ของฉัน” และนำเสนอหน้าชั้นเรียน

สิ่งของ เครื่องใช้

คำศัพท์

ตะกร้า	basket	เตียง	bed
ถังขยะ	bin	ผ้าห่ม	blanket
ขวด	bottle	ถ้วย	bowl
กล่อง	box	ไม้กวาด	broom
เก้าอี้	chair	นาฬิกา	clock
หวี	comb	โต๊ะ	desk
จาน	dish	พัดลม	fan
ส้อม	fork	ตู้เย็น	fridge
แก้ว	กลาส	เตารีด	iron
ขวดโหล	jar	เหยือก	jug
โคมไฟ	lamp	ไฟ	light
เสื่อ	mat	กระจก	mirror
โต๊ะ	table	โทรทัศน์	television
ผ้าเช็ดตัว	towel	หน้าต่าง	window

บทสนทนา

- ลูกแก้ว : แม่คะ แม่เห็นนาฬิกาหนูใหม่ หนูวางไว้ข้างหมอนเมื่อคืนนี่อะ หายไปไหนเนี่ย
- แม่บัว : เรากี่ใส่ของเราอยู่คนเดียว แม่จะไปรู้ใหม่ละลูก ถอดไว้ในกล่องที่หนูชอบเก็บรีเปล่า
- ลูกแก้ว : หนูหาแล้ว ไม่เจอค่ะ มีแต่กำไล แหวน สร้อย ต่างหู ยางมัดผม นี่ค่ะ ๆ
- แม่บัว : ใจเย็น ๆ ลูก ค่อย ๆ หา นึกดี ๆ เอ๊ะ! ที่บ้านเรานี้มันยังงั้นนะ พ่อเรากี่รุ่นกับหา
กุญแจรถตั้งแต่เช้าเลย วันก่อนนี่ก็กรรไกรตัดหญ้า
- ลูกแก้ว : พ่อเขาก็ทำหายเป็นปกติอยู่แล้วค่ะแม่ ฮ่า ๆ ๆ เมื่อวานก็หาบัวรดน้ำไม่เจอ บ่น
ใหญ่ บอกเราเก็บไม่เป็นที่ แล้วก็ไปหาเจอข้างตุ่มใส่น้ำอะ เก็บเองลืมเอง ฮ่า ๆ
- แม่บัว : เจอยังลูก ค่อย ๆ หา บอกให้ฟิล์มใจเย็น ๆ อย่าเพิ่งออกจากบ้าน แล้ววันนี้จะไป
ไหนกัน
- ลูกแก้ว : ฟิล์มอยากไปดูโต๊ะอ่านหนังสือกับคอมพิวเตอร์อะคะ หนูก็อยากได้เสื้อโยคะด้วย
- แม่บัว : อ้อจ้ะ งั้นแม่ฝากดูด้วยให้แม่หน่อยได้ไหมลูก เอาขนาดกลาง ๆ บ้านเรามีแต่
ขนาดใหญ่กับเล็ก ๆ เล็กแบบใส่น้ำจิ้มเลย แม่จะเอาขนาดกลาง ๆ มาใส่พวก
น้ำพริก เอาแบบเซรามิกนะลูก ไม่เอาพลาสติกเหมือนจานที่หนูซื้อมารอบก่อนนะ
- ลูกแก้ว : ได้ค่ะ แม่คะ หนูเจอแล้วววว! มันหล่นอยู่ในตะกร้า เจ้านาฬิกาบ้า มาอยู่ตรงนี้ได้
ไงเนี่ย ฮ่า ๆ เจอพอดี ฟิล์มกำลังออกมาเลยคะ ...แม่คะ! แม่! แม่เห็นแว่นตาหนูใหม่
แว่นตาหนูอยู่ไหนนนน
- แม่บัว : เอ้า! แก้ววววว แว่นก็อยู่บนหัวหนูไงลูกกกกกก

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของ คนละ 10 ข้อความ แล้วจับคู่สนทนา
แลกเปลี่ยนกัน
2. ให้นักศึกษาฟังบทเรียนเสริมประจำหัวข้อ เรื่อง “สิ่งของ” และซักถามแลกเปลี่ยนร่วมกัน
3. ให้นักศึกษาจับกลุ่มเล่นเกมใบ้คำ “นี่คืออะไร”
4. ให้นักศึกษาเล่นเกม “เอาอะไรไปดวงจันทร์”

คำสุภาพ คำสแลง

คำสุภาพ

คำสุภาพนอกจากจะใช้ในการสื่อสารสถานการณ์ที่เป็นพิธีการหรือเป็นทางการ ยังใช้กับผู้ที่มีเชื้อสายราชสกุล หรือ ราชินิกุล ระดับหม่อมราชวงศ์ และหม่อมหลวง เพื่อให้เกียรติในฐานะเป็นผู้สืบเชื้อสายจากพระบรมวงศ์

ตัวอย่างคำสามัญเทียบกับคำสุภาพ

คำสามัญ	คำสุภาพ
ควาย	กระบือ
ปลาสด	ปลาใบไม้ ปลาขจร
ปลาไหล	ปลายาว
ปลาช่อน	ปลาหาง
ปลาช่อนเป็น	ปลาหางสด
ปลาช่อนตากแห้ง	ปลาหางแห้ง
ปลาร้า	ปลามัจฉะ
กล้วยไข่	กล้วยกระ กล้วยเปลือกบาง
ดอกสลิด	ดอกขจร
ดอกผักตบ	ดอกสามหาว
ต้นทองกลาง	ต้นปาริฉัตร
ต้นทองกวาว	ต้นปาริชาติ
ต้นจันทร์แดง	ต้นรัตนจันทร์
ถั่วอก	ถั่วพาะ
ผักบุ้ง	ผักทอดยอด
ผักกระเฉด	ผักรุ้นอน
สาวกกะเปื้อ	ไม้ตีพริก
เม็ย	ภรรยา ภริยา
ผัว	สามี

กิจกรรมประจำหัวข้อ

- ให้นักศึกษาค้นหาคำศัพท์สุภาพเพิ่มเติม พร้อมทั้งบอกความหมาย และแต่งประโยคประกอบคำศัพท์นั้น ๆ
- ให้นักศึกษาเล่นเกมทายคำศัพท์สุภาพ

คำสแลง

สแลง (slang) ในพจนานุกรมได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง “ถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มหรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง” และอาจจะผิดเพี้ยนไปจากรูปแบบการเขียนที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างคำขึ้นใหม่ที่ใช้สื่อสารกันเฉพาะกลุ่ม หรือเฉพาะช่วงเวลาเท่านั้น การสร้างคำสแลงที่ใช้ในการสื่อสารนี้อาจมีที่มาหลายหลาย เช่น จากสถานการณ์ในสังคม การเมือง เศรษฐกิจ ผู้มีชื่อเสียง หรือเหตุการณ์ที่กำลังเป็นกระแส

จินตนา พุทเมตตะ (2552:77) ได้ศึกษาเรื่อง “สแลง” ได้สรุปความหมาย จัดประเภท และชนิดของคำสแลง โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มวัยรุ่น และสื่อต่าง ๆ ในปี 2540 - 2545 ซึ่งพบผลการศึกษา ดังนี้

สแลง หรือคำคะนอง คือ ถ้อยคำ สำนวน หรือภาษาพูดที่ใช้สร้างความเข้าใจเฉพาะกลุ่มซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาวเป็นภาษาที่สร้างขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไม่สุภาพ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน แต่ไม่ใช่คำหยาบหรือคำต่ำ แต่เป็นคำพิเศษที่สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดคำแปลก ๆ ผิดไปจากปกติทั้งด้านเสียง รูปคำ และ ความหมายเป็นภาษาที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรม หรือปรากฏในพจนานุกรมแต่ระบุว่าเป็นภาษาปาก คำสแลงมีระยะเวลาการใช้ไม่นานก็จะสูญหายไปเพราะหมดความนิยม

1. ประเภทของคำสแลง

คำสแลงสามารถจำแนกได้ 3 ประเภท คือ คำสแลงแท้ คำสแลงเทียม และคำสแลงลักษณะประสม ดังนี้

1. คำสแลงแท้ หมายถึง คำสแลงที่ผูกกำหนดเสียงและความหมายขึ้นใหม่ อาจมีเค้าของเสียงและความหมายจากคำที่มีอยู่เดิมก็ได้ เช่น

ข้าว เป็นคำสแลงที่กำหนดเสียงใหม่โดยเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้นและเสียงวรรณยุกต์จากคำเดิม “สาว” ซึ่งมีเค้าของเสียงเดิมแต่มีความหมายต่างจากเดิม คือ หมายถึงผู้ชายกะเทยที่มีพฤติกรรมแสดงตนว่าเป็นหญิงไม่ใช่ชาย ดังตัวอย่างประโยค “สมศักดิ์เป็นข้าวนะ”

นุ่ย เป็นคำสแลงที่กำหนดเสียงใหม่และความหมายใหม่ ซึ่งมีความหมายว่า ตั้งใจทำ ดังตัวอย่างประโยค “นุ่ยเธอต้องนุ่ยประโยคนี้นี้ให้ได้นะ”

2. คำสแลงเทียม หมายถึง คำสแลงที่นำคำซึ่งมีอยู่ในภาษามาใช้ในความหมายใหม่ อาจเป็นความหมายเชิงอุปมา หรือความหมายต่างจากเดิมโดยสิ้นเชิง หรือใช้ในหน้าที่ซึ่งกำหนดขึ้นใหม่ เช่น

แหนม เป็นคำสแลงที่นำคำซึ่งมีอยู่ในภาษามาใช้ในความหมายเชิงอุปมาโดยนำลักษณะ
แหนมที่มัดเป็นเปลาะอ้วนกลมเป็นปล้อง ใช้ในเชิงความเปรียบลักษณะรูปร่างคนอ้วนเตี้ย ดังตัวอย่างประโยค
“ยายแหนมเดินมานั่นแล้ว”

เกาเหลา เป็นคำสแลงที่นำมาจากคำเดิมคือ “เกาเหลา” ซึ่งเรียกถ้วยเตี้ยที่ไม่ใส่เส้น ไม่
ต้องการกินเส้น ลังคมวัยรุ่นได้นำคำนี้มาใช้ในความหมายไม่กินเส้น คือ ไม่ชอบกัน เข้ากันไม่ได้ ดังตัวอย่าง
ประโยค “สมชายเกาเหลากับเพื่อน”

3. คำสแลงลักษณะประสม หมายถึง คำสแลงที่ตัดพยางค์หรือประสมคำระหว่างสแลงแท้กับคำสแลง
เทียม เช่น

ก๊ะ เป็นคำสแลงที่ตัดคำจากคำเดิม “กะเทย” เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เพื่อสื่อความหมายทาง
อารมณ์ ดังตัวอย่างประโยค “โอ๊ย ! นังหนุ่มเป็นก๊ะเหมือนเรา”

สะมะนะแฮป เป็นคำสแลงที่ประสมระหว่างคำสแลงแท้ คือ “สะมะนะ” กับ คำสแลงเทียม
คือ “แฮป” มาจากคำเดิม “Happy” หมายถึง สุข ความสุข ตัดเสียงพยางค์ท้าย “py” แต่ยังคงเค้า
ความหมายเดิมอยู่ คือ “สะมะแฮป” แปลว่า ความสุข ดังตัวอย่างประโยค “สุชาดา กินข้าวกะแพนสะมะนะ
แฮป”

2. ชนิดของคำสแลง

ประเภทของคำสแลง 3 ประเภทดังข้างต้น สามารถจำแนกเป็นชนิดย่อย ๆ ตามหน้าที่ของคำได้
ดังต่อไปนี้

1. ชนิดของคำสแลงแท้ แบ่งตามหน้าที่ของคำและการปรากฏในตำแหน่งประโยค มี 5 ชนิด ดังนี้

1.1 คำนาม เช่น ช้าว ป็อพ เก๊กชง ชิ่งฉ่อง ตะเนี้ยว มูเตรู ตัวอย่าง

โเฮ ! ที่แท้ก็พวกเก๊กชงด้วยกัน

1.2 คำสรรพนาม พบ 1 คำ ได้แก่ แม่ง ตัวอย่าง

แม่ง...มานี่ซี (สรรพนามบุรุษที่ 2)

1.3 คำกริยา เช่น มีว่ ดิงนัง เหวอ เข่อเว่อ อิปเป๊ะอิปปัง ตัวอย่าง

ใคร ๆ ก็รู้ว่าคักดีกะชายดิงนังกัน

1.4 คำวิเศษณ์ เช่น อิ่ม สะแต่่ว สะปู้ต่วย ตัวอย่าง

งานวันเกิดยัยจุ่มสะแต่่วมากเลย

1.5 คำอุทาน จากข้อมูลมี 2 คำ คือ แม่งเอ๊ย แม่งไวย ตัวอย่าง

แม่งเอ๊ย ! ไม่บอกก่อนนะ

2. ชนิดของคำสแลงเทียม แบ่งตามหน้าที่ของคำและการปรากฏในตำแหน่งประโยค มี 6 ชนิด ดังนี้

2.1 คำนาม เช่น แหนม มามา ทูอินวัน หัวเห็ด ตัวอย่าง

ผมยายจอยเป็นมามา

2.2 คำสรรพนาม เช่น (อี)เห็ดสด (อี)กระชู้ ตัวอย่าง

(อี)กระชู้ เเดินมาโน่น (สรรพนามบุรุษที่ 2)

2.3 คำกริยา เช่น ต่วย ขอเปียร์ ลอยกระทง หนีบโຈ้ะ ตัวอย่าง

หยุด ! ฉันทขอเปียร์เรื่องเมื่อวานบ้าง

2.4 คำวิเศษณ์ เช่น ตุ่ม บูริน สวิงกั้งประมาณนั้น ตัวอย่าง

หน้าอกแจ๋ก้อยตุ่มจั้งเลย

2.5 คำสันธาน จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มี 2 คำ คือ แบบว่า ประมาณว่า ตัวอย่าง

แบบว่าผมไม่ค่อยชอบคิมเปียร์

2.6 คำอุทาน จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มี 2 คำ คือ ให้ตายเถอะโรบิ้น และ ออกอีแป้นแล่น ลี๊กเข้าตีกแขก ตัวอย่าง

ให้ตายเถอะโรบิ้น ! เงินเกลี้ยงเลย

3. ชนิดของคำสแลงลักษณะประสม แบ่งตามหน้าที่ของคำและการปรากฏในตำแหน่งประโยค มี 4 ชนิด ดังนี้

3.1 คำนาม เช่น โบ หยามโฮ โม่ตาล่า สะมะนะแฮป ตัวอย่าง

เจ้าโบใส่เสื้อแม่มา

3.2 คำสรรพนามและคำอุทาน พบ 1 คำ ได้แก่ อีแควด ตัวอย่าง

อีแควด ทำตัวน่าเกลียดจริง ๆ (สรรพนามบุรุษที่ 2)

อีแควดเอ๊ย ! ตกใจหมด (คำอุทาน)

3.3 คำกริยา พบ 5 คำ ได้แก่ แด๊ะ แซท บิวท์ เฟิร์ม มีพาว ตัวอย่าง

ทำตัวแด๊ะจัง

3.4 คำวิเศษณ์ พบ 6 คำ ได้แก่ ก๊อบ เจิด แจ่ม เซวส์ เซอร์ ล้ำ ตัวอย่าง

ปีแแต่่งตัวล้ำสุดยอด

คำสแลง เป็นภาษาอีกกลุ่มหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ฉะนั้นการศึกษาความหมายของคำสแลงจึงเป็นการศึกษาภาษาอีกกลุ่มหนึ่งที่ควรรู้ไว้เป็นพื้นฐาน อันจะทำให้ผู้ใช้ภาษาเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของภาษาและเป็นผู้ใช้ภาษาได้ดี

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาค้นหาคำศัพท์สแลงเพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ พร้อมบอกความหมายและตัวอย่างประโยค
2. ให้นักศึกษาอ่านบทเรียนเสริมประจำหัวข้อ เรื่อง “คำสแลง” และซักถามแลกเปลี่ยนร่วมกัน

สำนวนไทย

สำนวนไทยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสื่อสารและแสดงออกถึงภูมิปัญญาด้านภาษา เนื่องจากภาษาที่ใช้มักมีความกระชับ คมคาย และมีที่มาจากปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งจากธรรมชาติและที่มนุษย์กระทำขึ้นมาเอง เช่น สภาพความเป็นอยู่ นิทาน ตำนาน ประเพณี วรรณกรรม ดังนั้นสำนวนไทยจึงสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมไทยได้เป็นอย่างดี

ความหมายของสำนวน

สำนวน หมายถึง ถ้อยคำมีความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร แต่มักจะมีความหมายในเชิงเปรียบเทียบหรือมีความหมายโดยนัย เช่น ไม่เอาถ่าน จับปลาสองมือ มีดแปดด้าน ผักชีโรยหน้า เป็นต้น

ลักษณะของสำนวนไทย

ลักษณะของสำนวนนั้น มักเป็นถ้อยคำหรือข้อความสั้น ๆ มีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งจะมีลักษณะดังนี้

1. มีลักษณะเป็นความหมายโดยนัย คือ ความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร
2. เป็นประโยคหรือวลีที่มีถ้อยคำไพเราะ มีสัมผัสคล้องจอง มีการเล่นสัมผัสสระหรือสัมผัสอักษร เช่น ชิงกีร์ลากี้แรง ยูให้รำดำให้ร่ว เป็นต้น
3. ใช้ถ้อยคำสั้น กะทัดรัด มีความหมายลึกซึ้ง และกินความมาก เช่น หัวล้านได้หัวไก่อ่อน เป็นต้น
4. ใช้ถ้อยคำในเชิงเปรียบเทียบ ส่วนใหญ่เปรียบเทียบกับธรรมชาติ ประเพณี ศาสนา นิทานต่าง ๆ เช่น ชักแม่น้ำทั้งห้า ลิงได้แก้ว เป็นต้น

ที่มาของสำนวนไทย

สำนวนไทยนั้นอาจมีที่มาหลายประการ เช่น เกิดจากธรรมชาติ สัตว์ ประเพณี วัฒนธรรม พฤติกรรม ความเป็นอยู่ในสังคม กล่าวโดยสรุปได้ว่าสำนวนไทยมีที่มาดังนี้

1. สำนวนไทยที่มีที่มาจากธรรมชาติ

ธรรมชาติในที่นี้หมายถึง สิ่งที่มองเห็นได้ เกิดและมีขึ้นเอง มิใช่ผลงานของมนุษย์ ได้แก่ น้ำ ฝน ไฟ พืช และสัตว์ ได้นำมาใช้สร้างสำนวนขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่น

น้ำนิ่งไหลลึก	ฝนตกไม่ทั่วฟ้า	ไม้ป่าเดียวกัน
ตัดไฟต้นลม	ไม้แก่ตัดยาก	ชี้ข้างจับตักแตน
กบในกะลาครอบ	หมาหัวเน่า	กิ้งทองใบหยก

2. สำนวนไทยที่มีที่มาจากพฤติกรรมหรือกิริยาของมนุษย์

กิริยาอาการ การกระทำ หรือพฤติกรรมของคนในชีวิตประจำวันปรากฏอยู่ในสำนวนไทยมีอยู่จำนวนมาก เกิดจากการเปรียบเทียบหรือสร้างความหมายที่ลึกซึ้งขึ้น เช่น

กัดฟัน	นั่งซี้วี	ลูบจุมูก
แกว่งเท้าหาเสี้ยน	ปิดทองหลังพระ	ก่อแล้วต้องสาน

3. สำนวนไทยที่มีที่มาจากอวัยวะต่างๆของร่างกาย

สำนวนที่มาจากอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายนั้นมีตั้งแต่หัว ตา ปาก จมูก มือ ใจ เท้า ขา เช่น

หัวล้านได้หวี	หูเบา	มือไม่ถึง
คอเป็นเอ็น	คดในข้องอในกระดูก	ตีนเท่าฝ่าหอย

4. สำนวนไทยที่มีที่มาจากเครื่องใช้ไม้สอยหรืออาหารการกินในชีวิตประจำวัน

เครื่องใช้ไม้สอยหรืออาหารการกินในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตมนุษย์ และได้นำมาสร้างเป็นสำนวนภาษาด้วย เช่น

เกลือเป็นหนอน	เผาพริกเผาเกลือแข่ง	เข็นครกขึ้นภูเขา
ข้าวสารกรอกหม้อ	ก้นหม้อไม่ทันดำ	ลืมหอนนอนเสื่อ

5. สำนวนไทยที่มีที่มาจากระเบียบแบบแผนประเพณี และวัฒนธรรม

แบบแผนประเพณีและวัฒนธรรมไทยมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาไทย สังกัดจากสำนวนดังต่อไปนี้ เช่น

ปลูกเรือนตามใจผู้อยู่	เข้าตามตรอกออกตามประตู
ผีซ้ำด้าพลอย	เดินตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด
ตีนก่อนนอนที่หลัง	คนตายขายคนเป็น

6. สำนวนไทยที่มีที่มาจากศาสนา

พุทธศาสนามีอิทธิพลต่อสังคมไทย และมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาไทย เช่น

ชนทรายเข้าวัด	อมพระมาพูด	ทำคุณบูชาโทษ
กรวดน้ำคว่ำขัน	กงเกวียนกำเกวียน	ตักบาตรอย่าถามพระ

7. สำนวนไทยที่มีที่มาจากนิทาน ตำนาน วรรณคดี และประวัติศาสตร์

สำนวนไทยที่มีที่มาจากนิทาน ตำนาน วรรณคดีและประวัติศาสตร์ อาจเกิดจากวิถีชีวิตด้านความบันเทิง ความเชื่อ รวมถึงการถ่ายทอดเรื่องราวจากชนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง เช่น

กรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี (จากประวัติศาสตร์กรุงศรีอยุธยา)
ว่าแต่เขาอิเหนาเป็นเอง (จากวรรณคดีเรื่องอิเหนา)
ยักษ์ลักมาลิงพาไป (จากวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์)

8. สำนวนไทยที่มีที่มาจากการละเล่น กีฬา การแข่งขัน

การละเล่น กีฬาและการแข่งขันที่ปรากฏในสำนวนไทย ส่วนใหญ่มักจะเป็นการละเล่น กีฬาและการแข่งขัน เช่น

สู้จนเย็บตา	วิ่งเป็นไก่ตาแตก	ว่าขาดลมลอย
-------------	------------------	-------------

9. สำนวนไทยที่มีที่มาจากสำนวนต่างประเทศ

ที่มาของสำนวนไทยบางส่วนยังมาจากการใช้คำหรือสำนวนต่างประเทศ เช่น

แกะดำ (A black sheep)
จุดยืน (standpoint)

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาตอบคำถามและจัดประเภทของสำนวน
2. ให้นักศึกษาเล่นเกมอักษรไขว้สำนวนไทย

ประเพณี วัฒนธรรมไทย

ประเพณีวัฒนธรรม เป็นมรดกทางสังคมที่แสดงถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ โดยแต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมอันเกิดจากกลุ่มคนในพื้นที่ร่วมกันสร้างขึ้น และวัฒนธรรมก็ยังเป็นเครื่องคุ้มครองคนในสังคมนั้น ๆ ด้วย เมื่อมีวัฒนธรรม มนุษย์จะใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการส่งต่อวัฒนธรรม สื่อความคิด ความต้องการ ความเชื่อ และแนวทางในการปฏิบัติ ดังนั้นการใช้ภาษาจึงสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันกับวัฒนธรรม เช่น การเกิด การตาย การตั้งชื่อ การทำพิธีกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีผลและสะท้อนให้เห็นการใช้ภาษาของคนกลุ่มนั้นด้วย ดังนั้นหากจะศึกษาวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และความเชื่อของคนกลุ่มใดจึงจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ภาษาของคนในกลุ่มนั้นด้วย สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (2560: 92) ได้กล่าวถึงความหมายและประเภทของประเพณีของไทยไว้ดังนี้

ประเพณี หมายถึง ความประพฤติที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาจนเป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ในสังคม เป็นมรดกตกทอดที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิม สามารถแสดงลักษณะพิธีกรรมหรือความเชื่อของสังคมนั้น ประเพณีจะมีความแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ และสภาพแวดล้อมทางสังคมประเพณี แบ่งออกตามลักษณะของการปฏิบัติตามเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. จารีตประเพณี ได้แก่ ลักษณะที่สังคมถือว่าถ้าใครฝ่าฝืน งดเว้น ไม่กระทำตาม ถือว่าเป็นความผิดและชั่ว จารีตประเพณีเกี่ยวข้องกับศีลธรรมของคนส่วนรวมในสังคม ที่ปรากฏในสังคมไทย ได้แก่ การแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ โดยเฉพาะพ่อแม่ หากใครไม่ปฏิบัติตามสังคมจะถือว่าเป็นคนชั่ว เป็นลูกอกตัญญู หรือการมีชู้ สังคมจะไม่ยอมรับ ถือว่าเป็นคนชั่วผิดศีลธรรม เป็นต้น

2. ขนบประเพณี หรือ ระเบียบประเพณี หมายถึง ประเพณีที่ตั้งขึ้นเป็นระเบียบแบบแผนของสังคม และกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า คนในสังคมควรจะทำปฏิบัติเป็นขั้นตอนกันอย่างไร ได้แก่ ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต เช่น การบวช การแต่งงาน การทำศพ เป็นต้น และประเพณีเกี่ยวกับเทศกาลบุญหรือรื่นเริง เช่น ตรุษสงกรานต์ ทอดกฐิน ลอยกระทง เป็นต้น ขนบประเพณีเป็นสิ่งที่คนในสังคมปฏิบัติสืบต่อกันมาจนถึงทุกวันนี้

3. ธรรมเนียมประเพณี หมายถึง ประเพณีที่ปฏิบัติกันอยู่ในชีวิตประจำวัน ไม่มีระเบียบแบบแผนเหมือนขนบประเพณี และเมื่อไม่ปฏิบัติก็ไม่ผิดศีลธรรมเหมือนจารีตประเพณี เป็นแต่เพียงว่าเมื่อมีคนเคยปฏิบัติมาอย่างไร ก็นิยมปฏิบัติอย่างนั้นจนเกิดความเคยชิน หากมีการฝืนธรรมเนียมประเพณีไปบ้างก็ไม่ถือเป็นเรื่องผิดมากมายอะไร นอกจากจะเห็นว่าเป็นผู้ที่ไม่สุภาพหรือเสียมารยาทเท่านั้น ธรรมเนียมประเพณีเป็นเรื่องเกี่ยวกับมารยาทในการพูดจา การแต่งกาย การนั่ง ยืน นอน กิน ตลอดจนการเข้าสังคม เช่น ไม่เคี้ยวอาหารเสียงดัง ไม่ควรหาหรือเรอในที่สาธารณะ ไม่หยิบสิ่งของข้ามศีรษะผู้อื่น เป็นต้น

ลักษณะของการปฏิบัติของประเพณีทั้ง 3 ประเภท ทั้งจารีตประเพณี ขนบประเพณี และธรรมเนียมประเพณี มีส่วนสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน อีกทั้งภาษา ขนบประเพณี ความเชื่อ หรือพิธีกรรมต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ที่ในแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างและมีบางส่วนที่เหมือนหรือคล้ายกัน อันแสดง

ให้เห็นถึงวิธีการปฏิบัติและรูปแบบการใช้ชีวิต ในวัฒนธรรมประเพณีไทยหากจะจำแนกตามภูมิภาคที่เป็นจุดเด่นของภูมิภาคนั้น ๆ แบ่งได้ดังนี้

ภาคเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคกลาง

ภาคใต้

ในแต่ละภูมิภาคจะมีประเพณีที่โดดเด่นแตกต่างกันไป ดังนี้

ภาคเหนือ

ประเพณีฮี้เป็ง

ประเพณีทานขันข้าว

ประเพณีอุ้มพระดำน้ำ

ประเพณีบอยส่งลอง(งานบวชลูกแก้ว)

ประเพณีพ่อนผีปู่ย่า

ประเพณีสลากภัต

ภาคกลาง

ประเพณีตักบาตรดอกไม้

ประเพณีกวนข้าวทิพย์

ประเพณีตักบาตรเทโว

ประเพณีทำขวัญข้าว

ประเพณีกำฟ้า

ประเพณีวิ่งควาย

ประเพณีโยนบัว

ประเพณีเผาเทียนเล่นไฟ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเพณีแห่ผีตาโขน

ประเพณีแห่นางแมว

ประเพณีบุญเบิกฟ้า

ประเพณีบุญผะเหวด

ประเพณีแซนโถงตา

ประเพณีทอดกฐิน

ประเพณีแห่ปราสาทผึ้ง

ประเพณีบุญบั้งไฟ

ประเพณีแห่เทียนพรรษา

ประเพณีไหลเรือไฟ

ทอดผ้าป่ากลางน้ำ

เทศกาลผลไม้

ทำบุญกลางทุ่ง

ทอดผ้าป่าโจร

ภาคใต้

ประเพณีให้ทานไฟ

ประเพณีสารทเดือนสิบ

ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

ประเพณีลากพระ

ประเพณีอาบน้ำคนแก่

ประเพณีสวดด้าน

ประเพณีแห่นางตาน

ประเพณีกวนข้าวยาคุ

ประเพณียกขันหมากพระปฐม

ประเพณีตักบาตรรูปเทียน

จากข้อมูลประเพณีในแต่ละภูมิภาคดังกล่าวข้างต้นที่จะมีประวัติ ที่มา ความสำคัญ และรูปแบบการปฏิบัติอยู่ด้วยนั้น แสดงให้เห็นว่าประเพณีวัฒนธรรมของไทยสะท้อนให้เห็นถึงความคิดความเชื่อของคนในสังคมนั้น ๆ และนอกจากนี้ความเชื่อของคนไทยยังปรากฏอยู่ในเหตุการณ์หรือพิธีกรรมอื่น ๆ อีกด้วย สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (2560: 75) ได้กล่าวถึงความเชื่อที่เป็นข้อควรประพฤติปฏิบัติ และข้อห้าม ไว้ดังนี้

ความเชื่อเกี่ยวกับการเกิด

การเกิด ถือว่าเป็นการเริ่มต้นชีวิต ในสมัยโบราณอันตรายเป็นเหตุขึ้นระหว่างการตั้งครรภ์ตลอดจนการให้เด็กมีชีวิตอยู่รอด เป็นเรื่องยุ่งยากและก่อให้เกิดความหวาดหวั่นแก่มารดาและผู้ใกล้ชิดสมาชิกในสังคมจึงสร้างพฤติกรรมที่ลบล้างความหวาดหวั่นนั้นเสีย แล้วปฏิบัติสืบทอดต่อมาจนกลายเป็นขนบประเพณี ความเชื่อที่ปรากฏเกี่ยวกับการเกิด เช่น

- ขณะที่ตั้งครรภ์ให้ทำให้บริสุทธิ์ ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต และไม่กล่าวเท็จ ซึ่งจะช่วยให้ทารกตามีผิวพรรณผุดผ่องและมีใจสบาย
- ให้หาโอกาสลอดท้องช้างที่ไม่ดุร้าย เพราะเชื่อว่าลูกที่ออกมาจะเลี้ยงง่าย
- เวลาที่มีสุริยคราสหรือจันทรคราส ให้เอาเข็มเย็บผ้ากลัดชายพวกไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ลูกเกิดมาตาเหล่ หรือมีร่างกายพิกลพิการปากแหว่ง

ความเชื่อเกี่ยวกับความตาย

การเกิดการตายถือว่าเป็นเรื่องที่มนุษย์ทุกคนบนโลกนี้จะต้องประสบ เรียกได้ว่าการเกิดขึ้นและดับไปนั้นเป็นธรรมดาของโลก สังคมไทยเชื่อว่าการเกิดเป็นเรื่องของบุญกรรมที่ทำกันมาตั้งแต่อดีตชาติ การตายเองก็เช่นเดียวกัน สังคมไทยมีความเชื่อเกี่ยวกับโลกหลังความตายว่าผู้ที่ตายไปนั้น ไม่ได้จากโลกนี้ไปอย่างถาวร เพียงแต่ทิ้งร่างนี้ไปแล้วไปอยู่อีกโลกหนึ่ง ความเชื่อเกี่ยวกับความตายนั้นมีอยู่หลากหลายในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโลกหลังความตาย เรื่องที่เป็นมงคลหรืออัปมงคลที่ทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย สิ่งไม่ควรทำและไม่ควรทำเกี่ยวกับพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับความตาย ความเชื่อที่ปรากฏเกี่ยวกับการตาย เช่น

- ในสมัยโบราณ เมื่อมีผู้ป่วยหนักและเห็นว่าจะมีโอกาสรอดได้น้อย บรรดาญาติ ๆ หรือลูกหลาน จะนิมนต์พระสงฆ์มาทำพิธีทำบุญต่ออายุ เพื่อให้ผู้ป่วยมีกำลังใจ
- พิธีกรรมสุดท้ายที่จะทำแก่ผู้ป่วยที่ใกล้จะหมดลมหายใจ เชื่อว่าเป็นการสิ้นอายุขัยที่ไม่ว่าจะยื้อไว้ด้วยพิธีกรรมใด ๆ จะมีพิธีกรรมบอกหนทางผู้ป่วยเพราะมีความเชื่อกันว่า คนเราเมื่อจะหมดลมหายใจวิญญาณจะออกจากร่าง แต่วิญญาณนั้นจะไปสู่สุคติหรือทุคติ ย่อมขึ้นอยู่กับจิตสำนึกครั้งสุดท้าย
- มีความเชื่อว่านกกเป็นนกลีที่นำความตายหรือความโชคร้ายมาให้ หากมีนกกแสดเกาะหรือผ่านบ้าน หรือแม้กระทั่งได้ยินเสียงร้องนั้นหมายถึงจะต้องมีคนป่วยหรือการล้มตายเกิดขึ้น

ความเชื่อเกี่ยวกับการแต่งงาน

ความเชื่อในเรื่องการแต่งงานถือเป็นเรื่องที่มีความเชื่อกันในทุกชนชาติ เพราะถือเป็นพิธีสำคัญในชีวิตพิธีหนึ่ง ถือเป็น การเริ่มต้นการมีคู่ครอง และเริ่มต้นการมีชีวิตคู่อย่างเป็นทางการของบ่าวสาว กล่าวได้ว่าความเชื่อเกี่ยวกับการแต่งงานนั้นมีอยู่หลายอย่างเริ่มต้นตั้งแต่การหาฤกษ์ยามในการแต่งงาน ข้อห้ามและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งความเชื่อเหล่านี้จะมีความเคร่งครัดหรือละเอียดอ่อนมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับครอบครัวของแต่ละคนที่ยึดถือแตกต่างกันด้วย ความเชื่อที่ปรากฏเกี่ยวกับการแต่งงาน เช่น

- ห้ามแต่งงานวันพระ เนื่องจากในสมัยก่อนพระสงฆ์ต้องทำวัตรร่วมกับอุบาสกอุบาสิกาตั้งแต่เช้าจรดค่ำ จึงไม่ควรนิมนต์พระไปทำกิจอย่างอื่นอีก โดยเฉพาะในวันแต่งงานที่ถือว่าเป็นวันกิเลส มีการส่งตัวเข้าหอและหลับนอนของคู่บ่าวสาว ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักของคนโบราณ
- การเป็นเพื่อนเจ้าสาวนั้นไม่ควรเป็นเกินสามครั้ง เพราะมีความเชื่อว่าผู้ที่เป็เพื่อนเจ้าสาวเกินสามครั้งแล้วจะไม่ได้แต่งงาน
- ตามประเพณีไทยเจ้าบ่าวจะเข้าไปถึงตัวเจ้าสาวได้นั้น ต้องผ่านประตูเงินประตูทอง และต้องให้ของกำนัล ถุงใส่เงิน หรือซองใส่เงิน เพื่อเป็นใบผ่านทาง เพราะมีความเชื่อว่าเป็นการแสดงให้เห็นว่าเจ้าบ่าวสามารถเลี้ยงดูเจ้าสาวให้มีความสุขสบายได้

ความเชื่อเกี่ยวกับการปลุกบ้าน

ข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามทางเคหะศาสตร์มีมากมายหลายข้อ ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับบ้าน ที่อยู่อาศัยล้วนประกอบไปด้วยเหตุผลในอันที่จะทำให้ “คนรักบ้าน” และเพื่อให้คนที่อาศัยอยู่นั้นรู้สึกดีปลอดภัย อยู่เย็นเป็นสุข ความเชื่อ ข้อห้ามต่าง ๆ นั้นล้วนแล้วแต่ไม่ได้เป็นข้อกำหนดที่ตายตัว ในแต่ละท้องถิ่นก็มีความเชื่อที่แตกต่างกัน ตามสถานการณ์ ตามธรรมชาติของถิ่นที่อยู่ ซึ่งมีทั้งความเชื่อที่เกี่ยวกับสถานที่ตั้งของบ้าน ฤกษ์ยามในการขึ้นอยู่บ้านใหม่ ความเชื่อที่ปรากฏเกี่ยวกับการปลุกบ้าน เช่น

- ขึ้นบันไดจะเป็นเลขคู่เสมอ เพื่อให้ลูกตั้งหรือจำนวนก้าวในการขึ้นบันไดเป็นเลขคู่เสมอ เนื่องจากการก้าวขึ้นบันไดอย่างรวดเร็ว ๆ จะก้าวขึ้นทีละ 2 ชั้น หากก้าวแบบเร็ว ๆ แล้วขั้นสุดท้ายเหลือชั้นเดียว อาจจะทำให้ผู้เดินหกล้มได้ และขึ้นบันไดจะไม่หันไปทางทิศตะวันตก เพราะแสงแดดบ่าย ๆ เย็น ๆ จะแรงและตำ หากลงบันไดแล้วมีแสงแดดย้อนเข้านัยน์ตา จะทำให้ตกบันไดได้
- ห้ามนำพระหรือรูปปั้นแตกหักเข้าบ้าน มีความเชื่อว่าจะทำให้ครอบครัวเกิดความแตกแยก วุ่นวาย และเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกัน

- ห้ามปลูกบ้านบนทางสามแพร่ง เชื่อกันว่าบริเวณนี้เป็นที่ผ่านไปมาหรือที่ชุมนุมของเหล่าบรรดาวิญญาณร้าย จะถูกวิญญาณเหล่านี้รบกวน จนทำให้เจ็บป่วย ไม่สบาย คนในบ้านเดือดร้อน อยู่ไม่เป็นสุข

ความเชื่อเกี่ยวกับการปลูกต้นไม้

สังคมไทยมีความเชื่อเรื่องการปลูกต้นไม้มงคลไว้ภายในบ้าน เพื่อถือเคล็ด ให้มีโชคเป็นสิริมงคล ตามความเชื่อของคนโบราณที่บอกต่อกันมาช้านาน เพื่อเสริมสิริมงคลในด้านต่าง ๆ ที่รู้จักกันโดยมากมีต้นไม้มงคล 15 ชนิด ที่คนนิยมปลูกกันในบ้านเป็นการแต่งสวน และเพื่อเสริมโชคดวงชะตา และเชื่อว่าจะช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่น มีแต่สิ่งที่เป็นสิริมงคล ตามความหมายของต้นไม้มงคลแต่ละชนิด ความเชื่อที่ปรากฏเกี่ยวกับการปลูกต้นไม้ เช่น

- ต้นมะยม มีความเชื่อว่า การปลูกต้นมะยมจะทำให้คนนิยมชมชอบ รักใคร่ มีชื่อเสียง ไม่มีคนคิดร้าย หรือเป็นศัตรูนั่นเอง ส่วนอีกความเชื่อหนึ่งก็บอกว่า หากปลูกต้นมะยมไว้ทางทิศตะวันตก จะช่วยป้องกันภูตผีปีศาจได้
- ต้นมะขาม ตามความเชื่อแนะนำให้ปลูกต้นมะขามไว้ทางทิศตะวันตก เพราะเชื่อกันว่า ต้นมะขามจะทำให้ผู้อยู่อาศัยเป็นที่น่าเกรงขามต่อผู้อื่น และทำให้คนชื่นชอบ นอกจากนี้ยังช่วยป้องกันคดีความ ภูตผีปีศาจ
- ต้นโพธิ์ ต้นโพธิ์ไม่ใช่ต้นไม้มงคล แต่ก็ไม่ควรนำมาปลูกในบ้าน เพราะเชื่อกันว่าต้นโพธิ์ เป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ เหมาะสำหรับปลูกตามวัดหรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์มากกว่า

ความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์

ไสยศาสตร์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจลึกลับที่อยู่เหนือธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถต่อสู้หรือต้านทานโดยลำพัง ความเชื่อเรื่องภูตผีนั้นฝังแน่นอยู่กับคนไทยตั้งแต่สมัยอดีต โดยเห็นได้จากพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น ความเชื่อเรื่องภูตผี การสักยันต์ เครื่องรางของขลัง ความเชื่อที่ปรากฏเกี่ยวกับไสยศาสตร์ เช่น

- ความเชื่อเรื่องผีตาแฮก ความเชื่อของชาวอีสาน ซึ่งเชื่อว่าผีตาแฮกเป็นผีประจำท้องถิ่นท้องถิ่นใด เชื่อกันว่าเป็นผีที่ปกปักรักษาพืชสวนไร่นา และทำให้ข้าวกล้าเจริญงอกงาม อุดมสมบูรณ์ การทำนาจะได้ผลดี จึงจะต้องมีการเซ่นไหว้ผีตาแฮกทุกปีก่อนลงมือปักดำ
- ความเชื่อเรื่องการสักยันต์ นอกจากความสวยงามแล้ว การสักยันต์ยังเชื่อมโยงกับความเชื่อทางไสยศาสตร์ เช่น จะทำให้มีโชค แคล้วคลาด ปลอดภัย อยู่ยงคงกระพัน พ้นจากอันตรายต่าง ๆ และมีความเชื่อว่ารูปลักษณ์ลายสักหรือยันต์แต่

- ละชนิดจะให้คุณที่ต่างกัน และผู้ที่ได้รับการรักษันต์จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่แต่ละสำนักกำหนดไว้ เช่น ห้ามด่าบิดามารดา ห้ามลบหลู่ครูบาอาจารย์ เป็นต้น
- เด็ยงุเหลืออม เป็นอวัยวะชนิดหนึ่งที่สามารถงอกออกมาได้ข้าง ๆ รูถ่ายของเสี่ย ซึ่งจะมีเฉพาะพญางุเหลืออมหรือุงที่เป็นเพศผู้ที่มีอายุมากเท่านั้น มีฤทธิ์อำนาจดีในด้านเสียงโชค ดีในด้านทำมาหากิน โชคลาภ คำขายดี ดีในด้านมหาเสน่ห์ เมตตามหานิยม

ความเชื่อเกี่ยวกับโชคกลาง

ความเชื่อเหล่านี้ถูกส่งต่อถ่ายทอดกันมาตั้งแต่อดีต ความเชื่อหลายเรื่องก็สามารถพิสูจน์และพอจะมีเหตุผลที่ง่ายต่อการเข้าใจ แต่ก็มีหลายอย่างที่ยังหาเหตุผลไม่ได้ แต่หากทำแล้วก่อให้เกิดความสบายใจ หลาย ๆ คนก็ยินดีจะเชื่อในสิ่งนั้น ความเชื่อที่ปรากฏเกี่ยวกับโชคกลาง เช่น

- ตุ๊กแกร้อง มีความเชื่อว่าเป็นลางบอกเหตุทั้งดีและร้าย ให้พิจารณาจากการร้องว่า เป็นจำนวนกี่ครั้ง บ้างก็เชื่อว่าเมื่อได้ยินเสียงตุ๊กแกร้องจะทำให้ทุกข์ใจ บ้านเมืองไม่สงบ เสี่ยทรัพย์บ้าง แต่ถ้าหากร้องนานหลายครั้ง ตั้งแต่ 8 ครั้งขึ้นไป หรือ 10 ครั้ง จะมีความสุข ทรัพย์สมบัติมาก
- คีวกระหม่น มีความเชื่อว่าเป็นลางบอกเหตุทั้งดีและร้าย ถ้าคีวขาวกระหม่นจะเป็นลางดี แต่ถ้าคีวช้ำกระหม่นจะเป็นลางร้าย
- ผึ้งทำรังในบ้าน มีความเชื่อว่าเป็นสัตว์นำโชคและส่วนใหญ่ผึ้งมักทำรังตามต้นไม้ใหญ่อยู่ในที่สงบ และต้องไม่มีผู้คนพลุกพล่านมากนักเพื่อความปลอดภัยของตัวรัง แต่ถ้ามีผึ้งหลงเข้ามาทำรังในบริเวณบ้าน เชื่อว่าโชคดีกำลังจะเข้าสู่บ้าน ความร่มเย็นและความสุขจะปรากฏ

ความเชื่อเกี่ยวกับฝันและทำนายฝัน

ความฝัน คือเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่คนเราเห็นได้ตอนนอนหลับ แต่พอตื่นขึ้นมาเรื่องราวหรือเหตุการณ์เหล่านั้นก็หายไป แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในความฝัน ไม่ว่าจะเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องร้าย มนุษย์มักจะจดจำกันได้เสมอจนมีผลกระทบต่อจิตใจของตนเอง ความเชื่อที่ปรากฏเกี่ยวกับความฝัน เช่น

- ฝันว่าฟันหัก ญาติจะป่วยหนัก หากฝันว่าฟันหัก คนโบราณเชื่อกันว่าเป็นลางบอกเหตุว่าญาติจะป่วยหนักภายในเวลาอันใกล้ ให้รีบทำบุญหรือสังฆทานต่อชีวิตให้กับคนที่ฝัน หรือแก้ฝันกับน้ำ หรือพระแม่คงคา ให้ฝันร้ายนั้นกลายเป็นดี
- ฝันเห็นงู จะเจอเนื้อคู่ หากฝันว่าเจองูด้วยตัวเอง คนโบราณให้เชื่อว่าผู้ที่ฝันจะพบเนื้อคู่อย่างแน่นอนในเวลาอันใกล้นี้ หากผู้ฝันมีคู่อยู่แล้วให้หมายถึงมีชายหรือหญิงแอบชอบคุณอยู่ และยังมีความเชื่ออีกว่าเนื้อคู่จะมีลักษณะใด ก็จะมีอยู่

ที่ลักษณะงูตัวที่ฝัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งงูนั้นได้เข้ามากัดรัดตัวคุณด้วยละก็
แน่นอนไม่พลาดคำที่ทำนายไว้ ตรงกันข้ามหากงูที่ฝันนั้นมีลักษณะสีดำและดูน่า
กลัว ออกลักษณะขู่ทำร้าย จ้องแต่จะฉกกัด ให้ถือว่าสิ่งที่ฝันนั้นเป็นฝันร้าย มี
กลางบอกเหตุไม่ดีให้แก่ฝันนั้นกับน้ำ

- ฝันว่าตาย เป็นการต่ออายุ หากฝันว่า เห็นคนในครอบครัวหรือญาติสนิทตายลง
ทั้ง ๆ ที่บุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่ คนโบราณกลัวว่าจะจะเป็นกลางบอกเหตุร้ายให้กับคน
ในครอบครัว จึงให้แก่เคล็ดด้วยการเล่าความฝันให้กับผู้ใหญ่ เช่น ปู่ย่าตายาย
ซึ่งท่านก็จะให้แก่เคล็ดให้ด้วยการพูดว่า “ฝันร้ายกลายเป็นดี เป็นการต่ออายุให้กับ
ผู้นั้น” ก็จะเป็นความจริงตามที่พูด

ความเชื่อเกี่ยวกับอาชีพ

ค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพและการทำงาน เป็นความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ซึ่ง
มักเกิดขึ้นจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ได้รับการบอกเล่าจากบุคคลหรือพบในสื่อต่าง ๆ ทำ
ให้เกิดความคิดว่าทำอย่างนั้นดี ทำอย่างนี้ถูก หากมีคนอื่น ๆ ในสังคมคิดตรงกันก็จะทำให้เชื่อว่าเป็น
สิ่งที่ดีจริง ถูกต้องจริง กลายเป็นค่านิยมที่นำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตามความเชื่อนั้น ๆ

- ความเชื่อเรื่องแม่ย่านาง เป็นความเชื่อที่มีอยู่มากในกลุ่มบุคคลที่ประกอบอาชีพ
เกี่ยวกับการเดินเรือ ทั้งที่เป็นชาวประมง และผู้ที่เดินเรือเพื่อขนส่งหรือขาย
สินค้า แม่ย่านาง หรือ แม่ย่านาง เป็นคำศัพท์เฉพาะที่ใช้เรียกสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่
เชื่อกันว่าสถิตอยู่ประจำเรือแต่ละลำ ชาวเรือที่ออกเรือต้องบูชากราบไหว้
เพราะเชื่อว่าแม่ย่านางจะดลบันดาลให้ชาวประมงหรือผู้เป็นเจ้าของเรือมีโชค
ลาภ หรือประสบความสำเร็จตามปรารถนา
- ความเชื่อเรื่องพ่อครูหรือพ่อแก่ เป็นความเชื่อที่มีอยู่มากในกลุ่มบุคคลที่
ประกอบอาชีพในวงการศิลปะ พ่อแก่ บรมครูแห่งวงการศิลปะชั้นสูง พ่อแก่
หรือพระฤๅษี ถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คนในแวดวงศิลปะแขนงต่าง ๆ ล้วนนิยม
เคารพนับถือบูชา เนื่องด้วยเกิดจากความเชื่อที่ว่า ในอดีตพ่อแก่หรือพระฤๅษีได้
เป็นผู้นำเอาศิลปะ แขนงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการร้องรำทำเพลง หรือแม้แต่การ
ร้ายรำ นาฏศิลป์ต่าง ๆ มาถ่ายทอดให้แก่มนุษย์ได้รับรู้ความงาม ความอ่อนช้อย
ของศิลปะ รู้จักความอ่อนโยน รู้จักรัก รู้จักเมตตา และ การให้อภัย ก่อให้เกิด
ความสุขแก่มวลมนุษยชาติ ดังนั้นศิลปินหรือผู้เกี่ยวข้องในศิลปะทุกแขนงใน
ประเทศไทยจึงได้เคารพบูชาพ่อแก่ หรือครูฤๅษีว่าเปรียบดั่งบรมครูแห่งศาสตร์
ของการแสดง
- ความเชื่อในอาชีพหมอธรรม พ่อธรรม พ่อฮักษา หรือหมอธรรม คือ ผู้ที่เรียน
คาถาอาคมทางพุทธเวทย์และไสยเวทย์ มีความเชื่อว่าจะต้องปฏิบัติตัวอยู่ใน

คุณธรรมจริยธรรม มีศีลมีธรรม ส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุ หรือเป็นพระภิกษุ สามารถถือข้อคละ (ข้อห้าม) ได้อย่างเคร่งครัด เช่น ไม่ผิดลูกเมียคนอื่น ไม่กินรกของโคกระบือ ไม่กินงู ไม่รับประทานอาหารที่เหลือจากผู้อื่น และเป็นคนที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ สามารถจับตบเป่าผีร้ายได้ทุกประเภท เช่น ผีปอบ ผีแม่หม้าย ผีกระสือ ฯลฯ

ความเชื่อเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ความเชื่อโบราณอุบาย

แม้วิวัฒนาการของโลกจะก้าวไปไกลแล้ว แต่ความเชื่อต่างๆ โดยเฉพาะบางบอกเหตุในชีวิตประจำวัน ยังคงติดอยู่ในหัวคนไทยหลายคน เช่น

- ห้ามคนเป็นประจำเดือนเก็บพลู

ความเชื่อ ไม่ให้คนเป็นประจำเดือนเก็บพลู เพราะเชื่อว่าจะทำให้ต้นพลูเฉาหรือตายได้ง่าย

เจตนา การเก็บพลูส่วนใหญ่ต้องปีนขึ้นไปเก็บบนที่สูง อาจตกลงมาได้ เพราะคนที่กำลังเป็นประจำเดือนมักจะมีอาการอ่อนเพลีย หน้ามืดตาลาย เวียนศีรษะได้ง่าย

- ห้ามละลายน้ำแกงด้วยสากกะเบือ

ความเชื่อ ไม่ให้เอาสากกะเบือละลายน้ำแกงในหม้อ เพราะเชื่อว่าจะทำให้บูดเสียง่าย

เจตนา ไม่ให้เป็นคนมักง่าย เพราะสากกะเบืออาจหลุดมือตกลงไปในหม้อแกง แล้วน้ำแกงกระเด็นเข้าตา หรือหม้อแกงสมัยก่อนใช้หม้อดิน ถ้านำสากกะเบือมาละลายน้ำในหม้อแกงอาจทำให้หม้อแตกได้ง่าย

- ห้ามกินกล้วยแฝด

ความเชื่อ ไม่ให้ผู้หญิงกินกล้วยแฝด เพราะเชื่อว่าจะทำให้มีลูกแฝด

เจตนา ให้รู้จักประมาณในการกิน โดยเฉพาะกล้วย หากกินมากเกินไปอาจทำให้ท้องอืด หรือคนมีครรภ์กินกล้วยมากเกินไป ลูกในท้องจะตัวใหญ่ทำให้คลอดลำบาก

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมประเพณีไทยเป็นสิ่งที่ผูกพันกับวิถีชีวิตของคนไทยมาอย่างยาวนาน และมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต เพราะฉะนั้นหากเข้าใจประวัติความเป็นมา ความสำคัญ แนวทางการปฏิบัติ และความคิดความเชื่อที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ ก็จะทำให้ยอมรับในความความแตกต่างและดำเนินชีวิตร่วมกันได้อย่างเข้าใจกัน

กิจกรรมประจำหัวข้อ

1. ให้นักศึกษาฟังบทเรียนเสริมประจำหัวข้อ เรื่อง ประเพณีวัฒนธรรมและความเชื่อของคนไทย และ ซักถามแลกเปลี่ยนร่วมกัน

2. ให้นักศึกษาเขียนบรรยายประเพณีวัฒนธรรมหรือความเชื่อที่น่าสนใจในท้องถิ่นของตนเอง และ นำเสนอคน 3-5 นาที มีรายละเอียดดังนี้

- ชื่อประเพณี / ความเชื่อ
- ประวัติความเป็นมาของประเพณี
- ความคิดความเชื่อที่ปรากฏ
- แนวทางการปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

จินตนา พุทธรเมตตะ. (2547). คำสแลง. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 26 (1) ; 75-87.

สรานนท์ อินทนนท์. (2562). รู้เท่าทันข่าว. กรุงเทพฯ: วอลค์ ออน คลาวด์.

สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. (2560). ภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับครู. กรุงเทพฯ:

เอส พี เพรส.

บทที่ 7
บทสนทนาในชีวิตประจำวัน

สินทรัพย์ ยืนยาว
ผู้เขียน

แผนบริหารการสอนประจำบทที่ 7

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

จำนวน 48 ชั่วโมง

การเข้า-ออกห้องเรียน
การติดต่อทางโทรศัพท์
การต่อรองราคา
บทสนทนาในร้านอาหาร
บทสนทนาในร้านถ่ายเอกสาร
บทสนทนาในร้านเครื่องเขียน
ห้องสมุด
ธนาคาร
โรงพยาบาล
สถานีตำรวจ
ไปรษณีย์
การติดต่อที่พัก
สถานีบริการน้ำมัน
ร้านซ่อมรถ
การตกทาย
แนะนำนักท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ผู้เรียนสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนประจำบท

1. ศึกษาเอกสารประกอบการสอนบทที่ 7 เรื่อง บทสนทนาในชีวิตประจำวัน
2. ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. บรรยายโดยใช้สื่อการสอนพาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง บทสนทนาในชีวิตประจำวัน
4. ฝึกสนทนา

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง บทสนทนาในชีวิตประจำวัน
2. พาวเวอร์พอยนต์ (Power Point) เรื่อง บทสนทนาในชีวิตประจำวัน
3. แบบฝึกการสนทนา

การวัดผลและประเมินผล

1. ประเมินผลจากกิจกรรมการเรียนรู้ การศึกษาเอกสารประกอบการสอน
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน
3. ประเมินผลจากการฝึกสนทนา
4. ประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทที่ 7

บทที่ 7

บทสนทนาในชีวิตประจำวัน

การเข้า-ออกห้องเรียน

คำศัพท์

ขออนุญาต มาสาย ขอโทษ ไม่เป็นไร ขอขอบคุณ จากทางบ้าน รับโทรศัพท์

ขออนุญาตเข้าห้องเรียน

นักศึกษา : ขออนุญาตค่ะอาจารย์

อาจารย์ : ทำไมคุณมาสายคะ

นักศึกษา : ขอโทษค่ะ พอดีรถหนุ่ยยางแตกระหว่างเดินทางมาเรียนค่ะ หนุ่ยเลยต้องแวะไปอยู่ซ่อมรถก่อน จึงเข้าเรียนสายค่ะ

อาจารย์ : ไม่เป็นไร เข้ามาได้

นักศึกษา : ขอขอบคุณมากค่ะอาจารย์

ขออนุญาตออกนอกห้องเรียน

นักศึกษา : ขออนุญาตค่ะอาจารย์ (ยกมือ)

อาจารย์ : นักศึกษามีอะไรหรือเปล่าคะ

นักศึกษา : หนูขออนุญาตไปรับโทรศัพท์ข้างนอกสักครู่ได้ไหมคะ

อาจารย์ : เป็นเรื่องเร่งด่วนไหม

นักศึกษา : ด่วนค่ะ พอดีเป็นสายจากทางบ้านค่ะ

อาจารย์ : เชิญค่ะ

นักศึกษา : ขอขอบคุณมากค่ะ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาโดยต้องมีคำดังต่อไปนี้ ขออนุญาต ไม่เป็นไร ขอขอบคุณ ขอโทษ

ให้นักศึกษาฝึกพูดบทสนทนา

การติดต่อทางโทรศัพท์

คำศัพท์

นักศึกษาแลกเปลี่ยน วิชาภาษาไทย งานกลุ่ม สอบถาม สมาชิก แนะนำ ปัญหา ลาป่วย ปวดหัว
 อาเจียน ไบร่บรองแพทย์

สถานการณ์ คคุยโทรศัพท์กับอาจารย์เพื่อถามข้อมูลเพิ่มเติม

- นักศึกษา : สวัสดีค่ะอาจารย์ ดิฉันนางสาวมะลิ นักศึกษาแลกเปลี่ยนจากประเทศกัมพูชา ที่เรียนวิชา
 ภาษาไทยกับอาจารย์ค่ะ
- อาจารย์ : สวัสดีค่ะ นักศึกษามีเรื่องอะไรจะแจ้งอาจารย์หรือคะ
- นักศึกษา : จากที่อาจารย์ได้แจ้งเรื่องการทำงานกลุ่มในห้องเรียน ดิฉันขออนุญาตถามเพิ่มเติมเล็กน้อย
 ค่ะ ไม่ทราบว่าอาจารย์สะดวกไหมคะ
- อาจารย์ : สะดวกค่ะ
- นักศึกษา : ขอบคุณค่ะ เนื่องจากดิฉันไม่ได้เข้าเรียนในช่วงเวลาที่แล้ว จึงไม่มีกลุ่มทำงาน ดิฉันขอทำงานคน
 เดียวได้ไหมคะ
- อาจารย์ : นักศึกษาลองสอบถามเพื่อนในห้องหรือยังคะว่ากลุ่มไหนยังมีสมาชิกไม่ครบ งานที่
 อาจารย์สั่งต้องอาศัยการทำงานร่วมกัน
- นักศึกษา : ยังค่ะอาจารย์ ดิฉันจะไปสอบถามเพื่อนตามที่อาจารย์แนะนำนะคะ
- อาจารย์ : ค่ะ มีปัญหาอะไรก็สามารถสอบถามอาจารย์เพิ่มเติมได้ตลอดนะคะ
- นักศึกษา : ขอบคุณมาก ๆ ค่ะอาจารย์

สถานการณ์ โทรหาอาจารย์เพื่อลาป่วย

- นักศึกษา : สวัสดีครับอาจารย์ ผมนายนภัทร นักศึกษาแลกเปลี่ยนจากประเทศกัมพูชา ที่เรียนวิชา
 ภาษาไทยกับอาจารย์นะคะ
- อาจารย์ : ค่ะ นักศึกษามีธุระอะไรหรือคะ
- นักศึกษา : ผมจะขออนุญาตลาป่วยเป็นเวลาหนึ่งวันครับ
- อาจารย์ : นักศึกษาเป็นอะไรหรือคะ
- นักศึกษา : ผมมีอาการปวดหัวและคลื่นไส้ครับ
- อาจารย์ : ค่ะ คาบเรียนหน้าเอาไบร่บรองแพทย์มาให้ด้วยนะคะ
- นักศึกษา : ได้ครับ ขอขอบคุณครับอาจารย์

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาโดยต้องมีคำดังต่อไปนี้ งานกลุ่ม ลาป่วย ไบร่บรองแพทย์

ให้นักศึกษาฝึกพูดบทสนทนา

การต่อรองราคา

คำศัพท์

ราคาเท่าไหร่ ลดได้ไหม ราคาแพง ราคาถูก กำไร ขาดทุน ลดราคา

การต่อรองราคา

- มะลิ : เสื้อตัวนี้สวยจัง ราคาเท่าไรคะ
 แม่ค้า : เสื้อตัวนี้ราคา 300บาทค่ะ
 มะลิ : แพงจัง ลดได้ไหมคะ
 แม่ค้า : ลดได้ 290 บาทค่ะ
 มะลิ : ลดกว่านี้ได้ไหมคะ
 แม่ค้า : ลดไม่ได้จริงๆค่ะ ได้กำไรน้อยมาก
 มะลิ : ร้านข้าง ๆ ขายราคา 280 บาทเอง
 แม่ค้า : จ้าเอาไป 270 บาท
 มะลิ : ถ้าซื้อ 2 ตัวลดกว่านี้ไหมคะ
 แม่ค้า : ถ้าซื้อ 2 ตัวเดียวลดให้ค่ะ
 มะลิ : 2 ตัว 500 ได้ไหม
 แม่ค้า : ได้ค่ะ ถ้าซื้อ 2 ตัว แม่ค้าให้ตัวละ 250 บาท
 มะลิ : จ้าเอา 2 ตัว
 แม่ค้า : เดี่ยวใส่ถุงให้นะคะ
 มะลิ: ขอขอบคุณค่ะ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนาในโรงอาหาร

คำศัพท์

กับข้าว อาหารมังสวิรัต ผัด ไม่ผัด ใส่กล่อง ใส่จาน รับประทานที่นี่ ซ้อน ส้อม ตะเกียบ

ณ โรงอาหาร

- แม่ค้า : สวัสดีค่ะ วันนี้รับอะไรดีคะ?
- นภัทร : สวัสดีครับ เลือกกับข้าวได้ก็อย่างครับ
- แม่ค้า : 3 อย่าง 25 บาทค่ะ ถ้าเกินนั้นต้องเสียเงินเพิ่มค่ะ
- นภัทร : มีอะไรแนะนำบ้างไหมครับ เอากับข้าวที่ไม่ผัดด้วยนะครับ
- แม่ค้า : แนะนำอันนี้ (พร้อมชี้นิ้ว) เลยค่ะ ไม่ผัดแน่นอน
- นภัทร : อันนี้คืออะไรครับ?
- แม่ค้า : อันนี้คืออาจารย์...ค่ะ
- นภัทร : มีอาหารมังสวิรัตใหม่ครับ
- แม่ค้า : มีค่ะ อันนี้เลยค่ะ
- นภัทร : อันนี้ทำจากอะไรครับ
- แม่ค้า : ทำจาก...ค่ะ
- นภัทร : มีกับข้าวอันไหนบ้างที่ไม่ได้ทำจากหมูครับ?
- แม่ค้า : ทางนี้เลยคะคุณลูกค้า
- นภัทร : ดีเลยครับ งั้นขอรับเป็น อันนี้ อันนั้น แล้วก็อันนี้ รวมเป็น 3 อย่างนะครับ
- แม่ค้า : ใส่กล่องหรือใส่จานดีคะ?
- นภัทร : ใส่กล่องนะคะครับ
- แม่ค้า : ได้แล้วคะคุณลูกค้า
- นภัทร : นี่เงินครับ
- แม่ค้า : เงินทอนคะคุณลูกค้า ขอบคุณนะคะ
- นภัทร : ครับ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนาในร้านถ่ายเอกสาร

คำศัพท์

สำเนา เอกสารสี เอกสารขาวดำ หน้าคู่ สันขาว สันรูด ถ่ายเอกสาร เข้าเล่มเอกสาร หน้าปก
ปกรอง ปกหลัง ฉับ แผ่น ร้านถ่ายเอกสาร

ณ ร้านถ่ายเอกสาร

- นภัทร : คุณช่วยถ่ายสำเนาเอกสารฉบับนี้ให้ผมหน่อยนะครับ
พนักงาน : ได้ค่ะ ต้องการกี่แผ่นคะ
นภัทร : สักสองร้อยแผ่นครับ
พนักงาน : ถ่ายเป็นเอกสารสีหรือขาวดำคะ
นภัทร : ขาวดำครับ
พนักงาน : ใช้กระดาษขนาดไหนคะ
นภัทร : ขนาด A4 ก็ได้ครับ ถ่ายเป็นหน้าคู่นะครับ อ้อ! เข้าเล่มเอกสารเล่มนี้ให้ด้วยครับ
พนักงาน : ต้องการเป็นแบบสันขาวหรือสันรูดคะ
นภัทร : สันขาวครับ
พนักงาน : เลือกสีกระดาษหน้าปก ใ้เลยนะคะ
นภัทร : ได้ครับ
พนักงาน : ต้องการอะไรอีกมั๊ยคะ
นภัทร : ไม่แล้วครับ ตอนนี้ขอเท่านั้นก่อนครับ
พนักงาน : ราคาทั้งหมด 120 บาทค่ะ
นภัทร : โอเคครับ
พนักงาน : ต้องการเมื่อไหร่คะ ?
นภัทร : ถ้าได้ก่อนเที่ยงจะดีมากครับ
พนักงาน : ฉันเกรงว่าจะไม่ทันค่ะเพราะมีคนอื่นรอถ่ายเอกสารกันแถวยาวเลยและนี่ก็ สิบเอ็ดโมงแล้ว
นภัทร : อย่างนั้นไม่เป็นไรครับ ให้เสร็จภายในวันนี้ก็แล้วกันนะครับ
พนักงาน : ค่ะ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนาในร้านเครื่องเขียน

คำศัพท์

กระดาษรายงาน กระดาษ A4 กระดาษหน้าปก ยางลบ ดินสอ น้ำยาลบคำผิด ปากกา ปากกาเคมี
ไม้บรรทัด เครื่องเขียน

ณ ร้านเครื่องเขียน

คนขาย : ร้านเครื่องเขียนยินดีต้อนรับครับ
 นภัทร : ผมต้องการกระดาษ และ กระดาษรายงาน
 คนขาย : ต้องการจำนวนเท่าไร
 นภัทร : ผมต้องการกระดาษ A4 จำนวน 5 แผ่น กระดาษรายงาน 5 แผ่น
 คนขาย : นี่ครับ ต้องการดินสอ ปากกา ยางลบ ไม้บรรทัด เพิ่มไหมครับ
 นภัทร : ไม่เป็นไรครับ ว่าแต่สมุดเล่มนี้ราคาเท่าไร รายการสินค้าทั้งหมดเท่าไรครับ
 คนขาย : สมุด 30 บาทครับ
 นภัทร : จั๊นเอาสมุดเพิ่มครับ รวมเป็นเงินกี่บาทครับ
 คนขาย : ทั้งหมด 40 บาทครับ
 นภัทร : นี่ครับ 40 บาท
 คนขาย : ขอบคุณจริง
 นภัทร : ขอบคุณครับ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนาในห้องสมุด

คำศัพท์

ห้องสมุด ชั้นวางหนังสือ ยืมหนังสือ กำหนดส่ง บัตรนักศึกษา ค่าปรับ

สถานการณ์ ณ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ นักศึกษาสอบถามเจ้าหน้าที่เพื่อหาหนังสือ

นักศึกษา: สวัสดีค่ะ

เจ้าหน้าที่: สวัสดีค่ะ มีอะไรให้ช่วยไหมคะ?

นักศึกษา: พอดีว่าต้องการหาหนังสือ ภาษาศาสตร์ ไม่ทราบว่าอยู่ชั้นไหนหรือคะ.

เจ้าหน้าที่: สักครู่ค่ะ ขอเช็ค OPAC จากเครื่องคอมพิวเตอร์นิดหนึ่งค่ะ

นักศึกษา: ได้ค่ะ

เจ้าหน้าที่: หนังสือ อยู่ชั้น 3 นะคะ อยู่ในหมวด 400.4 บ187ก ค่ะ

นักศึกษา: ไม่ทราบว่าหนังสือเล่มนี้สามารถยืมได้ไหมคะ?

เจ้าหน้าที่: ได้ค่ะ สามารถหยิบหนังสือไปยืมได้ที่เคาน์เตอร์ ชั้น 1 ค่ะ

นักศึกษา: ขอขอบคุณครับ

เจ้าหน้าที่: ยินดีค่ะ

.....นักศึกษาเดินขึ้นไปชั้น 3 เพื่อหยิบหนังสือไปยืมที่เคาน์เตอร์.....

นักศึกษา: สวัสดีค่ะ

เจ้าหน้าที่: สวัสดีค่ะ มีอะไรให้ช่วยไหมคะ?

นักศึกษา: ค่ะ พอดีว่าต้องการยืมหนังสือเล่มนี้ ต้องใช้อะไรบ้างคะ

เจ้าหน้าที่: บัตรนักศึกษา หรือรหัสบัตรนักศึกษาก็ได้ค่ะ

นักศึกษา: (ยื่นบัตร) แล้วยืมได้นานเท่าไรคะ?

เจ้าหน้าที่: 2 สัปดาห์ค่ะ

นักศึกษา: แล้วถ้าคืนหนังสือเกินกำหนดส่งล่ะคะ

เจ้าหน้าที่: ต้องเสียค่าปรับ 5 บาทต่อวัน ต่อเล่มนะคะ

นักศึกษา: โอเค ขอขอบคุณค่ะ

เจ้าหน้าที่: ยินดีให้บริการค่ะ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนาในธนาคาร

คำศัพท์

ธนาคาร บริการ ฝากเงิน ถอนเงิน กรอกข้อมูล บัตรคิว

สถานการณ์ ณ ธนาคาร Saim Banking

- พนักงาน : สวัสดีค่ะ ธนาคาร Saim Banking ยินดีให้บริการค่ะ มีอะไรให้ช่วยไหมคะ
- มะลิ : จะมาฝากเงินค่ะ
- พนักงาน : รบกวนกดรับบัตรคิวที่ตู้กดบัตรคิวทางด้านหน้าก่อน เมื่อได้รับบัตรคิวแล้ว เชิญกรอกข้อมูลเกี่ยวกับการฝากเงินที่โต๊ะฝั่งขวาได้เลยค่ะ ใบฝากเงินจะเป็นใบสีม่วงนะคะ กรอกเสร็จแล้วสามารถนั่งรอพนักงานเรียกคิวได้ที่เก้าอี้หน้าเคาน์เตอร์ค่ะ
- มะลิ : ขอบคุณมากนะคะ
- พนักงาน : ด้วยยินดีค่ะ โอกาสหน้าเชิญใหม่นะคะ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนาในโรงพยาบาล

คำศัพท์

โรงพยาบาล หมอ พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล ปวดหัว อาเจียน เป็นประจำ บางครั้ง บ่อยครั้ง ไข้ ไข้ เป็นไข้ ร่างการอ่อนเพลีย ยา ก่อนอาหาร หลังอาหาร ดูแลสุขภาพ รักษาสุขภาพ

โรงพยาบาล A ไม่สบายจึงเดินทางไปโรงพยาบาล

- นภัทร : สวัสดีครับ คุณหมอ
- หมอ : สวัสดีค่ะ ไม่ทราบเป็นอะไรมาคะ
- นภัทร : ผมรู้สึกปวดหัว และอาเจียนเป็นบางครั้งครับ
- หมอ : มีอาการแบบนี้มากี่วันแล้วคะ
- นภัทร : เอ่อ 2 วันแล้วครับ
- หมอ : หมอขออนุญาตวัดไข้นะคะ
- หมอ : คนไข้มีไข้สูง และร่างกายอ่อนเพลียจากการเสียเหงื่อ
- นภัทร : ครับ

- หมอ : เดี่ยวหมอจะให้ยาไปทาน และคนไข้อย่าลืมพักผ่อนให้เพียงพอด้วยนะคะ
- นักร : ครับ ผมจะทำตามที่หมอบอก
- หมอ : นี่คือน้ำยาละลายไขมันให้กินหลังอาหาร 15 นาที นะคะ
- นักร : ขอขอบคุณมากครับคุณหมอ
- หมอ : หากอาการไม่ดีขึ้นให้รีบมาพบแพทย์นะคะ
- นักร : ครับหมอ
- หมอ : ดูแลรักษาสุขภาพให้ดีนะคะ เพราะช่วงนี้คนเป็นไข้เยอะ
- นักร : ครับ
- หมอ : เรียบร้อยแล้วคะวันนี้
- นักร : ผมลาแล้วนะครับ สวัสดีครับ
- หมอ : สวัสดีค่ะ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนา ณ สถานีตำรวจ

คำศัพท์

แจ้งความ ขโมย ของหาย รถชน ไม่ใส่หมวกกันน็อค ตำรวจ บัตรประชาชน ข้ามถนน ไฟแดง จราจร
ติดต่อกัน

สถานการณ์ของหาย

- มะลิ : สวัสดีค่ะ
- ตำรวจ : สวัสดีครับ มีเรื่องอะไรให้ช่วยไหมครับ
- มะลิ : ของหายค่ะ
- ตำรวจ : อะไรหายครับ
- มะลิ : กระเป๋าเงินค่ะ
- ตำรวจ : หายตั้งแต่เมื่อไหร่ครับ
- มะลิ : เมื่อวานตอนกลางวันค่ะ
- ตำรวจ : หายที่ไหนครับ
- มะลิ : ใกล้ ๆ โรงอาหารค่ะ
- ตำรวจ : มีอะไรอยู่ในนั้นบ้างครับ

มะลิ : มีบัตรประชาชน แล้วก็เงินจำนวน หนึ่งร้อยบาทค่ะ
 ตำรวจ : เต็มทางเจ้าหน้าที่จะติดตามให้ นะครับ รบกวนขอเบอร์โทรศัพท์ไว้ด้วยครับ
 มะลิ : 06 1232 45XX ค่ะ

สถานการณ์ถูกขโมย

มะลิ : สวัสดีค่ะ
 ตำรวจ : สวัสดีครับ มีอะไรให้ช่วยไหมครับ
 มะลิ : มาแจ้งความค่ะ
 ตำรวจ : แจ้งความเรื่องอะไรครับ
 มะลิ : โดนขโมยของค่ะ
 ตำรวจ : โดนขโมยอะไรครับ
 มะลิ : ขโมยเงินค่ะ
 ตำรวจ : จำนวนเท่าไรครับ
 มะลิ : หนึ่งพันบาทค่ะ
 ตำรวจ : โดนขโมยตอนไหนครับ
 มะลิ : ตอนออกไปทำธุระข้างนอกค่ะ
 ตำรวจ : พอจะรู้ตัวคนขโมยไหมครับ
 มะลิ : ไม่รู้ค่ะ
 ตำรวจ : ถ้าอย่างนั้น ทางเจ้าหน้าที่จะเข้าไปตรวจสอบกล้องวงจรปิดให้ นะครับ
 มะลิ : ขอขอบคุณค่ะ

สถานการณ์ข้ามถนน

มะลิ : สวัสดีค่ะคุณตำรวจ
 ตำรวจ : สวัสดีครับ มีอะไรให้ช่วยไหมครับ
 มะลิ : รบกวนพาข้ามถนนหน่อยได้ไหมคะ
 ตำรวจ : ยินดีครับ ช่วงนี้จราจรติดขัด
 มะลิ : สามารถข้ามถนนได้ตอนไหนคะ
 ตำรวจ : ตอนที่สัญญาณไฟจราจรเป็นสีแดง และไม่มีรถวิ่งมาครับ
 มะลิ : ขอขอบคุณค่ะ

สถานการณ์แจ้งเหตุด่วน

- มะลิ : คุณตำรวจคะ แจ้งเหตุรถชนค่ะ
 ตำรวจ : เกิดเหตุที่ไหนครับ
 มะลิ : หน้ามหาวิทยาลัยค่ะ
 ตำรวจ : รถอะไรชนกันครับ
 มะลิ : รถยนต์และรถมอเตอร์ไซด์ค่ะ
 ตำรวจ : มีผู้ได้รับบาดเจ็บไหมครับ
 มะลิ : ไม่มีค่ะ
 ตำรวจ : รบกวนให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับเจ้าหน้าที่ทางด้านนี้ด้วยนะครับ
 มะลิ : ยินดีค่ะ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนา ณ ที่ทำการไปรษณีย์

คำศัพท์

ส่งของ แพ็คของ แยกหีบห่อ มีความทนทาน ส่งด่วน ส่งธรรมดา เก็บเงินปลายทาง
 รหัสไปรษณีย์ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ พัสดุ

สถานการณ์ ณ ไปรษณีย์

- นักร : สวัสดีครับ มาส่งของครับ
 พนักงาน : แพ็คของมาเรียบร้อยแล้วใช่ไหมคะ
 นักร : ใช่ครับ
 พนักงาน : วางเลยคะ ข้างในเป็นอะไรคะ
 นักร : ครีมครับ
 พนักงาน : มีของที่ทำให้แตกง่ายไหมคะ
 นักร : ไม่ครับ
 พนักงาน : ลูกค้าสะดวกส่งด่วน ส่งธรรมดา หรือปลายทางคะ
 นักร : ส่งด่วนครับ
 พนักงาน : ขอบัตรประชาชนด้วยคะ
 นักร : นี่ครับ

ผู้เช่า : 2000 บาท ครับ
 พนักงานต้อนรับ : ขอขอบคุณค่ะ รับมา 2000 บาท นะคะ เงินทอน 500 บาทค่ะ ขอให้มีความสุขใน
 การพักผ่อนนะคะ โรงแรมพณมรุ้งยินดีให้บริการค่ะ

การติดต่อที่พักรายเดือน

ผู้เช่า : มีห้องพักให้เช่ารายเดือนไหมครับ
 พนักงานต้อนรับ : มีครับ ห้องพัสดลค่าเช่าเดือนละ 1500 ห้องแอร์เดือนละ 3000 บาท ครับ
 ผู้เช่า : ค่าน้ำ ค่าไฟ คิดอย่างไรครับ
 พนักงานต้อนรับ : ค่าน้ำหน่วยละ 20 บาท ส่วนค่าไฟ หน่วยละ 5 บาท
 ผู้เช่า : ในห้องพักมีบริการอุปกรณ์ใดบ้าง
 พนักงานต้อนรับ : เป็นเตียงเดี่ยว 5 ฟุต ตู้เย็น โทรทัศน์ เครื่องทำน้ำอุ่น ทีวี ครบ
 ผู้เช่า : สามารถเข้าพักได้วันไหนครับ
 พนักงานต้อนรับ : ตามความสะดวกของลูกค้าเลยครับ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนา ณ สถานีบริการน้ำมัน

คำศัพท์

เติมน้ำมัน ป้อน้ำมัน/สถานีบริการน้ำมัน เต็มถัง แก๊สโซฮอล์ 91 ดีเซล เบนซิน แก๊สโซฮอล์ 95
 ขอขอบคุณที่มาใช้บริการ

สถานการณ์ ไปเติมน้ำมัน

มะลิ: สวัสดีค่ะ เติมน้ำมันหน่อยค่ะ
 พนักงาน: สวัสดีครับ เอน้ำมันอะไรครับ
 มะลิ: เอน้ำมันแก๊สโซฮอล์ 91 ค่ะ
 พนักงาน: เต็มเท่าไรครับ
 มะลิ: เอาเต็มถังค่ะ
 พนักงาน: ครับ กรุณารอสักครู่ค่ะ
 มะลิ: ค่ะ
 พนักงาน: เรียบร้อยแล้วครับ
 มะลิ: ราคาเท่าไรคะ

พนักงาน: ทั้งหมด 80 บาทครับ
 มะลิ: นี่ค่ะ
 พนักงาน: รับเงินมา 100 บาทนะครับ กรุณารอเงินทอนสักครู่ครับ
 มะลิ: ค่ะ
 พนักงาน: นี่เงินทอน 20 บาทของคุณครับ
 มะลิ: ขอบคุณค่ะ
 พนักงาน: ขอบคุณที่มาใช้บริการครับ โอกาสหน้าแวะมาใช้บริการอีกนะครับ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บทสนทนาในร้านซ่อมรถ

คำศัพท์

ยางรั่ว ปะยาง ซ่อมรถ เหยียบตะปู เปลี่ยนยาง ห้องรับรอง เปลี่ยนน้ำมันเครื่อง ตรวจสอบสภาพรถ
 เติมลม

สถานการณ์ รถยางรั่วข้างทาง แล้วยื่นใบขอความช่วยเหลือให้พาไปร้านซ่อมรถ

ต้นกำลังโบกรถเพื่อขอความช่วยเหลือข้างทาง ขณะนั้นหวังขับรถผ่านมาพอดี

หวัง : มีอะไรให้ช่วยไหมครับ

ต้น : พอดีรถผมยางรั่วครับ รบกวนพาผมไปร้านซ่อมรถได้ไหมครับ

หวัง : ได้ครับ ผมกำลังจะผ่านไปร้านซ่อมรถพอดี

หวังกับต้นจึงช่วยกับยกจักรยานยนต์ขึ้นรถยนต์ เพื่อไปร้านซ่อมรถ

เมื่อถึงร้านซ่อมรถ

ต้น : ขอบคุณนะครับที่ช่วยพาผมร้านซ่อมรถ

ต้น : ร้านนี้รับปะยางไหมครับ

เจ้าของร้าน: รับครับ ยางไปโดนอะไรมาครับ

ต้น : รถผมเหยียบตะปูครับ

เจ้าของร้าน : ผมขอดูยางก่อนได้ไหมครับ ว่ายังสามารถปะได้อยู่หรือเปล่า

เจ้าของร้าน : ผมว่า มันปะไม่ได้แล้วครับ ต้องเปลี่ยนยางใหม่ เพราะรูรั่วมันใหญ่เกินไปครับ

ต้น : ใช้เวลานานไหมครับ

เจ้าของร้าน: ประมาณ 30 นาทีครับ เชิญรอที่ห้องรับรองก่อนครับ

เมื่อเวลาผ่านไป 30 นาที

เจ้าของร้าน: ทางร้านซ่อมเรียบร้อยแล้วครับ เชิญมารับได้เลยครับ

ต้น: ครับ ค่าซ่อมทั้งหมดกี่บาทครับ

เจ้าของร้าน: 120 บาทครับ

ต้น: รับโอนไหมครับ พอดีไม่มีเงินสดติดตัว

เจ้าของร้าน: รับครับ นี่เลขบัญชีทางร้านนะครับ 044 138 99

ต้น: โอนเรียบร้อยแล้วนะครับ

เจ้าของร้าน: ครับ ยินดีให้บริการครับ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

การทักทาย

คำศัพท์

สวัสดี สบายดี เป็นอย่างไรบ้าง ครอบครัว ผากทักทาย เดี่ยวไปก่อนนะ ไว้เจอกัน

การทักทายคนรู้จัก

มะลิ: สวัสดี ไม่เจอกันนานเลยนะ

นภัทร: สวัสดี นั่นสิ ไม่ได้เจอกันนานเลย เป็นไงบ้าง สบายดีไหม

มะลิ: เราสบายดี แล้วยายล่ะ เป็นไงบ้าง

นภัทร: เราก็บายดี แต่ก็มีไอบ้าง ช่วงนี้อากาศไม่ค่อยดี

มะลิ: นั่นสิ อากาศแย่มาก วันนี้พาครอบครัวมาทานข้าวหอ

นภัทร: ใช่ เราพาครอบครัวมาทานข้าว แล้วยายล่ะ

มะลิ: เราพาแม่มาทานข้าวเหมือนกัน

นภัทร: ผากสวัสดีแม่ด้วยนะ

มะลิ: ได้เลย เดี่ยวเราไปก่อนนะ แม่เดินไปรอที่โต๊ะอาหารแล้ว เดี่ยวท่านรอนาน

นภัทร: โอเค ทานอาหารให้อร่อยนะ ไว้เจอกัน

มะลิ: เช่นกัน ไว้เจอกันคราวหน้า

มะลิ/นภัทร : ลาก่อน

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

แนะนำนักท่องเที่ยว

คำศัพท์

โรงแรม ที่พัก ใกล้เคียง กิโลเมตร เมตร วินมอเตอร์ไซด์ สี่แยก ซ้ายมือ ขวามือ ตรงข้าม
ระหว่าง ถัดจาก ตรงไป เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา

แนะนำนักท่องเที่ยว

- นักท่องเที่ยว : ขอโทษนะครับ คุณรู้จักโรงแรม B ไหมครับ
 นักร : รู้จักครับ คุณมีอะไรให้ผมช่วยไหม
 นักท่องเที่ยว : ผมกำลังจะไปพักที่นั่นครับ ไม่ทราบว่ามันอยู่ไกลจากที่นี่ไหมครับ
 นักร : โรงแรม B อยู่ห่างจากที่นี่ประมาณ 1 กิโลเมตรครับ
 นักท่องเที่ยว : ผมสามารถไปที่นั่นยังงี้ได้บ้าง
 นักร : คุณสามารถเดินไปหรือขึ้นวินมอเตอร์ไซด์ ตรงหน้าปากซอยไปก็ได้ครับ
 นักท่องเที่ยว : หากผมเดินไป คุณพอจะบอกทางไปผมได้ไหมครับ
 นักร : คุณเดินไปข้างหน้าจนกว่าจะถึงสี่แยก เลี้ยวซ้ายแล้วเดินไปอีกประมาณ 300 เมตร
 คุณจะเจอโรงแรม B อยู่ทางขวามือ
 นักท่องเที่ยว : มีสถานที่ไหนพอจะเป็นจุดสังเกตไหมครับ
 นักร : ถัดไปทางขวามือจากโรงแรม B จะเป็นร้านอาหาร C ซ้ายมือจะเป็นฟิตเนส D ครับ
 นักท่องเที่ยว : ขอบคุณมากครับ
 นักร : ยินดีครับ

กิจกรรม ให้นักศึกษาแต่งบทสนทนาและฝึกพูดบทสนทนา

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2554). **หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1: ระบบเสียง อักษรไทย การอ่านคำและการเขียนสะกดคำ** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กำชัย ทองหล่อ. (2554). **หลักภาษาไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 53). กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- จินตนา พุทฺธเมตตะ. (2547). **คำสแลง**. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 26 (1) ; 75-87.
- บุญยเสนอ ตริวิเศษ. (2563). “พุทฺธไธสงมาจากภาษาเขมร” ใน **จุลสารภไทย**. ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม) ปี 2563.
- เบญจวรรณ เกิดในมงคล. (2548). **เอกสารประกอบการสอน หลักการอ่าน การเขียนคำไทย**. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2553). **หลักและการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ปาไลตา ผลประดับเพ็ชร์. (2563). **หลักภาษาไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 2). บุรีรัมย์ : บริษัท โรงพิมพ์วินัย 2509 จำกัด.
- ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2551). **ศิลปะการพูด**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ. (2553). **หนังสืออุเทศภาษาไทย : ชุดบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิเชียร เกษประทุม. (2557). **หลักภาษาไทย (ฉบับสมบูรณ์)**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ พ.ศ.วัฒนา.
- วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และคณะ. (2555). **หนังสืออุเทศภาษาไทย : ชุดบรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3 : ชนิดของคำ วลี ประโยค**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมาคมครูภาษาไทยแห่งประเทศไทย. (2558). **หลักภาษาไทย: เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้**. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สรานนท์ อินทนนท์. (2562). **รู้เท่าทันข่าว**. กรุงเทพฯ: วอลค์ ออน คลาวด์.
- สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. (2560). **ภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับครู**. กรุงเทพฯ: เอส พี เพรส.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). หนังสือคู่มือแนวทางการจัดการเรียนการสอน **แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม 1 ตอนต้น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **แบบเรียนเร็วใหม่ เล่ม 1 ตอนกลาง ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2**. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

สุจิต มีจันทร์. (2535). เอกสารประกอบการสอน **หลักการอ่านการเขียนคำไทย**. อยุธยา: สถาบันราชภัฏอยุธยา.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2533). **หลักภาษาไทย (อักขรวิธี วลีวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์)**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

คณะผู้เขียน

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญยเสนอ ตริวิเศษ

อาจารย์อุภาวัฒน์ นามศิริ

อาจารย์ณภัทร เซาว์นวม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปาลิตา ผลประดับเพ็ชร

อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ พันธุ์ศิริ

อาจารย์ ดร.สินทรัพย์ ยืนยาว

อาจารย์ทิพัลย์ เหมรา

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทความพิเศษ
การแปลภาษาเขมรเป็นภาษาไทย

โดย
รองศาสตราจารย์สงบ บุญคล้าย

ផ្លិកប្រែភាសាខ្មែរជាភាសាថៃ

១. សម្តេចតេជោ៖ មិនត្រូវទុកឱ្យកម្ពុជាក្លាយជាទីសុខសាន្តរបស់ពួកឧក្រិដ្ឋជននោះទេ

สมเด็จเดโชฮุน เซน ไม่ยอมให้ผู้ก่อการร้ายดำเนินกิจการในกัมพูชาโดยเด็ดขาด

សម្តេចតេជោហ៊ុន សែន

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោហ៊ុនសែននាយករដ្ឋមន្ត្រីកម្ពុជាបានជំរុញឱ្យក្រសួងមហាផ្ទៃអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើល្មើសច្បាប់ដោយមិនទុកឱ្យកម្ពុជាក្លាយទៅជាទីសុខសាន្តរបស់ពួកឧក្រិដ្ឋជននិងត្រូវបង្ក្រាបករណីបទល្មើសដែលកើតមានឡើងឱ្យដល់បួសគល់ដោយជំហរម៉ឺងម៉ាត់ដាច់ខាតហើយមិនត្រូវទុកឱ្យមានអំពើអសកម្មកើតមានឡើងនៅក្នុងជួរកងកម្លាំងនគរបាលនោះទេ ។

សម្តេចតេជោហ៊ុនសែនបានផ្តល់អនុសាសន៍នេះនៅក្នុងឱកាសប្រគល់សញ្ញាបត្រជូនដល់និស្សិតបរិបញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់ជំនាន់ទី១ ទី២ទី៣ និងបរិញ្ញាបត្ររងពិសេសជំនាន់ទី១ ទី២ និងទី៣និងបរិញ្ញាបត្ររងរៀបរយជំនាន់ទី១ និងទី២នៃបណ្ឌិត្យសភានគរបាលកម្ពុជាចំនួន៨៣៨នាក់ក្នុងនោះមានស្រី២៨នាក់នាព្រឹកថ្ងៃទី២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ ។

សម្តេចតេជោបានមានប្រសាសន៍ថាប្រទេសកម្ពុជាបានឆ្លងកាត់នូវការលំបាកស្មុគស្មាញជាច្រើនទម្រាំបានដួងសព្វថ្ងៃនេះ ។ ដំណាក់កាលពីឆ្នាំ១៩៩៣ ដល់១៩៩៧ ជាដំណាក់កាលដែលពោរពេញទៅដោយអារុធ្យក្នុងទីក្រុងហើយប្រជាពលរដ្ឋមានការភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការដើរហើរហូបចុក ។ ហេតុការណ៍នេះកើតឡើងដោយសារតែមេដឹកនាំម្នាក់បានបង្កើតឡើងនូវស្ថានភាពបែបថ្មីមួយដែលនឹកស្មានមិនដល់ ។ មេដឹកនាំនោះទៅណាមកណាមានឡានស៊ីវើនាំមុខហើយមានម៉ូតូអម និងមានឡានអង្ករក្សពីក្រោយលើសុទ្ធតែប្រេង៤០រហូតឈានទៅបង្កើតកម្លាំងខុសច្បាប់ ឈានទៅបង្កឱ្យមានការផ្ទុះអារុធ្យនៅខែកក្កដាឆ្នាំ១៩៩៧ ។

បន្ទាប់មកទើបមានបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដែលចេញពីស្រុកព្រៃនប់ ខេត្តព្រះសីហនុ រួចផ្តើមប្រមូលអារុធ្យនិងបំផ្លាញចោលជាង៣០ម៉ឺនដើម ។ ប្រសិនបើយើងមិនបានធ្វើបញ្ហានេះទាន់ពេលវេលានោះទេ បញ្ហាប្លន់ប្រដាប់អារុធ្យបញ្ហាចាប់ជីវិត និងអសន្តិសុខសង្គមនឹងកើតមានឡើងពេញផ្ទៃប្រទេសបង្កើតភាពវឹកវរពេញប្រទេស ។

សម្តេចមានប្រសាសន៍បន្តថាភាពស្ថិតស្ថេរវិវឌ្ឍន៍មាំមួនអាស្រ័យដោយការវាយតម្លៃសភាពការណ៍ត្រូវស្ថានការណ៍តែងមានដំណើរការវិវត្តន៍ពីដំណាក់កាលមួយទៅដំណាក់កាលមួយដែលយើងចាំបាច់ ត្រូវផ្អែកទៅតាមស្ថានការណ៍ជាក់ស្តែងក្នុងន័យនេះកម្ពុជាបានកំណត់ច្បាស់ថាសន្តិភាពស្ថិរភាពនយោបាយ និងសន្តិសុខសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គមគឺជាលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះក្នុងការអនុវត្តន៍ប្រកបដោយជោគជ័យនូវកម្មវិធីកំណែទម្រង់នានាដើម្បីបង្កើនការងារសមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាពដូចបានលើកឡើងនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ក្នុងបរិការនេះក៏ទាមទារឱ្យកងកម្លាំងនគរបាលត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាព គុណភាព វិជ្ជាជីវៈ និងគុណធម៌របស់ខ្លួនជាប្រចាំ ។ ជាក់ស្តែងបច្ចុប្បន្ននេះយើងកំពុងស្ថិតក្នុងចរន្តនៃសកលភារូបនីយកម្មដែលមានការវិវត្តន៍ឥតឈប់ឈរ ចរន្តនេះបានជះឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានផង ជាអវិជ្ជមានផងមកលើការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងការរក្សាសន្តិសុខសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ។ ជាក្រឹត្យក្រមកត្តាទាំងពីរនេះគឺស្ថិតនៅលាយឡំជាមួយគ្នាដែលទាមទារឱ្យមន្ត្រីនគរបាលជាតិត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាពនិងតម្រង់ទិសផលប៉ះពាល់ទាំងនោះ ។ ភាពជឿនលឿននៃបច្ចេកវិជ្ជាបានបង្កភាពងាយស្រួលដល់សង្គម ក៏ប៉ុន្តែភាពជឿនលឿននេះក៏បានបង្កភាពងាយស្រួលដល់ពួកឧក្រិដ្ឋជន ក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិជ្ជាព័ត៌មាននេះក្នុងលក្ខណៈអវិជ្ជមាន ដើម្បីអនុវត្តបទល្មើសនានាដូចជាបញ្ហាឧក្រិដ្ឋកម្ម ភេរវកម្មឆ្លងដែនអំពើពុករលួយគ្រឿងញៀនការជួញដូរមនុស្សជាដើម ។

(អត្ថបទដកស្រង់ពីកាសែតស្ទីកម្ពុជា)

១. ធរណីមូលដ្ឋាន មេន មិនមែនអ្វីទាំងអស់នោះទេ តែតែងតែរាយការណ៍ក្នុងការងារកម្ពុជា

គំនិត

ទីសុខសាន្ត	នៅទីសុខសបាយ
ពួកឧក្រិដ្ឋជន	ពួកក្រុមឧក្រិដ្ឋជន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតី	សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតី
តេជោហ៊ុនសែន	ហ៊ុន សែន
ជំរុញឱ្យក្រសួងមហាផ្ទៃ	ជំរុញឱ្យក្រសួងមហាផ្ទៃ
ស្នងការនគរបាលជាតិ	នគរបាលជាតិ
ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់	ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់
ប្រយុទ្ធប្រឆាំង	ប្រយុទ្ធប្រឆាំង
អំពើល្មើសច្បាប់	អំពើល្មើសច្បាប់
ត្រូវបង្ក្រាបបទល្មើស	ត្រូវបង្ក្រាបបទល្មើស
ឱ្យដល់ឫសគល់	ឱ្យដល់ឫសគល់

ដោយជំហូរម៉ឺងម៉ាត់ជាចំខាត

โดยมีจุดยืนมั่นคงเด็ดขาด

អំពើអសកម្ម

พฤติกรรมเฉยเมย

កំឡាំងនគរបាល

กำลังตำรวจ

ផ្តល់អនុសាសន៍

มีคำสั่งบัญชา

ឌីកាសប្រគល់សញ្ញាប័ត្រ

โอกาสมอบประกาศนียบัตร

និស្សិតបរិញ្ញាប័ត្រជាន់ខ្ពស់

นิสิตปริญญาบัตรชั้นสูง(ปริญญาเอก)

បរិញ្ញាប័ត្ររង

ปริญญาโท

បណ្ឌិតសភានគរបាលកម្ពុជា

บัณฑิตสถานครบาลกัมพูชา

ឆ្លងកាត់នូវការលំបាកស្មុគស្មាញ

ผ่านความลำบากยุ่งเหยิง

ដំណាក់កាល

ช่วงเวลา

ដែលពោរពេញទៅដោយ

ที่เต็มไปด้วย

អាវុធក្នុងទីក្រុង

อาวุธในตัวเมืองกรุง

មានការភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង

มีความตกใจกลัวอย่างหนัก

ដើរហើរហូបចុក

เดินเห็นกินอยู่

នូវស្ថានភាព

ซึ่งเหตุการณ์

ដែលនឹកស្មានមិនដល់

ที่นึกไม่ถึง

មានឡានសៃរ៉ែននៃមុខ

มีรถยนต์ไซเรนนำหน้า

មានម៉ូតូអម

มีมอเตอร์ไซด์อ้อม

មានអង្គរក្សកម្លាំងខុសច្បាប់

เมืองครักษ์กำลังผิดกฎหมาย

បង្កឲ្យមាន

ก่อให้เกิดมี

ការផ្ទុះអាវុធ

การระเบิดอาวุธ

ប្រមូលអាវុធបំផ្លាញចោល

รวบรวมอาวุธทำลายทิ้ง

បញ្ហាប្តូរស្រដាប់អាវុធ

ปัญหาการเปลี่ยนโดยใช้อาวุธ

បញ្ហាចាប់ជំរិត

ปัญหาการลักพาตัว

អសន្តិសុខសង្គម

ความไม่สงบสุขในสังคม

ពេញផ្ទៃប្រទេស

เต็มพื้นที่ประเทศ

បង្កើតភាពរីករ	កើតការរំលោភ
ភាពស្ថិតស្ថេររឹងមាំ	ភាពស្ថិតស្ថេរម៉ឺន
ការវាយតម្លៃ	ការរើសអើង
សភាពការណ៍	ការគោរព
ស្ថានភាព	ហេតុការណ៍
វិវត្តន៍ពីដំណាក់កាលមួយ	ប្រែប្រួលពីដំណាក់កាលមួយ
ទៅដំណាក់កាលមួយ	ប្រែប្រួលពីដំណាក់កាលមួយ
សន្តិភាពស្ថេរភាពនយោបាយ	សន្តិភាពស្ថេរភាពនយោបាយ
សន្តិសុខសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម	សន្តិសុខសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម
ជាលក្ខណៈអនុគ្រោះ	ជាលក្ខណៈអនុគ្រោះ
ការអនុវត្តន៍ប្រកបដោយជោគជ័យ	ការអនុវត្តន៍ប្រកបដោយជោគជ័យ
កម្មវិធីកំណែទម្រង់នានា	កម្មវិធីកំណែទម្រង់នានា
បង្កើនការងារសីលធម៌និងប្រសិទ្ធិភាព	បង្កើនការងារសីលធម៌និងប្រសិទ្ធិភាព
ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ	ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ
ត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាព	ត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាព
គុណភាពវិជ្ជាជីវៈ គុណធម៌	គុណភាពវិជ្ជាជីវៈ គុណធម៌
កំពុងស្ថិតក្នុងចរន្ត	កំពុងស្ថិតក្នុងចរន្ត
នៃសកលភាវូបនីយកម្ម	នៃសកលភាវូបនីយកម្ម
វិវត្តន៍ឥតឈប់ឈរ	វិវត្តន៍ឥតឈប់ឈរ
បានជះឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានដល់អវិជ្ជមានដល់	បានជះឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានដល់អវិជ្ជមានដល់
មកលើការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម	មកលើការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម
ការរក្សាសន្តិសុខ	ការរក្សាសន្តិសុខ
សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ	សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ
ជាគ្រឹះក្រុម	ជាគ្រឹះក្រុម
កត្តាទាំងពីរស្ថិតនៅលាយឡំជាមួយគ្នា	កត្តាទាំងពីរស្ថិតនៅលាយឡំជាមួយគ្នា
ដែលទាមទារឲ្យ	ដែលទាមទារឲ្យ
	កើតការរំលោភ
	ភាពស្ថិតស្ថេរម៉ឺន
	ការរើសអើង
	ការគោរព
	ហេតុការណ៍
	ប្រែប្រួលពីដំណាក់កាលមួយ
	ប្រែប្រួលពីដំណាក់កាលមួយ
	សន្តិភាពស្ថេរភាពនយោបាយ
	សន្តិសុខសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម
	ជាលក្ខណៈអនុគ្រោះ
	ការអនុវត្តន៍ប្រកបដោយជោគជ័យ
	កម្មវិធីកំណែទម្រង់នានា
	បង្កើនការងារសីលធម៌និងប្រសិទ្ធិភាព
	ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ
	ត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាព
	គុណភាពវិជ្ជាជីវៈ គុណធម៌
	កំពុងស្ថិតក្នុងចរន្ត
	នៃសកលភាវូបនីយកម្ម
	វិវត្តន៍ឥតឈប់ឈរ
	បានជះឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានដល់អវិជ្ជមានដល់
	មកលើការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម
	ការរក្សាសន្តិសុខ
	សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ
	ជាគ្រឹះក្រុម
	កត្តាទាំងពីរស្ថិតនៅលាយឡំជាមួយគ្នា
	ដែលទាមទារឲ្យ
	កើតការរំលោភ
	ភាពស្ថិតស្ថេរម៉ឺន
	ការរើសអើង
	ការគោរព
	ហេតុការណ៍
	ប្រែប្រួលពីដំណាក់កាលមួយ
	ប្រែប្រួលពីដំណាក់កាលមួយ
	សន្តិភាពស្ថេរភាពនយោបាយ
	សន្តិសុខសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម
	ជាលក្ខណៈអនុគ្រោះ
	ការអនុវត្តន៍ប្រកបដោយជោគជ័យ
	កម្មវិធីកំណែទម្រង់នានា
	បង្កើនការងារសីលធម៌និងប្រសិទ្ធិភាព
	ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ
	ត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាព
	គុណភាពវិជ្ជាជីវៈ គុណធម៌
	កំពុងស្ថិតក្នុងចរន្ត
	នៃសកលភាវូបនីយកម្ម
	វិវត្តន៍ឥតឈប់ឈរ
	បានជះឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានដល់អវិជ្ជមានដល់
	មកលើការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម
	ការរក្សាសន្តិសុខ
	សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ
	ជាគ្រឹះក្រុម
	កត្តាទាំងពីរស្ថិតនៅលាយឡំជាមួយគ្នា
	ដែលទាមទារឲ្យ

មន្ត្រីនគរបាលជាតិ	ការវាយតម្លៃការងារ
ត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាព	ត្រូវបន្ថែមបុគ្គលិក
និងតម្រង់ទិស	និងប្រែប្រួលការងារ
ភាពជឿនលឿននៃបច្ចេកវិទ្យា	ការកែលម្អបច្ចេកវិទ្យា
បង្កភាពងាយស្រួលសម្រាប់សង្គម	ឱ្យមានភាពងាយស្រួល
បង្កភាពងាយស្រួលដល់ពួកឧក្រិដ្ឋជន	ឱ្យមានភាពងាយស្រួល
ក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា	ក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា
ព័ត៌មាននេះក្នុងលក្ខណៈអវិជ្ជមាន	ព័ត៌មាននេះក្នុងលក្ខណៈអវិជ្ជមាន
ដើម្បីអនុវត្តបទល្មើសនានា	ដើម្បីអនុវត្តបទល្មើសនានា
បញ្ហាឧក្រិដ្ឋកម្ម	បញ្ហាឧក្រិដ្ឋកម្ម
ភេរវកម្មឆ្លងដែន	ភេរវកម្មឆ្លងដែន
អំពើរត់ពន្ធ	អំពើរត់ពន្ធ
គ្រឿងញៀន	គ្រឿងញៀន
ជួញដូរមនុស្ស	ជួញដូរមនុស្ស
កាសែតរស្មីកម្ពុជា	កាសែតរស្មីកម្ពុជា

២. ក្រសួងកិច្ចការនារីព្រមានកុំឡើងត្រែនៅថ្ងៃបុណ្យសេចក្តីស្រឡាញ់

ករណីរកឃើញការរំលោភបំពានច្បាប់ស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិស្ត្រី

រូបភាពនេះត្រូវបានបង្ហាញតាមប្រព័ន្ធបណ្តាញសង្គមដាក់ថា "ជូនពរថ្ងៃបុណ្យសង្សារ"

ក្រសួងកិច្ចការនារីបានផ្ញើសារយោងប្រកាសស្តីពីកម្មវិធីនៃមន្ទីរពេទ្យមានទង្វើប្រកាន់ខ្ជាប់ប្រពៃណីសមរម្យ ដោយកុំប្រព្រឹត្តសកម្មភាពបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានចំពោះខ្លួន គ្រួសារកេរ្តិ៍ឈ្មោះនិងសង្គមទាំងមូល ក្នុងថ្ងៃបុណ្យសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលមជ្ឈដ្ឋានទូទៅហៅថ្ងៃបុណ្យសង្សារប្រគល់ខ្លួនទី ១៤ ខែកុម្ភៈ ។

រយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះយុវវ័យកម្ពុជាប្រុសស្រីមានអត្តចរិតដូចប្រជាជនក្នុងប្រទេសលោកខាងលិច ដែលគិតរឿងឱបទើបគ្នាយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល និងជាពិសេសរួមដំណេកជាមួយគ្នាមិនទាន់រៀបការក្នុងថ្ងៃបុណ្យសេចក្តី ស្រឡាញ់ ។ នៅក្នុងចិត្តរបស់យុវវ័យបុរសនារីជាច្រើនដែលខូចខិលមានទស្សនៈចំពោះរឿងជាថ្ងៃប្រគល់ខ្លួនប្រាណ

ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកដោយពុំបានគិតពីផលប៉ះពាល់និងភាពថ្លៃថ្នូរកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ខ្លួនក្នុងសង្គមឡើយ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកិច្ចការនារីលោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិតអ៊ឹង កន្ថាធាវីបានមានប្រសាសន៍ប្រាប់អ្នកសារព័ត៌មាន ក្រោយពីចប់សន្និបាតសរុបការងារប្រចាំឆ្នាំ ២០១១ និងផែនការសកម្មភាពការងារឆ្នាំ ២០១២ របស់គណៈ កម្មាធិការជាតិលើកកម្ពស់សីលធម៌សង្គមតម្លៃស្ត្រី និងគ្រួសារខ្មែរនៅសណ្ឋាគារភ្នំពេញកាលពីថ្ងៃទី ០៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ បានឱ្យដឹងថាកាលពីឆ្នាំមុនក្រសួងក៏បានធ្វើការអប់រំក្នុងការបំភ្លឺដល់យុវវ័យកម្ពុជាចំពោះថ្ងៃបុណ្យ សេចក្តីស្រឡាញ់ទី ១៤ ខែកុម្ភៈ មិនគួរប្រព្រឹត្តទៅតាមបែបនេះទេយុវវ័យកម្ពុជាជាសាសន៍ខ្មែរ នៅស្រុកខ្មែរ មិនមែនក្នុងសហគមន៍អឺរ៉ុបនោះទេ ឬក៏មិនមែននៅសហរដ្ឋអាមេរិកហើយក៏មិនមែននៅប្រទេសណាមួយ មានវប្បធម៌ខុសពីកម្ពុជានោះទេដែរ ។

លោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិតអ៊ឹង កន្ថាធាវី បានបញ្ជាក់ថា "យើងត្រូវប្តូរពាក្យបុណ្យសង្សាររបស់យុវវ័យទៅជា ពាក្យទិវាសេចក្តីស្រឡាញ់ ។ ទិវាសេចក្តីស្រឡាញ់មានន័យថាយើងអាចបង្ហាញការដឹងគុណរបស់ឪពុក ម្តាយ អាណាព្យាបាល និងក្នុងរូបភាពរវាងមិត្តភាពដឹងគុណ លោកគ្រូអ្នកគ្រូបង្រៀន ហើយក្នុងរូបភាពសង្សារក៏បានដែរ ប៉ុន្តែក្នុងកម្រិតមួយក្នុងសង្គមខ្មែរអាចទទួលបានដោយមិនទៅកកសណ្ឋាគារផ្ទះសំណាក់នោះទេ ។ យើងខ្ញុំបំភ្លឺជូន ទៅយុវវ័យរបស់យើងអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំមកនេះជាសារជូនគាត់ជា ព័ត៌មានជូនគាត់ ។

បុណ្យសេចក្តីស្រឡាញ់មិនមែនជាបុណ្យរបស់កម្ពុជានោះទេនេះជាបុណ្យមកពីក្រៅប្រទេស ហើយវា មានប្រភពមកពីប្រទេសអឺតាលី ។ ដូច្នេះយើងត្រូវចេះពិចារណាយើងមិនអាចយកអបអរសាទរក្នុងប្រទេស កម្ពុជាយើងទេ ប៉ុន្តែយើងគួរតែគិតគូរអីចឹងកន្លងមករយៈពេលពីរឆ្នាំនេះបំភ្លឺបងប្អូនជាពិសេសយុវវ័យ របស់យើង" ។

លោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិតអ៊ឹង កន្ថាធាវី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកិច្ចការនារីបានសូមអំពាវនាវថាបងប្អូនប្រជាពលរដ្ឋសូម គិតគូរឱ្យច្បាស់លាស់ដែលអ្វីយើងធ្វើនឹងមានផលប៉ះពាល់ហើយត្រូវគិតគូរពីផលវិជ្ជមាននិងអវិជ្ជមានចំពោះខ្លួន ។

យុវជនកង វិទ្យា អាយុ២៣ឆ្នាំនិស្សិតឆ្នាំទី២ផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យានៃសកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញអន្តរជាតិមក ពីខេត្តកំពង់ចាមបានប្រាប់រស្មីកម្ពុជានាថ្ងៃទី ១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ នេះថា "ខ្ញុំយល់អំពីអត្ថន័យថ្ងៃជាយូរមក ហើយ ប៉ុន្តែមកពីយុវវ័យភាគច្រើនខ្លះចូលចិត្តប្រឡូកស្នេហាតែងតែគិតថាថ្ងៃបុណ្យសង្សារប្រគល់ខ្លួន ។ តាមពិតនៅប្រទេសគេរឿងនេះជាធម្មតាទៅហើយគេគ្រាន់មានសកម្មភាពធម្មតា ប៉ុន្តែយុវវ័យបច្ចុប្បន្នតែងតែ

បង្ហាញសកម្មភាពខ្លួនមានសង្សារបបួលគ្នាដើរលេងឱ្យបាច់ផ្កា ឱបចើបគ្នានៅតាមទីសាធារណៈនិងពិសេស ព្រមព្រៀង ទៅដេកជាមួយគ្នាផ្ទះសំណាក់ ។

សូមបញ្ជាក់ថាជារៀងរាល់ឆ្នាំក្នុងថ្ងៃបុណ្យសេចក្តីស្រឡាញ់នេះនៅកម្ពុជា ជាពិសេសរាជធានីភ្នំពេញ យុវវ័យប្រុសស្រីជាច្រើនបានចូលរួមអបអរថ្ងៃបុណ្យដោយសង្កេតឃើញថាតាមដងផ្លូវជាច្រើនមានអ្នក លក់ផ្កានៅជាច្រើនកន្លែងជាមួយបុរសៗទិញជូននារី និងនៅកន្លែងកម្សាន្តវិញមានយុវវ័យទាំងប្រុសស្រី ដើរលេងកម្សាន្តដែលខ្លះមានដល់ថ្នាក់ឡើងសណ្ឋាគារនិងផ្ទះសំណាក់ទៀត ។ នេះបើយោងតាមការអះអាង របស់បុគ្គលិកនិងម្ចាស់ផ្ទះសំណាក់បង្ហើបឱ្យដឹង ។

តាមរបាយការណ៍ថ្នាក់ក្រោមជាតិរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិលើកកម្ពស់សីលធម៌សង្គម តម្លៃស្ត្រី និងគ្រួសារខ្មែរបានឱ្យដឹងថាគណៈកម្មការចម្រុះថ្នាក់ខេត្តបានសហការជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិនិង ក្រសួងកិច្ចការនារីបានបន្តផ្សព្វផ្សាយស្តីពីទិវានៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់យុវជនសិស្ស និស្សិត ប្រជាពលរដ្ឋ ឱ្យយល់ពីអត្ថន័យនៃទិវាបុណ្យសង្សារដោយប្តូរមកជាទិវានៃសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះឪពុក ម្តាយ ចាស់ ព្រឹទ្ធាចារ្យ ចាស់ទុំ មិត្តភក្តិ ។ កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយតាមរូបភាពជាវេទិកាសាធារណៈចាក់ផ្សាយឌីស ដល់សិស្សានុសិស្សប្រជាពលរដ្ឋបានចូលរួមសរុបចំនួន ១២.៩៥៧ នាក់ក្នុងនោះស្ត្រីចំនួន ១១.២០៣ នាក់ ។ (អត្ថបទដកស្រង់ពីកាសែតរស្មីកម្ពុជា)

២. กระทรวงกิจการสตรีเตือนห้ามเยาวชนขึ้นเตียงในวันแห่งความรัก

คำศัพท์

ក្រសួងកិច្ចការនារី	กระทรวงกิจการสตรี
ព្រមាន	กล่าวเตือน
ថ្ងៃបុណ្យសេចក្តីស្រឡាញ់	วันแห่งความรัก
ថ្លែងថា	แถลงว่า
យុវវ័យប្រុសស្រី	เยาวชนชายหญิง
ទង្វើប្រកាន់ខ្ជាប់	ทำอย่างยึดมั่น
ប្រពៃណីសមរម្យ	ประเพณีที่เหมาะสม
ប្រព្រឹត្តសកម្មភាព	ทำกิจกรรม
ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន	ผลกระทบที่ไม่ดี

កេរ្តិ៍ឈ្មោះ

កើរតិយគឺខ្លាចខ្លាច

មជ្ឈដ្ឋានទូទៅ

គ្រប់គ្រាន់

បុណ្យសង្សារប្រគល់ខ្លួនទី១៤ខែកុម្ភៈ

ថ្ងៃទី១៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៤

មានអត្ថបទ

អំពីការងារ

ឧបដេសនាស្តីពីស្ថាប័ន

ស្ថាប័នស្របច្បាប់

រួមដំណើរ

ស្របច្បាប់

មិនទាន់រៀបការ

មិនទាន់រៀបការ

ខូចខាត

ខូចខាត

ថ្ងៃប្រគល់ខ្លួនប្រាណ

ថ្ងៃប្រគល់ខ្លួន

ភាពថ្លៃថ្នូរ

ភាពស្មោះត្រង់

វេជ្ជបណ្ឌិត

វេជ្ជបណ្ឌិត

មានប្រសាសន៍ថា

បានស្រាប់ហើយ

អ្នកសារព័ត៌មាន

អ្នកសារព័ត៌មាន

សន្និបាតសរុបការងារ

ការប្រជុំសរុបការងារ

ផែនការសកម្មភាពការងារ

ផែនការការងារ

គណកម្មាធិការជាតិ

គណកម្មាធិការជាតិ

លើកកម្ពស់សីលធម៌សង្គម

លើកកម្ពស់សីលធម៌សង្គម

តម្លៃស្រ្តីនិងគ្រួសារ

តម្លៃស្រ្តីនិងគ្រួសារ

ធ្វើការអប់រំ

ធ្វើការអប់រំ

មិនគួរប្រព្រឹត្ត

មិនគួរប្រព្រឹត្ត

ជាសាសន៍ខ្មែរ

ជាសាសន៍ខ្មែរ

សហគមន៍អឺរ៉ុប

សហគមន៍អឺរ៉ុប

សហរដ្ឋអាមេរិក

សហរដ្ឋអាមេរិក

បានបញ្ជាក់ថា

បានបញ្ជាក់ថា

ទិវាសេចក្តីស្រឡាញ់

ទិវាសេចក្តីស្រឡាញ់

បង្ហាញការដឹងគុណ

បង្ហាញការដឹងគុណ

អាណាព្យាបាល

អាណាព្យាបាល

ក្នុងរូបភាពរវាងមិត្តភាព

​នៃ​លក្ខណៈ​រវាង​គ្រប់​គ្នា​នៃ​មិត្តភាព

រូបភាពសង្សារ

​លក្ខណៈ​នៃ​មិត្តភាព

ក្នុងកម្រិតមួយ

​នៃ​មិត្តភាព​មួយ

សណ្ឋាគារ

​សណ្ឋាគារ

ផ្ទះសំណាក់

​ផ្ទះ​សំណាក់

មានប្រភពមកពីអីតាលី

​មាន​ប្រភព​មក​ពី​អ៊ីតាលី

អបអរសាទរ

​អបអរសាទរ

បំភ្លឺបងប្អូន

​បំភ្លឺ​បង​ប្អូន

សូមអំពាវនាវ

​សូម​អំពាវនាវ

គិតគូរឲ្យច្បាស់លាស់

​គិត​គូរ​ឲ្យ​ច្បាស់​លាស់

ផលវិជ្ជមាននិងអវិជ្ជមាន

​ផល​វិជ្ជមាន​និង​អវិជ្ជមាន

ចំពោះខ្លួន

​ចំពោះ​ខ្លួន

និស្សិតឆ្នាំទី២

​និស្សិត​ឆ្នាំ​ទី​២

ព័ត៌មានវិទ្យា

​ព័ត៌មាន​វិទ្យា

ចូលចិត្តប្រឡូកស្នេហា

​ចូល​ចិត្ត​ប្រឡូក​ស្នេហា

គ្រាន់មានសកម្មភាពធម្មតា

​គ្រាន់​តែ​មាន​សកម្មភាព​ធម្មតា

កន្លែងកម្សាន្ត

​កន្លែង​កម្សាន្ត

ដើរលេងកម្សាន្ត

​ដើរ​លេង​កម្សាន្ត

របាយការណ៍

​របាយការណ៍

ថ្នាក់ក្រោមជាតិ

​តំបន់​ក្រោម​ជាតិ

តម្លៃស្ត្រីនិងគ្រួសារខ្មែរ

​តម្លៃ​ស្ត្រី​និង​គ្រួសារ​ខ្មែរ

គណកម្មការចម្រុះថ្នាក់ខេត្ត

​គណៈកម្មការ​ចម្រុះ​ថ្នាក់​ខេត្ត

ផ្សព្វផ្សាយស្តីពី

​ផ្សព្វផ្សាយ​ស្តី​ពី

វេទិកាសាធារណៈ

​វេទិកា​សាធារណៈ

ចាក់ផ្សាយឌីស

​ផ្សាយ​តាម​ទូរទស្សន៍

សិស្សានុសិស្ស

​សិស្សានុសិស្ស

អត្ថបទដកស្រង់

​អត្ថបទ​ដកស្រង់

៣. ស៊ីធីអ៊ិនដាយវាយតម្លៃថាគណបក្សសមរង្ស៊ីនឹងធ្លាក់ចុះអាសនៈជាង ១០ សំរាប់

พรรคสม รังสี เสียที่นั่งไปกว่า ១០ ที่นั่ง

ទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនិងជាអ្នកវិភាគនយោបាយមួយរូប បានលើកឡើងថាចំនួនអាសនៈរបស់គណបក្សសមរង្ស៊ីនឹងធ្លាក់ចុះជាង១០អាសនៈសំរាប់ការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងសមាជិកសភាអាណត្តិក្រោយនេះ ប៉ុន្តែគណបក្សសមរង្ស៊ីអះអាងថាមានតែការកើនឡើង ។

លោកជុំ កុសល ទីប្រឹក្សាផ្ទាល់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា កាលពីយប់ថ្ងៃទី ០៩ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ បានធ្វើការវិភាគមួយតាមបណ្តាញទូរទស្សន៍ស៊ីធីអ៊ិន

ដោយវាយតម្លៃថាគណបក្សសមរង្ស៊ីនឹងធ្លាក់ចុះអាសនៈជាង ១០ សំរាប់ការបោះឆ្នោតជាតិសាលខាងមុខនេះ

ដែលការលើកឡើងបែបនេះ លោកសំអាងទៅលើចលនានយោបាយរបស់គណបក្សប្រឆាំង

សមរង្ស៊ីបានធ្លាក់ចុះយ៉ាងគំហុកនារយៈពេលចុងក្រោយនេះ ប៉ុន្តែការលើកឡើងនេះមិនទទួលការសាទរពិតណាស់រាស្ត្រ គណបក្សប្រឆាំងនោះទេ ។

លោកជា ប៊ូច អ្នកតំណាងរាស្ត្រមណ្ឌលព្រៃវែងរបស់គណបក្សសមរង្ស៊ីបន្ទាប់ពីតាមដានការធ្វើទស្សនៈវិភាគរបស់លោកជុំ កុសលនោះបានថ្លែងប្រាប់កម្ពុជាថ្មីថាតើការព្យាករណ៍វិភាគរបស់លោកជុំ កុសល សំអាងលើមូលហេតុអ្វីបានជាហ៊ានទស្សន៍ទាយថាគណបក្សសមរង្ស៊ីធ្លាក់ចុះជាង ១០ អាសនៈសំរាប់ការបោះឆ្នោត ២០១៣ នោះ ?

លោកជា ប៊ូច បានលើកឡើងទៀតថាលោកមិនជឿថាគណបក្សរបស់លោកនឹងធ្លាក់ចុះរហូតជាង១០អាសនៈនោះទេគឺមានតែការកើនឡើងដូចជាការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធសភាកន្លងទៅថ្មីៗនេះហើយបើចង់ភ្នាល់ដាក់អ្វីក៏ដាក់ដែរ ។

ទាក់ទងទៅនឹងការលើកឡើងនោះលោកជុំ កុសល បានមានប្រសាសន៍ថានេះគ្រាន់តែជាទស្សនៈវិភាគមួយប៉ុណ្ណោះយើងមិនមែនបន្តបង្កាត់គណបក្សសមរង្ស៊ីនោះទេ ហើយទស្សនៈនេះគឺសំអាងទៅលើទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែងនាពេលកន្លងមកដោយលោកធ្វើការប្រៀបធៀបចំនួនអាសនៈរបស់គណបក្សសមរង្ស៊ីពីដំបូងគឺឆ្នាំ ១៩៩៨ និតិកាលទី ២ នៃរដ្ឋសភាទទួលបាន ១៥ អាសនៈដែលចំនួននេះគឺជាចំនួនមួយច្រើនណាស់សំរាប់ការចាប់ផ្តើមដំបូងរបស់គណបក្សប្រឆាំងហើយមកដល់ឆ្នាំ ២០០៣ គណបក្សសមរង្ស៊ីទទួលបាន ២៤ អាសនៈគឺជាចំនួនដែលច្រើនផងដែរ ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំ ២០០៨ ការកើនឡើងនៃអាសនៈរបស់គណបក្សប្រឆាំងមានត្រឹមតែ២អាសនៈប៉ុណ្ណោះដែលទទួលបាន ២៦ អាសនៈ ។ ដូច្នេះការកើនឡើងឆ្នាំ ២០០៣ មកឆ្នាំ ២០០៨ មានការខុសគ្នាឆ្ងាយណាស់ ។

លោកជុំ កុសល អះអាងថាការថយចុះនៃការកើនឡើងពី ១៥ មក៩និងមក ២ អាសនៈនេះខុសគ្នាឆ្ងាយណាស់ដូច្នេះការខុសគ្នាបែបនេះទើបលោកហ៊ានទស្សន៍ទាយអំពីការធ្លាក់ចុះនេះ ។ ម្យ៉ាងទៀតដោយផ្អែកទៅលើការហូរចេញនៃចំនួនសមាជិកថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។ លោកបន្តថាជាធម្មតាគណបក្សនីមួយៗប្រសិនបើសកម្មជននៅតាមមូលដ្ឋានមិនពេញចិត្តហើយសំរេចចិត្តដើរចេញនោះមានន័យថាខាងលើ

មិនច្រានទេតិរលំដង ។

លោកជុំ កុសល បានបញ្ជាក់ថាដោយសារមើលឃើញពិធីដ្ឋភាពជាក់ស្តែងនេះហើយនៅក្នុងការបោះឆ្នោតព្រឹទ្ធសភាកាលពីពេលថ្មីៗនេះមានសមាជិកគណបក្សនោះប្រមាណជាង ២០០ នាក់បានបោះឆ្នោតឱ្យគណបក្សប្រជាជនដូច្នោះយោងទៅតាមបញ្ហាខាងលើចំនួនអាសនៈត្រូវតែធ្លាក់ចុះ ។ លោកបន្តថាគណបក្សសមរង្ស៊ីដឹងខ្លួនឯងហើយថាតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងគណបក្សសមរង្ស៊ីនឹងថយចុះអាសនៈជាក់ជាមិនខានហើយដោយមើលឃើញពិធីដ្ឋភាពជាក់ស្តែងនេះទើបលោកហ៊ានធ្វើការព្យាករណ៍បែបនេះ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាលោកជុំ កុសល អះអាងថាលោកមិនមែនជាអ្នកលេងល្បែងដូចគណបក្សប្រឆាំងទេ ។

ជាមួយការព្យាករណ៍របស់អ្នកនយោបាយខាងលើនេះដែរក៏មានទស្សនៈវិភាគជាច្រើនបានលើកឡើងអំពីការធ្លាក់ចុះនៃចំនួនអាសនៈរបស់គណបក្សប្រឆាំងនេះដែរ ដោយហេតុថានៅអំឡុងពេលប្រធានគណបក្សនេះចាកចេញទៅក្រៅប្រទេសចោលកូនចៅឱ្យនៅកំព្រាកណ្តោចកណ្តែងនោះធ្វើឱ្យកូនចៅខ្លះឈ្លោះទាស់ទែងគ្នាដោយសារតែបញ្ហាតំណែងហើយបានហូរចេញជាបន្តបន្ទាប់ទៅចូលរួមជាមួយគណបក្សដទៃ ជាពិសេសគណបក្សប្រជាជនកម្ពុជាដែលការរង្គោះរង្គើនេះធ្វើឱ្យអ្នកវិភាគនយោបាយបានសំដែងការព្រួយបារម្ភអំពីជីវិតនយោបាយរបស់គណបក្សសមរង្ស៊ីថានឹងអាចចប់នៅពេលណា ។
(អត្ថបទដកស្រង់ពីកាសែតកម្ពុជាថ្មី)

៣. พรรคสม รังสี เสียที่นั่งไปกว่า ១០ ที่นั่ง

คำศัพท์

គណបក្សសមរង្ស៊ី	พรรคสม รังสี
ធ្លាក់ចុះជាង ១០ អាសនៈ	ลดลงกว่า ១០ ที่นั่ง
ការបោះឆ្នោតជាតិខាងមុខនេះ	การลงคะแนนเสียงระดับชาติข้างหน้า
ទីប្រឹក្សាផ្ទាល់	ที่ปรึกษาส่วนตัว
ជាអ្នកវិភាគនយោបាយ	เป็นนักวิเคราะห์การเมือง
ការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំង	การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
សមាជិកសភាអាណត្តិក្រោយ	สมาชิกสภาครั้งหลัง
មានតែការកើនឡើង	มีแต่การเพิ่มขึ้น
បានធ្វើការវិភាគមួយ	ได้ทำการวิเคราะห์อย่างหนึ่ง
តាមបណ្តាញទូរទស្សន៍ស៊ីធីអ៊ិន	ตามเครือข่ายโทรทัศน์ซี ที เอ็น
ដោយវាយតម្លៃថា	โดยประเมินว่า
សំអាងទៅលើចលនានយោបាយ	อาศัยตามการเคลื่อนไหวทางการเมือง

របស់គណបក្សប្រឆាំង	របស់អ្នកដ៏ជ្រាប
ធ្លាក់ចុះយ៉ាងគំហុក	ចក្ខុវិស័យយ៉ាងទូលំទូលាយ
នារយពេលចុងក្រោយនេះ	នៅក្នុងរយៈពេលនេះ
មិនទទួលការសាទរ	មិនទទួលបានការសម្រេច
ពីតំណាងរាស្ត្រ	ពីអ្នកតំណាងរាស្ត្រ
តំណាងរាស្ត្រមណ្ឌលព្រៃវែង	តំណាងរាស្ត្រមណ្ឌលព្រៃវែង
បន្ទាប់ពីតាមដាន	បន្ទាប់ពីតាមដាន
ការធ្វើទស្សនវិភាគ	ការធ្វើទស្សនវិភាគ
ការព្យាករណ៍ប្រវត្តិវិភាគ	ការព្យាករណ៍ប្រវត្តិវិភាគ
សំអាងលើមូលហេតុអ្វី	សំអាងលើមូលហេតុអ្វី
បានជាហ៊ានទស្សន៍ទាយ	បានជាហ៊ានទស្សន៍ទាយ
សម្រាប់ការបោះឆ្នោត២០១៣នេះ	សម្រាប់ការបោះឆ្នោត២០១៣នេះ
ដូចជាការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំង	ដូចជាការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំង
សមាជិកព្រឹទ្ធសភា	សមាជិកព្រឹទ្ធសភា
បើចង់ភ្ជាប់អ្វីក៏ដាក់ដែរ	បើចង់ភ្ជាប់អ្វីក៏ដាក់ដែរ
ទាក់ទងទៅនឹង	ទាក់ទងទៅនឹង
បានមានប្រសាសន៍ថា	បានមានប្រសាសន៍ថា
គ្រាន់តែទស្សនវិភាគមួយប៉ុណ្ណោះ	គ្រាន់តែទស្សនវិភាគមួយប៉ុណ្ណោះ
មិនមែនបន្តបញ្ជប់	មិនមែនបន្តបញ្ជប់
សំអាងទៅលើទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែង	សំអាងទៅលើទិដ្ឋភាពជាក់ស្តែង
នាពេលកន្លងមក	នាពេលកន្លងមក
ធ្វើការប្រៀបធៀបអាសនៈ	ធ្វើការប្រៀបធៀបអាសនៈ
ពីដំបូង ឆ្នាំ ១៩៩៨	ពីដំបូង ឆ្នាំ ១៩៩៨
នីតិកាលទី ២ នៃរដ្ឋសភា	នីតិកាលទី ២ នៃរដ្ឋសភា
ការចាប់ផ្តើមដំបូង	ការចាប់ផ្តើមដំបូង
អះអាងថាការថយចុះ	អះអាងថាការថយចុះ
វាខុសគ្នាឆ្ងាយណាស់	វាខុសគ្នាឆ្ងាយណាស់

ផ្អែកទៅលើការហូរចេញ	ខ្លាំងតាមការរលាយ
នៃចំនួនសមាជិកថ្នាក់មូលដ្ឋាន	របស់ចំនួនសមាជិកក្រុង
សកម្មជននៅតាមមូលដ្ឋាន	ដំណើរការនៃការងារក្រុង
មិនពេញចិត្តហើយសម្រេចចិត្តដើរចេញ	មិនពេញចិត្តហើយសម្រេចចិត្តដើរចេញ
ខាងលើមិនបានទេគឺរលំរង	ខ្វះខាតមនុស្សធម៌ខ្លះៗ
មិនមែនអ្នកលេងល្បែង	មិនមែនអ្នកលេងល្បែង
ទស្សនវិភាគជាច្រើន	វិភាគការងារនិងគិតចំណាយ
នៅអំឡុងពេលប្រធានគណៈបក្សនេះ	នៅអំឡុងពេលប្រធានគណៈបក្សនេះ
ចាកចេញទៅក្រៅប្រទេស	ចាកចេញទៅក្រៅប្រទេស
ចោលកូនចៅឲ្យនៅកំព្រាកណ្តោចកណ្តែង	ចោលកូនចៅឲ្យនៅកំព្រាកណ្តោចកណ្តែង
កូនចៅខ្លះឈ្មោះទាស់ទែងគ្នា	កូនចៅខ្លះឈ្មោះទាស់ទែងគ្នា
ការរង្គោះរង្គើនេះ	ការរង្គោះរង្គើនេះ
សំដែងការព្រួយបារម្ភ	សំដែងការព្រួយបារម្ភ
អំពីជីវិតនយោបាយ	អំពីជីវិតនយោបាយ
នឹងអាចចប់នៅពេលណា	នឹងអាចចប់នៅពេលណា
អត្ថបទដកស្រង់	អត្ថបទដកស្រង់
ពីកាសែតកម្ពុជាថ្មី	ពីកាសែតកម្ពុជាថ្មី

៣. វិស័យធានារ៉ាប់រងនៅ កម្ពុជាមានកំណើនឡើងប្រមាណពី២០ទៅ៣០ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ

ប្រមាណប្រាក់រ៉ាប់រងកម្ពុជាប្រើប្រាស់ប្រាក់រ៉ាប់រង ២០-៣០ មួយឆ្នាំ

ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងរបស់រដ្ឋាភិបាលលក់ធានារ៉ាប់រងបានជិតបីលានដុល្លារក្នុង១ឆ្នាំ វិស័យធានារ៉ាប់រងនៅ កម្ពុជាមានកំណើនឡើងប្រមាណពី២០ទៅ៣០ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំចាប់ពីឆ្នាំ២០០៩មកហើយថាក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តកម្ពុជាហៅកាត់កម្ពុជារបស់រដ្ឋាភិបាលទទួលបានបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងប្រមាណតែ១២ទៅ១៣ភាគរយ នៃផ្សារទាំងមូលនៅកម្ពុជា គឺបានប្រមាណ២,៩លានដុល្លារអាមេរិកក្នុងឆ្នាំ២០១០ ។

នៅថ្ងៃទី២២កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២នេះក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តកម្ពុជាជាក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងតែមួយគត់ របស់ជាតិបានប្រារព្ធពិធីខួបឆ្នាំទី១០ នៃការបង្កើតក្រុមហ៊ុននេះ ។ លោកឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីតាត ឈន់

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងលោករដ្ឋមន្ត្រីប្រតិភូអូនព័ន្ធមុនីរ័ត្នរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច
និងហិរញ្ញវត្ថុបានអញ្ជើញចូលរួមក្នុងពិធីអបអរនេះ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយលោករស់ សីលវ៉ា
បធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តកម្ពុជាបានថ្លែង ឱ្យដឹងផងដែរថាជារៀងរាល់ឆ្នាំ
ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តកម្ពុជាបានទទួលបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងប្រមាណតែ១២ទៅ១៣ភាគរយនៃ
ផ្សារបុព្វលាភទាំងមូលនៅកម្ពុជា ។

នៅឆ្នាំ ២០១០ ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តកម្ពុជាបានទទួលបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងប្រមាណ២,៩៧
លានដុល្លារអាមេរិកនៃផ្សារបុព្វលាភធានារ៉ាប់រងទាំងមូលចំនួន២៤,៩លានដុល្លារអាមេរិក ។

លោកបានបញ្ជាក់ថាជាមួយបុព្វលាភនេះក្រុមហ៊ុនបានបង្កើនទ្រព្យធនរហូតដល់១១លានដុល្លារអាមេរិក
គិតត្រឹមឆ្នាំ២០១១ ។

លោកឆាយ រតនៈ នាយកក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តកម្ពុជាបានថ្លែងឱ្យដឹងផងដែរថាក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង
បន្តកម្ពុជាមានទ្រព្យសរុបកើនពី៧លានដុល្លារដែលជាដើមទុនដំបូងរហូតដល់១១លានដុល្លារអាមេរិក គិតត្រឹមឆ្នាំ
២០១១ ហើយមានប្រាក់ចំណេញបង្ករទុកប្រមាណរហូត២លានដុល្លារគិតត្រឹមឆ្នាំ២០១០បន្ទាប់ពីការបែងចែកសង
អតិថិជនមក ។ លោកបានថ្លែងប្រាប់ពិធីនោះផងដែរថាទីផ្សារធានារ៉ាប់រងសព្វថ្ងៃរំពឹងថានឹងទទួលបានបុព្វលាភ
ធានារ៉ាប់រងប្រមាណ២៩លានដុល្លារ ក្នុងឆ្នាំ២០១១ ដែលមានកំណើន១៩ភាគរយធៀបនឹងឆ្នាំ២០១០
ដែលក្នុងនោះធានារ៉ាប់រងលើអគ្គិភ័យមានចំនួន១០លានដុល្លារកើនជិត២០ភាគរយធានារ៉ាប់រងលើរថយន្ត
មានចំនួនជិត៩លានដុល្លារមានកំណើនជិត២០ភាគរយនិងធានារ៉ាប់រងផ្សេងៗទៀតមាន១០ លានដុល្លារកើនជិត
២០ភាគរយដែរលោកបានឱ្យដឹងថាទន្ទឹមនឹងកំណើនបុព្វលាភដុល្លារក៏មានកំណើនសងទូទាត់ដែរផង ។
សំណងសរុបក្នុងឆ្នាំ២០១១ មានរហូតទៅ២៦លានដុល្លារកើនជាងឆ្នាំ ២០១០ ប្រមាណ៣០០ភាគរយ
កត្តាទឹកជំនន់នៅថៃនាពេលកន្លងមកត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិដែលចំណាយ
អស់ច្រើនជាងគេបំផុតក្នុងតំបន់អាស៊ី ។

នៅកម្ពុជាទីផ្សារធានារ៉ាប់រងកម្ពុជាបានរងនូវផលប៉ះពាល់ដែលបណ្តាលឱ្យមានការខូចខាតសរុបប្រហែល
ជាង៣៣ម៉ឺនដុល្លារដែរ ។ លោកបានថ្លែងឱ្យដឹងដែរថាចំពោះការរោះរោងចក្រនិងហានិភ័យធំៗ មួយចំនួននៅ
កម្ពុជា អស់រយៈពេលបួនឆ្នាំជាប់ៗគ្នានេះបានធ្វើឱ្យទីផ្សារធានារ៉ាប់រងក្នុងស្រុកមានការលំបាកក្នុងការស្វែងរក
ការគាំទ្រពីក្រុមហ៊ុនបន្តពីក្រៅសម្រាប់ប្រតិបត្តិការឆ្នាំ២០១២នេះ ។ ប៉ុន្តែក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងបន្តកម្ពុជារំពឹងថា

ដើមទុនដំបូង

មានប្រាក់ចំណេញបង្ករទុក

គិតត្រឹមតែ

ការបែងចែក

សងអតិថិជន

ទីផ្សារធានារ៉ាប់រង

ប្រមាណ២៩លានដុល្លារ

មានកំណើន

ធៀបនឹងឆ្នាំ២០១០

ធានារ៉ាប់រងលើអគ្គិភ័យ

ធានារ៉ាប់រងលើរថយន្ត

ធានារ៉ាប់រងផ្សេងៗ

ទន្ទឹមនឹងកំណើនបុព្វលាភ

មានកំណើនសងទូទាត់ដែរ

សំណងសរុប

កត្តាទឹកជំនន់

ត្រូវបានចាត់ទុកថា

ជាគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ

ចំណាយអស់ច្រើនជាងគេបំផុត

ក្នុងតំបន់អាស៊ី

បានរងនូវផលប៉ះពាល់

បណ្តាលឲ្យមានការខូចខាត

ការឆេះរោងចក្រ

ហានិភ័យផ្សេងៗ

មានការលំបាក

ក្នុងការស្វែងរក

ការគាំទ្រពីក្រុមហ៊ុនបន្ត

ទិញប្រាក់បៀវត្ស

ដើមទុនដំបូង

គិតត្រឹមតែ

ការបែង

ធានារ៉ាប់រង

ត្រូវបានប្រើប្រាស់

ប្រមាណ ២៩ លានដុល្លារ ដើម

ការប្រើប្រាស់

ធៀបនឹងឆ្នាំ ២០១០

ការប្រើប្រាស់ឥតគិតថ្លៃ

ការប្រើប្រាស់រថយន្ត

ការប្រើប្រាស់ផ្សេងៗ

រួមមានការប្រើប្រាស់ប្រាក់បៀវត្ស

ការប្រើប្រាស់ប្រាក់បៀវត្ស

ប្រាក់បៀវត្ស

ប្រាក់បៀវត្ស

ត្រូវបានប្រើប្រាស់

ជាប្រាក់បៀវត្សប្រចាំថ្ងៃ

ចំណាយអស់ច្រើនជាងគេបំផុត

ក្នុងតំបន់អាស៊ី

បានរងនូវផលប៉ះពាល់

បណ្តាលឲ្យមានការខូចខាត

ការឆេះរោងចក្រ

ហានិភ័យផ្សេងៗ

មានការលំបាក

ក្នុងការស្វែងរក

ការគាំទ្រពីក្រុមហ៊ុនបន្ត

សម្រាប់ការប្រតិបត្តិការ	សំរាប់ការចាំបាច់
តែក្រុមហ៊ុនរំពឹងថា	ແຕ່បរិច្ចាគណៈ
ដែលជាដៃគូរបស់ក្រុមហ៊ុន	ທີ່ជាអ្នកផ្តល់ការងារដល់ក្រុមហ៊ុន
នឹងបន្តសហការជាមួយគ្នា	នឹងផ្តល់ការងារដល់គ្នា
ឲ្យកាន់តែប្រសើរថែមទៀត	ឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង
កាសែតរស្មីកម្ពុជា	កាសែតរស្មីកម្ពុជា

៤. ត្រៀមទប់យុវវ័យភ្នើតភ្នើនថ្ងៃបុណ្យសេចក្តីស្រឡាញ់

គ្រឹះការបង្ការការរើសអើងក្នុងការងារ

អាជ្ញាធររាជធានីបានចុះធ្វើការអប់រំដល់បណ្តាផ្ទះសំណាក់និងសណ្ឋាគារឱ្យពង្រឹងសន្តិសុខនិងគោរពច្បាប់ ឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួននៅ ថ្ងៃបុណ្យនៃសេចក្តីស្រឡាញ់(បុណ្យសង្សារ) ថ្ងៃទី ១៤ ខែកុម្ភៈនេះ ខណៈមានសេចក្តី រាយការណ៍ថាមានក្មេងស្រីជាច្រើនដែលភ្នើតភ្នើនយល់ច្រឡំថាថ្ងៃនេះជាថ្ងៃដែលគេត្រូវប្រគល់ខ្លួនប្រាណ ទៅឱ្យបុរសដែលគេស្រឡាញ់ ។ អ្នកជំនាញខាងអប់រំបាននិយាយថាថ្ងៃ ១៤ កុម្ភៈ ជាថ្ងៃបុណ្យរបស់ពួកបស្ចឹម ប្រទេសដែលគេធ្វើឡើងដើម្បីរំលឹកទៅដល់សេចក្តីស្រឡាញ់ទៅវិញទៅមករវាងប្តីប្រពន្ធដុំពុកម្តាយកូនៗ និងមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេវាមិនមែនជាថ្ងៃបុណ្យសម្រាប់យុវវ័យត្រូវ ប្រគល់ខ្លួនប្រាណទៅឱ្យអ្នកដែលខ្លួនស្រឡាញ់ ដូចការយល់ច្រឡំ របស់ក្មេង ៗ ដែលភ្នើតភ្នើននោះឡើយ ។លោកទូចណារ៉ុចស្នងការនគរបាលរាជធានីភ្នំពេញ បានថ្លែងថាលោកបានបញ្ជាឱ្យផ្ទះសំណាក់និងសណ្ឋាគារទាំងអស់គោរពច្បាប់ដើម្បីបញ្ជ្រាបសភាពអនាធិបតេយ្យ កើតឡើងនៅក្នុង ទិវានៃសេចក្តី ស្រឡាញ់នៅថ្ងៃនេះ ។ លោកបានបន្ថែមថា "យើងគ្រាន់តែចង់ការពារកុំឱ្យមាន សកម្មភាពអនាធិបតេយ្យកើតឡើងក្នុងថ្ងៃនេះប៉ុណ្ណោះ" ។

៤. គ្រឹះការបង្ការការរើសអើងក្នុងការងារ

គំនិត

ត្រៀមទប់យុវវ័យភ្នើតភ្នើន	គ្រឹះការបង្ការការរើសអើងក្នុងការងារ
អាជ្ញាធររាជធានី	ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ចុះធ្វើការអប់រំ	ចេញទៅបង្ហាញ

ឲ្យពង្រឹងសន្តិសុខ	ផ្តល់សេវាគ្រប់គ្រងគុណភាព
គោរពច្បាប់ឲ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួន	ឱ្យមានការអប់រំយ៉ាងទូលំទូលាយ
បុណ្យសង្សារ	ថ្ងៃទី១០ ខែសីហា
ដែលភ្លើងភ្លើងយល់ច្រឡំ	ក្នុងការអប់រំយុវជន
ជាថ្ងៃដែលគេត្រូវប្រគល់ខ្លួនប្រាន	ដល់ការអប់រំយុវជន
ទៅឲ្យបុរសដែលគេស្រឡាញ់	ឲ្យមានការអប់រំយុវជន
រំលឹកទៅដល់សេចក្តីស្រឡាញ់	រវាងប្តីប្រពន្ធ
រវាងប្តីប្រពន្ធ	ស្នេហាគ្នា
ស្នេហាគ្នា	ស្នេហាគ្នា
បញ្ជាឲ្យផ្ទះសំណាក់សណ្ឋាគារ	ឲ្យមានការអប់រំយុវជន
បញ្ចេញសភាពអនាធិបតេយ្យ	ឲ្យមានការអប់រំយុវជន
គ្រាន់តែចង់ការពារ	ឲ្យមានការអប់រំយុវជន
កុំឲ្យមានសកម្មភាពអនាធិបតេយ្យ	ឲ្យមានការអប់រំយុវជន

៥. បុគ្គលិកសាលាក្តីខ្លះសុំឈប់ពីការងារ

ទ្រង់សម្តែងសេចក្តីស្នេហា

មន្ត្រីច្បាប់ភាគីកម្ពុជា នៃការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញានៃសាលាក្តីខ្មែរក្រហមបានសុំឈប់ពីតំណែងដើម្បី ទៅស្វែងរកការងារផ្សេងរហូតសាលាក្តីនេះបើកប្រាក់ខែឱ្យពួកគេ ។ អ្នកនាំពាក្យ សាលាក្តីលោកនេត្រភក្ត្រាបានថ្លែងប្រាប់ភ្នំពេញប៉ុស្តិ៍កាលពីថ្ងៃចន្ទថាមន្ត្រីច្បាប់ នៃការិយាល័យសហ ព្រះរាជអាជ្ញាកំពុងសម្លឹងរកការងារផ្សេង ព្រោះតែពុំទទួលបានប្រាក់ខែតាំងពីខែតុលាឆ្នាំ ២០១១ មក ។ លោកបញ្ជាក់ថា វាជាស្ថានភាពលំបាកខ្លាំងណាស់ណាស់បុគ្គលិកអង្គការសហប្រជាជាតិមិនដែលប្រឈមនឹងការបើកប្រាក់ខែ យឺតយ៉ាវភាគីកម្ពុជាកំពុងប្រឈមនឹងស្ថានភាព បែបនេះជាលើកទី ៤ ហើយ ។ សហព្រះ រាជអាជ្ញា អន្តរជាតិលោកអានឌ្រូខាយលីបានថ្លែងថា សមភាគីកម្ពុជារបស់លោកគឺ លោកស្រីជាលាងបាន ជូនដំណឹងកាលពីថ្ងៃ សុក្រសប្តាហ៍មុនថា បុគ្គលិកតាត់ខ្លះនឹងឈប់សម្រាកជាបណ្តោះអាសន្នព្រោះតែពុំបានបើកប្រាក់ខែ ។

៥. ទ្រង់សម្តែងសេចក្តីស្នេហា

គំនិត

បុគ្គលិកសាលាក្តី
 សុំឈប់ពីការងារ
 មន្ត្រីច្បាប់ភាគីកម្ពុជា
 ការិយាល័យប្រះរាជអាជ្ញា
 សាលាក្តីខ្មែរក្រហម
 បានសុំឈប់ពីតំណែង
 រហូតសាលាក្តីបើកប្រាក់ខែឲ្យពួកគេ
 ក្តីពេញប៉ុស្តិ៍
 កំពុងសម្លឹងរកការងារ
 ពុំទាន់បានទទួលប្រាក់ខែ
 វាជាស្ថានភាពលំបាកខ្លាំងណាស់
 ខណៈបុគ្គលិកអង្គការសហប្រជាជាតិ
 មិនដែលប្រឈោមនឹកការបើកប្រាក់ខែ
 សហប្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ
 នឹងឈប់សម្រាកជាបណ្តោះអាសន្ន
 វ័យក្មេង
 ជនជាប់ចោទ
 ពិរុទ្ធិជន
 ជាប់ឃុំ
 សាលក្រុម
 សាលដីកា
 ក្តីផ្លូវច្បាប់
 តុលាការ
 ដោះលែង
 ដោយឡែក
 អភិបាលស្រុក
 មេធាវី

ទោសនាវិទ្យាសាលា
 ខុសការងារ
 ទោសនាវិទ្យាសាលាភាគីកម្ពុជា
 អង្គការសហប្រជាជាតិ
 គ្រោះថ្នាក់
 បានសុំឈប់ពីតំណែង
 គ្រោះថ្នាក់
 កំពុងសម្លឹងរកការងារ
 ពុំទាន់បានទទួលប្រាក់ខែ
 វាជាស្ថានភាពលំបាកខ្លាំងណាស់
 ខណៈបុគ្គលិកអង្គការសហប្រជាជាតិ
 មិនដែលប្រឈោមនឹកការបើកប្រាក់ខែ
 សហប្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ
 នឹងឈប់សម្រាកជាបណ្តោះអាសន្ន
 វ័យក្មេង
 ជនជាប់ចោទ
 ពិរុទ្ធិជន
 ជាប់ឃុំ
 សាលក្រុម
 សាលដីកា
 ក្តីផ្លូវច្បាប់
 តុលាការ
 ដោះលែង
 ដោយឡែក
 អភិបាលស្រុក
 មេធាវី

គណបក្សប្រឆាំង	พรรคฝ่ายค้าน
សាលាដំបូង	ศาลชั้นต้น
កូនក្តី	ลูกความ
ប្រធានមន្ទីរសាធារណការដឹកជញ្ជូន	ผ.อ.สำนักงานการขนส่ง
កំពង់ផែ	ท่าเรือ
ស្វាគមន៍ភ្ញៀវ	ต้อนรับแขก
រមណីយដ្ឋានធម្មជាតិ	รมยี่ฐานธรรมชาติ
នាយកគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល	หัวหน้าฝ่ายสำนักงาน
ដំណើរកម្សាន្ត	เดินพักผ่อน
ដាំកូនឈើ	ปลูกต้นไม้
តវ៉ា	ร้องเรียน
កើតទុក្ខមិនសុខចិត្ត	มีทุกข์ที่ไม่สบายใจ
ដើមទុន	ต้นทุน
បាតុករ	เดินขบวน
ទាមទារ	เรียกร้อง
អំពាវនាវ	ขอร้อง
ភេសជ្ជៈ	เครื่องดื่ม
សង្ឃៀន	เวที

៦. ប្រកាសមិនឱ្យដុតគោនៅទីសាធារណៈ

ประกาศไม่ให้ย่างเนื้อในที่สาธารณะ

អនុវត្តតាមស.ជ.ណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលេខ ១៥ ចេញថ្ងៃទី ១០ ខែមករាឆ្នាំ ២០១២

លោកកែបដុតិមាអភិបាលរាជធានីភ្នំពេញបានធ្វើការណែនាំឱ្យមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធក្រោមឱវាទទាំងអស់ត្រូវគោរព
ឱ្យបានម៉ត់ចត់ ។ ក្នុង ស.ជ.ណ នោះលោកកែបដុតិមាអភិបាលរាជធានីភ្នំពេញបានមានប្រសាសន៍ថាមាន ២
ចំណុចដែលមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធត្រូវយកទៅអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។ ក្នុងនោះបញ្ហាទី ១ ទប់ស្កាត់នូវ
រូបភាពអាជីវកម្មគោដុតនៅទីចំហសាធារណៈដូចជាមុខហាងជា ដើមដែលបង្ហាញពីរូប ភាពហិង្សាឃោរឃៅ

ជួយពីគោលការណ៍អហិង្សាធម៌របស់ ព្រះពុទ្ធសាសនា ។ បញ្ហាទី ២ គឺការប្រកាសដាក់ទន្លេនៅមុខ
 ព្រះបរមរាជវាំងជាដែនដីអភ័យភូមិហាមឃាត់ ការនេសាទត្រីប្រមាញ់សត្វគ្រប់ប្រភេទ ។ លោកកែបដុតិមា
 ក៏បានបញ្ជាក់ដែរថាស.ជ.ណ នេះសូម្បីតែស្ទូចត្រីនៅមុខវាំងក៏មិន អនុញ្ញាតឱ្យដែរ ។ បើស្ទូចត្រីកំសាន្តលេង
 ទៅស្ទូចឱ្យឆ្ងាយពីមុខវាំងអាចទៅស្ទូចនៅ អរិយក្សត្រ ។

៦. ប្រកាសដាក់ទន្លេនៅមុខវាំងនៅទីសាធារណៈ

គំនិត

ប្រកាសមិនឱ្យដុតគោនៅទីសាធារណៈ	ប្រកាសដាក់ទន្លេនៅមុខវាំងនៅទីសាធារណៈ
លោកកែបដុតិមា	លោកកែបដុតិមា
អភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ	អភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ
ឱ្យមន្ត្រីពាក់ពន្ធ	ឱ្យមន្ត្រីពាក់ពន្ធ
ក្រោមឧបាទ	ក្រោមឧបាទ
យកទៅអនុវត្ត	យកទៅអនុវត្ត
ឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព	ឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព
ដែលបង្ហាញពីរូបភាព	ដែលបង្ហាញពីរូបភាព
ហិង្សាយោរយោ	ហិង្សាយោរយោ
ជួយពីគោលការណ៍	ជួយពីគោលការណ៍
អហិង្សាធម៌	អហិង្សាធម៌
ព្រះពុទ្ធសាសនា	ព្រះពុទ្ធសាសនា
ប្រកាសដាក់ទន្លេ	ប្រកាសដាក់ទន្លេ
នៅមុខព្រះបរមរាជវាំង	នៅមុខព្រះបរមរាជវាំង
ជាដែនដីអភ័យភូមិ	ជាដែនដីអភ័យភូមិ
ហាមឃាត់ការនេសាទត្រី	ហាមឃាត់ការនេសាទត្រី
ប្រមាញ់សត្វគ្រប់ប្រភេទ	ប្រមាញ់សត្វគ្រប់ប្រភេទ
សូម្បីតែស្ទូចត្រី	សូម្បីតែស្ទូចត្រី
ស្ទូចត្រីកំសាន្ត	ស្ទូចត្រីកំសាន្ត

ម្ចាស់ផ្ទះ	ទ្រព្យសម្បត្តិ
គណកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍	គណៈកម្មការការពារ
អគ្គលេខាធិការរដ្ឋសភា	លេខាធិការរដ្ឋសភា
សេចក្តីប្រកាសព័ត៌មាន	ខ្លឹមសារប្រកាសព័ត៌មាន
មធ្យោបាយសហការគ្នា	វិធានការរួមគ្នា
ជិតស្និទ្ធ	ក្រុមគ្រួសារ
ការលំបាក	ការលំបាក
ជនរងគ្រោះ	អ្នកដែលរងគ្រោះ

៧. ថែមកកម្ពុជាដើម្បីសិក្សានិងអភិវឌ្ឍន៍បន្ត

៧. ២ ត្រូវមានការងារដើម្បីដំណើរការការងារទៅក្រៅប្រទេស

ប្រតិភូស្ថាប័ននីដារបស់រដ្ឋាភិបាលថែមយកក្រុមប្រឹក្សាប្រឹក្សាសមាជិកកម្ពុជាតាមប្រកាសអន្តរជាតិប៉ោយប៉ែត ដើម្បីជួបពិភាក្សាជាមួយអាជ្ញាធរនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក្នុងខេត្តបន្ទាយមានជ័យនៅអគារប្រកាសអន្តរជាតិ ប៉ោយប៉ែតកាលពីថ្ងៃទី ១១ និង ២០ ឆ្នាំ ២០១៤ ថ្ងៃទី ៨ កុម្ភៈ ។ ការជួបពិភាក្សានេះគឺដើម្បី បន្តកិច្ច សហប្រតិបត្តិការនិងសិក្សាទៅលើការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីតណទានដល់ភាគីកម្ពុជាដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវនៅតាម ខ្សែបន្ទាត់ព្រំដែនឡើងវិញបន្ទាប់ពីការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីតណទានរបស់ភាគីថៃត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ក្នុងសម័យ លោកអាប់ភីស៊ីត ។ លោកចុងផែតអភិបាលរងខេត្តបន្ទាយមានជ័យបានថ្លែងថាលោកមានកិត្តិយស យ៉ាងខ្លាំងដែលត្រូវបានលោកអភិបាលខេត្តប្រគល់ភារកិច្ចឱ្យមកទទួលបន្ទុកសិក្សាប្រតិភូស្ថាប័ន កម្ចីតណទានរបស់ថៃឈ្មោះស្ថាប័ននីដាដែលធ្លាប់ជួយដល់កម្ពុជាក្នុងការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីតដើម្បីធ្វើការអភិវឌ្ឍ ផ្លូវលេខ ៦៧ និងផ្លូវផ្សេង ៗ ទៀតនាពេលកន្លងមក ។

៧. ២ ត្រូវមានការងារដើម្បីដំណើរការការងារទៅក្រៅប្រទេស

គោលដៅ

សិក្សានិងអភិវឌ្ឍន៍បន្ត	ការងារអភិវឌ្ឍន៍បន្ត
គណៈប្រតិភូនីដារបស់រដ្ឋាភិបាលថៃ	គណៈកម្មការការពារ
តាមប្រកាសអន្តរជាតិប៉ោយប៉ែត	តាមប្រកាសអន្តរជាតិប៉ោយប៉ែត

ជួបពិពាក្យជាមួយ	ພົបປ្រឹក្រាហារីឺកាប់
អាជ្ញាធរនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ	ខ្មែរណាំនាំនិងអង្គការណាំនាំ
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	ខ្មែរណាំនាំបណាំមីធី
បន្តកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ	ការណាំនាំប្រតិបត្តិការណាំនាំ
ទៅលើការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីឥណទាន	ការណាំនាំការណាំនាំឱ្យណាំនាំ
តាមផ្លូវខ្សែបន្ទាត់ព្រមដែន	តាមណាំនាំណាំនាំ
បានកាត់ផ្តាច់ក្នុងសម័យលោកអាប៉ូកីស៊ីត	បានណាំនាំកាត់ផ្តាច់ក្នុងសម័យលោកអាប៉ូកីស៊ីត
អភិបាលខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	អ្នកណាំនាំការណាំនាំខ្មែរណាំនាំបណាំមីធី
មានកិត្តិយសយ៉ាងខ្លាំង	មានណាំនាំយ៉ាងខ្លាំង
ប្រគល់ភារកិច្ចឲ្យ	ប្រគល់ណាំនាំណាំនាំណាំនាំ
ទទួលបដិសណ្ឋារកិច្ច	ទទួលណាំនាំប្រតិបត្តិណាំនាំ
អភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវលេខ ៦៧	អភិវឌ្ឍណាំនាំណាំនាំលេខ ៦៧

៤. គ.ជ.ប ប្រកាសលទ្ធផលបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធសភានៅចុងសប្តាហ៍នេះ

គណៈកម្មាធិការលើកតម្កល់ប្រកាសលទ្ធផលការណាំនាំសមាជិកព្រឹទ្ធសភា

គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោតនឹងប្រកាសលទ្ធផលជាផ្លូវការនៃការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធសភានីតិកាលទី៣នៅចុងសប្តាហ៍នេះប្រសិនបើប្រសិនបើ ៧២ ម៉ោង មិនមានបណ្តឹងបន្តទៅក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។ នៅថ្ងៃទី០៧ខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០១២គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោតបានប្រកាសឱ្យដឹងថាបន្ទាប់ពីបានធ្វើការដោះស្រាយបណ្តឹងទាក់ទងទៅនឹងការបោះឆ្នោតការបោះឆ្នោតនិងរាប់សន្លឹកឆ្នោតសំរាប់ការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធសភានីតិកាលទី៣រួចមកគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំបោះឆ្នោតគ្រោងនឹងប្រកាសលទ្ធផលផ្លូវការនៅចុងសប្តាហ៍នេះ ។

លោកទេព នីថា អគ្គលេខាធិការគណៈកម្មាធិការជាតិ រៀបចំការបោះឆ្នោតបានមានប្រសាសន៍ថាបណ្តឹងទាក់ទងទៅនឹងការបោះឆ្នោតសរុបទាំងអស់មាន ៧ បណ្តឹងហើយបណ្តឹងទាំងនោះ ត្រូវបានដោះស្រាយរួចរាល់ត្រឹមថ្នាក់គណៈកម្មការរៀបចំការបោះឆ្នោតរាជធានី ខេត្តចំនួន ៤ បណ្តឹង ហើយដើមបណ្តឹងមិនបានប្តឹងបន្តមកគ.ជ.បទេ ។ ចំណែកបណ្តឹងចំនួន ៣ ទៀតត្រូវបាន ដើមបណ្តឹងបន្តប្តឹងមកគ.ជ.ប ហើយបណ្តឹង

នោះត្រូវបានដោះស្រាយរួចរាល់នៅថ្ងៃទី០៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ ។ ចំណែកបណ្តឹងទាក់ទងទៅនឹង
ការបោះឆ្នោតនិងរាប់សន្លឹកឆ្នោតលោកទេព នីថា បានឱ្យដឹងថាមានបណ្តឹងចំនួន២នៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ដែលក្នុង
នោះមួយបណ្តឹងគឺប្តឹងសុំរាប់សន្លឹកឆ្នោតឡើងវិញ និងមួយបណ្តឹងទៀតប្តឹងមន្ត្រីគណៈកម្មការរៀបចំ
ការបោះឆ្នោតខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ប៉ុន្តែបណ្តឹងទាំងនោះត្រូវបានដោះស្រាយចប់សព្វគ្រប់នៅថ្ងៃទី ០៦ ខែកុម្ភៈ
ឆ្នាំ២០១២ ។

លោកទេព នីថា បានបញ្ជាក់ថាក្នុងករណីដើមបណ្តឹងពុំបានប្តឹងបន្តទៅក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញក្នុងរយៈ
ពេល៧២ម៉ោងយ៉ាងយូរ គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោតនិងធ្វើការប្រកាសលទ្ធផលផ្លូវការ
ព្រមទាំងការបែងចែកអាសនៈនៅចុងសប្តាហ៍នេះហើយ ។ ទាក់ទងទៅនឹងការលើកឡើងរបស់
គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោតលោកយឹម សុវណ្ណ អ្នកនាំពាក្យគណបក្សសមរង្ស៊ីបានផ្ទៀងប្រាប់
កម្ពុជាថ្មីថា បន្ទាប់ពីគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោតបានសំរេចបដិសេធបណ្តឹងរបស់
គណបក្សសមរង្ស៊ីនោះគណបក្សនៅមិនទាន់សំរេចថានឹងត្រូវប្តឹងទៅក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញយ៉ាងណាទេ
ដោយរង់ចាំពិភាក្សាគ្នាសិន ។ សំរាប់បរិយាកាសទូទៅនៃការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធសភានីតិកាល
ទី ៣ លោកយឹម សុវណ្ណ បានឱ្យដឹងផងដែរថាមានការគំរាមកំហែងទិញទឹកចិត្តសកម្មជនស្ទើរគ្រប់ទិស
ប៉ុន្តែគណបក្សសមរង្ស៊ីចាត់ទុកបុគ្គលទាំងនោះគឺជាស្លឹកឈើចាស់ជ្រុះចាកដើមទៅចុះ ។ ជាមួយនឹងលទ្ធផល
បណ្តោះអាសន្នលោកយឹម សុវណ្ណ បានអះអាងថាគណបក្សសមរង្ស៊ីទទួលបានយ៉ាងតិច ១១ អាសនៈ ។

ចំណែកលោកអ៊ុក គឹមហាន តំណាងគណបក្សប្រជាជនកម្ពុជាធ្លាប់បានមានប្រសាសន៍ថាការបោះឆ្នោត
ជ្រើសតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធសភានីតិកាលទី៣បានប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូនក្រោមបរិយាកាសមួយល្អ ហើយលោក
អះអាងថានៅក្នុងការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធសភានេះគណបក្សប្រជាជនកម្ពុជាទទួលបានសំឡេង
យ៉ាងច្រើនពីគណបក្សដទៃដែលបានបោះឆ្នោតគាំទ្រ ។ ជាមួយនឹងការបោះឆ្នោតសមាជិកព្រឹទ្ធសភានេះដែរ
កាលពីថ្ងៃទី ០៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោតបានសំរេចបដិសេធបណ្តឹង
របស់គណបក្សសមរង្ស៊ីចំនួន២ដែលមួយបណ្តឹងទាក់ទងនឹងការឃោសនាបោះឆ្នោតនិងមួយបណ្តឹងទៀត
ទាក់ទងនឹងមន្ត្រីបោះឆ្នោត ។ ការសំរេចបដិសេធនេះបានធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីគណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំ
ការបោះឆ្នោតបានលើកយកមកធ្វើការពិនិត្យនិងពិភាក្សាក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គកាលពីថ្ងៃទី ០៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ
២០១២ ។

៨. កិច្ចការការពារការកែប្រែចំណុចការបោះឆ្នោត

គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត

គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត
 ជ្រើសតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធសភានីតិកាលទី៣
 ប្រកាសលទ្ធផលជាផ្លូវការ
 បើមិនមានបណ្តឹងបន្តទៅ
 ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋធម្មនុញ្ញ
 ធ្វើការដោះស្រាយបណ្តឹង
 ការយោសនាបោះឆ្នោត
 ការបោះឆ្នោត
 និងរាប់សន្លឹកឆ្នោត
 អត្ថលេខាធិការ គ.ជ.
 បណ្តឹងទាំងនោះ
 ត្រូវបានដោះស្រាយរួចរាល់
 ត្រឹមគណៈកម្មការរៀបចំការបោះឆ្នោត
 ដើមបណ្តឹងមិនបានបណ្តឹងបន្ត
 បណ្តឹងសុំរាប់សន្លឹកឆ្នោតឡើងវិញ
 ប្តឹងមន្ត្រីគណៈកម្មការរៀបចំការបោះឆ្នោត
 ដោះស្រាយចប់សព្វគ្រប់
 ករណីដើមបណ្តឹងពុំបានប្តឹងបន្ត
 ការបែងចែកអាសនៈ
 សំរេចបដិសេធបណ្តឹង
 រងចាំការពិពាក្យគ្នាសិន
 បរិយាកាសទូទៅនៃការបោះឆ្នោត
 មានការគំរាមគំហែង
 ទិញទឹកចិត្តសកម្មជនស្ទើរគ្រប់ទិស

កិច្ចការការពារការកែប្រែចំណុចការបោះឆ្នោត
 ការកែប្រែចំណុចការបោះឆ្នោត ឆ្នាំ២០១៣
 ប្រកាសលទ្ធផលជាផ្លូវការ
 បើមិនមានការរំខានទៀត
 កិច្ចការការពារការកែប្រែចំណុចការបោះឆ្នោត
 ធ្វើការកែប្រែការរំខាន
 ការណែនាំអំពីការបោះឆ្នោត
 ការបោះឆ្នោត
 ការរាប់សន្លឹកឆ្នោត
 លេខាធិការកិច្ចការការពារការកែប្រែចំណុចការបោះឆ្នោត
 ខ្ញុំសូមអំណរ
 បានការកែប្រែចំណុចការបោះឆ្នោត
 ត្រឹមកិច្ចការការពារការកែប្រែចំណុចការបោះឆ្នោត
 បណ្តឹងមិនបានបណ្តឹងបន្ត
 បណ្តឹងសុំរាប់សន្លឹកឆ្នោតឡើងវិញ
 ប្តឹងមន្ត្រីគណៈកម្មការរៀបចំការបោះឆ្នោត
 ដោះស្រាយចប់សព្វគ្រប់
 ករណីដើមបណ្តឹងពុំបានប្តឹងបន្ត
 ការបែងចែកអាសនៈ
 សំរេចបដិសេធបណ្តឹង
 រងចាំការពិពាក្យគ្នាសិន
 បរិយាកាសទូទៅនៃការបោះឆ្នោត
 មានការគំរាមគំហែង
 ទិញទឹកចិត្តសកម្មជនស្ទើរគ្រប់ទិស

ចាត់ទុកបុគ្គលទាំងនោះ
 ជាស្លឹកឈើចាស់ជ្រុះចាកដើម
 លទ្ធផលបណ្តោះអាសន្ន
 ប្រព្រឹត្តទៅដោយរលូន
 ក្រោមបរិយាកាសមួយល្អ
 លោកអះអាងថា
 បោះឆ្នោតគាំទ្រ
 ធ្វើការពិនិត្យនិងពិភាក្សា
 សម័យប្រជុំពេញអង្គ

จัดว่าบุคคลเหล่านั้น
 เป็นใบไม้แก่หลุดร่วงจากต้น
 ผลอย่างไม่เป็นทางการ(ชั่วคราว)
 ดำเนินไปอย่างราบรื่น
 ภายใต้บรรยากาศที่ดี
 ท่านกล่าวอ้างว่า
 ลงคะแนนสนับสนุน
 ทำการตรวจและปรึกษาหารือ
 การประชุมครบองค์